

வ.ந. கிரிதரன் கட்டுரைகள் (தொகுதி 2)

வ.ந. கிரிதரன்



வ.ந.கிரிதரனின் கட்டுரைகள்! (தொகுப்பு 2)



‘அனைவருடனும் அறிவினைப் பகிர்ந்து கொள்வோம்’

பதிவுகள்.காம்
2024

உள்ளே...

1. பாரதியாரின் இருப்பு பற்றிய சிந்தனைகள்!.....	4
2. தமிழ்நதியின் 'பார்த்தீனியம்'.....	7
3. நம்பிக்கை, தெளிவு, அறிவுபூர்வமான கற்பனைவளம் மிக்க விஞ்ஞானப் புனைவுகள்! -.....	10
4. வானியற்பியற் கட்டுரை : அண்டவெளி ஆய்விற்கு அடிகோலும் தத்துவங்கள்... 14	
5. ஆஷா பகேயின் 'பூமி'! பற்றிச் சில அறிமுகக் குறிப்புகள்!.....	17
6. விநாயக முருகனின் 'ராஜீவ்காந்தி சாலை'! -.....	19
7. பிரமிளின் 'காலவெளி': 'கர்வத்தின் வெளிப்பாட்டில் ஞானத்தின் சீர்குலைவு'...22	
8. பாரதியாரின் சுயசரிதை, மற்றும் அவரது முதற் காதல் பற்றி.....	25
9. எழுத்தாளர் மயிலங்கூடலூர் பி. நடராசனின் 'மறுமலர்ச்சி'ச் சங்கம், 'மறுமலர்ச்சி'ச் சஞ்சிகை பற்றிய 'சஞ்சீவி' கட்டுரைகளும், அவற்றின் முக்கியத்துவமும் பற்றி.....	29
10. எழுத்தாளர் தேவகாந்தனின் இதழியற் பங்களிப்பு மற்றும் 'இலக்கு' சிற்றிதழ் பற்றிய சுருக்கமானதொரு குறிப்பு!.....	32
11. பாரதியாரும், ஐரோப்பிய பெண்களும், கட்டுப்பாடற்ற காதலும்!.....	37
12. சீர்காழி தாஜின் "தங்ஙள் அமீர்"!.....	40
13. ஆசி.கந்தராஜாவின் 'அகதியின் பேர்ளின் வாசல்'.....	42
14. சிங்கிஸ் ஐத்மாத்தாவின் 'அன்னை வயல்'!.....	45
15. நகுலனின் சுசீலா! யார் அவள்?.....	47
16. 'அ.முத்துலிங்கத்தின் இலக்கியப்பங்களிப்பு பற்றிய குறிப்புகள் சில.....	50
17. அ.ந.க.வின் 'குருட்டு வாழ்க்கை' சிறுகதையும், 'மனக்கண்' நாவலும் பற்றிய சிந்தனைகள்!.....	56
18. பொன் குலேந்திரனின் 'முகங்கள்'.....	58
19. ஜீவமுரளியின் 'லெனின் சின்னத்தம்பி!.....	61
20. தேன்மொழி'க் கவிதைகள் - 1.....	63
21. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியமும் , 'இன்ஸான்' பத்திரிகையும்.....	67
22. ஸ்ரீலங்கா சஞ்சிகையின் கலை, இலக்கியப்பங்களிப்பும், அ.ந.கந்தசாமியின் படைப்புகளும்!.....	69
23. தமிழ்க்கவிதைகளில் 'நகரம்'.....	71
24. மக்கள் இலக்கியம் படைத்த வித்துவான் வேந்தனார்!.....	79
25. எனது குறிப்பேட்டுப் பதிவுகள்.. (ஓர் ஆவணப்பதிவு) - 1 -.....	84
26. மனவெளிக்கலையாற்றுக் குழுவின் ' இப்சனின் ஒரு பொம்மை வீடு !.....	94
27. இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியமும், விமர்சனமும் அ.ந.கந்தசாமியின் பங்களிப்பும், மு.பொன்னம்பலத்தின் இருட்டடிப்பும்!.....	96
28. மு.தளையசிங்கத்தின் 'ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி' நூலிலிருந்து.....	101

- 29 இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்களும், அவர்கள்தம் இலக்கியக் கோட்பாடுகளும், சுபைர் இளங்கீரன் தொகுத்துள்ள 'தேசிய இலக்கியமும், மரபுப்போராட்டமும்' என்னும் நூல் பற்றியுமான பதிவு!..... 103
30. தேடகம் (தமிழர் வகைதுறை வள நிலையம்) அமைப்பின் சமூக, அரசியல், கலை இலக்கியப்பங்களிப்புகள் பற்றிய சுருக்கமான அறிமுகப் பதிவு!..... 106
31. எழுத்தாளர் நா. சோமகாந்தனின் (ஈழத்துச் சோமு) அறியப்படாத நாவல் 'களனி நதி தீரத்திலே'..... 110
- 32 எழுத்தாளர் ஜோர்ஜ்.இ.குருஷேவின் தாயகம் (கனடா) புகலிடத்தமிழர்களின் முக்கியமான பத்திரிகை / சஞ்சிகைகளிலொன்று..... 112
33. Jerzey kosinskiயின் Being There!..... 116
34. புஷ்பராணியின் 'அகாலம்: ஈழப்போராட்ட நினைவுக் குறிப்புகள்'.....119
- 35 கே.எஸ்.சிவகுமாரன் ஏடுகளில் திறனாய்வு / மதிப்பீடுகள் சில' பற்றிய குறிப்புகள் சில!.....122
36. வரதபாக்கியானின் (புதுவை இரத்தினதுரை) கவிதை ஒன்று: 'புலிகள் ஆவோம்'..... 125
37. எனக்குப் பிடித்த கவிஞர் நீலாவணனின் 'விளக்கு'.....127
38. புராதனமான காஞ்சிரமோடை, 'பரராசசேகரன் அணை' எல்லைப் பிரதேசங்களும் பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தனின் 'யாழ்ப்பாணக் காவியமும்'..... 130
39. கோப்பாய்க் கோட்டையின் பழைய கோலம்!..... 133
40. அண்டனூர் சுராவின 'தீவாந்தரம்'..... 135
41. வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் 'களிப்பலகையும், கண்ணீர்த்துளிகளும்'..... 139
42. எழுத்தாளர் த.இராஜகோபாலன் மறைந்தார்!.....143
43. எழுத்தாளர் அ.இரவியின் 'கொற்றவை பற்றிக் கூறினேன்'..... 145
44. தி.ஜானகிராமனின் 'அன்பே! ஆரமுதே!'..... 148
45. சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க 'கோப்பாய்க் கோட்டை' பற்றிய கட்டுரை!..... 151
46. ஸ்ரீரஞ்சனி விஜேந்திராவின் 'சிறுவர் கதைகள்' தொகுப்பு பற்றி..... 152
47. எழுத்தாளர் தாமரைச்செல்வியின் 'தாகம்' நாவல் மற்றும் அவர் பற்றிய சிந்தனைகள் !..... 156
48. 'கலைச்செல்வி' சஞ்சிகையும் அதன் இலக்கியப் பங்களிப்பும்!..... 160
49. நூல் அறிமுகம்: வடகோவை வரதராஜனின் 'ஆளப்போகும் வேர்கள்'..... 170
50. ஜெகசிற்பியனின் 'மண்ணின் குரல்'. வினோபா பாவேயின் பூதான இயக்கத்தூண்டுதலால் வெளியான முதலாவது தமிழ் நாவல்!..... 174
51. ஒலி, ஒளி ஊடகவியலாளர் பி.விக்னேஸ்வரனின் 'நினைவு நல்லது' சுய அனுபவத் தொகுப்பு நூல் பற்றி.....177
52. எழுத்தாளர் அருண்மொழிவர்மனின் எதிர்வினையும் அதற்கான என் பதிலும்... 180

எழுத்தாளர் வ.ந.கிரிதரன் கணையாழி சஞ்சிகை, பதிவுகள் இணைய இதழ், ஜீவந்தி சஞ்சிகை ஆகியவற்றில் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பு. இது வ.ந.கிரிதரன் கட்டுரைகளின் இரண்டாவது தொகுப்பு. முதற் தொகுப்பு ஜீவந்தி பதிப்பகம் (இலங்கை) வெளியீடாக 2022இல் வெளியாகியுள்ளது.

1. பாரதியாரின் இருப்பு பற்றிய சிந்தனைகள்!

என்னை தனது எழுத்துகளால் ஆட்கொண்டவர்களின் பட்டியலில் முதலிடத்தில் இருப்பவர் மகாகவி பாரதியார். தனது குறுகிய வாழ்வில் அவரால் எவ்விதம் இவ்விதம் சிந்திக்க முடிந்தது? செயற்பட முடிந்தது? எழுத முடிந்தது? என்று நான் அடிக்கடி வியந்துகொள்வதுண்டு. தனது குறுகிய வாழ்வில் கவிதை, கட்டுரை, புனைகதை என்று அவர் ஆற்றிய இலக்கியப் பங்களிப்பு போற்றுதற்குரியது. அந்நியராதிக்கத்தின் கீழ் அடிமைப்பட்டுக்கிடந்த நாட்டின் விடுதலைக்காக, வாழ்ந்த மண்ணில் நிலவிய தீண்டாமை, பெண்ணடிமைத்தனம், மூட நம்பிக்கைகள் போன்ற சமூகச் சீரழிவுகளுக்கெதிராக, சுற்றியிருக்கும் இயற்கைக்காக, வாழும் சக உயிர்களுக்காக அவரது எழுத்துகள் குரலெழுப்பின. பல்வகைப்பட்ட மானுடரின் உணர்வுகளையும் அவரது கவிதைகள் வெளிப்படுத்தின. தான் வாழ்ந்த காலத்தை மீறிய அவரது சிந்தனையை, அவற்றில் காணப்படும் தெளிவினை அவரது எழுத்துகள் வெளிப்படுத்தின. அத்துடன் சிந்திப்பதுடன் நின்று விடாமல் அதற்கேற்ப நிஜ வாழ்விலும் செயற்பட்டவரும் கூட. இவ்விதமாகப் பல்வேறு விடயங்களைப்பற்றிச் சிந்தித்த அவரது சிந்தனை மானுட இருப்பு பற்றியும் சிந்தித்தது. இருப்பு பற்றிய சிந்தனைகள் கேள்விக்கு மேல் கேள்விகளை எழுப்புகின்றன. அக்கேள்விகளெல்லாம் அவருக்கும் ஏற்பட்டன. அக்கேள்விகளுக்கான விடைகளையும் அவர் தர்க்கரீதியாகச் சிந்தித்தார். அச்சிந்தனைப்போராட்டங்களை வெளிப்படுத்தும் அவரது முக்கியமான கவிதையாக 'உலகத்தை நோக்கி வினவுதல்' என்னும் கவிதையைக் குறிப்பிடலாம்.

தத்துவஞானிகள் மண்டைகளைப் போட்டுக் குடைந்துகொண்டிருக்கும் தத்துவ மோதல்களிற்கு இன்றுவரை சரியானதொரு தீர்வில்லை. 'இவ்வுலகம், இங்கு வாழும் ஜீவராசிகள், இப்பிரபஞ்சம் எல்லாமே அவன் விளையாட்டு. அவனின்றி அவனியில் எதுவுமேயில்லை' என்று சமயம் கூறும். இதனைக் கருத்துமுதல் வாதம் என்போம். நம்புபவர்கள் 'கருத்து முதல்வாதிகள்'. இவர்கள் 'சிந்தனை, புலனுணர்வு என்பவை ஆன்மாவின் செயலென்றும், இவ்வான்மாவானது அழியாதது, நிரந்தரமானது' என்றும், 'இவ்வுலகு, இயற்கை யாவுமே சக்தியின் விளைவு' என்றும் கூறுவார்கள். அதுமட்டுமல்ல 'இவ்வுலகமென்பது (காண்பவை, செயல்கள் எல்லாமே) சிந்தனையின் அதாவது உணர்வின் விளைபொருளே' என்றும் கூறுவார்கள். ஆனால் இதற்கு மாறான கருத்துள்ள தத்துவஞானம் 'பொருள் முதல்வாதம்' எனப்படுகின்றது. இதனை நம்புபவர்கள் 'பொருள்முதல்வாதிகள்' எனப்படுவர். இவர்கள் கருத்துப்படி 'ஆன்மா நிலையானது, அழிவற்றது' என்பதெல்லாம் வெறும் அபத்தம். கட்டுக்கதை. சிந்தனை என்பது பொருள் வகை வஸ்த்துவான மூளையின் செயற்பாடே. நிலையாக இருப்பது இந்த இயற்கை (பொருள்) ஒன்றே. இவ்வுலகினின்றும் வேறாகத் தனித்து ஒரு சக்தி இருக்கின்றது என்பதை எதிர்க்கும் இவர்கள் 'அப்படி எதுவுமில்லை' என்கின்றார்கள். 'இவ்வியற்கையில் ஏற்பட்ட பரிணாம மாற்றங்களே உயிரினங்கள் உருவாகக் காரணம்' என்கின்றார்கள். நவீன இயற்கை விஞ்ஞானத்தை இவர்கள் ஆதாரமாகக் கொள்கின்றார்கள். பாரதியாரையும் இந்தத்தத்துவக் குழப்பம் விட்டு வைக்கவில்லையென்பதைத்தான் மேற்படி 'உலகத்தை வினவுதல்' கவிதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

..நிற்பதுவே, நடப்பதுவே, பறப்பதுவே

நீங்களெல்லாம் சொப்பனம் தானோ ?

பலதோற்ற மயக்கங்களோ ?

கற்பதுவே, கேட்பதுவே, கருதுவதே, நீங்களெல்லாம்

அற்ப மாயைகளோ ? உம்முள் ஆழ்ந்த பொருளில்லையோ ?

வானகமே! இளவெயிலே! மரச்செறிவே! நீங்களெல்லாம் கானலின் நீரோ ?

வெறுங் காட்சிப் பிழைதானோ ?
 போனதெல்லாம் கனவினைப் போல்
 புதைந்தழிந்தே போனதினால்
 நானுமோர் கனவோ ? இந்த ஞாலமும் பொய்தானோ ?
 காலமென்ற ஒரு நினைவும்
 காட்சியென்ற பல நினைவும்
 கோலமும் பொய்களோ ?
 அங்கு குணங்களும் பொய்களோ ?..

'இவ்விதமாகக் 'காண்பவை , கருதுபவை யாவுமே பொய்யோ ' எனக் கருத்து முதல்வாதிகளைப் போல் வினவும் பாரதியார் மேழுள்ள கவிதையின் இறுதியில் பின்வருமாறு முடிக்கின்றார்.

'..சோலையிலே மரங்களெல்லாம்
 தோன்றுவதோர் விதையிலென்றால்,
 சோலை பொய்யாமோ ?
 இதைச் சொல்லொடு சேர்ப்பீரோ ?
 காண்பவெல்லாம் மறையுமென்றால்
 மறைந்ததெல்லாம் காண்பமன்றோ ?
 வீண்படு பொய்யிலே நித்தம் விதி தொடர்ந்திடுமோ ?
 காண்பதுவே உறுதி கண்டோம்.
 காண்பதல்லால் உறுதியில்லை.'

ஆரம்பத்தில் கருத்து முதல்வாதிகளைப் போல் வினவிய பாரதியார் இறுதியில் பொருள் முதல்வாதியாக முடிக்கின்றார். அதனால் தான் கருத்து முதல்வாதிகளைப் போல் 'காண்பதெல்லாம் மாயை 'யென்று முடிக்காமல் 'காண்பது சக்தியாம். இந்தக் காட்சி நித்தியமாம் ' என்று முடிக்கின்றார். ஆனால் அத்துடன் அவரது சிந்தனைக்குழப்பம், தேடல் முடிவுக்கு வந்துவிடவில்லை. இவ்விரு போக்குகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கொரு தீர்வினையும் அவர் முன் வைக்கின்றார். கவிதையின் இறுதியில்

'காண்பது சக்தியாம்.
 இந்தக் காட்சி நித்தியமாம்.' என்று கூறுவார்.

சக்திக்கும், பொருளுக்குமிடையில் ஒரு தொடர்பினை அவர் ஏற்படுத்தி வைக்கின்றார். சக்தியும், பொருளும் ஒன்று என்கின்றார். நவீன விஞ்ஞானம் கூறுவதும் அதைத்தானே. அறிவியல் அறிஞர் ஐன்ஸ்டைனின் புகழ்பெற்ற சக்திக்கும் , பொருளுக்குமான சூத்திரம் கூறுவதும் அதைத்தானே.

இவ்விதமாக பாரதியார் தனிக் கருத்து முதல்வாதியாகவும் இல்லாமல், தனிப் பொருள்முதல்வாதியாகவுமில்லாமல் , கருத்து முதல்வாதத்திற்கும் பொருள் முதல்வாதத்திற்குமிடையில் ஒருவித இணக்கமான போக்கினை, சமரசப் போக்கினைக் கைக்கொள்பவராகக் காணப்படுகின்றார். உண்மையில் பாரதி 'அல்லா ' , 'மகாசக்தி வாழ்த்து ' மற்றும் பல பக்திப் பாடல்களின் அடிப்படையில் கருத்துமுதல்வாதியாகத் தென்பட்டாலும், 'உலகத்தை வினவுதல் ' என்ற கவிதையினூடாக நோக்கும் போது மேலே கூறப்பட்டதைப் போல் இருவிதமான தத்துவவியற் போக்குகளுக்குமிடையில் ஒரு சமரசம் செய்பவராகவே தென்படுகின்றார். பாரதியாரிடம் காணப்படும் இத்தகைய முரண்பாடுகளெல்லாம் அவரது ஆர்வமிக்க, உலகை அறியும் நோக்கு மிக்க மனப் போக்குகளின் வளர்ச்சியின் வெளிப்பாடுகளே. இத்தகைய போக்கினையே அவரது 'சுயசரிதை ' என்ற கவிதையின் பின்வரும் வரிகளும் புலப்படுத்துகின்றன.

‘..மாயை பொய்யென முற்றிலும் கண்டனன்.
 மற்றுமிந்த பிரமத்தினியல்பினை
 ஆய நல்லருள் பெற்றிலன்.
 தன்னுடை அறிவினுக்கு புலப்படலின்றியே
 தேய மீதெவரோ சொலுஞ் சொல்லினைச்
 செம்மையென்று மனத்திடை கொள்வதாம்
 தீய பக்தியியற்கை வாய்ந்திலேன்.
 சிறுது காலம் பொறுத்தினுங் காண்பமே.. ‘

மாயை பொய்யெனக் கூறும் பாரதியார் ‘பிரமத்தின் இயல்பினை அறிய இன்னும் அருள் பெறவில்லை ‘ என்று கூறும் பாரதியார், அறிவிற்கு புலப்படாத எவற்றையும் நம்பும் தன்மையில்லாத பாரதியார், அத்தகைய அறிவு நிலையினை அடையும் வரை பொறுப்பேன் என்கின்றார். இவ்விதமாக பாரதியாரின் அறிவுத் தாகமெடுத்து அடையும் மனதில் ஏற்பட்ட தர்க்கப் போராட்டத்தின் விளைவுகளே அவரது மேற்கூறப்பட்ட முரண்பாடுகளே தவிர வேறல்ல. இத்தகைய முரண்பாடுகள் அவரது மாபெரும் மேதைமையின் வளர்ச்சிப் படிக்கட்டுக்களே.

நன்றி: கணையாழி ஜனவரி 2022

2. தமிழ்நதியின் 'பார்த்தீனியம்'

அண்மையில் வெளியான தமிழ்நதியின் 'பார்த்தீனியம்' நாவலின் முதற்கட்ட வாசிப்பின்போது அதன் வெளியீட்டு விழாவில் ஜான் மாஸ்ட்டர் கூறிய கருத்தொன்று ஞாபகத்துக்கு வந்தது. அவர் இதனை ஒரு கோணத்தில் பார்த்தால் ஒரு காதல் கதையாகவும் கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். உண்மையில் எனக்கு வித்தியாசமான காதற்கதையாகத்தான் நாவலில் விபரிக்கப்பட்டிருந்த காதற்கதையும் தென்பட்டது.

நாவலின் பிரதான பாத்திரமான புலிகள் இயக்கத்தில் பரணி என்றழைக்கப்படும் போராளிக்கும், வானதி என்னும் பெண்ணுக்குமிடையிலான காதல் வாழ்வின் தொடக்கத்தில் அவன் இயக்கத்தில் சேர்ந்து, இந்தியாவுக்குப் பயிற்சிக்காகச் செல்கின்றான். செல்லும்போது 'எனக்காகக் காத்து நிற்பீர்களா?' என்று கேட்கின்றான். இவளும் அவனுக்காகக் காத்து நிற்பதாக உறுதியளிக்கின்றாள். அவ்விதமே நிற்கவும் செய்கின்றாள். இது உண்மையில் எனக்கு மிகுந்த வியப்பினைத்தந்தது. சொந்த பந்தங்களை, பந்த பாசங்களையெல்லாம் விட்டு விட்டு இயக்கத்துக்குச் செல்லும் ஒரு போராளி தான் விரும்பியவளிடம் தனக்காகக் காத்து நிற்க முடியுமா என்று கேட்கின்றான். போராட்ட வாழ்வில் என்னவெல்லாமோ நடக்கலாம், நிச்சயமற்ற இருப்பில் அமையப்போகும் வாழ்வில் இணையப்போகும்பொருவன் தன் குடும்பத்தவர்களை விட்டுப் பிரிவதைப்போல, தன் காதலுக்குரியவளையும் விட்டுப்பிரிவதுதான் பொதுவான வழக்கம். ஆனால் இங்கு நாவலில் தன் வாழ்க்கையையே விடுதலைக்காக அர்ப்பணிக்கப்போகும் ஒருவன், ஏதோ வெளிநாட்டுக்கு வேலை பெற்றுச்செல்லும் ஒருவன் தான் விரும்பும் ஒருத்தியிடம் கேட்பதுபோல் கேட்டு உறுதிமொழி பெற்று விட்டுச் செல்கின்றான். இது நாவலின் புனைவுக்காக எழுதப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். உண்மையில் அவ்விதமான சூழலில் பிரியும் ஒருவன் தான் விரும்பும் ஒருத்தியைப் பார்த்து தன் எதிர்காலம் நிச்சயமற்றிருப்பதால், மீண்டும் வந்தால், இலட்சியக்கனவுகள் நிறைவேறினால், மீண்டும் இணையலாம் அல்லது அவள் தனக்காகக் காத்து நின்று வாழ்வினை வீணாக்கக் கூடாதென்று அறிவுரை செய்திருக்கத்தான் அதிகமான வாய்ப்புகளுள்ளன. போராட்டத்தில் தன்னை இணைத்துக்கொள்ளச் சென்றுவிட்ட அவனுக்காக அவளும் கனவுகளுடன் மீண்டும் இணைவதையெண்ணிக் காத்திருக்கின்றாள். இவ்விதமாக நகரும் வாழ்வில் அவள் யாழ் பல்கலைக்கழக அனுமதி பெற்றுச் செல்கின்றாள்.

நாட்டின் அரசியல் சூழல் மாறுகின்றது. அமைதி காக்கும் படையினர் என்ற போர்வையில் இந்தியா தன் படைகளை இலங்கைக்கு அனுப்புகின்றது. அக்காலகட்டத்தில் நிகழ்ந்த அமைதிப்படைக்கும், விடுதலைப்புலிகளுக்கும்மிடையிலான மோதல்கள், அக்காலகட்டத்தில் நடைபெற்ற ஏனைய இயக்கங்களுக்கும், புலிகளுக்குமிடையிலான மோதல்கள் (வடக்கில் நிகழ்ந்த ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ்வுடனான மோதல்கள், வன்னியில் நிகழ்ந்த தமிழ் ஈழ மக்கள் விடுதலைக்கழகத்துடனான மோதல்கள்) விடுதலைப்புலிகளின் பார்வையில் விபரிக்கப்படுகின்றன. அக்காலகட்டத்தில் நடைபெற்ற இந்திய அமைதிப்படையினர் புரிந்த படுகொலைகள், பாலியல் வல்லுறவுகள் போன்றவற்றைப்பற்றி நாவல் எடுத்துரைக்கின்றது. மோதல்களினால், சிங்கள இனவாதிகளின் தாக்குதல்களினால் அடிக்கடி இடம் பெயர்ந்து செல்லும் வானதியின் குடும்பத்தினரின் நிலையும் நாவலில் விபரிக்கப்படுகின்றது.

தமிழ்நதிநாவலின் இறுதி வானதியின் காதல் எவ்விதம் முறிவடைக்கின்றது என்பதை விபரிப்பதுடன் முடிவுறுகின்றது. ஆரம்பத்தில் இயக்கத்தில் செல்லும்போது தனக்காகக் காத்திருக்க முடியுமா என்று வானதியிடம் கேட்டு, அவளது சம்மதத்தைப்பெறும் பரணி,

இயக்கத்திலிருந்து விலகி அவளைத்தேடி வருகின்றான். அவனுக்காகவே அதுவரையில் காத்திருக்கும் வானதி அவனுடன் இணைந்து தன் வாழ்வினை ஆரம்பித்திருப்பாள் என்றுதான் பலர் எண்ணக்கூடும். ஆனால் .. நடந்தது வேறு. நாவலின் இடையில் ஒருமுறை பல சிரமங்களுக்குள்ளாகிப்போராளியாகச் செயற்படும் பரணியைச்சந்திக்கச் செல்லும் வானதியிடம் அவன் இனிமேல் இவ்விதம் தன்னை வந்து சந்திக்க வேண்டாமென்று கூறி அனுப்பி விடுகின்றான்.

மீண்டும் இயக்கத்தை விட்டு விலகி, அவளிடம் வந்து மீண்டும் அவள் மீதான தன் காதலைப் பரணி யாசிக்கும்போது , அவள் மறுத்து விடுகின்றாள். காரணம் அவன் மீண்டும் நிலைமை மாறினால், இயக்கத்துக்குத்திரும்பக்கூடும், தான் மிகுந்த சிரமங்களுடன் அவனைச்சந்திக்கச்சென்றபோது அவன் தன்னை மீண்டும் வந்து சந்திக்க வேண்டாமென்று கூறியது போன்ற காரணங்களினால் அவனது காதலை ஏற்க அவள் மறுத்து விடுகின்றாள். அவளது உணர்வுகளை நாவலாசிரியர் பின்வருமாறு விபரித்திருப்பார்:

"நான் நாய்க்குட்டி போல உங்களைத்தேடி வர வர என்னிடம் இருந்து நீங்கள் விலகி விலகிப்போனீங்கள். இனி இஞ்சை வரவேண்டாம் என்று கொஞ்சங்கூட இரக்கமில்லாமச் சொன்னீங்கள். கடைசியா ஈச்சங்குளத்திலை வைச்ச நீங்கள் சொன்னதும் அதைத்தான் ஒரு கட்டத்திலை ஏதோ மனசுக்குள்ள விட்டுப்போச்சு. இப்ப இயக்கத்தை விட்டிட்டு வந்து வாவெண்டு கூப்பிடுறீங்கள். பிறகு இயக்கம் உங்களை வாவெண்டு கூப்பிடேக்கை என்னை விட்டிட்டுப் போவீங்கள். விலகிப் போகவும் நெருங்கி வரவும் உங்களாலை முடியிற மாதிரி என்னாலை முடியேல்லை"

வானதியின் உணர்வுகள் உண்மையிலேயே காதலா என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தும், வகையில் அமைந்திருக்கின்றன நாவலின் இறுதியில் அவள் நடந்துகொள்ளும் முறை.

போராளியாகச் செயற்படும் ஒருவனைச்சந்திக்கச்செல்லும்போது அப்போராளி அவ்விதம் தன்னை வந்து சந்திக்க வேண்டாம் என்பது இயல்பானது. ஆனால் அதே சமயம் போராடுவதற்காக அனைத்தையும் விட்டுச்செல்லும் போராளியொருவன், தனக்காகத் தான் விரும்பும், தன்னை விரும்பும் ஒருத்தியைக் காத்து நிற்கச்சொல்வதும் இயல்பானதா என்றால் சிறிது சந்தேகமே. பரணியின் மீதுள்ள காதலால் அவனுக்காகக் காத்து நிற்கும் வானதி, அவன் மிகவும் இலகுவாக அவளை நாடி வரும்போது அவளை நிராகரிக்கின்றாள். ஆனால் நாவலின் ஆரம்பத்தில் அவன் எல்லாவற்றையும் துறந்து போராடப்போகும்போது அவனுக்காகக் காத்து நிற்பதாக உறுதிமொழி அளிக்கின்றாள். உண்மையில் நாவலின் இறுதியில் அவனை அற்பக் காரணங்களுக்காக நிராகரிக்கும் வானதி, ஆரம்பத்தில் அவன் உறுதிமொழி கேட்கும்போது , 'நீங்களோ எல்லாவற்றையும் துறந்து போராடப்போகின்றீர்கள். உங்கள் வாழ்வோ நிரந்தரமற்றது. உங்களுக்காக நான் எவ்விதம் காத்து நிற்பது?' என்றல்லவா கேட்டிருக்க வேண்டும்.

சுருக்கமாகக்கூறப்போனால் பரணி, வானதி ஆகிய இருவருக்கிடையிலான நிறைவேறாத காதலை விபரிப்பதுதான் பார்த்தீனியத்தின் பிரதான கதை. அதனூடு, தமிழகத்தில் விடுதலைப்புலிகளின் இயக்கப்பயிற்சிகள் (ராதா, பொன்னம்மாள் ஆகியோரிடம் பெறும் பயிற்சிகள்), அக்காலகட்டத்தில் பரணி விடுதலைப்புலிகளின் தலைவருடன் உரையாடுவது, தலைவரின் காதல் திருமணம், பின்னர் இந்தியப்படையினர் இலங்கையில் நடாத்திய மனித உரிமை மீறல்கள், போர்க்குற்றங்கள், அக்காலகட்டத்தில் பிற இயக்கங்களுடன் நடைபெற்ற மோதல்கள், பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வுகள், இந்தியப்படையினர் அங்கு நடாத்திய மனித உரிமை அத்து மீறல்கள், படுகொலைகள் இவற்றையெல்லாம் விபரித்துச்செல்வதுதான் பார்த்தீனியம் நாவலின் பிரதான நோக்கம்.

தமிழ்நதியின் பார்த்தீனியம்நாவலின் இறுதியில் , இந்தியப்படையினர் நாட்டை விட்டுத்திரும்பிச்செல்கையில் தன் சார்பில் கட்டி அமைத்த 'தமிழ் தேசிய இராணுவ'த்துக்காக இளைஞர்களைச்சேர்ப்பதைப்பற்றியும் நாவல் விபரிக்கின்றது. அவ்விதம் சேர்க்கப்பட்ட தீண்டாமைக்கொடுமையினால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்ட சமூகத்து இளைஞன் ஒருவனைப்பற்றியும் நாவல் விபரிக்கின்றது. தீண்டாமையினால் அவன் பாதிக்கப்பட்டபோது அவன் அடைந்த உணர்வுகளை விபரிப்பதற்குப் பதில், அவன் அதற்காகப் பழி வாங்குவதற்காக தமிழ்த் தேசிய இராணுவத்தில் சேர்வதாகவும், ஆனால் அவனது ஆசைகள் நிறைவேறுவதற்கு முன்னால், பிஸ்டல் குழுவினரால் சுட்டுக்கொல்லப்படுவதாகவும் நாவல் விபரிக்கின்றது. இவ்விதம் தீண்டாமைக்கொடுமைகளினால் பாதிக்கப்பட்ட இளைஞனொருவனின் கதை கூறப்பட்டு அவன் முடிவு துரோகியாக முடிக்கப்பட்டிருப்பதை நாவல் தவிர்த்திருக்கலாம் என்ற உணர்வே வாசிக்கும்போது ஏற்பட்டது. அண்மையில் நடைபெற்ற நூல் வெளியீட்டிலும் ஜான் மாஸ்ட்டரும் இது பற்றிக்குறிப்பிடும்போது தாழ்த்தப்பட்ட இளைஞர் ஒருவராக வரும் பாத்திரம் இறுதியில் தீயவராகக் காட்டப்பட்டிருப்பதைத்தவிர்த்திருக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது ஞாபகத்துக்கு வந்தது. எனக்கும் அவரது கூற்றில் உடன்பாடே. ஏற்கனவே சமூகத்தில் பாதிப்புக்குள்ளாகிய சமூகமொன்றின் நிலை பற்றிய எதிர்மறையான எண்ணங்களுக்கு வலுச்சேர்ப்பதாக அவ்விதமான பாத்திரப்படைப்பு அமைந்து விடலாம். அந்த இளைஞன் தீண்டாமைக்கொடுமைகளினால் அடைந்த உளவியல்ரீதியிலான பாதிப்புகளைப் போதிய அளவு விபரிக்காமல், அவனது உணர்வுகள் நாவலில் விபரிக்கப்பட்டிருப்பதாகவே தெரிகிறது. மேலும் இந்தப்பாத்திரமானது அதன் மீது நடத்தைப்படுகொலை செய்து விட்டு, அதனை நியாயப்படுத்தச்சுட்டுக்கொல்லப்படுவதைப்போன்று அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகவே வாசிக்கும் ஒருவருக்குத்தெரியும். எதிர்காலத்தில் இந்தப்பாத்திரப்படைப்பு மிகுந்த வாதப்பிரதிவாதங்களைக் கிளப்பப்போகின்றது. இதுபோல் நாவலில் இயக்க மோதல்கள் விபரிக்கப்படும் விதமும் வாதப்பிரதிவாதங்களை ஏற்படுத்தும் சாத்தியங்களுள்ளன.

இவை 'பார்த்தீனியம்' மீதான என் முதற்கட்ட வாசிப்பின் எண்ணப்பதிவுகள். எதிர்காலத்தில் அதன் மீதான விரிவான வாசிப்பின் பின்னர் மீண்டும் விரிவாக என் கருத்துகளைத்தெரிவிப்பேன்.

நன்றி: கணையாழி அக்டோபர் 2019, பதிவுகள்

3. நம்பிக்கை, தெளிவு, அறிவுபூர்வமான கற்பனைவளம் மிக்க விஞ்ஞானப் புனைவுகள்! -

அண்மையில் மறைந்த விஞ்ஞானப் புனைகதையுலகில் முக்கிய படைப்பாளியாக விளங்கிய ஆர்தர் சி. கிளார்க்கை ஒருமுறை என் வாழ்வில் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. என் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தில் அதுவொரு முக்கிய சந்திப்பாகவும் அமைந்து விட்டது. மொறட்டுவைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கட்டடக்கலைப் பட்டப்படிப்பினை முடித்துப் அதற்குரிய சான்றிதழினை கொழும்பு பண்டாரநாயக்க சர்வதேச மண்டபத்தில் நடைபெற்ற மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டமளிப்பு விழாவில் பெற்றது அவரது கைகளிலிருந்துதான். அவர்தான் அப்பொழுது மொறட்டுவைப் பல்கலைக் கழகத்து வேந்தராக இருந்தார். அவரது நினைவாக இக்கட்டுரை பிரசுரிக்கப்படுகிறது.- இருபதாம் நூற்றாண்டில் விஞ்ஞானப் புனைகதையுலகில் கொடிகட்டிப் பறந்த முக்கியமான மூலவர்களாக மூவர் குறிப்பிடப்படுவார்கள். ஒருவர் ஐசக் அசிமோவ். ரஷிய நாட்டவர். அடுத்தவர் அமெரிக்கரான ரொபேட் ஏ ரெய்ன்லெய்ன். இவர் மிசூரியைச் சேர்ந்தவர். அடுத்தவர் ஆர்தர் சி.கிளார்க். இவர் பிரிட்டனைச் சேர்ந்தவர்.

ஆர்தர் சி. கிளார்க் ஐம்பதுகளின் நடுப்பகுதியிலிருந்து அண்மையில் மறையும் வரையில் இலங்கையில் வசித்து வந்தாலும் அவர் பிறந்தது இங்கிலாந்திலுள்ள 'மைன்ஹெட்' என்னுமிடத்தில்தான். 1917இல் பிறந்த அவர் இலண்டனிலுள்ள 'கிங் காலேஜ்'இல் இயற்பியல் மற்றும் கணித்தில் தனது பட்டப்படிப்பினை முதற்பிரிவுச் சித்தியுடன் நிறைவு செய்தவர். மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற விஞ்ஞானப் புனை கதை எழுத்தாளராக விளங்கிய கிளார்க் ஒரு விஞ்ஞானியும் கூடத்தான். தகவல் பரிமாற்றத்திற்கான செயற்கைக் கோள்களின் ஆட்சி கோலோச்சிக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய யுகத்தின் பிதாமகரே இவரேதான். ஏனெனில் பூமிக்கான தகவல் பரிமாற்றத்திற்கான செயற்கைக் கோள்கள் பற்றிய கோட்பாட்டினை அன்றைய காலத்தில், நாற்பதுகளிலேயே, எதிர்வு கூறியவர் இவர். மேலும் இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின்போது பிரிட்டிஷ் ரோயல் விமானப்படையின் ராடார் நிபுணராகவும் இவர் பணிபுரிந்திருக்கின்றார்.

விஞ்ஞானப் புனைகதையுலகின் முக்கியமான படைப்பாளியான ஆர்தர் சி. கிளார்க்கின் படைப்புகள் மானுட இனத்தைப் பற்றிய ஆக்கபூர்வமான சிந்தனையைக் கொண்டிருப்பவை. அவரது படைப்புகள் அவற்றின் தெளிவுக்காகவும், கற்பனை வளமை மிக்க எதிர்வு கூறல்களுக்கும் பிரசித்தி பெற்றவை. ஏற்கனவே கிடைக்கப்பெற்ற அறிவியற் தகவல்களின் அடிப்படையில், அறிவுபூர்வமான, புதிய கண்டுபிடிப்புகளை எதிர்வு கூறின அவை. அத்தகையதொரு கண்டுபிடிப்பே மேற்படி 'பூமிக்கான தகவல் பரிமாற்றத்திற்குரிய செயற்கைக் கிரகமெ'ன்பதும். இப்பிரபஞ்சத்தில் மானுடர் எப்படியும் தப்பிப் பிழைத்து விடுவார்களென்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையினைப் புலப்படுத்தும் படைப்புகளை அவர் படைத்தார். மானுடர்கள் ஒருகாலத்தில் அழிந்து விடுவார்களென்பதில் அவருக்கு நம்பிக்கையில்லை. சகலபிரச்சினைகளுக்கும் மத்தியில் அவர்கள் எப்படியும் தப்பிப் பிழைத்து விடுவார்களென்று அவர் உறுதியாக நம்பினார். அவர்கள் எப்படியும் தப்பிப் பிழைப்பதற்குரிய வழியொன்றினை கண்டு பிடித்து விடுவார்களென்பதில் அவருக்குத் திடமான நம்பிக்கையிருந்தது. அத்துடன் அவர் மானுடர் மட்டும்தான் இப்பிரபஞ்சத்தின் ஒரேயொரு நுண்ணறிவுமிக்க, புத்திசாதுரியம் மிக்க உயிரினமென்றும் நம்பவில்லை. பரந்து, விரிந்து கிடக்குமிந்தப் பிரபஞ்சத்தில், நம்மைப்போன்ற புத்திசாதுரியம் மிக்க உயிரினங்கள் எங்கோ வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதற்கான சாத்தியங்களை அவர் திடமாகவே நம்பினார். இத்தகைய காரணங்களினால் மானுடரின் எதிர்காலம் பற்றிய ஆக்கபூர்வமான நம்பிக்கை, தெளிவு, கற்பனை வளமிக்க அறிவுபூர்வமான எதிர்வு கூறல்கள், இவையே அவரது படைப்புகளில் காணப்படும் முக்கியமான அம்சங்களாக விளங்குகின்றன.

அவரது 'பிள்ளைப் பிராயத்தின் முடிவு' (Childhood's End) என்னும் விஞ்ஞானப் புனைகதையானது மானுடர் உளரீதியில் இன்னுமொரு தளத்துக்குப் (Overmind) வளர்ச்சியுறுவதை விபரிக்கும். அவரது 'பிள்ளைப் பிராயத்தின் முடிவு' (Childhood's End) என்னும் விஞ்ஞானப் புனைகதையானது மானுடர் உளரீதியில் இன்னுமொரு தளத்துக்குப் (Overmind) வளர்ச்சியுறுவதை விபரிக்கும். 'பூமியொளி' (Earthlight) என்னும் 1951இல் வெளியான அவரது குறுநாவல் மானுட இனமானது தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்ளாதென்ற நம்பிக்கையினை வெளிப்படுத்தும்.. அன்றைய காலகட்டத்தில் வெளியான இவரது 'த சென்டினல்' The Sentinel) இன்னுமொரு புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானப் புனைகதையாகும். இது 1996இல் சந்திரனுக்குப் பயணிக்கும் வில்சனென்னும் நிலவியல் அறிஞரொருவரின் பயணத்தை அவரது கூற்றில் வெளிப்படுத்துமொரு புனைவாகும். சந்திரனில் வேற்றுலகத்து உயிரினமொன்றினால் பூமியில் மானுடர் தோன்றுவதற்குப் முன்பே அமைக்கப்பட்டிருந்த படிக்கத்திலான 'பிரமிட்' டினைப்பற்றி விபரிக்கும். மேற்படி படிக்கப் பிரமிட்டானது பூமியிலுள்ள ஒருவரால் அங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடுமென்று ஆரம்பத்தில் சந்தேகப்பட்ட வில்சன் பின்னர் தன்னைப் போல் சந்திரனுக்கு முன்னர் பயணித்த வேற்றுலகத்து உயிரொன்றின் வேலையே அதுவென்று நம்பிக்கை கொள்கின்றார். மேற்படி 'படிக்கப் பிரமிட்டா'னது மானுடருக்கும், வேற்றுலகத்து வாசிகளுக்குமிடையில் எதிர்காலத்தில் நிகழக்கூடிய சந்திப்பொன்றினை எதிர்வு கூறுமொரு குறியீடாகவே கருதப்படுகிறது. மேலும் அந்தப் பிரமிட்டின் அமைப்பானது அவ்வகை உயிரினமொன்றினால் அமைக்கப்பட்டதொரு எச்சரிக்கைக் கருவியே. அதனைக் கண்டு பிடிக்கும் உயிரினத்தைப் பற்றிய தகவல்களை அந்த வேற்றுலகத்துவாசிகளுக்கு அறிவிப்பதற்காக மேற்படி 'சென்டினல்' என்னும் அந்தப் படிக்கப் பிரமிட்டானது சந்திரனில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இது போன்று மில்லியன் கணக்கில் இத்தகைய படிக்கப் பிரமிட்டுகள் பிரபஞ்சமெங்கும் அந்த வேற்றுலக வாசிகளினால் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று மேற்படி புனைகதையில் ஆர்தர் சி கிளார்க் விபரிக்கின்றார். மேற்படி 'படிக்கப் பிரமிட்டி'னை மேற்படி வேற்றுலகவாசிகள் பூமியில் அமைக்காமல் சந்திரனில் எதற்காக அமைத்திருக்க வேண்டும்? அதற்குமொரு தர்க்கரீதியிலான காரணமொன்றினைக் கிளார்க் முன்வைக்கின்றார். சந்திரனை அடைவதற்கு பூமியில் வசிக்கும் மானுடர் வெற்றிடத்துடன் சூழ்ந்த விண்வெளியினைக் கடக்கும் வல்லமை பெற்றிருக்க வேண்டும். அத்தகைய ஆற்றல் மிக்க இனமொன்றினால்தான் மேற்படி 'படிக்கப்பிரமிட்டி'னைக் கண்டுபிடிக்க முடியும்? அத்தகைய அறிவுள்ள உயிரினங்களுடன்தான் மேற்படி வேற்றுலகத்து வாசிகள் தொடர்பு கொள்ள விரும்பியிருக்க வேண்டும். மானுடர் அதனை அறியும்பொருட்டுத்தான் அதனைப் பூமியில் அமைக்காது சந்திரனில் அமைத்திருக்கவேண்டும். மேற்படி விஞ்ஞானப் புனைவு கிளார்க்கின் மானுடரின் தப்பிப் பிழைத்தலுக்கான ஆற்றலினையும், நுண்ணறிவு மிக்க வேற்றுலகத்துவாசிகள் இருப்பதற்கான சாத்தியங்கள் பற்றியும், அத்தகைய உயிரினங்களுடனான தகவல் பரிமாற்றத்திற்கான சாத்தியம் பற்றிய அவரது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையினையும் வெளிப்படுத்துமொரு அறிவியற் புனைவாகும்.

மேலும் மேற்படி 'படிக்கப்பிரமிட்' பற்றிய சிந்தனை கிளார்க்கின் கிடைக்கும் தகவல்களின் அடிப்படையில் அறிவுபூர்வமாகப் புனையப்படும் அவரது கற்பனையாற்றலினையும் புலப்படுத்துகிறது. எவ்விதம் பிரமிட்டானது பூமியில் ஒருகாலத்தில் கொடிகட்டிப் பறந்து, காலவெள்ளத்தில் மூழ்கிப் போன எகிப்திய நாகரிகத்தைப் பறைசாற்றுகிறதோ அவ்வாறே மேற்படி 'படிக்கப்பிரமிட்டும்' சந்திரனில் ஒரு காலத்தில் கொடிகட்டிப் பறந்த நாகரிகத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும் மேற்படி 'படிக்கப்பிரமிட்' டானது 'சென்டினல்' (Sentinal) என்று அழைக்கப்படுகிறது. 'சென்டினல்' என்றால் அதற்கு அவதானிப்பவர் என்றொரு அர்த்தமும் உண்டு. தம்மையொத்த அறிவுபூர்வமான உயிரினமொன்றின் வருகைக்காகக் காத்து நிற்கும், அவதானித்து நிற்கும் அந்தப் 'படிக்கப்பிரமிட்' டுக்கு 'சென்டினல்' என்னும் பெயர் நன்கு பொருத்தமானதே.

மேலுமொரு விடயத்தினையும் மேற்படி 'சென்டினல்' என்னும் விஞ்ஞானப் புனைகதை வெளிப்படுத்துகிறது. அது சந்திரனில் மனிதரால் காலடியெடுத்து வைக்கமுடியுமென்ற, சந்திரப் பயணத்துக்கான சாத்தியம் பற்றிய, அவரது நம்பிக்கைதானது. மேற்படி கதை எழுதப்பட்டது 1951இல். ஆனால் உண்மையிலேயே மனிதர் சந்திரனில் காலடியெடுத்து வைத்தது 1969இல். மேற்படி மானுடரின் எதிர்காலச் சாத்தியப்பாடுகள் பற்றிய நம்பிக்கையானது கிளார்க்கின் படைப்புகளில் காணப்படும் முக்கியமானதொரு அம்சமென்று விமர்சகர்கள் பலர் விதந்துரைத்திருக்கின்றார்கள்.

இவ்விதமான மானுடர் பற்றி, வேற்றுலகத்துவாசிகள் பற்றிய நம்பிக்கையினைக் கிளார்க் பெற்றது எவ்விதம்? இதற்கு அவரது 'பிரமிப்பூட்டும் நாட்கள்' (Astounding Days) என்னும் சுயசரிதை நூல் விடை பகர்கிறது. மேற்படி நூலில் தனது பதின்மூன்று வயதில் தான் முதன்முதலாக முதலாவது விஞ்ஞானப் புனைவுச் சஞ்சிகையொன்றினை வாசித்ததாகவும், அன்றிலிருந்து தனது வாழ்க்கை அடியோடு மாறிவிட்டதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். தற்பொழுது 'அனலாக்' (Analog) என்று வெளிவரும் விஞ்ஞானப் புனைவுச் சஞ்சிகையானது அக்காலகட்டத்தில் 'பிரமிப்பூட்டும் உயர்தர விஞ்ஞானக் கதைகள்' (Astounding Stories of Super Science) என்னும் பெயரில் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. அச்சஞ்சிகையே கிளார்க்கின் வாழ்க்கையினை அடியோடு மாற்றிய மேற்படி சஞ்சிகையாகும். தனது சுயசரிதையில் கிளார்க் மேற்படி சஞ்சிகை எவ்விதம் அவரது 'டன்' வயதுப் பருவத்தில் அவர்மேல் ஆதிக்கம் செலுத்தியதென்பதை விபரிப்பார். மேற்படி சஞ்சிகையின் முதலாவது ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் 'நாளை பிரமிப்பூட்டும் பல நிகழ்வுகள் நடைபெறவுள்ளன. உங்களது குழந்தைகள் அல்லது அவர்களின் குழந்தைகள் சந்திரனுக்கான பயணத்தை மேற்கொள்வார்கள்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை எடுத்துக் காட்டும் கிளார்க் அவை மிகவும் நம்பிக்கையான சொற்களென்பார். உண்மையில் 1930இல் வாழ்ந்தவர்களின் பிள்ளைகளே சந்திரனில் காலடியெடுத்து வைத்தார்களென்பார்.

ஆர்தர் சி. கிளார்க்கின் மேற்படி விஞ்ஞானச் சஞ்சிகையுனான சிறுவயதுத் தொடர்பும், வாசிக்கும் பழக்கமுமே மானுடரின் எதிர்காலம் பற்றிய, நுண்ணறிவுமிக்க வேற்றுலகவாசிகள் இருப்பதற்கான சாத்தியங்கள் பற்றிய நம்பிக்கையினை அவருக்கேற்படுத்தின. அதுவே அவரது படைப்புகள் பலவற்றில் காணப்படும் முக்கியமான அம்சங்களிலொன்றாக விளங்குவதற்குக் காரணம். அதே சமயம் தெளிவும், எளிமையும், ஆழமும் மற்றும் அறிவுபூர்வமான கற்பனைச் சிறப்பும் அவரது படைப்புகளில் விரவிக் கிடப்பதற்கு முக்கியமான காரணங்களாக அவரது வாசிப்புப் பழக்கம், கல்விப் பின்புலம், மற்றும் அவரது தொழில்நீதியிலான அனுபவங்களே காரணங்களெனக் குறிப்பிடலாம். ஒரு பாணை சோறுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதற்கொப்ப, மேற்படி 'சென்டினல்' விஞ்ஞானப் புனைகதையானது அவரது படைப்புகளில் காணப்படும் முக்கியமான அம்சங்களை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது. இன்னுமொரு விடயத்திற்கும் மேற்படி புனைகதையானது அடிப்படையாக விளங்குகின்றது. ஆர்தர் சி. கிளார்க்கென்றால் ஆஸ்கார் விருதுகளைப் பெற்ற '2001: ஏ ஸ்பேஸ் ஒடிசி' என்ற ஆங்கிலத் திரைப்படத்தின் ஞாபகம் அனைவருக்குமே வராமல் போகாது. ஸ்ரான்லி குப்ரிக்கின் இயக்கத்தில் வெளிவந்த அந்தத் திரைப்படத்திற்கு குப்ரிக்குடன் இணைந்து திரைப்பட வசனமெழுதியவர் கிளார்க். 'சென்டினல்' என்னும் மேற்படி புனைகதையினை இயக்குநர் ஸ்டான்லி குப்ரிக்கின் வேண்டுகோளின்பேரில் விரிவாக்கி உருவாக்கிய நாவலே '2001: ஏ ஸ்பேஸ் ஒடிசி'. திரைப்படம் நாவல் வெளிவருவதற்கு முன்னர் வெளிவந்தாலும் நாவல் திரைப்படம் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னரே கிளார்க்கால் எழுதி முடிக்கப்பட்ட விட்டது. ஆயினும் அந்நாவல் உருவாக்கத்திற்கு முக்கிய காரணம் இயக்குநர் ஸ்டான்லி குப்ரிக்கேயென்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். அவரது

வேண்டுகோளின்பேரில்தான் கிளார்க் அந்நாவலை எழுதினார். அதற்கான பெயர் கூட ஸ்டான்லி குப்ரீக்கினால் வைக்கப்பட்டதாகக் கிளார்க் கூறியுள்ளார்.

மானுடரின் தப்பிப் பிழைக்கும் ஆற்றல் மிக்க எதிர்காலம், நுண்ணறிவு மிக்க வேற்றுலக வாசிகள் இருப்பதற்கான சாத்தியம் போன்றவற்றில் அவர் கொண்டிருந்த அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை , அறிவுபூர்வமான வளமான கற்பனையாற்றல், தெளிவு, எளிமை மற்றும் ஆழம் ஆகியவற்றைப் புலப்படுத்தும் விஞ்ஞானப் புனைகதைகளுக்காகவும் , அறிவுபூர்வமான எதிர்வு கூறல்களுக்காகவும் ஆர்தர் சி. கிளார்க் எப்பொழுதும் நினைவு கூரப்படுவார். அந்த நம்பிக்கையினால்தான் அவர் மக்களின் விண்வெளிப்பயணம் விரைவில் சாத்தியமாகுமென்றும், அப்பொழுது சாதாரண மக்கள் சந்திரனுக்கு மட்டுமல்ல அதற்கப்பாலும் இலகுவாகப் பயணிப்பார்களென்று நம்பிக்கை தெரிவித்திருக்கின்றார். ஏற்கனவே சாத்தியமாகியுள்ள அவரது எதிர்வு கூறல்கள் பலவற்றைப் போலவே இந்த நம்பிக்கை மிக்க எதிர்வு கூறலும் சாத்தியமாகிவருவதையே தற்போதைய நிகழ்வுகள் புலப்படுத்துகின்றன.

பதிவுகள் ஏப்ரல் 2008; இதழ் 100, கணையாழி, அம்ருதா

4. வானியற்பியற் கட்டுரை : அண்டவெளி ஆய்விற்கு அடிகோலும் தத்துவங்கள்

நவீன பெளதீகம் என்றதும் நமக்கு ஞாபகத்தில் வருபவர் அல்பேர்ட் ஜன்ஸ்டைன். இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இவரால் வெளியிடப்பட்ட 'சார்பியற் தத்துவம்' (Theory of Relativity) பற்றிய கட்டுரைகள் பெளதீகவியலின் வரலாற்றிலேயே மாபெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தின. புரட்சியென்றால் சாதாரண புரட்சியல்ல. பெளதிகத்தின் அடித்தளத்தையே அடியோடு மாற்றிவைத்த புரட்சி. இச் சார்பியற் தத்துவமும், சக்திச் சொட்டுப் பெளதிகமும் (Quantum Physics) இன்றைய நவீன பெளதிகத்தின் அடித்தளங்களாகக் கருதப்படுபவை. சார்பியற் தத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது முழுக்க முழுக்க ஜன்ஸ்டைனின் கோட்பாடே. சக்திச் சொட்டுப் பெளதிகத்தின் ஆரம்ப கர்த்தாவாகவும் ஜன்ஸ்டைனையே கருதலாம். உண்மையில் ஜன்ஸ்டைனிற்கு நோபல் பரிசு கிடைத்ததே போட்டான்கள் பற்றிய கண்டு பிடிப்பிற்காகத்தான். இக் கண்டுபிடிப்பே சக்திச் சொட்டுப் பெளதிகத்தின் ஆரம்ப வளர்ச்சியாகும். உண்மையில் ஜன்ஸ்டைனிற்கு சார்பியற் தத்துவத்திற்காகவும் இன்னுமொருமுறை நோபல் பரிசு கொடுத்திருக்க வேண்டும்.

சரி. அப்படி இந்தச் சார்பியற் தத்துவம் அப்படி என்னதான் கூறிவிடுகின்றது? விடை மிகவும் சுலபம். 'நேரம்', 'வெளி' பற்றிய கருதுகோள்களை, அதாவது இதுவரை காலம் 'வெளி', 'நேரம்' பற்றி நிலவி வந்த கோட்பாடுகளை, சார்பியற் தத்துவம் அடியோடு மாற்றியமைத்து விடுகின்றது. அதே சமயம் 'பொருள்', 'சக்தி', 'புவியீர்ப்பு', பற்றியும் புதிய கருது கோள்களை முன்வைக்கின்றது. இச் சார்பியற் தத்துவக் கோட்பாடுகளை இரு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. சிறப்புச் சார்பியற் தத்துவம் (Special Theory of Relativity)
2. பொதுச் சார்பியற் தத்துவம் (General Theory of Relativity)

இவற்றில் 'சிறப்புச் சார்பியற் தத்துவம் இதுவரை நிலவி வந்த 'வெளி' 'நேரம்' பற்றிய கோட்பாடுகளை அடியோடு மாற்றியமைத்து விடுகின்றதென்றால், பொதுச் சார்பியற் தத்துவமோ புவியீர்ப்பு பற்றிய கோட்பாட்டை மாற்றியமைத்து விடுகின்றது. 'வெளி' 'நேரம்' பற்றிய கோட்பாடுகள்.

ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாக நிலவி வந்த அரிஸ்டாட்டிலின் கோட்பாடுகளைப் பரிசீலனைக்குட்படுத்தியவர்கள் கலிலியோவும், சேர். ஜசக் நியூட்டனுமே. ஆனால் வெளி, நேரம் பற்றிய இவர்கள் யாவரினதும் கோட்பாடுகள் ஒன்றாகவேயிருந்தன. வெளியையும், நேரத்தையும் சுற்றிவர நிகழும் இயக்கங்களால் எவ்விதப் பாதிப்பும் அடையாத சுயாதீனமானவைகளாகவே (absolute) இவர்கள் கருதினார்கள். சாதாரண மனித வாழ்வின் அனுபவங்களிலிருந்தே இவர்களும் வெளி, நேரம் பற்றிய கோட்பாடுகளை வகுத்திருந்தார்கள்.

எங்கும் எல்லையற்று விரிந்து பரந்து கிடப்பதுதான் வெளி. 'எல்லாத் திசையிலுமோர் எல்லையில்லா வெளி வானிலே.' என்று பாரதி பாடியதைப் போல் எங்கும் வியாபித்துக் கிடக்கின்றது வெளி. இந்த வெளியில் தான் சூரியன், கிரகங்கள் மற்றும் பல்வேறுபட்ட பொருட்களும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இத்தகைய இயக்கங்கள் இந்த வெளியைப் பாதிப்பதில்லை. அது தன்பாட்டில் வியாபித்துக் கிடக்கின்றது. இவ்வாறுதான் நியூட்டன் வரையிலான் விஞ்ஞானிகள் கருதினார்கள். இது போன்றுதான் 'நேரமும்' சுற்றிவர நிகழும் இயக்கங்களால் எவ்விதப் பாதிப்புமற்று தன்பாட்டில் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதாகப் பெளதீக விஞ்ஞானிகள் கருதினார்கள்.

சிறப்புச் சார்பியற் தத்துவமும், வெளியும், நேரமும்...

இவ்விதம் சுயாதீனமாகக் கருத்தப்பட்டு வந்த 'வெளியோ' 'நேர'மோ உண்மையில் சுயாதீனமானவையல்ல. அவையும் சுற்றி வர நிகழும் இயக்கங்களால் பாதிப்புறுபவையே, சார்பானவையே என்பதை ஜன்ஸ்டைன் 'சிறப்புச் சார்பியற் தத்துவம்' மூலம் வெளிக்காட்டினார். உதாரணமாக நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டால்.. வேகமானது நேரத்துடன் மாறுதல் அடைகின்றது. ஒளி வேகத்தில் செல்லும் ராக்கட்டில் ஒரு மனிதனையும், பூமியில் நிற்கும் ஒருவனையும் கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். இவர்கள் இருவருமே 'சீக்கோ' கடிகாரங்களைக் கைகளிலே கட்டியிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் இருவரது கடிகாரங்களும் நேரம் சுயாதீனமானதாகவிருந்தால் ஒரே நேரத்தைக் காட்ட வேண்டும். ஆனால் நேரம் சார்பானதாகவிருப்பதால், இருவரது கடிகாரங்களும் இரு வேறு நேரங்களையுமே காட்டும். உண்மையில் வேகம் கூடக்கூட நேரம் மாறுவதும் குறையவே தொடங்கும். ஒளிவேகத்தில் செல்லும் ராக்கட்டில் இருப்பவனிற்கு அவனிற்குச் சார்பாக ஒரு மணித்தியாலம் சென்றிருக்கும். அதே சமயம் பூமியிலிருப்பவனிற்கோ பல நூறு வருடங்கள் சென்றிருக்கும். இவ்விதம் நேரமானது வேகத்துடன் மாறுவது விஞ்ஞான பூர்வமாக நிரூபிக்கப் பட்ட உண்மை.

இதற்காக விஞ்ஞானிகள் இரும்பு அணுக்கருக்களுடன் காமாக் கதிர்களை இரு வேறு உயரங்களில் மோதவிட்டுப் பார்த்தார்கள். உயரத்தில் நேரம் வேகமாகச் செயற்படுகின்ற காரணத்தால் காமாக் கதிர்களை உறுஞ்சும் இரும்பு அணுக்கருக்களின் போக்கு வித்தியாசப்படுவது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது.

வெளியும், பொருளும்..

இதுபோல் தான் சுயாதீனமாகக் கருதப்பட்டு வந்த வெளி (space) கூட நேரம் போல் பாதிப்படைகின்றது. ஒரு பொருளை எடுத்துக் கொண்டால், அதன் பொருண்மை கூடக் கூட அப்பொருளானது தன்னைச் சுற்றியிருக்கும் வெளியை வளைக்கத் தொடங்கிவிடுகின்றது. 'வெளியை'யாவது வளைப்பதாவது.. வளைப்பதற்கு வெளியென்ன ஒரு பொருளா?.." என நீங்கள் கேட்கலாம். நியாயமான கேள்விதான். ஆனால் இவ்விதம் வெளியைப் பொருளின் பொருண்மை வளைப்பது நிரூபிக்கப் பட்ட உண்மை.

புதன் கிரகமானது சூரியனைச் சுற்றி வரும் ஒழுக்கில் ஒரு சிறு வித்தியாசம் இருந்து வந்தது. இந்த வித்தியாசத்தின் காரணத்தை நியூட்டனின் கோட்பாடுகளினால் விளக்க முடியவில்லை. ஜன்ஸ்டைனின் சார்பியற் கணித சூத்திரங்களோ இவ்வித ஒழுக்கில் காணப்படும் மாற்றத்திற்குக் காரணம் சூரியன் அதனைச் சுற்றியுள்ள வெளியினை வளைத்து விடுவதே என்பதை எடுத்துக் காட்டின. இது பின்னர் பிரிட்டனைச் சேர்ந்த வானியல் அறிஞரான சேர். ஆர்தர் எடிங்டனால் சூரிய கிரகணமொன்றை அவதானித்த பொழுது நிரூபிக்கப் பட்டது.

பொதுச் சார்பியற் தத்துவமும் புவியீர்ப்பும்...

புவியீர்ப்பைப் பொறுத்தவரையில் நியூட்டன் அதனை ஒரு விசையாகவே கருதினார். ஆனால் ஜன்ஸ்டைனின் 'பொதுச் சார்பியற் தத்துவமோ' சூரியன் தன்னைச் சுற்றியுள்ள வெளியினை வளைத்து விடுகின்றதன் காரணமே பூமியினைச் சூரியனைச் சுற்ற வைத்து விடுகின்றதென்பதை எடுத்துக் காட்டியது.

இவ்விதமாக அரிஸ்ட்டாடிலின் கோட்பாடுகளையே ஆட்டங் காண வைத்த நியூட்டனின் கோட்பாடுகளையே ஆட்டங் காணவைத்து விட்டன ஜன்ஸ்டனின் சார்பியற் கோட்பாடுகள். சாதாரண மனித அனுபவங்களிற்கப்பாற்பட்டு சம்பவங்கள் நடைபெறும் போதே ஜன்ஸ்டனின் சார்பியற் கோட்பாடுகளைப் பூரணமாக உணர முடியும். மிகப் பிரமாண்டமான வேகத்தில் செல்லும் போதே நேரம் மாறுவதை இலகுவாக அவதானிக்க முடியும். அதனை , அம்மாற்றத்தினை. சாதாரண மனித சக்திக்குட்பட்ட வேகத்தில் அவதானிக்க முடியாது. ஏனென்றால்.. மாற்றம் அவ்வளவு சிறியதாக இருந்து விடுகின்றது.

மேலும் வெளியையும் நேரத்தையும் தனித் தனியாகப் பிரித்துப் பார்ப்பதையும் சார்பியற் கோட்பாடுகள் எதிர்க்கின்றன. 'வெளிநேரம்' (spacetime) சம்பவங்களின் தொகுப்பாகவே உண்மையில் , ஜன்ஸ்டனின் சார்பியற் கோட்பாடுகள் விளக்குகின்றன. இவ்விதமாக இப்பிரபஞ்சத்தை உண்மையில் தெளிவாகத் துல்லியமாகச் , சரியாக மேற்படி ஜன்ஸ்டனின் சார்பியற் கோட்பாடுகள் விளக்கி வைக்கின்றன.

உசாத்துணை நூல்கள்:

1. 'A Brief History Of Time' By Stephen Hawkings
2. 'Black Holes and Baby Universes' By Stephen Hawkings
3. 'Relatively Speaking' By Eric Chaisson
4. 'Relativity' By Albert Einstein
5. 'Stephen Hawking : quest for a theory of every thing' By Kitty Fergusson

நன்றி: கணையாழி February 1997- வீரகேசரி, பதிவுகள், திண்ணை

5. ஆஷா பகேயின் 'பூமி'! பற்றிச் சில அறிமுகக் குறிப்புகள்!

!மராத்திய எழுத்தாளரான ஆஷா பகேயின் முக்கியமான நாவல்களிலொன்று 'பூமி' பி.ஆர்.ராஜாராமின் மொழிபெயர்ப்பில் தமிழில் 'சாகித்திய அகாதெமி' பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஆஷா பகேயின் படைப்புகளில் நான் வாசித்த முதலாவது படைப்பு இந்த நாவல்தான். ஏற்கனவே சாகித்திய அகாதெமியினரால் வெளியிடப்பட்ட வங்க நாவலான 'நீலகண்டப் பறவையைத்தேடி', 'தகழி சிவசங்கரம்பிளையின்' ஏணிப்படிகள்' மற்றும் 'தோட்டி', சிவராம காரந்தின் 'மண்ணும் மனிதரும்', எஸ்.கே.பொற்றேகாட்டின் 'ஒரு கிராமத்தின் கதை', எம்.டி.வாசுதேவன் நாயரின் 'காலம்' போன்ற நாவல்களின் வரிசையில் என்னைக்கவர்ந்த இந்திய நாவல்களிலொன்றாக 'பூமி' நாவலும் அமைந்து விட்டது.

இந்த நாவலின் கதையும் வித்தியாசமானது. மராத்திய டாக்டர் ஒருவருக்கும், தமிழ் நர்ஸ் ஒருவருக்கும் மகளாகப்பிறந்தவளே நாவலின் நாயகி. சிறு வயதிலேயே அவள் தந்தையை இழந்து விடுகின்றாள். தாயாரே அவளைக் கண்ணாங்கருத்துமாக வளர்த்து வருகின்றார். நாயகியின் மாணவப்பருவத்திலேயே தாயாரும் நோய்வாய்ப்பட்டு இறக்கும் சூழ்நிலை உருவாகுகின்றது. தாயின் இறுதிக்காலம் மனதை அதிர வைக்கும் வகையில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. நாவலின் முக்கியமான பகுதிகளில் அதுவுமொன்று. தாயாரும் இறந்து விடவே தனித்து விடப்படும் சிறுமியான நாயகியை அவளது தந்தையின் மராத்தியச் சகோதரி பம்பாய்க்குத் தன்னுடன் அழைத்துபோகின்றாள்.

நாவல் தமிழ்நாடு, பம்பாய் என இரு நகரங்களில் நடைபோடுகிறது. அதையுடன் வாழும் தன் இளம் பருவத்தில் பகுதி நேர வேலையாக மறைந்த பேராசிரியர் ஒருவரின் செல்வந்த மனைவிக்கு பணிவிடை செய்யும் பணிப்பெண்ணாகவும் வேலை பார்க்கின்றாள். அச்சமயத்தில் பேராசிரியரின் வீட்டு நூலகத்து நூல்களெல்லாம் அவளது இலக்கியப்பசியைத்தீர்த்திட உதவுகின்றன.

மராத்தியக் கலாச்சாரத்தில் வாழும் அதையின் பராமரிப்பில் வளர்ந்து பெரியவளாகும் நாயகி ஆரம்பத்தில் படிப்பதில் சிரமத்தை எதிர்நோக்கினாலும், அவளது வாசிப்புப் பழக்கம் அவளுக்குக் கை கொடுக்கிறது. அவளது ஆளுமையினை ஆரோக்கியமான திசையை நோக்கித்தள்ளி விடுகிறது. அதுவே பின்னர் வெற்றிகரமான பெண்ணாகவும் உருமாற்றி விடுகிறது. அவள் பணிப்பெண்ணாகப் பணிபுரிந்த அச்செல்வந்தப்பெண்ணின் மகனையே பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்றதும் திருமணமும் செய்து கொள்கிறாள். திருமணத்தின் பின்பு கலாநிதிப்பட்டமும் பெற்று பல்கலைக்கழகவிரிவுரையாளராகப் பணிபுரிகின்றாள்.

அவர்களிருவரின் தாம்பத்தியத்தின் விளைவாக அவர்களுக்கு மகனொருவன் பிறக்கின்றான். இருந்தாலும் கணவன், மனைவியருக்கிடையில் பல்வேறு வகையான உளவியல் பிரச்சினைகள் தோன்றுகின்றன. ஒரு கட்டத்தில் கணவனைப்பிரிந்து தனித்து வாழும் அவள் இறுதியில் பணியில் ஓய்வு பெற்றுக்கணவனிடம் திரும்புகின்றாள். அவ்விதம் பிரிந்திருக்கும் காலத்தில் அவளுடன் பணிபுரியும், நோயாளிக்குழந்தையுடன் வாழும் சக விரிவுரையாளர் ஒருவருடனான அவளது ஆத்மார்த்தமான தொடர்பும் நாவலில் ஆராயப்படுகிறது.

இந்த நாவலின் முக்கிய சிறப்பாக நான் கருதுவது பாத்திரப்படைப்பு. நாவலின் நாயகியான மைதிலியின் பாத்திரப்படைப்பு முழுமையானது. நாவலில் வரும் மராத்திய அதையும் அற்புதமான மன இயல்புகள் வாய்க்கப்பட்டவள். இந்நாவலில் வரும் பிரதான

பாத்திரங்களெல்லாரும் உயிர்த்துடிப்புடன் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களது ஆளுமைகள் சிறப்பாக அவர்கள்தம் குறை, நிறைகளுடன் வடித்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மைதிலி என்னும் பெண்ணின் வாழ்வை விபரிக்கும் நாவல், அவ்வாழ்வில் அவள் அடைந்த அனுபவங்களை, உணர்ச்சிப்போராட்டங்களை (தோல்வியடைந்த அவளது இளமைக்காதலுட்பட), அவளது மண வாழ்வினை, அவ்வாழ்வின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை, தாய்மை ஏற்படுத்தும் மாற்றங்களை, திருமணத்துக்கப்பாலான உளரீதியிலான உறவினை, மற்றும் அவளது எழுத்துலக இலக்கிய வாழ்வினை எல்லாம் விபரிக்கின்றது.

நல்ல நாவலொன்றின் சிறப்பு அந்த நாவலை வாசிக்கும் ஒருவரை அந்த நாவல் விபரிக்கும் கதாபாத்திரங்களின் வாழ்வினுள் கொண்டசென்று நிறுத்த வேண்டும். அதன் பின்னர் அந்த வாசகரும் அப்பாத்திரங்கள் வாழும் வாழ்வினில் ஒருவராகி, அப்பாத்திரங்கள் அடையும் பல்வேறு உணர்வுகளுக்குமிடையில் சிக்கி தன்னை மறந்து விட வைத்திட வேண்டும். இந்த நாவலும் அத்தகையதே. இந்நாவலின் கதாநாயகி தன் வாழ்வில் அடையும் இன்ப துன்பங்களையெல்லாம் வாசிக்கும் நீங்களும் அடைவீர்கள்.

இந்நாவலின் இன்னுமொரு சிறப்பு இரு தலைமுறைகளைச் சேர்ந்த பெண்களினூடு பெண்களின் பிரச்சினைகளை ஆராய்வதுதான். ஒருத்தி நவகாலத்து நாயகி மைதிலி. அடுத்தவள் பழைய தலைமுறையினைச் சேர்ந்த அவளது மராத்திய அத்தை.

ஆஷா பகேயின் 'பூமி' நாவலின் நடை மொழிபெயர்ப்பாளரின் மொழிபெயர்ப்பின் சிறப்பினை வெளிப்படுத்துகிறது. ஆனால் மொழிபெயர்ப்பில் அதிகமாக எதிர்ப்படும் தமிழங்கிலிஸினைத் தவிர்த்திருக்கலாமென்று ஏற்படும் உணர்வினைத்தவிர்க்க முடியவில்லை. ஆனால் நூலினை வெளியிட்ட அமைப்பே தன் பெயரைச் 'சாகித்ஹிய அகாதெமி' என்று குறிப்பிடும்போது எவ்விதம் அவ்வமைப்புக்காக மொழிபெயர்ப்பு செய்யும் எழுத்தாளர் மட்டும் தமிழங்கிலிசைத்தவிர்த்திட முடியும் என்றும் எண்ணாமலுமிருக்க முடியவில்லை.

நன்றி: கணையாழி நவம்பர் 2019 -, பதிவுகள்

6. விநாயக முருகனின் 'ராஜீவ்காந்தி சாலை'! -

அண்மையில் விநாயக முருகனின் 'ராஜீவ்காந்தி சாலை' நாவல் வாசிக்கும் சந்தர்ப்பமேற்பட்டது. உயிர்மை வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள நாவல் அண்மைக்காலத்தில் வெளியான தமிழ் நாவல்களில் முக்கியமான, கவனிக்கப்பட வேண்டிய நாவல்களிலொன்று. மொழியில் எந்தவிதப் புதுமையுமில்லை. தமிழக வெகுசனப் பத்திரிகைகளை வாசிக்கும் வாசகர் ஒருவருக்கு நன்கு பழகிய மொழிதான். இந்த நாவல் முக்கியத்துவம் பெறுவது இது கூறும் பொருளினால்தான். அப்படி எதனைப் பற்றி இந்த நாவல் பேசுகிறது? சுருக்கமாகக் கூறப்போனால் உலகமயமாதலுக்குத் தன்னைத் திறந்து விடும் வளர்ந்து வரும், அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடொன்றில் சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார மற்றும் அரசியல் சூழல்களில் எவ்வகையான மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை விமர்சிக்கும் நாவலிதுவென்று கூறலாம். இத்தருணத்தில் கறுப்பு 'ஜூலை' 1983யினைத் தொடர்ந்து, உலகின் நானா பக்கங்களையும் நோக்கி, அகதிகளாகக் படையெடுத்த ஈழத்தமிழர்களைப் பற்றி சில விடயங்களை எண்ணிப்பார்ப்பது 'ராஜீவ்காந்தி சாலை' நாவல் கூறும் பொருளைப்பொறுத்தவரையில் முக்கியமானது; பயன்மிக்கது.

ஈழத்தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் அகதிகளாகப் புலம் பெயர்ந்துப் புகுந்த நாடுகள் செல்வச்செழிப்புள்ள, முதலாளித்துவச் சமுதாய அமைப்பைக்கொண்ட மேற்கு நாடுகள். இந்த நாடுகளில் நிலவும் சமூக, பொருளாதாரச் சூழல்களுக்கும், அதுவரை அவர்கள் வாழ்ந்த நாட்டின் சமூக, பொருளாதாரச் சூழலுக்கும் மலைக்கும், மடுவுக்குமிடையிலான வித்தியாசம். மேற்கு நாடுகளில் நிலவும் கடனட்டைக் கலாச்சாரம் ஈழத்தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் புதியது. உலக மயமாதலின் விளைவுகளால் சமூக, பொருளியல் சூழல்களில் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை அடைந்த இந்திய மத்திய வர்க்கத்தினரின் நிலையும், மேற்கு நாடுகளின் பொருளியற் சூழல்களுக்குள் இறக்கி விடப்பட்ட ஈழத்தமிழ் அகதிகளின் நிலையும் இந்த வகையில் ஒரே மாதிரியானவை என்று கூறலாம். ஒரு வேலை இருந்தால், தகுதிக்கு மீறிய கடன் தொகையுள்ள கடனட்டைகளைப் பெற்றபோது, ஆரம்பத்தில் அகதிகளாகப் புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களுக்கு அது இன்பமளிப்பதாகவேயிருந்தது. அதன் பின்னர் அவர்களது வாழ்க்கை கடன் கலாச்சாரத்துள் முற்றாகவே மூழ்கி விட்டது. கடனுக்குக் கார் வேண்டலாம்; கடனுக்கு வீடு வாங்கலாம்; வீட்டுப் பெறுமானத்தின் உபரி மதிப்பிற்குச் சமமாக கடன் எடுக்கும் வசதியினைப் பெறலாம். இவ்விதமாகப் பல 'கடன்' நன்மைகளைச் சுகிக்கலானார்கள் புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள். இவ்விதமான சமூக, கலாச்சார மாற்றங்களுக்குள்ளாகியவர்கள் அகதிகளாகப் புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் மட்டுமல்லர். கல்வி, வேலை வாய்ப்பு போன்ற பல காரணங்களுக்காக, மேற்கு நாடுகளை நோக்கிப் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும், வளர்முக, அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளிலிருந்து சென்ற அனைவருக்கும் பொருந்தும். இவ்விதமாகக் கடனட்டை, கடன் போன்றவற்றின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் மக்களைக் கொண்டுவரும் முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பானது, அதன் பின் அம்மக்களை அதன் பிடிக்குள் கொண்டுவந்து, செக்குமாடுகளாக்கி விடும். உழைப்பது கடன்களைக் கட்டுவதற்கே என்று வாழ்க்கை மாறிவிடும். பெரும்பாலானவர்கள் உதாரணத்துக்கு வாங்கிய வீட்டின் விலையைப்போல் இரு மடங்கு வரையிலான விலையை 25 வருட காலத்து வீட்டுக் கடனுக்குக் கட்டி முடிக்கும்போது அவர்களது வாழ்வின் பெரும்பகுதி முடிந்து விட்டிருக்கும். இவ்விதமான வாழ்க்கையானது குடும்பங்களுக்குள் பல்வேறு வகையான சிக்கல்களை உருவாக்கிவிடுகின்றது.

இதே வகையானதொரு நிலையினைத்தான் இந்தியாவில் உலகமயமாக்கலின் விளைவாக உருவான 'பணம் புழங்கும்' நடுத்தர மக்களின் வாழ்க்கையிலும் காணலாம்.

மேற்கு நாட்டுசமூகக் கலாச்சாரச் சூழலை அப்படியே கொண்டு வந்து, வளர்ந்துவரும் இந்தியா போன்ற நாடொன்றில் நட்டுவிட்டால் எவ்வகையான விளைவுகள் உருவாகுமோ அவ்வகையான விளைவுகள் அனைத்தும் இங்கும் உருவாகும். அவைதான் 'ராஜீவ்காந்தி சாலை'யிலும் உருவாகின. பணம் புழங்கும் மத்தியதர மக்கள் மில்லின் கணக்கில் உருவானதும், மேற்கு நாடுகளின் மிகப்பெரிய நிறுவனங்களுக்குப் புதியதொரு சந்தையினை இந்த மாற்றம் திறந்து விட்டது. குறைந்த அளவு ஊதியத்துடன் உழைப்பை வாங்குவதன் மூலம் இலாபத்தை அதிகரித்த மேற்கு நாடுகளின் மிகப்பெரிய நிறுவனங்கள், இந்த மாற்றத்தால் உருவான புதிய மத்தியதர வர்க்கத்தை மையமாக வைத்துத் தம் வியாபார நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்து மேலும் இலாபத்தைச் சம்பாதித்தன. ஒரு கல்லில் இரு மாங்காய்கள். 'கோல்கேர்' பற்பசை, கோர்ன் ஃபிளாக்பூஸ் சீரியல்கள் தொடக்கம், ஃபோர்ட் வாகனங்கள், ஜிஎம் வாகனங்கள் போன்ற வாகனங்கள் தொடக்கம், புதிய சந்தை நிலவும் நாட்டில் பேசப்படும் பன்மொழிகளில் திரைப்படங்களை மிகச்சிறப்பாக 'டப்பிங்' செய்வது தொடக்கம் இலாபத்தை அள்ளிக்குவித்தன மேற்கு நாட்டின் நிறுவனங்கள். 'மாஸ்டர் கார்ட்', 'விசா', 'அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ்' என்று அத்தனை கடன் அட்டை நிறுவனங்களும் நுழைந்து விட்டன. பல்வேறு வகையான காப்புறுதி நிறுவனங்கள், நிதி நிறுவனங்கள், 'மல்டி லெவல் மார்கட்டிங்' என்று அனைத்து நிறுவனங்களும் நுழைந்து விட்டன.

மேற்கு நாடுகளின் நிறுவனங்களின் பணியினைக் குறைந்த ஊதியத்தில் செய்வதற்காகப் பல தகவல் தொழில் நுட்ப நிறுவனங்கள் பூற்றீசல்களைப் போல் முளைத்தன. இவ்விதமான நிறுவனங்களில் மிகவும் உயர்ந்த ஊதியத்துடன் வேலை பார்க்கும் மக்களை மையமாக வைத்து வங்கிகள், நிதி நிறுவனங்கள் எல்லாம் வலையை விரித்தன. கையில் காசு புழங்கத்தொடங்கியதும் இவ்வகையான நிறுவனங்களில் பணி புரிவோரின் வாழ்க்கை மாறத்தொடங்கியது. மேற்குக் கலாச்சாரம் அவர்களைச் சுற்றிப் பின்னிப் பிணைந்து விட்டது. வாகனம் வாங்குவது, கார் வாங்குவது என்பவையே அவர்களது கனவுகளாகின. புதிய சூழல், புதிய வாழ்க்கை முறை மக்கள் மத்தியில் மகிழ்ச்சியை மட்டுமல்ல மன அழுத்தத்தினையும் கூடவே கொண்டுவந்து விட்டது. சக்திக்கு மீறிய வகையில் கடன்களைப் பெறும் சூழல் உருவாகியது. கடன்களைப் பெற்று வீடுகள், வாகனங்கள் போன்றவற்றை வாங்கியவர்களுக்கு, வேலை சிறிது காலம் இல்லாமல் போனால் கூடத் தாங்க முடியாத நிலைதான். வாசலில் நின்று கடன்களை அவர்கள் மேல் திணித்த நிதி நிறுவனங்கள், வங்கிகள் இவ்விதமான இக்கட்டான நிலையில், உதவுவதில்லை. பணத்தைத் திருப்பிக் கட்டும்படி நெருக்குதல்களைக் கொடுக்கத் தொடங்கும் சூழலுருவாகும். விளைவு? குடும்பங்கள் பிளவுறுதல், தற்கொலைகள், கொலைகள் என்று பல்வேறு வகையான பக்க விளைவுகள் உருவாகும். இரவினில் தனித்துப் பெண்கள் வேலை செய்யும் சூழல்கள், அவர்களுடன் பணி புரியும் ஆண்களுடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தும். வேலையிழத்தல் போன்ற சூழல்கள் உருவாக்கும் பொருளியற் சமைகள் காரணமாக ஒருவருக்கொருவர் பண உதவிகள் பெறுவது, பின்னர் அதன் காரணமாக ஒருவருக்கொருவர் அநுசரித்து வாழ்வது என்று ஏற்படும் மாற்றங்கள் தம்பதியினரின் குடும்ப வாழ்வினைச் சீரழிக்கின்றன.

இன்னுமொரு விடயத்தையும் இந்நாவல் விமர்சிக்கின்றது. குழந்தைகள் மேல் புரியப்படும் பாலியல் வன்முறைகள் எவ்விதம் அவர்களது வாழ்வினைச் சிதைத்து விடுகின்றன என்பதை நாவலில் வரும் கௌசிக் பாத்திரத்தினூடு ஆசிரியர் விமர்சனத்துக்குள்ளாக்குகின்றார். சிறுவயதில் ஆண் உல்லாசப்பிரயாணிகளினால், முதிய செல்வந்தப் பெண்களினால் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்படும் அவன் வளர்ந்ததும் இளம்பெண்களைப் பாலியல்ரீயில் வைத்தப்பதில் இன்பம் காணுமொரு வெறியனாக உருமாற்றமடைகின்றான். அதன் விளைவாகக் கொலையுண்டும் போகின்றான். சிறு வயதில் அவன் மிக அதிகமாகப் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாகியது ஆண் உல்லாசப்பிரயாணிகளால்தான். எனவே அவனது ஆத்திரம் அவ்விதமான

ஆண்கள்மேல் ஏற்படாமல் எதற்காகப் பெண்கள் மேல் ஏற்பட வேண்டும் என்றொரு கேள்வி எழுவதையும் தடுக்க முடியவில்லை.

மொத்தத்தில் விநாயக முருகனின் ராஜீவ்காந்தி சாலை இவ்விதமாக உலகமயமாதலால் அடியோடு மாறுதலடைந்து, ராஜீவ்காந்தி சாலையாக மாறிய சென்னையின் மகாபலிபுரச்சாலையின் மாறுதல்களை விமர்சிக்கின்றது. உண்மையில் உலகமயமாதல் எவ்விதம் செல்வந்த நாடுகளின் இலாபத்திற்காக வளர்முக நாடுகளில் நிலவிடும் இயற்கைச் சூழலினை, விவசாயம் போன்ற தொழில்களை, சிறுவர்த்தகச் செயற்பாடுகளைச் சிதைத்து விடுகின்றது. எவ்விதம் நகர்ப்புறங்களில் செல்வச்செழிப்புள்ள பகுதிகளை உருவாக்கும் அதே சமயம், மிகவும் வறிய மக்களைக்கொண்ட சேரிகளையும் உருவாக்கி விடுகின்றது. எவ்விதம் பாலியல்ரீயிலான உளவியற் பிரச்சினைகளை உருவாக்கி, அவற்றின் தீய விளைவுகளை உருவாக்கி விடுகின்றது. இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் விமர்சிக்கின்றது. அந்த வகையில் 'ராஜீவ்காந்தி சாலை' ஒரு குறியீடு. உலகமயமாதல் வளர்ந்துவரும், அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடொன்றில் ஏற்படுத்தும் சமூக, பொருளியல், கலாச்சார மற்றும் சூழற் பாதிப்புகளை விமர்சிக்குமொரு குறியீட்டு நாவல் விநாயக முருகனின் 'ராஜீவ்காந்தி சாலை'

கணையாழி மார்ச் 2020, பதிவுகள்

7. பிரமிளின் 'காலவெளி': 'கர்வத்தின் வெளிப்பாட்டில் ஞானத்தின் சீர்குலைவு'

அண்மையில் பிரமிளின் 'வானமற்ற வெளி' (கவிதை பற்றிய கட்டுரைகள்) என்னும் தொகுதியினைப் படிக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. தமிழில் புதுக்கவிதையென்றால் படிமங்களுக்குப் பெயர் போன பிரமிளின் கவிதைகளைக் குறிப்பிட யாரும் மறுப்பதில்லை. குறிப்பாக 'பூமித்தோலில் அழகுத் தேமல், பரிதிபுணர்ந்து படரும் விந்து' என்னும் கவிதையினைக் குறிப்பிடாத விமர்சகர்களே இல்லையெனலாம். இத் தொகுதியிலுள்ள கட்டுரைகள் பிரமிளின் எழுத்துச் சிறப்பினைப் புலப்படுத்துவன. அவரது ஆழ்ந்த சிந்தனையினையும், வாசிப்பினையும் கூடவே புலமைத்துவத்துடன் கூடியதொரு கர்வத்தினையும் வெளிப்படுத்துவன. அந்தக் கர்வம் அளவுமீறி சில சமயங்களில் அணையுடைத்துப் போவதுமுண்டு என்பதற்கும் சான்றாக சில கட்டுரைகளில் வரும் கூற்றுக்கள் விளங்குகின்றன. அவ்விதம் கர்வம் அளவு மீறி விடும்போது, 'தனக்கு எல்லாமே தெரியுமென்ற அதிமேதாவித்தனத்தினைக் காட்ட முற்படும்பொழுது' அதுவே அவர்மேல் எதிர்மறைவான விளவுகளை ஏற்படுத்தி விடுவதற்கு இத்தகைய கூற்றுகள் காரணமாகிவிடுகின்றன. இந்தக் கட்டுரை பிரமிளின் மேற்படி 'வானமற்ற வெளி' நூல் பற்றிய மதிப்புரையோ அல்லது விரிவான விமரிசனமோ அல்ல. இது பிரமிளின் கவிதைகள் பற்றிய விரிவான விமரிசனமுமல்ல. மேற்படி நூலிலுள்ள சில கருத்துகள் ஏற்படுத்திய என் மன உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகவே இதனைக் குறிப்பிடலாம்.

முதலில் பிரமிளின் 'காலவெளி' பற்றிய கருத்தினைக் கவனிப்போம். 'கண்ணாடிக்குள்ளிருந்து ஒரு பதில்..' என்னும் அவரது கட்டுரையில் பிரமிள் காலவெளி பற்றிய கருத்தினை விமர்சித்து கோ.ராஜாராம் தாமரை இதழில் எழுதிய கட்டுரைக்குப் பதிலடியாக வெளிவந்துள்ள 'காலவெளி' பற்றிய கருத்துகளையே இங்கு பார்க்கப் போகின்றோம். மேற்படி காலவெளி பற்றி 'கட்டுரைகள் பற்றிய குறிப்புகள்..' பகுதியில் "காலவெளி' என்று பிரமிள் படைத்த சொல், இன்று பலராலும் பல்வேறு விதங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு, நிரந்தரம் கொண்டு விட்டது" என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது உண்மையில் பிழையானதொரு கூற்று. காலவெளி என்றொரு சொல் பிரமிளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதல்ல. ஜன்ஸ்டனின் சார்பியற் தத்துவக் கோட்பாடுகள் இப்பிரபஞ்சத்தைக் 'காலவெளி'யின் தொடர்ச்சியான வெளிப்பாடாகப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. இதற்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 'Space-Time' என்பதன் தமிழாக்கமே மேற்படி 'காலவெளி' என்பதேயல்லாமல் இது பிரமிள் கண்டு பிடித்த புதுச் சொல் என்று கூறுவது தவறானதொரு மிகைப்படுத்தலாகும்.

'கண்ணாடியுள்ளிருந்து' என்ற பிரமிளின் கவிதைத் தொகுதியில் 'காலவெளி' பற்றித் தெரிவிக்கப்பட்ட பிரமிளின் கருத்துக்குப் பதிலடியாக கோ.ராஜாராம் தனது 'தாமரை (ஜூலை 1973)' விமரிசனத்தில் 'வெளியின் மூன்று பரிமாணங்களல்லாமல் நான்காவதாகக் காலம் என்ற ஒன்றைச் சேர்ப்பது சார்புக் கொள்கை. காலமே வெளியென்று எந்த விஞ்ஞானம் சொல்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை' என்று தெரிவித்திருந்த கூற்று பிரமிளை மிகவும் அதிகமாகவே பாதித்துள்ளதென்பதற்கு அவரது மேற்படி பதிற் கட்டுரையே சான்று. மேற்படி ராஜாராமின் விமரிசனம் தன் ஞானத்தினையே கொச்சைப்படுத்தி விட்டதாகக் கருதிக் கொண்டு மிகவும் ஆக்ரோசமாகவே தனது தாக்குதலைத் தொடுக்கும்போது ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு என்ற நிலைக்குப் பிரமிள் தாழ்ந்து விடுவது துரதிருஷ்டமானது. அதன் விளைவாக அவர் 'காலவெளி' பற்றிய கருத்துக்கு வலு சேர்ப்பதாக எண்ணிக் கொண்டு பின்வருமாறு சான்றுகளை முன் வைக்கின்றார்:

"இவரது கவனத்துக்கு Expanding Universe என்ற நூலின் ஆசிரியரும், ஐன்ஸ்டீனின் சார்பு நிலைக் கொள்கையைக் கேந்திர கணிதத்தின் மூலம் விளக்கியவருமான Sir Arthur Eddington னின் பின்வரும் வரியைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். 'space and time sink into single shadow'. 'காலமும் வெளியும் ஒற்றை நிழலாக இழைகின்றன'. 'நேற்று நேற்று என்று, இறந்த யுகங்களில், என்றோ ஒரு நாளில் அவிந்த , ஒளிவேகத்தின் மந்தகதி தரும் நிதர்சனத்தில், இன்றும் இருக்கின்றன' என்று $E=MC^2$ என்ற கவிதை குறிப்பிடும்போது, அடுத்தவரியான 'காலமே வெளி' என்ற முடிபுக்கு ஆதாரமாகவே மேற்படி வரிகள் பிறக்கின்றன...."

இங்கு பிரமிள் சேர்.ஆர்தர் எடிங்டனின் வரிகளையே பிழையாக அர்த்தப்படுத்திக் கொள்கின்றார். மேற்படி கூற்றில் சேர்.ஆர்தர் எடிங்டன் 'காலமும் வெளியும் ஒற்றை நிழலாக இழைகின்றன' என்று இரண்டையும் ஒற்றை நிழலாகப் பிரிக்க முடியாமல் நிலவுகின்றன என்ற கருத்துப்படக் கூறியிருக்கிறாரே தவிர ஒருபோதுமே இரண்டுமே ஒன்று என்று கூறவில்லை. உண்மையில் நவீன பௌதிகத்தில் 'காலவெளி'யாலான இப்பிரபஞ்சமானது முப்பரிமாணங்களையுள்ளடக்கிய வெளியையும், ஒற்றைப் பரிமாணமுள்ள காலத்தினையும் ஓரமைப்பாக உள்ளடக்கி 'காலவெளிச் சம்பவங்களின் இடையாறாத தொடர்ச்சியாகக்' (Spacetime continuum) கருதப்படுகிறது. முப்பரிமாண உலக வெளியானது நீள, அகல, உயரம் ஆகிய முப்பரிமாணங்களால் ஆனது. நீளம், அகலம், உயரம் ஆகியவை வேறு வேறான அளவுகளைக் கொண்டிருந்தபோதும் முப்பரிமாண வெளியைப் பொறுத்தவரையில் பிரிக்க முடியாதவை. அதுபோல்தான் அதுவரை காலமும் சுயாதீனமானவையாகக் கருதப்பட்டு வந்த முப்பரிமாண வெளியும், காலமும் சார்பியற் கோட்பாடுகளின் விளைவாக ஒன்றையொன்று பிரிக்க முடியாதபடி சார்ந்திருப்பவை என்ற உண்மை உணரப்பட்டது. காலமும், வெளியும் வெவ்வேறானவையாக இருந்தபோதிலும், நாம் வாழும் இந்தப் பிரபஞ்சமானது 'காலவெளிச் சம்பவங்களின் இடையாறாத தொடர்ச்சியாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டது சார்பியற் கோட்பாடுகளின் விளைவாகத்தான்.

ஐன்ஸ்டீனின் சார்பியல் தத்துவங்களின்படி வெளியும் பொருளைப் போல்தான் கருதப்படுகிறது. சூரியனின் பொருண்மைகாரணமாக அதனருகிலுள்ள வெளி வளைந்துவிடும் தன்மையினால் அதனருகில் செல்லும்போது ஒளி கூட வளைந்து விடுகிறதென்பதை பிரமிள் குறிப்பிடும் சேர்.ஆர்தர் எடிங்டனே சூரிய கிரகணமொன்றை அவதானித்தபொழுது பரிசோதனை வாயிலாக நிறுவி ஐன்ஸ்டீனின் சார்பியற் கோட்பாடுகளுக்கு மேலும் வலுவின்மையளித்தவரென்பதைப் பிரமிள் அறியாமல் போனது விந்தையே. பிரமிளே மேற்படி கூற்றின் இறுதிப் பகுதியில் கூறிவதுபோல் ".காலமேவெளி என்ற கூற்று கவிக் கூற்றாகவே இங்கு நிகழ்ந்துள்ளது. ஆதாரம் கவிதைக்குள்ளேயே உள்ளதால் இதற்கு இரண்டாம் பட்சமான ஆதாரம்தான் விஞ்ஞான ஆதாரம்." என்று கூறுவதுடன் நின்றிருக்க வேண்டுமேயல்லாமல் விஞ்ஞானரீதியாக அதனை விளக்க முற்பட்டிருக்கக் கூடாது. அவ்விதம் அவர் விளக்காமல் விட்டிருந்தால் 'காலவெளி'பற்றிய கவிஞனொருவனின் சுதந்திரமான இன்னுமொரு விளக்கமாகவும், கற்பனையாகவும் அதனைக் கொண்டிருக்க முடியும். ஆனால் அவர் அவ்விதம் செய்யாமல் காலவெளி பற்றிய தனது பிழையான புரிதலை நியாயப்படுத்த விளைவதன் மூலம் அக்கவிதைவரிகளின் மேற்படி சிறப்பினை இல்லாமலாக்கி விடுகின்றார். இத்துடன் பிரமிள் விடவில்லை. மேற்படி பதிற் கட்டுரையில் மேலும் கோ.ராஜாராமைத் தனிப்பட்டரீதியில் வம்புக்கிழுக்கவும் செய்கிறார். 'கோ.ராஜாராம் ஒரு M.Sc. என்று நான் கேள்விப்படுவதால், ஆரம்பக்கல்வி சர்டிபிகேட் கூட இல்லாத எனது ஞான சூன்யம் பெருமைப்படும்படி, அவருக்கு மேலும் ஒரு சாமான்ய ஸயன்ஸ் நியூஸைத் தர ஆசைப்படுகிறேன்..' என்று கூறும்போது அவரது கர்வம் எல்லை மீறுவதாகவே கருதவேண்டும். சிறுபிள்ளைத்தனமாகவும் இருக்கிறது. இங்கு அவரது ஞான சூன்யம் பெருமைப்படுவதற்கு மாறாகச் சிறுமைப்படவே செய்கிறது.

அடுத்ததாக அவர் கோ.ராஜாராமுடன் மோதுவது 'ஜடம்' பற்றிய வார்த்தைப் பிரயோகத்தைப்பற்றி. மேற்படி கவிதையில் 'சக்தி = ஜடம் .ஒளிவேகம்2 என்ற பிரமிளின் சொற்பிரயோகம் பற்றி ராஜாராம் "M என்பது Mass ஆகும். Mass என்பது ஜடமா?" என்று தனது எதிர்வாதத்தில் கேட்டதுதான் பிரமிளின் ஆத்திரத்தை அதிகரித்திருக்க வேண்டும். அதற்குப் பதிலாகத் தேவையில்லாமல் மீண்டும் ராஜாராமின் கல்வியறிவினைச் சீண்டியபடி பிரமிள் பின்வருமாறு பதிலளித்திருக்கின்றார்: "... அப்படியானால் ஜடம் என்ற பிரயோகம் எதைக் குறிப்பிடுகிறதோ, அதில் பொருண்மை இல்லையா? என்று என் கல்வியறிவின்மை இந்த M.Scயைக் கேட்டுக் கொள்கிறது. அத்தோடு கவிஞன் என்ற வகையில் ஜடம் என்ற வார்த்தையே பொருண்மை என்ற வார்த்தையை விட உடனடித்தொற்றுதலை வாசகனுக்கு ஏற்படுத்துகிறது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்" என்கிறார்.

பொருண்மை அல்லது திணிவு ஆகிய வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் கூறும் கருத்துக்கும், ஜடம் என்பதற்கும் மிகப்பெரிய வித்தியாசமுண்டு. ஜடமென்றால் உயிரற்ற பொருளென்பதைக் குறிப்பது. உயிரற்ற பொருளான கல் போன்ற ஒன்றிற்கும் பொருண்மை அல்லது திணிவு உண்டு. அதற்காக திணிவு அல்லது பொருண்மையை, பொருண்மை என்ற வார்த்தையை விட உடனடித்தொற்றுதலை வாசகனுக்கு ஜடம் ஏற்படுத்துகிறது என்பதற்காக, ஜடமென்று வாதிட முனைவது சிறுபிள்ளைத்தனமானது. கணிதவியலில் பொருண்மை அல்லது திணிவு என்பது ஒருபொருளிலுள்ள பொருளின் அளவைக் குறிப்பது. பொருளும் , அதன் மீதான புவியீர்ப்பு விசையின் தாக்கமும் சேர்ந்தே நிறையாகக் கருதப்படுவது ($W = Mg$; இங்கு W என்பது நிறை; M என்பது பொருண்மை அல்லது திணிவு' g என்பது புவியீர்ப்பிலான ஆர்முடுகல்). இதற்கு ஆரம்பக் கல்வியறிவே (ஒன்பதாம் வகுப்பிலேயே பிரயோக கணிதம், பௌதிகம் போன்ற பாடங்களில் இதுபற்றிய புரிதல்களேற்பட்டு விடுகின்றன) போதுமானது. இதற்கும் தன் பக்க நியாயத்தை விளக்கப்படுத்துவதற்காக கோ.ராஜாராமின் கல்வியறிவினை இவ்விதம் இழுத்துச் சிறுமைப்பட்டிருக்கத் தேவையில்லை.

இவ்விதமாகப் பிரமிள் தனது 'காலவெளி' மற்றும் 'ஜடம்' போன்ற சொற்பிரயோகங்களுக்கு விளக்கமளிக்காமல் விட்டிருக்கும் பட்சத்தில் அவரது மேற்படி கவிதையினை வாசிக்குமொரு வாசகர் கவிஞன் பிரமிளின் காலவெளி பற்றிய விஞ்ஞானத்திற்கு மாறான அர்த்தத்தினை அவனது கவிதைக்குரிய சிறப்பானதொரு அர்த்தமாகவும் கொண்டிருக்கலாம். பிரமிள் கவிஞனென்ற வகையில் கண்டுகொண்ட அர்த்தங்களாக, கற்பனைகளாக அவற்றைக் கருதிக் கொண்டிருக்கலாம். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தினைப் பிரமிளின் மேற்படி பதிற் கட்டுரையும், விளக்கமும் சீர்குலைத்து விடுகின்றன. அந்த வாய்ப்பையே பிரமிள் கெடுத்துக் கொண்டார் மேற்படி தனது 'அறியாமை'யினால். விஞ்ஞானத்துறையில் படித்த ஒருவரை விடத் தனது புரிதல் மேலென்பதுபோன்றதொரு தொனியில் பிரமிள் விளக்கமளிக்க முற்பட்டதன் மூலம் பிரமிளின் மேற்படி கவிதை தனது கவிதைச் சிறப்பினையே இழந்து சாதாரணமாகி விடுகிறது. அக்கவிதையினை வாசகனொருவன் தன் விருப்பத்துக்குரிய வகையில் புரிந்து கொள்ளலைத் தடுத்துவிடக் காரணமாகிவிடுகிறது பிரமிளின் மேற்படி விடயங்கள் பற்றிய புரிதலும், விளக்கமும்.

கணையாழி ஏப்ரில் 2020, பதிவுகள்

8. பாரதியாரின் சுயசரிதை, மற்றும் அவரது முதற் காதல் பற்றி...

மகாகவி பாரதியார் 'சுயசரிதை' என்னுமொரு கவிதை எழுதியிருக்கின்றார். பாரதியாரின் ஆளுமையை அறிந்து கொள்வதற்கு உதவும் கவிதைகளிலொன்று அவரது இந்தக்கவிதை. இதுவொரு நீண்ட கவிதை. கவிதையின் ஆரம்பம் "பொய்யாய்ப் பழங்கதையாய்க் கனவாய் மெல்லப் போனதுவே." என்ற பட்டினத்துப்பிள்ளையாரின் கவிதை வரிகளுடன் ஆரம்பமாகின்றது. பாரதியார் தன்னைச் சித்தர்களிலொருவராகக்கருதுபவர். சித்தர்களிலொருவரான பட்டினத்தாரின் இருப்பு பற்றிய கவிதை வரிகளுடன் ஆரம்பமாகியிருப்பது ஒன்றினை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. அது பாரதியாரின் இருப்பு பற்றிய சிந்தனையினைத்தான். 'பொய்யாய்ப் பழங்கதையாய்க் கனவாய் மெல்லப் போனதுவே' என்னும் கூற்றுக்கேற்ப அவரது வாழ்வில் கடந்து போன இழப்புகளைப்பற்றிச் சுயசரிதை விபரிக்கின்றது. நிறைவேறாத பிள்ளைக்காதல் அதாவது மானுடரின் முதற் காதல், அவரது ஆங்கிலக்கல்வி கற்றல், அவரது திருமணம் மற்றும் அவரது தந்தை வியாபாரத்தில் நொடிந்துபோய் வறுமையுறல்போன்ற விடயங்களைக்கவிதை விபரிக்கின்றது ஆனால் இந்த வாழ்வே இவ்விதமானதொரு கனவுதான் என்பதை அவர் நன்கு புரிந்திருக்கின்றார். ஆனால் அதற்காக அவர் வாழ்விலிருந்து ஓடி, ஒதுங்கிப்போய் விட்டவரா?

இவ்விதமாக இழந்தவை பற்றியெல்லாம் விபரிக்கும் அவர், ஆரம்பத்தில் 'உலகெ லாமொர் பெருங்கன வஃதுளே உண்டு றங்கி யிடர்செய்து செத்திடும் கலக மானிடப் பூச்சிகள் வாழ்க்கையோர் கனவி லுங்கன வாகும்' என்று கூறும் அவர், தன் கவிதையின் இறுதியில் உலகெ லாமொர் பெருங்கன வஃதுளே உண்டு றங்கி இடர்செய்து செத்திடும் கலக மானிடப் பூச்சிகள் வாழ்க்கையோர் கனவி னுங்கன வாகும்' என்று மானுட வாழ்வே ஒரு கனவு என்பார். ஆனால் அதற்காக , அதனை நினைத்து , நினைத்து வருந்துவதை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. 'இதற்குநான் பலநினைந்து வருந்தியிங் கென்பயன்? பண்டு போனதை எண்ணி யென்னாவது? சிலதினங்கள் இருந்து மறைவதில் சிந்தை செய்தெவன் செத்திடு வானடா' என்று கூறித் தன் சுயசரிதையினை முடிப்பார்.

இந்தச்சிந்தனை அவருக்கு இருந்ததனால்தான் அவர் மானுட வாழ்வே ஒரு கனவு என்று வருந்தி, ஒதுங்கி, ஓர் ஓரத்தே ஓடுங்கிக்குடங்கி இருந்து விடாமல், இயன்ற மட்டும் நூல்களை வாசிப்பதில் , இருப்பை அறிவதில், இருப்பில் நிறைந்து கிடக்கும் வறுமை, தீண்டாமை, அடிமைத்தனம், வர்க்க வேறுபாடுகள், மத வேறுபாடுகள், பெண் அடிமைத்தனம் எனப் பல்வேறு சீர்கேடுகளையும் சீரமைக்க வேண்டுமென்று சிந்தித்தார். அந்த அவரது பரந்து பட்ட சிந்தனைகளே கவிதைகளாக, கட்டுரைகளாக, வசன கவிதைகளாக, கதைகளாக , மொழிபெயர்ப்புகளாக என்று பல்வேறு வடிவங்களில் உருப்பெற்றன. அவ்விதம் உருப்பெற்றதால்தான் அவை இன்னும் மானுடர்க்கு அரிய பலவகைகளிலும் பயனுள்ளவையாக விளங்கி வருகின்றன. இன்னும் பல் ஆயிரம் வருடங்களுக்கு அவ்விதமே அவை இருக்கும்.

இந்தச்சுயசரிதையில் ஆரம்பத்தில் அவர் தன்னைப்பற்றிக்கூறியுள்ள கீழுள்ள வரிகள் என்னைக் கவர்ந்தன. அவை:

"வாழ்வு முற்றும் கனவெனக் கூறிய
மறைவ லோர்தம் உரைபிழை யன்றுகாண்;
தாழ்வு பெற்ற புவித்தலக் கோலங்கள்
சரத மன்றெனல் யானும் அறிகுவேன்;
பாழ்க டந்த பரனிலை யென்றவர்
பகரும் அந்நிலை பார்த்திலன் பார்மிசை;

ஊழ் கடந்து வருவதும் ஒன்றுண்டோ ?
உண்மை தன்னிலொர் பாதி யுணர்ந்திட்டேன்

மாயை பொய்யெனல் முற்றிலும் கண்டனன்;
மற்றும் இந்தப் பிரமத் தியல்பினை
ஆய நல்லருள் பெற்றிலன்; தன்னுடை
அறிவினுக்குப் புலப்பட லின்றியே
தேய மீதெவ ரோசொலுஞ் சொல்லினைச்
செம்மை யென்று மனத்திடைக் கொள்வதாம்
தீய பக்தி யியற்கையும் வாய்ந்திலேன்;
சிறிது காலம் பொறுத்தினுங் காண்பமே."

வாழ்வு முற்றுங் கனவெனக்கூறிய மறையோர் கூற்று பிழையன்று காண் என்கின்றார். ஆனால் 'பாழ்கடந்த பரனிலை யென்றவர் பகரும் அந்நிலை பார்த்திலன் பார்மிசை' என்கின்றார். மேலும் 'உண்மை தன்னிலொர் பாதி யுணர்ந்திட்டேன்' என்கின்றார். மேலும் மாயை பொய்யென்பதை முற்றும் கண்ட தான் பிரம்மத்தின் இயல்பினை ஆயும் வகையிலான நல்லருளைப்பெறவில்லை என்கின்றார். அதே நேரத்தில் தேசத்தில் உள்ளவர்கள் கூறும் சொற்கள் தன்னுடைய அறிவினுக்குப் புலப்படவில்லையென்றால் அவற்றைச் 'செம்மை யென்று மனத்திடைக்கொள்ளும்' 'தீய பக்தி இயற்கையும்' வாய்த்தவனல்லன் தான் என்றும் கூறுகின்றார். அறிவினுக்குச் சரியென்று படாத ஒன்றை, அறிவினுக்குப் புலப்படாத ஒன்றினை, வெறும் பக்தியின் அடிப்படையில் தான் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று கூறும் பாரதியார் அவ்விதமான பக்தியைத் 'தீய பக்தி' என்றும் கூறுகின்றார். 'சிறிது காலம் பொறுத்தினுங் காண்பமே' என்கின்றார்.

மாயை விடயத்தில் பாரதியார் மிகவும் தெளிவான நிலைப்பாடினைக்கொண்டிருந்தார். அதனால்தான் அவர் இக்கவிதையிலும் 'மாயை பொய்யெனல் முற்றிலும் கண்டனன்' என்று கூறுகின்றார். அவரது இந்த நிலைப்பாட்டினை அவரது வேறு கவிதைகளிலும் காண முடியும். உதாரணமாக 'மாயையைப் பழித்தல்' என்னும் கவிதையைக்கூறலாம். அதிலவர் 'யார்க்கும் குடியல்லேன் யானென்ப தோர்ந்தனன் மாயையே! உன்றன் போர்க்கஞ்சுவேனோ, பொடியாக்குவேனுன்னை மாயையே' என்று கூறுவது அதனால்தான்.

பாரதியாரின் பால்ய காலத்தில் அவரையொத்த சிறுவர்கள் எல்லாரும் ஆடியும், பாடியும், ஓடியும் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில், பாரதியாரால் மட்டும் தந்தையின் கண்டிப்பு அஞ்சி அவ்விதம் அச்சிறார்களைப்போல், அவர்களோடு ஆடிப்பாடிட முடியவில்லை. அதனால் தனிமையில், தோழ்மையின்று அவர் வருந்தினார். அதனைத் தனது சுயசரிதையில் பாரதியார் பின்வருமாறு கூறுவார்:

ஆண்டோர் பத்தினில் ஆடியும் ஓடியும்
ஆறு குட்டையின் நீச்சினும் பேச்சினும் '
ஈண்டு பன்மரத் தேறியி றங்கியும்
என்னோ டொத்த சிறியர் இருப்பரால்;
வேண்டு தந்தை விதிப்பினுக் கஞ்சியான்
விதி யாட்டங்க ளேதினுங் கூடிலேன்,
தூண்டு நூற்கணத் தோடு தனியனாய்த்
தோழ் மைபிறி தின்றி வருந்தினேன்.

பாரதியார் தன் சுயசரிதைக் கவிதையில் விரிவாகவே தன் பிள்ளைக்காதல் அனுபவங்களை விபரித்திருக்கின்றார். பாரதியாருக்குக் காதல் பற்றி, பெண்கள் பற்றி

உயர்ந்த எண்ணமுண்டு, இதனால்தான் காதலின் சிறப்பைப்பற்றி, பெண்களின் உயர்வைபற்றியெல்லாம் அவரால் சிந்திக்க முடிந்தது.

அவற்றை மையமாக வைத்துக் கவிதைகள் பலவற்றை எழுத முடிந்தது. ஆனால் அவரை அந்த முதற் காதல் மிகவும் அதிகமாகவே பாதித்திருப்பதை அது பற்றி விரிவாகவே அவர் எழுதுயிருந்த கவிதை வரிகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. நீரெடுப்பதற்காக, நித்திலப்புன்னகை வீசி அவள் வரும் அழகினை, அவளுக்காகக் காத்திருந்து அவளழகைக் கண்டு அவளழகில் களித்திடும் மனப்போக்கினை எல்லாம் அவர் விரிவாகவே விபரித்திருக்கின்றார் தன 'சுயசரிதை'யின் 'பிள்ளைக்காதல்' என்னும் பகுதியில்:

"நீரெ டுத்து வருவதற் கவள், மணி
நித்தி லப்புன் நகைசுடர் வீசிடப்
போரெ டுத்து வருமதன் முன்செலப்
போகும் வேளை யதற்குத் தினந்தொறும் வேரெ டுத்துச் சுதந்திர நற்பயிர்
வீழ்ந்திடச் செய்தல் வேண்டிய மன்னர்தம்
சீரெ டுத்த புலையியற் சாரர்கள்
தேச பக்தர் வரவினைக் காத்தல்போல்"

"காத்தி ருந்தவள் போம்வழி முற்றிலும்
கண்கள் பின்னழ கார்ந்து களித்திட
யாத்த தேருரு ளைப்படு மேளைதான்
யாண்டு தேர்செலு மாங்கிழுப் புற்றெனக்
கோத்த சிந்தனையோ டேகி யதில்மகிழ்
கொண்டு நாட்கள் பலகழித் திட்டனன்;
பூத்த ஜோதி வதனம் திரும்புமேல்
புலன ழிந்தொரு புத்துயிரெய்துவேன்"

ஆனால் அவரது முதற்காதலான இந்தப் பிள்ளைக்காதல் தோல்வியிலேயே முடிந்தது. பத்து வயதில் அவர் நெஞ்சை ஒருத்தி ஆட்கொண்டாள். ஆனால் அவரது தந்தையோ பன்னிரண்டு வயதில் தான் பார்த்த பெண்ணொருத்தியை அவருக்கு மணம் செய்து வைத்தார். அதனைப்பாரதியார் மேற்படி 'சுயசரிதை' கவிதையில் பின்வருமாறு விபரிப்பார்:

"ஆங்கோர் கன்னியைப் பத்துப் பிராயத்தில்
ஆழ நெஞ்சிடை யூன்றி வணங்கினன்;
ஈங்கோர் கன்னியைப் பன்னிரண் டாண்டனூள்
எந்தை வந்து மணம்புரி வித்தனன்."

இவ்விதமாகத் தான் காதலித்த பெண்ணை இழந்து, இன்னுமொருத்தியை மணம் செய்தபோதும், ஏற்கனவே தான் இன்னுமொரு பெண்ணிடம் கொண்டிருந்த காதல்தான் நிற்க வேண்டுமெனத்தான் தான் ஒருபோது தன் உள்ளத்திலெ எண்ணியவனல்லன் என்றும் கவிஞர் கூறுகின்றார்:

"மற்றோர் பெண்ணை மணஞ்செய்த போழுதுமுன்
மாத ராளிடைக் கொண்டதோர் காதல்தான்
நிற்றல் வேண்டு மெனவுளத் தெண்ணிலேன்"

இவ்விதம் ஒருத்தியை நினைத்திருக்கையில், இன்னொருத்தியை மணப்பது தவறென்றாலும், அதனை எடுத்துத் தந்தையிட கூறும் திறனிலலாயினேன் என்று கூறும்

பாரதி, சுவாலைவிட்டு எரியும் காதல் தழலானது எவ்வளவு தூரம் தன் உள்ளத்தை எரித்துள்ளதென்பதையும் தான் கண்டிலேன் என்கின்றார்.

இவ்விதம் இந்தச் 'சுயசரிதை' கவிதையின் மூலம் பாரதியாரின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை , அது பற்றிய உணர்வுகள் பலவற்றை அறிய முடிகின்றது. அந்த வகையில் மிகவும் முக்கியத்துவம் மிக்க கவிதையாக மிளர்கிறது .

கணையாழி மே 2020.; பதிவுகள்

9. எழுத்தாளர் மயிலங்கூடலூர் பி. நடராசனின் 'மறுமலர்ச்சி' சங்கம், 'மறுமலர்ச்சி' சஞ்சிகை பற்றிய 'சஞ்சீவி' கட்டுரைகளும், அவற்றின் முக்கியத்துவமும் பற்றி..

எழுத்தாளர் செங்கை ஆழியான் (க.குணராசா) அவர்களின் கட்டுரைகள் பலவற்றில் தவறான வரலாற்றுத் தகவல்கள் இருப்பதை அவ்வப்போது கண்டிருக்கின்றேன். சுட்டிக்காட்டியுமிருக்கின்றேன். தான் எடுக்கும் முடிவுகளுக்கேற்ப எழுதும் கட்டுரைகளைக் கூட மாற்றி எழுதுவதுமுண்டு. உதாரணத்துக்கு நல்லூர் இராஜதானி, யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி பற்றிய அவரது கட்டுரைகளில் இவற்றைக் காணலாம். அவை பற்றி என் கட்டுரைகளில் குறிப்பிட்டுமிருக்கின்றேன்.

அண்மையில் அவர் தொகுத்து வெளிவந்த மறுமலர்ச்சிக் கதைகள் தொகுப்புக்கு அவர் எழுதிய முன்னுரையிலும் இவ்விதமான தகவற் பிழைகளைக் கண்டேன். அது இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முக்கிய அமைப்பான மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் பற்றியது. அதில் அவர் பின்வருமாறு கூறுவார்:

"1943 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் இலக்கிய ஆர்வம் மிக்க இளம் எழுத்தாளர்கள் சிலர் ஒன்றிணைந்து தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் என்ற பெயரில் எழுத்தாளர் சங்கம் ஒன்றினை நிறுவிக்கொண்டனர். இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்ட முதல் எழுத்தாளர் சங்கம் இதுவெனலாம். இந்தச் சங்கத்தை உருவாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியராகவிருந்த அமரர் வை. ஏரம்பழர்த்தியும் (ஈழத்துறைவன்), அமரர் இரசிகமணி கனகசெந்திநாதனும் முன்னெடுத்தனர். இவர்களோடு அசெமு (அ. செ. முருகானந்தன்), திசுவ (தி.ச.வரதாராசன்), ககமா (க.கா.மதியாபரணம்), கசெந (க. செ.நடராசா), சபச (ச.பஞ்சாட்சரசர்மா) அநக (அ.ந.கந்தசாமி) முதலானோரும் இணைந்து கொண்டனர். மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் கோலாகலமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு, 'மறுமலர்ச்சி' என்ற பெயரில் சஞ்சிகையொன்றை வெளியிடுவதெனத் தீர்மானித்தது."

இது அப்பட்டமான தவறான வரலாற்றுத் தகவல். எங்கிருந்து இத்தகவலைச் செங்கை ஆழியான் பெற்றுக்கொண்டாரோ தெரியவில்லை. தானாகவே வரலாற்றை மாற்றத்தீர்மானித்து இவ்விதம் எழுதினாரோ தெரியவில்லை.

மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் பற்றி, மறுமலர்ச்சி இதழ் பற்றி, அவை பற்றிய எழுத்தாளர் அ.ந.கந்தசாமியின் கடிதங்கள் பற்றி ஒருவர் விரிவாகப் பதிவு செய்திருக்கின்றார். அவர் மயிலங்கூடலூர் பி. நடராசன் அவர்கள். அவர் இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும் யாழ் உதயன் பத்திரிகையின் சனிக்கிழமைப் பதிப்பான சஞ்சீவில் எழுதிய மறுமலர்ச்சிச் சங்க உருவாக்கம் பற்றியும், மறுமலர்ச்சிச் சஞ்சிகை பற்றியும் பின்வரும் கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கின்றார். அவை ஆவணச் சிறப்பு மிக்கவை. மறுமலர்ச்சிச் சங்கம், சஞ்சிகை பற்றிய அறிய விரும்பும் எவரும் வாசிக்க வேண்டியவை;

1. மறுமலர்ச்சிக் காலக் கடிதங்கள் கூறும் இலக்கியச் சிந்தனை விழுமியம் (1). (சஞ்சீவி, 18.7.1987)
2. மறுமலர்ச்சிக் காலக் கடிதங்கள் கூறும் இலக்கியச் சிந்தனை விழுமியம் (2). (சஞ்சீவி, 25.7.1987)
- 3.. மறுமலர்ச்சிக் கடிதங்கள் (3) (சஞ்சீவி, 18.8.1987)
4. மறுமலர்ச்சிக் கடிதங்கள் (4) (சஞ்சீவி, 22.8.1987)
5. மறுமலர்ச்சி இதழ் மலர்ந்த கதை (சஞ்சீவி 29.8.1987)

6. மறுமலர்ச்சியின் முதற் காரணர் எழுத்தாளர் பஞ்சாட்சர சர்மா (சஞ்சீவி 5.9.1987)

மேற்படி மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசனின் கட்டுரைகள் பின்வரும் காரணங்களால் முக்கியத்துவம் மிக்கவை;

மறுமலர்ச்சிச் சங்க உருவாக்கம் பற்றிய தகவல்களைத் தருகின்றன. அக்காலகட்டத்தில் அ.ந.கந்தசாமி எழுதிய கடிதங்கள் சங்க , இதழ் உருவாக்கம் பற்றிய சரியான தகவல்களைத் தருகின்றன. அச்சங்கத்தில் ஏற்பட்ட பிணக்குகள் பற்றிய தகவல்களைத் தருகின்றன. அ.ந.க.வின் கடிதங்களை ஆவணப்படுத்துகின்றன. அ.ந.க பற்றி, மறுமலர்ச்சிக் கால எழுத்தாளர்கள் பற்றிச் சரியாக இனங்காண்கின்றன.

இக்கட்டுரைகள் மூலம் நாம் அறியும் விபரங்கள்:

1. மறுமலர்ச்சி இலக்கியச் சங்கம் ஒன்று உருவாக வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி முதன் முதலாக எழுதியவர் எழுத்தாளர் அ.செ.முருகானந்தன். அக்காலகட்டத்தில் ஈழகேசரி பத்திரிகையில் 'பாதையோரத்தில்' என்னும் பத்தியில் எழுத்தாளர் அ.செ.மு பாட்டைசாரி என்னும் பெயரில் எழுதிவந்தார் என்றும் , காலத்துக்காலம் பலர் பாட்டைசாரி என்னும் பெயரில் எழுதி வந்தார்கள் என்றும் மயிலங்கூடலூர் நடராசன் 5.9.1987 வெளியான கட்டுரையின் இறுதியில் குறிப்பிட்டிருப்பார். அதற்கு ஆதாரமாக அவர் குறிப்பிட்டிருக்கும் அ.ந.க பஞ்சாட்சரசர்மாவுக்கு 10.6.1943 எழுதிய கடிதம் விளங்குகின்றது. அதில் அ.ந.க அசெமு ஈழகேசரியில் எழுதிய பாட்டைசாரிக் குறிப்புகளில் அசெமு இலக்கியச் சங்கமொன்றின் அவசியத்தைக் குறிப்பிட்டு, அவ்விடயத்தில் அசெமு, தி.ச.வரதராசன் ஆகியோர் ஈடுபட்டுள்ளார்கள் என்றும், பஞ்சாட்சரசர்மாவும் அவர்களுடன் இணைந்து சங்கத்தை வெற்றியாக்க வேண்டுமென்று வேண்டியிருப்பார். மேற்படி கடிதத்தில் சங்கத்தின் முதலாவது கூட்டம் 13.6.1943 அன்று செம்மாதெருவில் ரேவது குப்புஸ்வாமி வீட்டில் நடைபெறுமென்றும் குறிப்பிட்டிருப்பார். ஆக மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் தோன்றுவதற்கு முக்கிய மூலவர்கள் எழுத்தாளர்கள் அ.செ.முருகானந்தன், திசவரதராசன், அ.ந.கந்தசாமி. அவர்களுடன் இணைந்து கொண்டவர் எழுத்தாளர் பஞ்சாட்சரசர்மா.

வரலாறு இவ்விதமிருக்க மறுமலர்ச்சிக்கதைகள் தொகுப்புக்கான முன்னுரையில் செங்கை ஆழியான் 'இந்தச் சங்கத்தை உருவாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியராகவிருந்த அமரர் வை. ஏரம்பமூர்த்தியும் (ஈழத்துறைவன்), அமரர் இரசிகமணி கனகசெந்திநாதனும் முன்னெடுத்தனர். இவர்களோடு அசெமு (அ. செ. முருகானந்தன்), திசவ(தி.ச.வரதாராசன்), ககமா (க.கா.மதியாபரணம்), கநெச (க. செ.நடராசா)< சபச (ச.பஞ்சாட்சரசர்மா) அநக (அ.ந.கந்தசாமி) முதலானோரும் இணைந்து கொண்டனர்' என்று கூறுகின்றார். வரலாற்றை எவ்விதம் அவர் திரிக்கின்றார்.

மேற்படி கட்டுரைகள் மூலம் மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகை 1944 தொடக்கம் 1946 வரை 23 இதழ்கள் வெளிவந்ததையும், முதல் 15 இதழ்களின் ஆசிரியர்களாக தி.ச.வரதராசனும், அ.செ.முருகானந்தனும், அடுத்த எட்டு இதழ்களின் ஆசிரியர்களாக தி.ச.வரதரனும், க.பஞ்சாட்சரசர்மா இருந்ததையும் அறிய முடிகின்றது. சங்கம் மறுமலர்ச்சி இதழை வெளியிட முனைந்தபோது இதழைத் தாமே வெளியிட விரும்பி சங்க உறுப்பினர்கள் சங்கத்துக்கு உரிமை கோரி நீதிமன்றம் சென்றதாகவும், அப்போது கொழும்பில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த அ.ந.கந்தசாமி சங்கத்தில் நடந்த வாக்கெடுப்பில் தன் சார்பில் அ.செ.முருகானந்தனுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமையினை வழங்கியதாகவும், நீதிமன்றம் சங்கத்தைக் கைப்பற்ற முயற்சிக்கு எதிராகத் தீர்ப்புக் கூறி அதனை முறியடித்ததையும் அறிய முடிகின்றது.

மேலும் மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் உருவாக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து பணிக்காகக் கொழும்பு செல்லும் காலம் வரையில் அ.ந.க சங்கத்தின் துணைச் செயலாளராக இருந்த விபரத்தையும், கொழும்பு செல்கையில் தன்னை அப்பொறுப்பிலிருந்து விடுவிக்கும்படி அ.ந.க விடுத்த கோரிக்கையைச் சங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்பதையும், பின்னர் க.செ.நடராசா செயலாளராகவிருந்த விடயத்தையும் இக்கட்டுரைத்தொடர் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

இக்கட்டுரைத் தொடர்பில் அ.ந.க பற்றி மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன் கூறும் மேலும் சில தகவல்களும் முக்கியமானவை; அவர் அ.ந.க கவிந்திரன், சிப்பி, கலையரசன், பண்டிதர், திருமலைராயர், புருளே, ஏ.என்.கே முதலிய புனைபெயர்களில் எழுதினார் என்னும் விபரத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளதைத்தான் கூறுகின்றேன். ச.பஞ்சாட்சரசர்மா, க.இ.சரவணமுத்து (சாரதா) 'இரட்டையர்' என்னும் பெயரில் இணைந்து ஈழகேசரியில் எழுதியிருக்கின்றனர். மறுமலர்ச்சி இதழின் பதிப்பாளராகவிருந்தவர் நாவற்குழியூர் க.செ.நடராசன். அ.ந.க.வின் அ.செ.மு. பஞ்சாட்சரசர்மா ஆகியோருக்கு எழுதிய கடிதங்களை எழுத்தாளர் க.பஞ்சாட்சரசர்மா சேகரித்து வைத்திருந்தார். அவரது தொகுப்பு நூலான 'பஞ்சாஷர'த்தில் அவற்றில் சிலவற்றைப் பார்த்திருக்கின்றேன்.

இக்கட்டுரைத்தொடரில் மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன் அ.ந.க பற்றிக்குறிப்பிடுகையில் மறுமலர்ச்சியாளருள் அவர் ஒரு முற்போக்காளர். முற்போக்காளருள் அவர் ஒரு மறுமலர்ச்சியாளர். இறுதிவரை அவ்விதமே அவர் இருந்தார் என்று கூறுவது அ.ந.க பற்றிய சரியான நிலைப்பாடாகவே நானும் கருதுகின்றேன். இதுவரை எந்தத் திறனாய்வாளரும் வந்தடைந்திராத சிறப்பான முடிவு.

கட்டுரைத்தொடரின் முடிவில் மயிலங்கூடலூர் நடராசன் மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்து உறுப்பினர்களாகவிருந்த எழுத்தாளர்கள், மறுமலர்ச்சி இதழில் எழுதிய எழுத்தாளர்கள் மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றனர் என்று கூறுவார். மிகச்சரியான கூற்று. ஒரு தடவை எழுத்தாளர் செங்கை ஆழியானை அ.ந.கந்தசாமியை மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் என்று கூறுவர். அவர் மறுமலர்ச்சிச் சஞ்சிகையில் சிறுகதைகள் எவையும் எழுதவில்லை என்று கூறியது நினைவுக்கு வருகின்றது. அது மிகவும் தவறான கூற்று. மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் பற்றிய போதிய தெளிவற்றதனால் விளைந்த முடிவு அது.

உசாத்துணைப் பட்டியல்:

1. மறுமலர்ச்சிக் காலக் கடிதங்கள் கூறும் இலக்கியச் சிந்தனை விழுமியம் (1). (சஞ்சீவி, 18.7.1987)
2. மறுமலர்ச்சிக் காலக் கடிதங்கள் கூறும் இலக்கியச் சிந்தனை விழுமியம் (2). (சஞ்சீவி, 25.7.1987)
3. மறுமலர்ச்சிக் கடிதங்கள் (3) (சஞ்சீவி, 18.8.1987)
4. மறுமலர்ச்சிக் கடிதங்கள் (4) (சஞ்சீவி, 22.8.1987)
5. மறுமலர்ச்சி இதழ் மலர்ந்த கதை (சஞ்சீவி 29.8.1987)
6. மறுமலர்ச்சியின் முதற் காரணர் எழுத்தாளர் பஞ்சாட்சரச சர்மா (சஞ்சீவி 5.9.1987)
7. செங்கை ஆழியான தொகுத்த 'மறுமலர்ச்சிக் கதைகள்'
8. க.பஞ்சாட்சரசர்மாவின் 'பஞ்சாஷரம்' (தொகுப்பு)

10. எழுத்தாளர் தேவகாந்தனின் இதழியற் பங்களிப்பு மற்றும் 'இலக்கு' சிற்றிதழ் பற்றிய சுருக்கமானதொரு குறிப்பு!

- ஜீவந்தி சஞ்சிகையின் சிற்றிதழ்கள் சிறப்பிதழ் 175இல் வெளியான கட்டுரை. -

எழுத்தாளர் தேவகாந்தனைச் சிறுகதையாசிரியராக, நாவலாசிரியராக நாமனைவரும் அறிவோம். ஆனால் அவரது இதழியற் பங்களிப்பு பற்றி அதிகமாக இலக்கியச்சூழலில் கதைப்பதில்லை. ஏன்? தெரியவில்லை. தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் அவரது இதழியற் பங்களிப்பு முக்கியமானது. கனடாத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் அவரது ஆண்டிதழான கூர் முக்கியமானது. அதேபோல் அவர் இந்தியாவில் இருந்தபோது தொண்ணூறுகளில் அவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியான 'இலக்கு' சிற்றிதழும் முக்கியமானது. அதிக எண்ணிக்கையில் வெளிவந்திருக்காவிட்டாலும், வெளிவந்த அனைத்து இதழ்களும் காத்திரமான இலக்கியச்சிறப்பு மிக்கவை. புதுமைப்பித்தன் மலர், பாரதியார் மலர், நா.பார்த்தசாரதி மலர், டானியல் மலர், பேராசிரியர் க.கைலாசபதி மலர்கள், ஆண்டு மலர், தி.ஜானகிராமன் மலர் என தரமான, இலக்கியச்சூழலில் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய சிற்றிதழ் மலர்கள் அவை.

இலக்கு இதழின் நோக்கம்:

'தாரக மந்திரம்: யாதும் ஊரே! யாவரும் கேளிர்!' என்னும் தாரக மந்திரத்துடன் வெளிவந்த

இதழ் தேவகாந்தனின் 'இலக்கு'. 'இலக்கு'மலர்களைப்பற்றி அதன் முதலாம் ஆண்டு மலராக வெளியான ஐந்தாவது இதழில் அம்மலர்களைப்பற்றித் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள கருத்துகள், ஆசிரியத்தலையங்கம் ஆகியவற்றிலிருந்து அதன் நோக்கத்தை அறிவது பொருத்தமானதும், சரியானதுமாகும். மேற்படி இலக்கு ஆண்டு மலரில் கூறப்பட்டிருக்கும் முக்கிய விடயங்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம்:

'வாழ்க்கை அடித்துப் போகும் இந்த வசீகர வேகத்தில் மொழி, கலாச்சாரம் பற்றியெல்லாம் ஆகக் குறைந்தளவு கரிசனம் கூட காட்டப்படவில்லையென்பது நன்னிமித்தமல்ல. தமிழர்தம் இப்பண்பாட்டு நெருக்கடியை நாம் கருத்தில்கொண்டு காரியம் ஆற்றியே தீர வேண்டும்..... 'இலக்கு', இலக்கியரீதியாகப் பார்க்கப்போனால், ஒரு சகாப்தத்தின் மையக் கருதுகோளை - கருதுகோள்களை முன்னிறுத்திச் செலுத்தப்படும் பயணம் மட்டுமே. அறுதிநிலையென்று இலக்கியத்தின் இலக்காக இதுவரை எதுவும் இருந்ததில்லை.....கால தேவையினையும் அடுத்த காலகட்டத்தின் தேவையினையும் உணர்ந்து கதையும் கவிதையும் கட்டுரையும் செய்யப்படல் வேண்டும். இதில் பிரகங்கை பூர்வமான முயற்சி இலக்கு காலாண்டிதழிக்கு உண்டு..... நம்மில் பாதிப்பேரை பால்ரீதியாகவும், அதனிலும் பெரிய பங்கை ஜாதி ரீதியாகவும் அடக்கி ஒடுக்கி வைத்திருப்பது இருபதாம் நூற்றாண்டின் இந்த இறுதித் தசாப்தத்தில் மானுட கேவலம்... இந்த யுத்த சன்னத்த சேதியை ஒங்கி ஒலிக்க பெண்ணியமும், தலித்தியமும் இலக்கிய வாகனங்களாக வீறு கொண்டுள்ளன.. கூறப்பட்டுள்ளது: "யாதும் ஊரே! யாவரும் கேளிர்' என்பது பாரளாவிய தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் மனிதநேயக் குரலாக ஒலிக்க வேண்டும் - ஒங்கி ஒலிக்க வேண்டும் என்பதே எமது பேராசை. அது சுட்டியே இவ்வரியினை எமது தாரக மந்திரமாகக் கொண்டிருக்கின்றோம்.... மேற்கத்திய நாகரிக வெள்ளத்தில் திக்குமுக்காடி தம் பண்பாட்டு வேர் தேடும் எம்மவர்க்கு இந்த புறநானூற்று வரி திசை காட்டும் பேரொளியானால் எமக்கு பேருவகை." (ஆண்டுமலரில் வெளியான'எண்ணத்தை எழுதுகிறேமன்' ஆசிரியத்தலையங்கத்திலிருந்து)

தி.ஜா மலரில் (இதழ் 6) அது பற்றிய ஆசிரியக் குறிப்பில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது: "இந்த நினைவு மலரில் இலக்கு ஆணித்தரமாக ஒரு கருத்தை முன் வைக்கிறது. கலைத்துவம் இலக்கியத்தின் உடல். சித்தாந்தம் அதன் உயிர். உயிர்ப்புள்ள இலக்கியத்துக்கு ஒன்றின்றி ஒன்றில்லை. இவற்றின் கலப்பு விகிதம் கலைஞனைப் பொறுத்த சங்கதி"

இவற்றிலிருந்து இலக்கு காலாண்டிதழின் நோக்கம், செயற்பாடுகள் பற்றி அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது. கலைத்துவம் மிக்க இலக்கியப் படைப்புகள் அவற்றுக்கென்று சித்தாந்தம் இல்லையெனில் உயிரற்றவை. இதுதான் இலக்கின் நிலைப்பாடு.

வெளியான இலக்கு இதழ்களின் எண்ணிக்கை!

இலக்கு வெளிவந்த காலம்: ஆடி 1994 (முதல் இதழ்). இறுதி இதழ்: ஏப்ரல் 1998.

இலக்கு 1994.07 (1) - புதுமைப்பித்தன் மலர்
 இலக்கு 1994.08-12 (2) - பாரதியார் மலர்
 இலக்கு (3) - நா.பார்த்தசாரதி மலர்
 இலக்கு 1995.08 (4) - டானியல் மலர்
 இலக்கு 1995-1996 (5) - ஆண்டு மலர்
 இலக்கு 1996.05 (6) - தி.ஜானகிராமன் மலர்
 இலக்கு 1996.12 (7) - பேராசிரியர் க.கைலாசபதி மலர் 1
 இலக்கு (8) - பேராசிரியர் க.கைலாசபதி மலர் 2
 இலக்கு 1998.04 (9) - சிறப்பு மலர்

இலக்கு இதழின் பத்தாவது இதழ் எழுத்தாளர் ந.பிச்சமூர்த்தி சிறப்பு மலராக வெளிவரவிருந்ததென்றும், மலர் முற்றாகத் தயாரிக்கப்பட்டு, அச்சுக்குப் போகும் நிலையில் இருந்ததென்றும் எழுத்தாளர் தேவகாந்தனுடான உரையாடலொன்றின்போது தெரிவித்திருந்தார். ஆனால் அவ்விதம் வெளிவரவில்லை.

இலக்கு இதழில் வெளியான படைப்புகளும் அவற்றின் முக்கியத்துவமும்

எஸ்.பொ. நாரண துரைக்கண்ணன், நந்தி போன்ற எழுத்தாளர்களுடனான நேர் காணல்கள், கோ.கேசவன் (பாரதியார், பேராசிரியர் க.கைலாசபதி பற்றிய கட்டுரைகள்), பெ.சு.மணியின் பாரதியாரின் சிறுகதைகள் பற்றிய முக்கியமான கட்டுரை, பேராசிரியர்களான கா.சிவத்தம்பி (எழுத்தாளர் விந்தனின் இலக்கிய இருப்பிடம் பற்றிய கட்டுரை), சி.சிவசேகரம் (அரசியலும், அழகியலும் கட்டுரை), ஞானி (மார்க்சியமும், தலித் இலக்கியமும், மார்க்சியமும் இலக்கியமும் கட்டுரைகள்), நூல் விமர்சனங்கள் (லதா ராமகிருஷ்ணனின் டானியலின் பஞ்சகோணங்கள் நாவல் பற்றிய விமர்சனம் போன்ற கட்டுரைகள்), கவிதைகள், சிறுகதைகள், இலங்கைத் தமிழ் நாவல் பற்றிய கட்டுரைகள் (ஆசிரியரின் பெயர் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் தேவகாந்தன் என்பதை உணரமுடிகின்றது.), திகசி கட்டுரைகள், பேராசிரியர் நா.சுப்பிரமணியனின் கவிஞர் மஹாகவியின், எழுத்தாளர் டானியலின் படைப்புகள் பற்றிய கட்டுரைகள், அந்தனி ஜீவாவின் 'மலையகத் தமிழ் நாவல்கள் பற்றிய கட்டுரை ஆகிய கட்டுரைகள் இலக்கு இதழின் இலக்கியச் சிறப்பை எடுத்துக்கூறுகின்றன. இவற்றுடன் கவிதைகள், நூல் விமர்சனங்களும் இதழின் உள்ளடக்கத்தில் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. அத்துடன் ஏனைய சிற்றிதழ்கள் பலவற்றின் விளம்பரங்களை இலக்கு பிரசுரித்து அவற்றை இலக்கு சஞ்சிகையின் வாசகர்களுக்கு அவற்றை அறிமுகப்படுத்தியிருப்பதும் பாராட்டுக்குரிய இலக்குவின் செயற்பாடு.

இலக்கு வெளியாவதற்குச் சில வருடங்களின் முன்புதான் சோவியத் கூட்டமைப்பு உடைந்தது. மார்க்சியம் பற்றி, அதன் எதிர்காலம் பற்றியெல்லாம் உலகின் பல பாகங்களிலுமுள்ள மார்க்சியர்கள், ஏனையவர்கள் மத்தியில் பல கேள்விகள் எழுந்தன. தலித் இலக்கியம் பற்றி, பின் நவீனத்துவம் பற்றி, பெண்ணியம் பற்றியெல்லாம் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் தர்க்கங்கள் பல நிகழ்ந்தவாறிருந்தன. அத்தகைய சூழலில் வெளியான இலக்கு மார்க்சியத்தின் எதிர்காலம், தலித் இலக்கியம், பெண்ணியம் பற்றியெல்லாம் தன் கவனத்தைத் திருப்பி, அவ்விடயங்கள் சார்ந்த ஆழ்ந்த கருத்துகளை உள்ளடக்கிய கட்டுரைகள் வெளியிட்டது. குறிப்பாக 'இலக்கு' சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழில் அபிமானியின் 'நோக்காடு' சிறுகதைத்தொகுப்பு பற்றிய தனது விமர்சனத்தில் எழுத்தாளர் தேவகாந்தன் 'தலித் இலக்கியம்' பற்றி எழுப்பிய கேள்விகள் முக்கியமானவை. தலித் இலக்கியம் படைப்போர் தலித்தாக இருக்க வேண்டுமா?, தலித்தாக இருந்தாலும் படைப்புகளில் விபரிக்கப்படும் தொழிலைச் செய்பவர்கள்தாம் அவ்விதப் படைப்புகளை எழுத வேண்டுமா, தலித் இலக்கியம் யதார்த்தவாதக் கோட்பாடுகளுக்குள் அடங்குகின்றதா?, ஆபிரிக்க இலக்கியத்துடன் தலித் இலக்கியம் அடிக்கடி ஒப்புநோக்கப்படுவது சரியான என்பன போன்ற கேள்விகளை எழுப்பியிருந்தார். இவற்றுக்கு அடுத்த இதழில் விமர்சகர் தி.க.சிவசங்கரன் தான் நம்பும் சித்தாந்தங்களுக்கு அமைய தெளிவாகப் பதிலளித்திருந்தார். எழுத்தாளர் லதா ராமகிருஷ்ணனின் டானியலின் 'பஞ்சகோணங்கள்'

நூல் விமர்சனமும் நன்றாக அமைந்திருந்தது. இலங்கையின் சமகாலச் சமூக, அரசியல் சூழலினை உள்வாங்கி, வர்க்கப்பிரச்சினை, வர்ணப்பிரச்சினை, ஈழத்தமிழர் தேசியப் பிரச்சினை விடயங்களில் டானியலின் எண்ணோட்டங்களின் அடிப்படையில் நாவலை அணுகியிருந்தார். நல்லதோர் அணுகுமுறை. அவ்வணுகுமுறை நல்லதொரு கட்டுரையினைத் தந்திருக்கின்றது. ஞானி அவர்களின் கட்டுரை மார்க்சிய சிந்தாந்தை ஏற்றுக்கொண்ட அவரது சிந்தனை ருஷ்யாவில் நிலவிய கட்சிரீதியிலான அரசியலைக் கண்டிக்கின்றது.

இலக்கு சஞ்சிகையின் குறைபாடாக நான் கருதுவது: அதிகமான அளவில் கலை, இலக்கியத் தகவல்கள், குறுங்கட்டுரைகள் மீள்பிரசுரங்களாக சஞ்சிகையின் இதழ்களில் ஆங்காங்கே தூவப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்திருக்கலாமென்று தோன்றியது. ஒரு சிலவற்றைப் பிரதான கட்டுரைகளிலொன்றாக எண்ணி வாசிக்கத்தொடங்குகையில் அவை ஏற்கனவே பிரசுரமானவற்றின் சிறிய பகுதிகளாக இருந்ததைக் கண்டு ஏமாற்றமே ஏற்பட்டது. உதாரணத்துச் சுந்தர ராமசாமியின் புதுமைப்பித்தன் பற்றிய கட்டுரையினைக் குறிப்பிடலாம். மணிக்கொடி சஞ்சிகையின் பொன்விழா மலரிலிருந்து பெறப்பட்ட கட்டுரையைக் குறிப்பிடலாம்.

இதழியல் வரலாற்றில் இலக்குவின் நிலை

இவ்விதமாகச் சமுதாயப் பிரக்ஞை மிக்க ஆக்கங்களை உள்ளடக்கிய 'இலக்கு' சஞ்சிகையின் படைப்புகள் மேலோட்டமானவையல்ல. ஆழ்ந்து சிந்திக்க வைக்கும், அறியாததை அறிய வைக்கும், அறிந்ததை மேலும் புரிய வைக்கும் ஆழமானவை. இப்படைப்புகள் இலக்குவின் வெற்றியை, அதன் இருப்பிடத்தை நிர்ணயம் செய்கின்றன. ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பைச் சிற்றிதழ்கள் வரலாற்றில் இலக்குவும் நல்கியுள்ளதை இலக்கு சஞ்சிகையின் படைப்புகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அவ்வகையில் சிற்றிதழ் சஞ்சிகைகளில் ஒன்றான இலக்கு தமிழ் இலக்கிய உலகில் கவனிப்புக்குரிய சிற்றிதழ்களில் ஒன்றாக அமைந்திருக்கின்றது. எவ்வித இலக்குமற்று பூற்றீசல்களாகச் சஞ்சிகைகள் வெளிவரும் காலகட்டத்தில் தனக்கென்று ஓர் இலக்கினை நிர்ணயித்து,

அதன் வழி செயற்பட்ட இலக்குவின் நோக்கமும் செயலும் முக்கியமானவை. வெளியான இலக்கு இதழ்கள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்டு நூலாக ஆவணப்படுத்தப்படுவதும் முக்கியமானது என்னும் எண்ணம் இவ்விதழ்களை வாசித்தபோது தோன்றியது. அதன் மூலம் இலக்கு சஞ்சிகையின் இலக்கினையும், அந்த இலக்கினை இலக்கு அடைந்ததா என்பது பற்றியும் அறிந்துகொள்வது வாசகர்களுக்கும், இலக்கியத்திறனாய்வாளர்களுக்கும் இலகுவானதாகவிருக்கும். அதே சமயம் சிற்றிதழ் வரலாற்றில் இலக்கு சஞ்சிகையின் நிலையினை வெளிப்படுத்தும் நல்லதோர் ஆவணமாகவும் அது விளங்கும்.

10. நூலகர் என்.செல்வராஜாவின் 'ஈழத்தின் தமிழ் நாவலியல் ஓர் ஆய்வுக் கையேடு' முக்கியமானதோர் ஆய்வுக் கையேடு!

ஐரோப்பிய தமிழ் ஆவணக் காப்பகமும், ஆய்வகமும் அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்ட ஆய்வுக் கையேடு. இவ்வாய்வுக் கையேடு இலங்கைத் தமிழ் நாவல்களைப்பற்றிய முக்கியமானதோர் ஆய்வுக் கையேடு. 1856 தொடக்கம் 2019 வரையில் வெளியான நாவல்களை உள்ளடக்கிய ஆய்வுக் கையேடு இத்துறை பற்றிய ஆய்வாளர்கள் பலருக்கும் பல்வகைகளிலும் உறுதுணையாகவிருக்கும்.

இக்கையேடு பற்றிய தனது 'நுழைவாயிற்' குறிப்பில் இக்காலகட்டத்தில் வெளியான ஈழத்தின் கணிசமான தமிழ் நாவல்களை இவ்வாய்வுக் கையேட்டில் காணலாம் என்கின்றார் நூலகர் என்.செல்வராஜா.

இந் 'நுழைவாயிற்' குறிப்பின் இறுதியில் நூலகர் என்.செல்வராஜா அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுவார்: "ஈழத்திற் தமிழ் நாவல்கள் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொள்ள முனையும் அறிமுக ஆய்வாளர்களுக்கும் ஆய்வுத்துறை மாணவர்களுக்கும் இலக்கிய ஆய்வாளர்களுக்கும் தமக்குரிய பின்புலத் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள இப்பட்டியலில் உள்ள நூல்கள் உதவக்கூடும். இந்நூல் ஒரு தனிமனித முயற்சியாகும். வரையறுக்கப்பட்ட சொந்த முதலீட்டுடன் லாபநோக்கின்றி ஆய்வாளர்களின் நலன்கருதி வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்நூலின் இருப்பினைப் பலருடனும் பகிர்ந்துகொள்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் விடைபெறுகின்றேன்."

நூலகராக இருந்த இவரது அனுபவம் இவர் வெளியிடும் ஆய்வுத் தொகுதிகளில் தெரியும். இலகுவாகத் தகவல்களைத் தேடியறியும் வகையில் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். இத்தொகுதியும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. தொகுதியிலுள்ள நாவல்கள் 1. ஈழத்து நாவல்கள், குருநாவல்கள், 2. மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள், குறுநாவல்கள், 3. சிறுவர் நாவல்கள், சிறுவர் கதை நூல்கள், 4. சிறுவர் மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள், சிறுவர் கதைகள், 5. இவ்வாண்டில் வெளிவந்ததாகக் கருதப்படும் நாவல்கள் ஆகிய ஐந்து பிரிவுகளில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. தகவற் தேடலை இலகுவாக்கும் பிரிவுகள் இவை.

இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றில் போதிய தெளிவற்று இருக்கும் நிலைக்கு முக்கிய காரணம் வரலாற்றுச் சின்னங்களைப் பாதுகாப்பதில் ஆவணப்படுத்தலில் காட்டும் அசிரத்தை. வரலாற்றுச் சின்னங்கள் என்னும்போது நூல்களையும் உள்ளடக்கியே கூறுகின்றேன். ஆனால் இந்நிலை அண்மைக்காலமாக மாறிக்கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சியளிப்பது. ஆரோக்கியமானது. வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் கவனம் இலங்கைத் தமிழர்களின் வரலாற்றுச் சின்னங்கள், அவை பற்றிய ஆய்வுகளில் திரும்பியிருக்கின்றது. எண்ணிம நூலகமான நூலகம் தளத்தில் பல் துறைகளிலும் வெளியான தமிழ் நூல்கள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன; சேகரிக்கப்படுகின்றன. நூலகர் என். செல்வராஜா தனி ஒருவராகப் பெரும் நிறுவனங்கள் செய்யும் வேலையினைச் செய்திருக்கின்றார். நூலகரான தனது அனுபவத்தை உள்வாங்கி அதனடிப்படையில் அவர்

ஆவணப்படுத்தியிருக்கும் 'நூல் தேட்டம்' தொகுதிகள், மற்றும் ஏனைய நூல்கள் பிரமிக்க வைக்கின்றன. தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு அவர் ஆற்றிய பெரும் பங்களிப்பாக அவரது ஆவணப்படுத்தல் இருக்கும். அதற்காகத் தமிழ் இலக்கிய உலகு எப்பொழுதும் நன்றியுடனிருக்கும்.

இந்நாவல் ஆய்வுக்கையேட்டில் என்னைக் கவர்ந்த ஒரு விடயம். தன்னைத் தொகுப்பாசிரியர் என்று அடக்கமாகத் தன்னைக் கூறிக்கொண்டாலும் இவர் வெறும் தொகுப்பாசிரியராக மட்டும் செயற்படவில்லை. திறனாய்வாளராகவும் செயற்பட்டிருப்பதை இத்தொகுதி வெளிப்படுத்துகின்றது. நூல்களைப்பற்றிய விபரங்களை மட்டும் இவர் தரவில்லை. பல இடங்களில் நாவல்கள் பற்றி, நாவலாசிரியர்கள் பற்றிய சுருக்கமான விமர்சனக் குறிப்புகளையும் தருகின்றார். அவை மிகவும் பயனுள்ளவை/ அவற்றைத் தனியாகத் தொகுத்து நூலாக வெளியிடலாம். மிகவும் பயனுள்ளதாகவிருக்கும்.

இதுவரை வெளியான எந்தவொரு இலங்கைத் தமிழ் நாவல் ஆய்வு நூல்களிலும் இல்லாத சிறப்பான விடயமொன்றினை இத்தொகுதியில் கண்டேன். அது: பொதுவாக நமது ஆய்வாளர்கள் நூல்களாக வெளியான நாவல்களை மட்டுமே கவனத்திலெடுத்துத் தம் ஆய்வுகளை ஆற்றியிருப்பார்கள். முக்கியமான எழுத்தாளர்களின் நூலுருப்பெறாத , பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் தொடர்களாக வெளியான நாவல்களைக் கண்டுகொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் இவர் அவ்விதம் செய்யவில்லை. உதாரணத்துக்கு இதுவரை நூலுருப்பெறாத, பதிவுகள் இணையத்தில் தொடராக வெளியான எழுத்தாளர் அ.ந.கந்தசாமியின் 'மனக்கண்' பற்றிய இவரது விமர்சனக் குறிப்பினைக் குறிப்பிடலாம். நல்லதோர் ஆய்வாளருக்குரிய பண்பு இது. இதனை நாவல்கள் பற்றிய ஆய்வாளர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

'கடுகு சிறிது. காரம் பெரிது' அதற்கொப்ப வெளியாகியுள்ள சிறப்பான தொகுதி நூலகர் என்.செல்வராஜின் 'ஈழத்தின் தமிழ் நாவலியல் ஓர் ஆய்வுக் கையேடு' கடுகு சிறிது காரம் பெரிது என்பதில் வரும் காரத்தைப் பலரும் தவறாக உறைப்பைக் குறிக்கும் காரம் என்றே கருதுவார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் அவ்வாறு கருதுவதில்லை. கடுகு உறைப்பான, காரச் சுவையினைத் தரும் ஒன்றல்ல. ஆகாரத்துக்குச் சுவையூட்டும் தன்மை மிக்கது கடுகு. 'கடுகு சிறிது. காரம் பெரிது' என்பதில் வரும் காரத்தை நான் எப்போதுமே ஆகாரத்தைக் குறிப்பதாகவே எண்ணிக்கொள்வேன். ஆம். கடுகு சிறுத்தாலும், அது ஆ'காரத்'துக்கு ஆற்றும் பணி முக்கியமானது. பெரியது. அதுபோன்றதுதான் இச்சிறுநூலும்.

இந்நூலை 'நூலகம்' தளத்தில் வாசிக்கலாம் -
<https://noolaham.net/project/1000/100000/100000.pdf>

11. பாரதியாரும், ஐரோப்பிய பெண்களும், கட்டுப்பாடற்ற காதலும்!

[சித்திரை மாத 'ஜீவநதி' சஞ்சிகையில் வெளியான எனது கட்டுரை 'பாரதியாரும், ஐரோப்பிய பெண்களும், கட்டுப்பாடற்ற காதலும்!' . வாசிக்க ஜீவநதி சஞ்சிகையினை வாங்கி வாசியுங்கள். ஜீவநதி சஞ்சிகையுடன் jeevanthy@yahoo.com என்னும் மின்னஞ்சல் மூலம் தொடர்புகொள்ளுங்கள்.]

தான் வாழ்ந்த காலகட்டத்துச் சூழலை மீறிப் பெண் விடுதலையைப்பற்றிப் பாடி, எழுதி அதனைத் தீவிரமாக வலியுறுத்தியவர் பாரதியார். பால்ய விவாகம், விதவைகள் மறுமணம், பெண் கல்வி, பெண் வேலைவாய்ப்பு என்று பெண்களின் விடுதலைக்காகக் குரல் கொடுத்தவை அவரது எழுத்துகள். பாரதியாரின் பெண் விடுதலைச் சிந்தனைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் ஆய்வாளர்கள் சிலர் பாரதியார் ஐரோப்பியப் பெண்களை விடுதலை பெற்ற பெண்களாகக் கருதியதாகவும் அதன் மூலம் அவரால் பால் கவர்ச்சியையே விற்பனைப் பண்டமாகப் பயன்படுத்தும் முதலாளித்துவத்தை அறிய முடியவில்லையென்றும் கருதுகின்றார்கள். இது மிகவும் தவறான கூற்று. உண்மையில் பாரதியார் அப்படித்தான் கருதியிருந்தார்? அவரது 'மாதர்' தொகுதியிலுள்ள 'நவீன ருஷ்யாவில் விவாக விதிகள்' என்ற கட்டுரை பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

"ஆண்,பெண் இருபாலாரும் பரிபூர்ண சமத்துவ நிலைமையுடையோர். இங்ஙனம் இரு பாலாரும் முற்றிலும் சமானம் என்ற கொள்கைக்குப் பங்கம் நேரிடாதபடி விவாகக் கட்டைச் சமைக்க வேண்டுமென்பதே ஐரோப்பிய நாகரீகத்தின் உண்மையான நோக்கம்" என மேற்படி கட்டுரையில் ஒரிடத்தில் ஐரோப்பிய நாகரீகத்தின் சமவுரிமை பற்றிய நோக்கு பற்றிக் குறிப்பிடும் பாரதியார் மேற்படி கட்டுரையில் இன்னுமோரிடத்தில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

"...அவற்றைப் பார்க்கும் போது நவீன ஐரோப்பிய நாகரீகம் என்று புகழப்படும் வஸ்துவின் நியாயமான, உயர்ந்த பக்குவ நிலமை மேற்படி போல்ஷ்விக் விவாக சம்பிரதாயங்களில் எய்தப்பட்டிருகிறதென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது... பெண்களிற்கு விடுதலை தாங்கள் வேறுபல ஜாதியர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாகக் கொடுத்திருப்பதே தாம் நாகரீகத்தில் உயர்ந்தவர்களென்பதற்கு முக்கியமான அடையாளங்களில் ஒன்றாமென்று ஐரோப்பியர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த வகையில் பார்த்தால், ஐரோப்பாவின் இதர பகுதிகளைக் காட்டிலும் நவீன ருஷ்யா உயர்ந்த நாகரீகம் பெற்றுள்ளதென்பது ப்ரத்யட்சமாகத் தெரிகின்றது..."

இவையெல்லாம் விளக்கி நிற்பவை தாமென்ன? 'ஆணிற்குப் பெண்நிகர்' என்னும் கருத்தை வலியுறுத்தும் ஐரோப்பிய நாகரீகத்தின் நோக்கினை வரவேற்றாலும், உண்மையிலேயே ஐரோப்பாவின் ஒருபகுதியான நவீன ருஷ்யாவிலேயே பெண்களின் நிலைமை சிறப்பாகவிருப்பதாக அவர் கருதுகின்றார். இதனையே மேற்படி கட்டுரையின் இறுதிப் பகுதியில் வரும் பின்வரும் பகுதி உறுதிப்படுத்துகின்றது.

"..இப்படிப்பட்ட நம்முடைய ஸ்திரிகளின் நிலைமையை நவீன ருஷ்யாவில் ஸ்திரிகளின் விடயமாக ஏற்பட்டிருக்கும் சட்டங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். அப்போதுதான் நம்மை ஐரோப்பிய நாகரீகம் எந்தச் சக்தியினாலே கீழே வீழ்த்திற்றென்பதும், எந்த அம்சங்களில் நாம் ஐரோப்பிய நாகரீகத்தின் வழியைப் பின்பற்றத் தகும் என்பதும் தெளிவுறப் புலப்படுத்தும். நாம் ஐரோப்பியர் காட்டும் நெறிகளை முற்றிலுமே கைப்பற்றிக் கொள்ளுதல் அவசியமில்லை... ஆண்களிற்கும் பெண்களிற்கும் எவ்விதத்திலும் வேற்றுமை கிடையாது. இருபாலாரும் சமானமாகவே கருதப்படுவார்கள்" என்று ருஷ்யச்

சட்டம் கூறுமிடத்திலே நாம் ஐரோப்பிய நாகரீகத்தின் கருத்தை அனுசரித்தல் மிக, மிக, மிக அவசரம்."

மேலும் அவரது ருஷ்ய புரட்சி பற்றிய கட்டுரைகள், கவிதைகள் எல்லாமே பொதுவுடமைச் சமுதாய அமைப்பை வரவேற்கின்றன. ஆனால் அடைந்த வழிமுறைகளைத்தாம் ஆதரிக்கவில்லை. இவற்றிலிருந்து இறுதியாக நாம் வந்தடையக் கூடிய முடிவுகள் இவைதாம்:

ஆண்-பெண் சமவுரிமை பற்றிய ஐரோப்பிய நாகரீகத்தின் நோக்கினை வரவேற்ற போதிலும் பாரதி ஐரோப்பாவின் ஒரு பகுதியான நவீன ருஷ்யாவிலேயே மேற்படி நோக்கம் உயர்ந்த நிலையிலுள்ளதாகக் கருதுகின்றாரே தவிர ஆய்வாளர்கள் சிலர் கருதுவது போல் ஐரோப்பாவின் முதலாளித்துவ நாடுகளைச் சேர்ந்த பெண்களை நிச்சயமாக முழுமையான விடுதலை பெற்ற பெண்களாகக் கருதவில்லை. மேற்படி ஆய்வாளர்கள் விட்ட பிழைக்குக் காரணம் நவீன ருஷ்யாவை ஐரோப்பாவின் ஒருபகுதியாகக் கருதாமல் முதலாளித்துவ ஐரோப்பாவையே ஐரோப்பாவாகக் கருதியது தான். பாரதி ருஷ்யாவில் நிலவிய ஆண்-பெண் சமவுரிமை சம்பந்தமான சட்டங்களைப் புகழும்போது அதனை ஐரோப்பிய நாகரீகத்தின் உயர்ந்த வடிவமாகக் கொள்வதை வெளிப்படுத்தும் அவரது 'நவீன ஐரோப்பிய நாகரீகம் என்று புகழப்படும் வஸ்துவின் நியாயமான, உயர்ந்த பக்குவ நிலமை மேற்படி போல்ஷ்விக் விவாக சம்பிரதாயங்களில் எய்தப்பட்டிருகிறதென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது.' என்னும் கூற்றுகளை மேற்படி ஆய்வாளர்கள் கணக்கிலெடுக்கத் தவறி விட்டார்கள். பொதுவாக கீழை நாடுகளை விட மேலை நாடுகளில், ஐரோப்பாவில் பெண்களின் சுதந்திரத்தை அவர் ஆதரிக்கின்றார். பெண் கல்வி, வேலை வாய்ப்பு போன்றவற்றில் அவர்கள் அடைந்திருந்த முன்னேற்றத்தை அவர் ஆதரிக்கின்றார். ஆனால் அதே சமயம் ருஷ்யாவிலேயே பெண்களின் விவாக சம்பிரதாயங்கள் உயர்ந்த பக்குவ நிலையிலிருப்பதாகவும் அவர் கருதுகின்றார். அதனால்தான் அவர் 'நவீன ஐரோப்பிய நாகரீகம் என்று புகழப்படும் வஸ்துவின் நியாயமான, உயர்ந்த பக்குவ நிலமை மேற்படி போல்ஷ்விக் விவாக சம்பிரதாயங்களில் எய்தப்பட்டிருகிறதென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது' என்றும், 'ஐரோப்பாவின் இதர பகுதிகளைக் காட்டிலும் நவீன ரஷ்யா உயர்ந்த நாகரீகம் பெற்றுள்ளதென்பது ப்ரத்யட்சமாகத் தெரிகின்றது' என்றும் கூறியிருக்கின்றார்.

அதே சமயம் பாரதியார் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழும் பெண்களிடையே நிலவிய 'கட்டுபாடற்ற காதல்' போன்ற கோட்பாடுகளைப் பலமாக எதிர்க்கவும் தவறவில்லை. 'விடுதலைக் காதல்' என்ற அவனது 'சுயசரிதை'க் கவிதையில் வரும் பின்வரும் பகுதி கூறுவதென்ன?

"காதலிலே விடுதலையென்றாங்கோர் கொள்கை
கடுகி வளர்ந்திடுமென்பார் யூரோப்பாவில்.
மாதரெல்லாம் தம்முடைய விருப்பின் வண்ணம்
மனிதருடன் வாழ்ந்திடலாம் என்பார் அன்னார்.
பேதமின்றி மிருகங்கள் கலத்தல் போலே
பிரியம்வந்தால் கலந்தன்பு பிரிந்துவிட்டால்
வேதனையொன்றில்லாதே பிரிந்து சென்று
வேறொருவன் தனைக் கூட வேண்டும் என்பார்.
'வீரமிலா மனிதர் சொலும் வார்த்தை கண்டீர்.
விடுதலையாம் காதலெனில் பொய்மைக்காதல்'.

'மாதரெல்லாம் தம்முடைய விருப்பின் வண்ணம் , மனிதருடன் வாழ்ந்திடலாம் என்பார் அன்னார்.' என்று குறிப்பிடும் பாரதியார், 'பேதமின்றி மிருகங்கள் கலத்தல் போலே

பிரியம்வந்தால் கலந்தன்பு பிரிந்துவிட்டால் வேதனையொன்றில்லாதே பிரிந்து சென்று வேறொருவன் தனைக் கூட வேண்டும் என்பார்' என்று கூறும் பாரதியார் அவ்விதமான விடுதலைக்காதல் 'பொய்மைக்காதல்' என்று சாடுகின்றார். அவ்விதம் கூறுபவர்களை 'வீரமிலா மனிதர்' என்றும் கடுமையாகக் கண்டிக்கின்றார்.

மேலும் மானுடரின் திருமணத்தைப்பொறுத்தவரையில் அவர் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்னும் மணமுறையையே ஆதரிக்கின்றார். அதனால்தான் அவரால்

""காதலொருவனைக் கைப்பிடித்தே, அவன்
காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து,
மாதரறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்
மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வமடி."

என்று 'பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி'யில் கும்மியாட முடிகின்றது.

பாரதியார் உண்மையிலேயே அபூர்வமான மனிதர். மனித சமுதாயத்தைப் பாதிக்கும் சகல விடயங்களைப் பற்றியும் அவர் தன் கவனத்தைத் திருப்பியிருக்கின்றார். இயற்கை, சமுதாயம், அரசியல், தத்துவம், பெண்விடுதலை, வறுமை, மக்கள் விடுதலையென்று அவர் பாடாத , எழுதாத துறையென்று எதுவுமேயில்லை. பெண்களின் விடுதலைக்காகக் குரல் கொடுத்த பாரதியாரால் 'கட்டுப் பாடற்ற காதல்' போன்ற கருத்துக்களை ஏற்க முடியவில்லை. சமுதாயத்தில் அடிமைகளாக வாழும் பெண்கள் ஆண்களைப் போல் சமவுரிமை பெற்றவர்களாக வாழ வேண்டுமென்பதில் பாரதியார் தீவிரமாகயிருக்கின்றார். அவரது எழுத்துகள் பால்ய விவாகம் போன்ற கொடுமைகளை எதிர்க்கின்றன. பெண்களின் கல்விக்காக அவரது கவிதைகள் குரல் கொடுக்கின்றன. விதவைகளின் மறுமணத்தை அவை வரவேற்கின்றன. அதே சமயம் 'கற்பை'ப் பற்றி வலியுறுத்தும் போது அதனை ஆண்-பெண் இருவரிற்குமே பொதுவாக வைக்கும் பாரதி , ஒருவனிற்கு ஒருத்தியென்ற ஒருதார மணமுறையையே பலமாக ஆதரிக்கின்றார்.

12. சீர்காழி தாஜின் "தங்ஙள் அமீர்"!

அமரர் சீர்காழி தாஜ் என்னைப்பொறுத்தவரையில் மறக்க முடியாத ஓர் இலக்கிய ஆளுமை. அவர் இவ்வளவு விரைவாக எம்மை விட்டுப் போய் விடுவார் என்பதை நான் நினைத்தும் பார்த்ததில்லை. தொடர்ந்தும் எழுத்தில் பல உச்சங்களைத் தொடுவார் என்று நினைத்திருந்த வேளையில் அவர் மறைந்து விட்டார். 2019இல் அவர் மறைந்த போது அவர் மறைவதற்கு முதல் நாளும் முகநூலில் எழுதிக்கொண்டிருந்தார். மறுநாள் அவர் மறைவுச் செய்தியை அறிந்தபோது நம்புவதற்கே முடியாமலிருந்தது. அவரை நான் ஒருபோதும் சந்திக்கவேயில்லை. அது இன்னும் துயரைத்தந்தது.

மீண்டுமொரு தடவை சிந்தனைக்குருவி தன் சிறகுகளை அடிக்கின்றது. நண்பர் தாஜை முதன் முதலில் அறிந்த காலகட்டம் நினைவுக்கு வருகின்றது. தமிழகத்தில் ஸ்நேகா பதிப்பக வெளியீடுகளாக வெளியான எனது 'அமெரிக்கா (தொகுப்பு) மற்றும், மறும் நல்லூர் ராஜதானி நகர அமைப்பு நூல்களைத் தமிழக நூல் நிலையக் கிளையொன்றில் கண்டு, வாசித்துவிட்டுத் தன் கருத்துகளை ஆக்கபூர்வமான முறையில் நீண்ட இரு கடிதங்களாக எழுதி அனுப்பியிருந்தார். பின்னர் வைக்கம் முகம்மது பசீரின் 'எங்கள் தாத்தாவுக்கு ஆனையொன்றிருந்தது' நூலினைக் கனடாவில் வசிக்கும் தனது நண்பர் ஒருவர் மூலம் அனுப்பியிருந்தார்.

தமிழகத்தில் எனது நூல்கள் வெளியான தருணத்தில் நிச்சயமாக யாருக்கும் என்னை அங்கு தெரிந்திருக்காது. அந்நிலையில் என் நூல்களை வாசித்து எனக்கு எழுத வேண்டுமென்று அவருக்குத் தோன்றியிருக்கின்றது. அந்த அன்பு என்னை உண்மையிலேயே திக்கு முக்காட வைத்து விட்டது. பின்னர் எனக்குப் பிடித்த தேவையான நூலொன்றையும் தேடி எடுத்து அனுப்பி வைத்தார். அதை எப்படி மறக்க முடியும்?

கவிதைகள், கதைகள் என்று இவரது எழுத்துப்பங்களிப்பு பன்முகத்தன்மை வாய்ந்தது. இணைய இதழ்கள் (பதிவுகள் உட்பட), தமிழகத்து வெகுசன மற்றும் சிற்றிதழ்கள் எனப்பட ஊடகங்களில் இவரது பல படைப்புகள் வெளியாகியுள்ளன. ஆனந்த விகடன் பவளவிழாப்போட்டிகளில் இவரது கவிதைகள் முத்திரைக்கவிதைகளாக வெளியாகியுள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தாஜ் அவர்கள் 'தமிழ்ப்புக்கள்' என்னும் வலைப்பதிவினையும் நடாத்தி வந்தார்: <http://tamilpukkal.blogspot.ca/>

நண்பர் தாஜின் சிறுகதைகள், குறுநாவல் ஆகியன உள்ளடங்கிய தொகுதியொன்றை 'தங்ஙள் அமீர்' என்னும் பெயரில் அவரது மறைவுக்குப் பின்னர் காலச்சுவடு பதிப்பகத்தினர் வெளியிட்டிருந்தனர். தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்க்கும் தொகுதிகளிலொன்று அத்தொகுதி. 'தங்ஙள் அமீர்' குறுநாவல் 'பதிவுகள்' இணைய இதழில் (23.04.2014) வெளியான குறுநாவல் என்பதையும் இத்தருணத்தில் நினைவு கூர்கின்றேன். அக்குறுநாவல் பதிவுகள் இதழில் வெளியாகியபோது வெளியான எனது அறிமுகக் குறிப்பினையும் இங்கு பதிவு செய்கின்றேன்.

எழுத்தாளரின் தாஜ் எழுதிய தங்ஙள் அமீர் குறுநாவல் பற்றி 'பதிவுகள்' இணைய இதழில் நான் எழுதியிருந்த அறிமுகக் குறிப்பு:

"புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் படைக்கும் இலக்கியம் என்றதும் உடனடியாக ஈழத்தமிழர்கள்தாம் நினைவுக்கு வருகின்றார்கள். உண்மையில் தமிழர்கள் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களென்றாலும் அவர்கள் புலம் பெயர்ந்த தம் அனுபவங்களை மையமாகக்கொண்டு படைக்கும் இலக்கியம் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின்

இலக்கியம்தான். இவ்விதம் புலம் பெயர்தல் சொந்த நாட்டினுள்ளாகவுமிருக்கலாம். அந்நிய மண் நாடியதாகவுமிருக்கலாம். எழுத்தாளர் தாஜின் 'தங்ஙள் அமீர்' இரண்டாவது வகையினைச் சேர்ந்தது. இந்தக் குறுநாவல் இரண்டு விடயங்களை மையமாகக் கொண்டது. மத்திய கிழக்கு நாடொன்றில் உணவுபொருட்களை இறக்குமதி செய்து மொத்த வியாபாரம் செய்யும் இந்திய இஸ்லாமிய சமூக வர்த்தகர்களின் செயற்பாடுகளை அதன் நெளிவு சுழிவுகளை மற்றும் மந்திர தந்திரங்கள் போன்ற மூட நம்பிக்கைகளின் தொடரும் ஆதிக்கத்தினை விபரிப்பது ஆகியவையே அவை. 'தங்ஙள் அமீர்' என்று குறு நாவலுக்குத் தலைப்பு வைத்திருந்தாலும், வாசித்து முடித்ததும் மனதில் நிற்பவை ரியாத்தில் நடைபெறும் வர்த்தகச் செயற்பாடுகளும், அங்குள்ள வர்த்தகர் இன்னொருவரைத் திருமணம் செய்து வாழ்ந்து வரும் தன் முதற் காதலியை மீண்டும் மணக்கத் துடிப்பதும், அதற்காக 'தங்ஙள் அமீரை'ப் பாவிப்பதும் தாம்.

இஸ்லாமிய சமூகத்தவர் மத்தியில் நிலவும் தலாக் கூறி விவாகரத்து செய்யும் செயற்பாட்டினை எவ்விதம் ஒருவர் தவறாகப் பாவிக்க முடியும் என்பதையும் அப்துல்லா அல்-ரவ் என்னும் பாத்திரம் மூலம் வெளிப்படுத்தும் குறுநாவலிது. உண்மையில் தங்ஙள் அமீர் நல்லதொரு பாத்திரப் படைப்பு. இக்குறுநாவலை இன்னும் விரிவாக்கி, தங்ஙள் அமீர் பாத்திரத்தை இன்னும் உயிரோட்ட முள்ளதாக்கி நல்லதொரு நாவலை இதே பெயரில் படைக்க தாஜுக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. அதனைப் பயன்படுத்துவாரானால் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்குப் புலம் பெயர்ந்த தமிழ் இலக்கியத்தின் இன்னுமொரு முகத்தினைக் காட்டும் வாய்ப்பிருக்கிறது. அதே சமயம் குறுநாவலாக இருந்த போதிலும், மத்திய கிழக்கு நாடொன்றின் தமிழர் வர்த்தக வாழ்வை, அங்கும் மக்களின் மூட நம்பிக்கைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு தொடரும் பணம் பெருக்கும் வர்த்தகச் செயற்பாடுகளை விபரிக்கும் 'தங்ஙள் அமீர்' வித்தியாசமான, முக்கியமான படைப்பு. நாஞ்சில் நாடனின் 'மிதவை' (உள்ளூர் புலம் பெயர்தலை விபரிக்கும்), காஞ்சனா தாமோதரனின், ஜெயந்தி சங்கரின், ப.சிங்காரத்தின் படைப்புகள் வரிசையில் தமிழக எழுத்தாளர் ஒருவரின் புலம் பெயர் அனுபவங்களின் பிரதிபலிப்பு சீர்காழி தாஜின் "தங்ஙள் அமீர்". இக்குறுநாவலினைப் 'பதிவுகள்' வாசகர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள அனுப்பிய எழுத்தாளர் தாஜ் நன்றிக்குரியவர்."

குறுநாவலை வாசிக்க -

<https://www.geotamil.com/index.php/2021-02-14-02-59-48/2075-2014-04-23-09-43-08>

13. ஆசி.கந்தராஜாவின் 'அகதியின் பேர்ளின் வாசல்'

எழுத்தாளர் ஆசி.கந்தராஜாவின் 'அகதியின் பேர்ளின் வாசல்' படித்தேன். நிச்சயமாகப் புகலிடத் தமிழ் இலக்கியத்தில், குறிப்பாக ஆஸ்திரேலியத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்த படைப்புகளில் ஒன்றாக இதனைக் கூறலாம். இந்த நாவலின் களங்கள், நான் இதுவரை வாசித்த புகலிட நாவல்களில் வாசிக்காத களங்கள். எழுபதுகளின் இறுதியில், ஜே.ஆர்.பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தை அறிவித்து, பிரிகேடியர் வீரதுங்காவை யாழ்ப்பாணத்துக்குப் பொறுப்பாக அனுப்பி, அவ்வருடத்தின் டிசம்பர் 31ஆம் திகதிக்கு முன் இலங்கையில் பயங்கரவாதத்தை ஒழிக்கும்படி கட்டளையிட்டதிலிருந்து இலங்கைத்தமிழர்கள் மேல் அடக்குமுறைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன. இன்பம், செல்வம் கொல்லப்பட்டதுடன் ஆரம்பமாகிய படுகொலைகள் தொடர் ஆரம்பித்தன.

அக்காலகட்டத்தில் தமிழ் இளைஞர்கள் அதிக அளவில் மேற்கு ஜேர்மனியை நோக்கிப் படையெடுக்கத்தொடங்கினார்கள். பூங்காக்கள் சிலவற்றில் பியர் போத்தலுடன் காணப்பட்ட தமிழ் அகதிகளைப்பற்றிய செய்திகளை ஊடகங்கள் சில பிரசுரித்தன. நினைவுக்கு வருகின்றது. அக்காலகட்டத்தில் ரஷ்யாவின் 'ஏரோஃபுளெட்' டில் அகதிகள் கிழக்கு ஜேர்மனியூடாக மேற்கு ஜேர்மனிக்குச் சென்றதை அனைவரும் அறிந்திருந்தனர். இந்நாவல் கிழக்கு ஜேர்மனியூடு ஏன் இலங்கைத் தமிழர்கள் அகதிகளாகப் படையெடுத்தார்கள் என்பதை விபரமாக விபரிக்கின்றது. அக்காலத்தில் உலகில் நிலவிய குளிரயுத்தச் (Cold War) சூழல் காரணமாகக் கிழக்கு ஜேர்மனிக்குள் இருந்த பேர்ளின் நகர் இரண்டாகக் கிழக்கு பேர்ளின், மேற்கு பேர்ளின் என்று பிளவுண்டிருந்த சூழல் எவ்விதம் இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள் மேற்கு ஜேர்மனிக்குள் நுழைய வழி வகுத்தது என்பதை நாவல் கூறுகிறது. இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் முடிவில் மேற்கு நாடுகளுக்கும், சோவியத் குடியரசுக்குமிடையில் உருவான 'பொட்ஸ்டம்' (Potsdam) ஒப்பந்தம் எவ்விதம் இவ்விதச் சூழலை உருவாக்கியது என்பதை அனைவருக்கும் புரிய வைக்கின்றது. மேலும் தமிழர்கள் பலருக்கு மேற்கு பேர்ளின் மேற்கு ஜேர்மனியிலும், கிழக்கு பேர்ளின் கிழக்கு ஜேர்மனியிலும் இருப்பதாகத்தான் நினைப்பு. ஆனால் உண்மையில் பேர்ளின் நகரானது முழுமையாகக் கிழக்கு ஜேர்மனிக்குள்தானிருந்தது என்பது தெரியாது. ஆனால் அவ்விதமிருந்ததுதான் தமிழர்கள் கிழக்கு பேர்லினுக்குள் நுழைந்து மேற்கு பேர்லினுக்குள் நுழைய வழி வகுத்தது என்பதை நாவல் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. கிழக்கு பேர்லினுக்குள் இருந்த மேற்கு பேர்லினுக்குள் மேற்கு ஜேர்மன் எவ்விதம் ஆடம்பரப் பொருட்களைக் குவித்தது என்பதையும், ஆடம்பரப்பொருட்கள் பல அற்ற நிலையில் வாழ்ந்த கிழக்கு ஜேர்மனி மக்கள் அதனால் ஈர்க்கப்பட்டு மேற்கு பேர்லினுக்குள் படையெடுப்பதைத் தவிர்க்க கிழக்கு ஜேர்மனி அரசால் உருவாக்கப்பட்டதுதான் பேர்ளின் சுவர் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டும் நாவல் எவ்விதம் கிழக்கு ஜேர்மனிக்குள் ஆடம்பரப் பொருட்களைக் (ஆடைகள் உட்பட) கொண்டு வந்து விற்று வெளி நாட்டு மாணவர்கள் பணம் சம்பாதித்தார்கள் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி விமர்சிக்கின்றது.

இது ஒரு புறமிருக்க இது போல் இன்னுமொரு களமும் புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியத்துக்குப் புதிது. அது மும்பை தாராவிக்குடியிருப்புத் தமிழர்கள் பற்றியது. அகதிகளை அனுப்பும் பிரயாண முகவர்கள் எவ்விதம் செயற்பட்டார்கள், குறிப்பாகப் பெண்கள் எவ்விதம் பல்வேறு வகையான பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்டார்கள் என்பதை நாவல் பேசு பொருளாக்கியிருக்கின்றது. முகவர்களால் அகதிகளுக்கு இழைக்கப்பட்ட பல்வேறு வகையான இடர்களைப்பற்றிப் பல்வேறு கதைகள் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். ஆனால் பெரிதாக யாரும் அவை பற்றி எழுதியதாக நினைவில்லை. ஆனால் இவ்வகையில் இந்நாவல் முக்கியத்துவம் மிக்கது. இந்நாவலைப் படிப்பவர்கள் நிச்சயம் வளர்மதி என்னும் இலங்கைத் தமிழ்ப்பெண்ணை

மறக்கவே மாட்டார்கள். பிரான்சில் இருக்கும் திருமணம் செய்ய நிச்சயிக்கப்பட்டவனால் முகவன் ஒருவன் மூலம் அழைக்கப்படும் வளர்மதி மும்பாயில் நிராதரவான நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றாள். அழைத்து வந்த முகவன் கடவுட் சீட்டையும் பறித்த நிலையில், அவனாலும், அவனது இன்னுமொரு நண்பனாலும் (அவனும் முகவன்) பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்படும் அவள் கர்ப்பமாகின்றாள். அப்பொழுது அவள் தவராசா என்னுமொரு தமிழ் இளைஞனைச் சந்திக்கின்றாள். அவனும் இவ்விதம் மும்பாயில் நிராதரவாகவிருக்கும் ஓரிளைஞன். அவன் அவளுக்குப் பல்வேறு வகைகளிலும் உதவி அவளது பயணத்தைத் தொடர வழி சமைக்கின்றான். இவன் நாவலின் முக்கிய பாத்திரங்களில் ஒருவன். இவனது ஆளுமையை நாவலாசிரியர் அவனது குறை நிறைகளுடன் விபரிப்பது அவனைப்பற்றி நன்கு அறிந்து கொள்ள வாசகர்களுக்கு உதவுகின்றது. அவனது ஆளுமையின் நல்ல பகுதி மேலோங்கியிருப்பதன் விளைவே அவன் வளர்மதிக்கு உதவக் காரணமென்பதை மிகவும் திறமையாக நாவலாசிரியர் விபரித்து வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

மும்பாயைப் பற்றி விபரிக்கையில் அதன் காமாத்திபுரா பகுதி பற்றியும், அதன் சிவப்பு விளக்குப் பகுதி பற்றியும், அது உருவான வரலாறு பற்றியும் நாவல் விரிவாகவே எடுத்துரைக்கின்றது. அதுவும் ஏனைய புலம்பெயர் நாவல்கள் எவற்றிலும் இந்நாவலிலுள்ளதுபோல் விரிவாகக் கையாளப்பட்டுள்ளதாகத் தெரியவில்லை.

இந்நாவல் வெளிப்படுத்தும் இன்னுமொரு முக்கியமான விடயம். எவ்விதம் முன்னாள் தமிழ்ப்போராட்ட அமைப்புகளைச் சேர்ந்த சிலர் அகதிகளைப் போதைப்பொருள் கடத்துவதற்குப் பயன்படுத்துகின்றார்கள் என்பதுதான். கொன்டோம் எனப்படும் ஆணுறைகளைக் ஹிரோயின் போதைப்பொருளால் நிரப்பி, ஆசன வாசல் வழியாகப் பெருங்குடலுக்குள் தள்ளிக் கடத்துகின்றார்கள். இவ்விதம் அகதியாக வரும் ஒருவனுக்கு நான்கு கொன்டோம்களை நிரப்பி அனுப்பியதில் வழியில் ஒரு கொன்டோம் வெடித்து, ஹிரோயின் இரத்தத்தில் கலந்து மரணம் சம்பவிக்கின்றது. இவ்விதம் வரும் சிலருடன் தவராசாவும் வருகின்றான். அவனையும் பொலிசார் சந்தேகிக்கின்றார்கள். இந்நிலையில் கிழக்கு ஜேர்மனிக்குப் புலமைப்பரிசு பெற்று வந்து கல்வி கற்கும் பாலமுருகன் மொழிபெயர்ப்பாளனாகவும் பணியாற்றுகின்றான். அவனது உதவியை தவராசா அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் வைத்தியசாலை நாடுகின்றது. தவராசா இவனது ஊர் நண்பனும் கூட.

மேலும் போர்ச்சூழலில் அமைப்பொன்றினால் வைக்கப்பட்டிருந்த கண்ணி வெடியில் சிக்கி பாலமுருகினின் தாய் இறந்து விடவே அப்போதிருந்த ஊரங்கு நிலை காரணமாக அவனால் தாயின் இறுதிச்சடங்கில் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவளது அந்தியேட்டிக் கிரியைகளுக்காகச் செல்கின்றான். அச்சமயம் அவனை மாப்பிள்ளையாக்கத் துடிக்கும் பலரின் செயல்கள் அவனை அருவருப்படைய் வைக்கின்றன. இதே சமயம் தவராசாவைச் சுற்றி இன்னுமொரு கதை பின்னப்பட்டுள்ளது. பெண்களைப்பற்றி எண்ணி உணர்ச்சியடையும் அவனால் அவர்களை நெருங்கியதும் உறவுகொள்ள முடிவதில்லை. அவனை மணப்பதற்காக ஊரிலிருந்து அனுப்பப்படும் பெண் ஒருத்தி இறுதியில் வெறுப்படைந்து ஊர் திரும்புகின்றாள். நாவலின் இறுதியில் ஒரு பாலினத்தவனாக்கி விட்டார் நாவலாசிரியர். தவராசா தன் அறுபதாவது வயதில் அலெக்ஸ் என்பவனை ஒருபாலினத் திருமணம் செய்கின்றான்.

கதையின் பிரதான நாயகன் பாலமுருகன். நாவல் தவராசாவுடன் ஆரம்பமானாலும் நாவலைப் படித்து முடிக்கையில் பாலமுருகனே நாவலின் நாயகன் என்பதை உணரும் வகையில் ஆசிரியர் அவனைப் படைத்திருக்கின்றார். கிழக்கு ஜேர்மனிக்குப் புலமைப்பரிசில் பெற்றுச் செல்லும் அவன், படித்துக் கலாநிதி பட்டம் பெற்று, சிறந்த

அறிவியல் அறிஞராக மாறி, அதற்கான விருதை ஜப்பானிலிருந்து பெறுவதற்காகச் செல்வதுடன் நாவல் முடிவுறுகின்றது. நாவல் அவரது உறவுக்காரப்பெண்ணும் , அவன் மேல் மிகுந்த காதல் மிக்கவருமான சித்திரலேகா என்னும் பெண் இன்னுமொருவனை வீட்டாரின் வற்புறுத்தல் காரணமாகத் திருமணம் செய்கின்றாள்.

நாவல் நடை சுவையானது. எழுத்தாளர் எஸ்.பொ.வின் பாதிப்பைச் சில சொற்கள் நினைவு படுத்துகின்றன. பவுசு , வாலாயம் போன்ற சொற்கள் எஸ்.பொ.வை நினைவு படுத்தின. எழுத்துலகில் எஸ்.பொ. தன் ஆசான என்று நாவலாசிரியர் கூறியது நினைவுக்கு வந்தது. பிடித்த நாவலாசிரியர் ஒருவரின் பாதிப்பு ஒருவரது படைப்பில் தென்படுவது இயல்பானதுதான். ஆனால் எஸ்.பொ.வுக்கும் இவருக்குமிடையிலுள்ள முக்கியமான வித்தியாசம் : எஸ்.பொ பாலியல் விடயங்களை அப்பட்டமாக விபரிப்பார். ஆசி கந்தராஜா பட்டும் படாமலும் , தொட்டும் தொடாமலும் விபரித்துச் செல்வார்.

இந்நாவல் மிகவும் விரைவாகச் செல்கின்றது. தவராசா, வளர்மதி, பாலமுருகன் ஆகியோரின் அனுபவங்களை வைத்து மூன்று நாவல்கள் விரிவாகப் படைத்திருக்க முடியுமென்று நாவலைப் படித்து முடிக்கையில் தோன்றியது. இருந்தாலும் தமிழ் இலக்கியத்துக்குப் புதுக்களங்களை அறிமுகப்படுத்திய பெருமை இந்நாவலுக்குண்டு. புலம்பெயரும் பயண அனுபவங்களை விபரிப்பதுடன் நின்றுவிடாது அவற்றை விமர்சிக்கின்றது இந்நாவல் . அதுவும் இந்நாவலின் முக்கியமானதோர் அம்சம். இன்னுமொரு முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் நாவல் வாசகர்களுக்கு வழங்கும் தகவல்கள். மும்பாய் காமாத்திபுராச் சிவப்பு விளக்குப் பகுதி, மும்பாய் தாராவித் தமிழர் குடியிருப்பு , 'பொட்ஸ்டம்' ஒப்பந்தம் எனப் பல தகவல்களை நாவல் வாசகர்களுக்கு அள்ளித்தருகின்றது. பேராசிரியர் ஆசி. கந்தராஜா தனது உரையொன்றில் அறிவியல் விடயங்களை வாசகர்கள் மத்தியில் இலகுவாக எடுத்துச் செல்வதற்காக அவற்றை வைத்துப் புனைவுகள் படைப்பதாகக் குறிப்பிட்டதும் இத்தருணத்தில் நினைவுக்கு வருகின்றது. ஒருவேளை மேற்படி தகவல்களையெல்லாம் வாசகர்களுக்கு வழங்குவதற்காக அவர் பின்னிய புனைவோ 'அகதியின் பேர்ளின் வாசல்'?

14. சிங்கிஸ் ஐத்மாத்தாவின் 'அன்னை வயல்'!

அளவில் சிறியதான இந்த நாவல் கிடைத்ததுமே முதலில் வாசித்தேன். தல்கோனை என்னும் முதிய பெண் வயலுடன் பேசுவதாக ஆரம்பிக்கும் நாவல், முடிவில் அவ்வயலிடமிருந்து அவள் பிரியாவிடை கூறுவதுடன் முடிகிறது. இதற்கிடையில் அவள் அதுவரை காலத்துத் தன் வாழ்வை பகிர்ந்துகொள்கின்றாள். சிறுமியாக, யுவதியாக, மனைவியாக, தாயாக, மாமியாக, பாட்டியாக என அவளது வாழ்வின் அனைத்துப் பருவச் சம்பவங்களையும் விபரிக்கின்றாள். எவ்விதம் ஜெர்மனியருடனான போர் அவர்கள் வாழும் கிராமத்து மனித வாழ்க்கையையே மாற்றிவிடுகின்றது என்பதை விபரிக்கும் நாவல் போர்ச் சூழலில் வாழ்ந்த அனைவருக்கும் தம் வாழ்க்கையைத் திரும்பிப் பார்க்க வைக்கும்.

சிறிய நாவலில் இயற்கையுடன் ஒன்றிய மானுட வாழ்வு எவ்விதம் பல்வகை இடர்களுக்குள்ளாகிறது என்பதை நெஞ்சைத்தொடும் வகையில், அதிர வைக்கும் வகையில் விபரிக்கப்படுகின்றது. பாசம், காதல் போன்ற மானுட உணர்வுகளையெல்லாம் போர் எவ்விதம் சிதைத்து விடுகின்றது. நாவலின் போர் கவிந்திருக்கும் மானுட உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் மொழி தரும் துயரம் போரற்ற மானுட வாழ்வுக்காக ஏங்க வைக்கின்றது.

போருக்காக ஆண்கள் இராணுவ சேவைக்கு அழைக்கப்படுவதும், அதனால் பெண்கள் (மனைவி, தாய் என) அடையும் மனப்பாதிப்புகளும் சிறப்பாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. உண்மையில் வாசித்ததும் நெஞ்சில் நிலைத்து நின்று விடும் படைப்பு. கவித்துவம் மிக்க, இயற்கையுடன் ஒன்றிப்பயணிக்கும் மொழி நாவலின் இன்னுமொரு சிறப்பு.

இந்த நாவலில் எறும்புகள் பற்றி வரும் பகுதி என் வாழ்க்கையின் ஒரு பக்கத்தை மீண்டும் நினைவூட்டியது. சாரை சாரையாக நடந்து செல்லும் எறும்புகளைப் பார்த்து தல்கோனை பொறாமைப்படுகின்றாள். அவற்றுக்கு மானுடர் அடையும் போர்த்துயரங்கள் இல்லையே என்று ஏங்குகின்றாள். இவ்விதமானதொரு மனநிலையினை நானும் அடைந்திருக்கின்றேன். 83 கலவரத்தின்போது தெகிவளைச் சந்தியில் காரியாலய வானிலிருந்து இறங்கி, கடற்கரை வழியாக ராமகிருஷ்ண மண்டபத்தை நோக்கிச் செல்கையில் எம்மைச் சுற்றி நகரம் கலவரத்தால் பற்றியெரிந்து கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது என்னருகில் பறந்து கொண்டிருந்த பறவைகளைப் பார்த்து அவை எவ்விதம் கீழே நடக்கும் சூழலின் பாதிப்புகளற்றுப் பறந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று ஏங்கியிருக்கின்றேன். இதனை என் 'குடிவரவாளன்' நாவலிலும் பதிவு செய்துள்ளேன்:

"இது பற்றிய எவ்விதக் கவலைகளும்பற்று விண்ணில் சிறகடித்துக்கொண்டிருந்த பறவைகள் சிலவற்றை ஒருவிதப் பொறாமையுடன் பார்த்தான் இளங்கோ. இத்தகைய சமயங்களில் எவ்வளவு சுதந்திரமாக அவை விண்ணில் சிறகடிக்கின்றன." ('குடிவரவாளன்' நாவல், பக்கம் 32)

'அன்னை வயல்' நாவலில் எறும்புகள் பற்றிப் பின்வருமாறு வருகின்றது:

"எறும்புகள் சாரை சாரையாகப் பாதையில் ஊர்ந்து கொண்டிருந்தன. அவையும் உழைத்தன. வைக்கோலையும் தானியத்தையும் சுமந்து சென்றன. துயரத்தில் ஆழ்ந்த மனிதப்பிறவி, உழைப்பாளி அருகே வீற்றிருப்பது எவ்விதத்திலும் குறையாத உழைப்பாளி அருகே வீற்றிருப்பது, அந்தக் கணத்தில் அவற்றின் மேல், அற்ப உழைப்பாளிகளான எறும்புகள் மேல்கூட அந்த மனிதப்பிறவி பொறமைப்படுவது

அவற்றுக்குத் தெரியவே தெரியாது. நிம்மதியுடன் தங்கள் வேலையைச் செய்ய அவற்றுக்கு முடிந்தது. ("அன்னை வயல்' நாவல், பக்கம் 41)

நாவல் சிறப்பாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மொழி பெயர்த்தவர் பூ.சோமசுந்தரம். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வெளியீடு.

15. நகுலனின் சுசீலா! யார் அவள்?

எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் 'நாவலெனும் சிம்பொனி' நூலில் எழுத்தாளர் நகுலன் பற்றியதொரு கட்டுரையுள்ளது. சிறு கட்டுரை அது. அதில் நகுலனின் படைப்புகளில் அடிக்கடி காணப்படும் சுசீலா என்னும் பெண் பற்றிய எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் கருத்துகள் இடம் பெற்றுள்ளன. நகுலனின் சுசீலா பற்றி எஸ்.ரா பின்வருமாறு கூறுவார்:

"சுசீலாவின் உயர் தன்மைகள் சுசீலாவிடம் இல்லை' எனப்பேசும் இவர், கவிதையெங்கும் காணப்படும் சுசீலா எனும் பெண் பெயரைக்கொண்டு அதைப்பெண்ணாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை என்படுகிறது. இப்பெண்பெயர் உருவாக்கும் வார்த்தைச் சித்திரம் ஏற்கனவே உருவாகும் மனநிலையின் தீவிரத்திற்கு எதிர்நிலையாகவோ, சமன் செய்யும் ஒன்றாகவோ, பரிகசிக்கும் நிலையாகவோ கொள்ளலாம். ஒருவகையில் மரபுக்கவிதையில் வரும் வெண்சங்கே, பாம்பே, கிளியே, குதம்பாய்போல் இதுவும் சுய எள்ளல் குறியீடாகக் கொள்ளலாம். சில இடங்களில் சுசீலா மூலம் ஏற்படுத்தும் நெருக்கம் பாரதியின் கண்ணம்மா என்ற வார்த்தை உருவின் செயல்பாடு போலத் தெரிகிறது."

எழுத்தாளர்கள் பலர் அவ்வப்போது சுசீலா போன்ற விடயமொன்றினைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அவ்விடயம் பற்றிய போதிய ஆய்வுவெதுமின்றி முடிவொன்றுக்கு வந்து விடுகின்றார்கள். அதற்கு எஸ்.ராமகிருஷ்ணனும் விதிவிலக்கானவரல்லர் என்பதையே நகுலனின் சுசீலா பற்றிய அவரது கூற்றும், அது பற்றிய மேலதிக விளக்கங்களும் புலப்படுத்துகின்றன.

எஸ்.ரா. நகுலனின் சுசீலா பற்றி இவ்விதமான முடிவொன்றுக்கு வர முன்னர் நகுலனின் படைப்புகள் அனைத்திலும் நகுலன் எவ்விதம் சுசீலாவை விபரித்திருக்கின்றார் என்று பார்த்திருக்க வேண்டும். பார்த்தாரா என்பது தெரியவில்லை. அவ்விதம் அவர் செய்திருந்தால் நிச்சயமாக 'சுசீலாவும் ஒரு எள்ளல்' என்னும் முடிவுக்கு வந்திருக்க மாட்டார். எனக்கென்னவோ நகுலனின் வாழ்வில் எதிர்பட்ட, அவர் காதலித்த ஆனால் அவருக்குக் கிடைக்காமற் போன பெண்ணொருத்திதான் அவர் படைப்புகளில் வரும் சுசீலா என்னும் பாத்திரமாக இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகின்றது. தனக்குக் கிடைக்காமற் போன பெண்ணைச் சுசீலா என்னும் பாத்திரமாக உருவகித்து அவளைத்தன் எழுத்துகளில் நடமாடவிட்டு, அவளுடன் எழுத்துலகில் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றார் நகுலன் என்றே தோன்றுகின்றது. இறுதிவரைத் தனிமையில் வாழ்ந்த நகுலன் நிஜ வாழ்க்கையில் தனக்குக்கிடைக்காமற் பெண்ணைச் சுசீலாவாக்கி மானசீகமாக வாழ்ந்திருக்கின்றார் என்றே தோன்றுகின்றது. உதாரணத்துக்கு நகுலனின் சுசீலா பற்றிய கவிதைகள் சிலவற்றைப்பார்ப்போம்.. - நடை சிற்றிதழில் வெளியான கவிதைகள் இவை:

1. உன் நினைவு
காவியத்தின் சுவை போல
சுவை போல
நீள் நகரின் எழில் போல
எழில் போல
உன் நினைவு தான்
நினைவு தான்.

2. சுசீலா

சுசீலா
சுசீலாவின் பெயரில்லை;

சுசீலாவின் சிறப்பு (ச்)
சுசீலாவிடமில்லை

என்றாலும் என்ன
அவளிடம் இல்லாத
ஒவ்வொன்றும்
எனக்குக் கிட்டாத
ஓராயிரம்
கிட்டும் கிட்டும்
என்று

பல்லாண்டு பாடும். இன்னுமொரு கவிதை தஸ்தயேவ்ஸ்கியின் 'குற்றமும் தண்டனையும்' நாவலைப்படித்துவிட்டு, அதில்வரும் ஸோனியா பாத்திரத்தின் பாதிப்பில் எழுதிய ஸோனியா என்னும் கவிதை. அதிலும் சுசீலா பற்றி வரும். அது வருமாறு:

3. ஸோனியா

“உதாரணம்
சொல்லாமல்
சொல்”

இது
ஸோனியா
ராஸ்தூகால்நிகாவிற்குச்
சொன்னது.

இதைப்
படிக்கையில்
ஒரு வினாடி
ஒரு சூழ் நிலையில்
என் எதிர் இருந்த
சுசீலாவின்
ஏன் என்ற பார்வை
இன்றும்
என் பிரக்ஞையின்
பளீரென
மின்னலிடுகிறது.
ஏன் ?

இவ்விதமெல்லாம் நகுலனின் படைப்புகள் பலவற்றில் காணப்படும் சுசீலாவை , எஸ்.ரா கூறுவதுபோல் வெறும் எள்ளல் என்று என்னால் ஒருபோதுமே கருதமுடியவில்லை.

'நகுலன் : நினைவின் குற்றவாளி' என்னும் ஷங்கர்ராமசுப்ரமணியனின் கட்டுரையில் நகுலனின் சுசீலா பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

"நகுலனின் புனைவுகளில் பெண்கள் ஸ்தூலமாய் வருகிறார்கள். சுசீலா, அம்மா மற்றும் சுலோசனா. சுசீலா காதலி. மானசீகமான ஒரே முன்னிலை மற்றும் வாசகி. நகுலன்

(அ)நவீனனுக்கு தனிமையைக் கற்றுக் கொடுத்துப் பிரிந்த ஆசிரியை. சுசீலாவின் பிரிவும், சுசீலாவை இடைவிடாமல் ஜபிப்பதும், மனவெறியில் சுசீலாவுடன் உரையாடுவதும், சுசீலாவை எழுதுவதும் நகுலனுக்கு தனிமையை விலக்கும் செயலாக, தனிமையைப் பெருக்கும் செயலாக இருக்கிறது. அம்மா நவீனனை (அ) நகுலனை நிறை குறைகளோடு ஏற்றுக்கொண்டவள். அங்கீகரித்தவள். அவளும் நவீனனைத் தனியே உலகில் விட்டு மறைந்து விடுபவள். 'இவர்கள்' நாவலை அம்மா என்னும் புராதனப் பிரக்களுக்கும், அதன் நிழலிலிருந்து தற்கால நிகழ்வுகளை எதிர்கொள்ளும் நவீன மனதுக்கும் இடையே உள்ள உரையாடல் என சொல்லலாம். இந்தியா போன்ற கீழைத் தேசங்களில் தாய் என்பவள் தந்தைக்குப் பணிவான, படிந்து போகக்கூடிய ஆளுமையாய் தோற்றம் கொடுத்தாலும் வலிமை கொண்ட மனமாய் அவளே இருக்கிறாள். நினைவைக் காப்பாற்றுவளாய், ஒருவகையில் நினைவின் எஞ்சிய ஒரே படிமமாகவும் இருக்கிறாள். தாயின் நினைவின் நிழல் படர்ந்திருப்பவன், நிகழ்கணம் கோரும் செயலில் ஈடுபட இயலாமல் இருப்பவன். 'இவர்கள்' நாவலில் அம்மா 'பழைய காலத்தின் உள்ளுணர்வுள்ள பிரதிநிதியாகவும்' சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளாள்."

உண்மையில் தனது சிறுகதையொன்றில் (இது சிறுகதையா அல்லது சிறு கட்டுரையா என்பதில் எனக்கொரு குழப்பமுண்டு) நகுலன் சுசீலா யார் என்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். கணயாழி இதழின் செப்டம்பர் 1968 இதழில் அவர் எழுதிய 'நகுலன் 'ஒரு ராத்தல் இறைச்சி' என்னும் அவரது படைப்பையே நானிங்கு குறிப்பிடுகின்றேன். இதனை நவம்பர் 2015 கணயாழி இதழில் விதைநெல் என்னும் தலைப்பில் மீள்பிரசுரம் செய்திருக்கின்றார்கள். அதில்வரும் பின்வரும் பகுதியினைப்பாருங்கள்:

"என் பெயர் நவீனன். சென்ற 25 வருஷங்களாக எழுதி வருகின்றேன். நான் எழுதுவது ஒன்றாவது பிரசுரமாகவில்லை." இவ்விதம் ஆரம்பமாகும் படைப்பில் அடுத்த பந்தியில் சுசீலாவைப்பற்றிப் பின்வருமாறு வரும்:

"நான் ஒரு பெண்ணைக் காதலித்தேன். அவள் பெயர் சுசீலா. அவளுக்குக் கல்யாணம் நடந்தது. இப்பொழுது அவள் ஒரு தாயார். இதை நினைக்கும்போதெலாம் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் கல்யாணம் நடைபெறுவதும் குழந்தை பெறுவதும் சர்வசாதாரண நிகழ்ச்சிகள் என்பதும் எனக்குத் தெரியாததில்லை" இப்படைப்பின் ஆரம்பத்தில் நகுலன் என் பெயர் நவீனன் என்று குறிப்பிடுகின்றார். நகுலனின் புனைபெயர்களிலொன்று நவீனன். அவரது படைப்புகளிலொன்று நவீனன் டைரி. சுசீலா என்பது கற்பனைப்பெயராக இருக்கலாம் பாரதியின் கண்ணம்மாலைப்போல. ஆனால் சுசீலா பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பெண் நகுலன் (நவீனன்) வாழ்வில் வந்து சென்ற ஒரு பெண்ணாக நிச்சயமிருக்க வேண்டுமென்றே தோன்றுகின்றது. அவர் காதலித்த, ஆனால் அவ்ருக்குக் கிடைக்காத பெண்ணாக அவளிருக்க வேண்டும். அவளையே அவர் சுசீலாவாக்கித் தன் படைப்புகளில் நடமாட விட்டிருக்க வேண்டும். இதுவே அவரது படைப்புகளில் வெளிப்படும் சுசீலா பற்றிய உணர்வுகள், தகவல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

16. 'அ.முத்துலிங்கத்தின் இலக்கியப்பங்களிப்பு பற்றிய குறிப்புகள் சில

[- இலங்கையிலிருந்து எழுத்தாளர் தி.ஞானசேகரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் ஞானம் கலை, இலக்கியச் சஞ்சிகையின் ஏப்ரில் 20018 இதழ் எழுத்தாளர் அ.முத்துலிங்கத்தின் அறுபதாண்டு இலக்கியப்பங்களிப்பினைச் சிறப்பிக்கும் மலராக வெளிவந்திருக்கின்றது. அதில் வெளியாகியுள்ள எனது கட்டுரையான 'அ.முத்துலிங்கத்தின் இலக்கியப்பங்களிப்பு பற்றிய குறிப்புகள் சில' என்னுமிக் கட்டுரை ஒரு பதிவுக்காக இங்கு பிரசுரமாகின்றது. -]

இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியத்தில், புலம் பெயர்தமிழ் இலக்கியத்தில் காத்திரமாகத் தடம் பதித்தவை எழுத்தாளர் அ.முத்துலிங்கம் அவர்களின் எழுத்துகள். இவரது எழுத்துலகக் கால கட்டத்தை புலம்பெயர்வதற்கு முன், புலம் பெயர்ந்ததற்கு பின் என இருவேறு காலகட்டங்களில் வைத்து ஆராய்வது சரியான நிலைப்பாடாகவிருக்கும். இவர் பரவலாக , உலகளாவியரீதியில், குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் நன்கு அறியப்பட்ட காலகட்டம் இவரது புலம்பெயர் எழுத்துக் காலகட்டம். அதற்காக இவரது ஆரம்ப எழுத்துலகக்காலகட்டம் ஒன்றும் குறைவானதல்ல. தனது ஆரம்பக் காலகட்ட எழுத்துகள் வாயிலாகவும் இவர் கலை, இலக்கியத்திறனாய்வாளர்களின் கவனத்தைப்பெற்று, அக்காலகட்டத்துப் படைப்புகள் மூலம் இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியத்தில் கால் பதித்தவர்தான். அந்த வகையிலும் இவர் புறக்கணிக்கப்பட முடியாதவரே. இச்சிறுகட்டுரையில் இயலுமானவரையில் இவரது இலக்கியப்பங்களிப்பினைச் சுருக்கமாக நோக்குவதற்கு முயற்சி செய்கின்றேன். இதன் மூலம் என் பார்வையில் இவரது இலக்கியப்பங்களிப்பினை இவரது படைப்புகளை நான் அறிந்த வரையில், வாசித்த வரையில் நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

இவரது படைப்புகளை இவர் நாட்டிலிருந்து புலம்பெயர்வதற்கு முற்பட்ட காலகட்டத்தை வைத்து நோக்கினால் ஒன்றினை அவதானிக்கலாம். இக்காலகட்டத்தில் அ.முத்துலிங்கம் அவர்களின் இலக்கியப்பங்களிப்பு சிறுகதை வடிவிலேயே அதிகமாகவிருந்திருக்கின்றது. இவரது புகழ்பெற்ற முதற் கதையான 'அக்கா' தினகரன் பத்திரிகை நடாத்திய சிறுகதைப்போட்டியில் முதற் பரிசினைப்பெற்றிருக்கின்றது. 1964இல் வெளியான இவரது முதலாவது சிறுகதைத்தொகுதியிலும் இடம் பெற்றுள்ளதுடன் அதன் பெயராகவும் விளங்குகின்றது. இவரது எழுத்தார்வத்திற்கு ஆரம்பத்தில் ஊக்குசக்தியாக விளங்கியவர் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி என்பதை 'அக்கா' நூலுக்கான முன்னுரையில் இவர் எழுதிய முன்னுரையிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களும், பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களுமே இவரது ஆரம்ப எழுத்துலகச் செயற்பாடுகளை ஊக்குவிப்பவர்களாக இருந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை அ.மு.அவர்கள் அம்முன்னுரையில் பதிவு செய்திருக்கின்றார். இவர் எழுத்துலகில் புகுந்த காலகட்டத்தில் இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் பல் வகையான இலக்கியப்போக்குகள் நிலவி வந்தன. கலை மக்களுக்காக என்னும் கோட்பாட்டுடன் இயங்கிய முற்போக்கு இலக்கியச் சூழல், பாலியல் சார்ந்த எழுத்தை மையமாக வைத்து எஸ்.பொ. இயங்கிக்கொண்டிருந்த 'நற்போக்குச் சூழல்' (முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் கூடாரத்துடன் எழுந்த பிணக்குகள் காரணமாகத் தனித்தியங்கிய எழுத்தாளர்கள் தம்மை அழைக்கப் பாவித்த பதமாகவே இதனை நான் கருதுகின்றேன்), கலை, கலைக்காகவே என்னும் நோக்கில் இயங்கிய எழுத்துக்குக் கலை என்னும் ரீதியில் முக்கியத்துவம் கொடுத்த எழுத்துலகச் சூழல், இவற்றுக்கு இடைப்பட்ட , அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய , பிரபஞ்ச யதார்த்தவாதம் என்னும் நோக்கில் இயங்கிய மு.தளையசிங்கம் அவர்களின் சிந்தனைகளை மையமாகக்கொண்ட எழுத்துலகச் சூழல் எனப்பல்வேறு சிந்தனைகளைக்கொண்டதாக விளங்கிய இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியச்சூழலுக்குள் அ.மு. அவர்கள் நுழைந்தபோது

அவரது எழுத்தானது இவ்வகையான சூழல்கள் அனைத்திலிருந்தும் தனித்து, தனித்தன்மையுடன் விளங்கியதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இவரது எழுத்தினைப்பற்றி மேற்படி 'அக்கா' சிறுகதைத்தொகுப்பில் அணிந்துரை வழங்கிய பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் இவரைப்பற்றிக் கூறுவதையும், அ.மு. அவர்கள் நூலுக்கான முன்னுரையில் தன்னைப்பற்றிக் கூறுவதையும் நோக்குவது பயன் மிக்கது. அவரது எழுத்து பற்றிய சிந்தனையில் தெளிவினை அடைய அவ்வகையான நோக்கு உதவும். முதலில் கைலாசபதி அவர்கள் கூறுவதைச் சிறிது பார்ப்போம்:

"தனக்கென ஒரு நடையையும் போக்கையும் வகுத்துக் கொண்டு எழுதி வந்தார் அவர். தொகுதியிலடங்கியுள்ள கதைகள் எனது கூற்றுக்குச் சான்று... 'அக்கா' என்னும் தலைப்புப் பெயரைப் பார்த்துவிட்டு வாசகர் எந்த விதமான அவசர முடிவுக்கும் வந்துவிடக் கூடாது, காதல், சகோதர பாசம், குடும்பச் சச்சரவு முதலிய வழக்கமான 'பல்லவி இங்கு பாடப்படவில்லை. காதல் போயிற் சாதலென்றே, சமூகத்தின் கொடுமை என்னே என்றே, வஞ்சனை செய்யும் மனிதரைப் பாரீர் என்றும், கதாசிரியர் எம்மை நோக்கிக் கூறவில்லை. அதற்கு மாறாகச் சர்வசாதாரணமான மனித உணர்ச்சிகளும் மனித உறவுகளும் கிராமப்புறச் சூழலில் எவ்வாறு தோன்றி இயங்குகின்றன என்பதை உணர்த்துகிறார் ஆசிரியர். நேர்மை, எளிமை, நுட்பம், விளக்கம், ஆகிய பண்புகள் பசுமை குலையாத ஒருள்ளத்திலிருந்து வந்து எமக்குப் புத்துணர்ச்சியளிக்கின்றன. நமது உணர்வைத் தொட்டுத் தடவிச் செல்கின்றன..... திரு. முத்துலிங்கம் பல்கலைக் கழகத்திலே விஞ்ஞானம் படித்த பட்டதாரி. கணிதத்தையும், பௌதீகவியலையும் இரசாயனவியலையும் படித்த அளவிற்குத் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைப் படித்துள்ளார் என்று கூறமுடியாது. அது காரணமாகத் தற்காலத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் படித்துவிட்டு, அவற்றினால் கவரப்பட்டு, அவற்றின் வழிநின்று எதிரொலிக்கும் பண்பு அவரிடம் காணப்படவில்லை. இது மகிழ்ச்சிக்குரிய நிலைமையாகும். இலக்கியங்களிலிருந்து இரவல் அனுபவமும், போலியுணர்ச்சியும் பெற்றுக் கொள்ளாத அவர், தனது சொந்த அனுபவ உணர்வையே அடிநிலையாகக் கொண்டு, எழுதி வருகின்றார், இலக்கிய அறிவும், நூற் படிப்பும் எழுத்தாளனுக்கு ஆகாதன என நான் கூறுவதாக எவரும் கருத வேண்டியதில்லை. ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக் குதவாது என்னும் பழமொழியையே நான் இலக்கிய சிருட்டித் துறைக்கு ஏற்றிச் சொல்கின்றேன்; அவ்வளவுதான். தனது அனுபவத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டு திரு. முத்துலிங்கம் எழுதிவருவதினால் அவர் எழுத்துக்களில் பலமும் பலவீனமும் விரவிக் காணப்படுகின்றன. எனினும் தராசில் பலம் தாழ்ந்தே காணப்படுகின்றதென்பதில் ஐயமில்லை. சிறு கதை, நாவல் ஆகியவற்றில் அடிக்கடி காணப்படும் நைந்து போன சொற்றொடர்களோ, கதை நிகழ்ச்சிகளோ, பாத்திரங்களோ இக்கதைகளில் காணப்படா; அதே சமயத்தில் பிரச்சினைகளும் காணப்படா. ஆனால், ஆசிரியர் திறம்படச் சித்திரிக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமப்புறச் சூழ்நிலையிலே தோன்றும் சில பாத்திரங்களின் மன நோவுகளையும், குமைவுகளையும், சலனங்களையும், கொந்தளிப்பையும், நாம் இலகுவில் உணர்ந்து கொள்கிறோம்..... ஆசிரியரின் சிறப்பியல்பு. இவ்வெற்றிக்குத் துணை செய்யும் அமிசங்கள் சிலவற்றையும் குறிப்பிடல் வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்திலே கொக்குவில்கோண்டாவில் - இணுவில் - பகுதியே ஆசிரியரது பெரும் பாலான கதைகளின் களம். அப்பகுதியிலுள்ள வீடுகள், தெருக்கள், ஒழுங்கைகள், கோயில் ஆகியன உயிர்த்துடிப்புடன் கதைகளில் இடம் பெறுகின்றன; மக்களின் ஊண், உடை, பழக்கவழக்கங்கள், கம்பிக்கை முதலியன பாத்திரங்களின் சூழலுக்கு வரம்பு செய்கின்றன; அவ்வரம்பிற்குள்ளேயே மனித உணர்ச்சிகள் தோன்றி மறைகின்றன; அவ்வுணர்ச்சிகள் தாம் பிறந்த சொல் வடிவிலேயே எமக்குப் பொருள் விளக்கஞ் செய்கின்றன; நுணுக்கமான ஒலியலைகளைப் பதியும் நுண் கருவிபோலத் தனக்கு நன்கு தெரிந்த உணர்ச்சிமயமான அநுபவத்தைத் திரிக்காமலும், விகாரப்படுத்தாமலும்,

கெடுக்காமலும் அமைதியான முறையில் சொற்களிலே தேக்கியுள்ளார் திரு. முத்துவிங்கம்."

பேராசிரியர் கைலாசபதியின் இந்த நூல் அணிந்துரை ஒரு வகையில் தீர்க்கதரிசனம் மிக்கது. இத்தொகுதி வெளியாகிப் பல வருடங்களுக்குப் பின்னர், புலம் பெயர்ந்திருந்த சூழலில், பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற சூழலில், மீண்டும் எழுத்துலகில் தீவிரமாக இயங்கத்தொடங்கிய அ.மு.வின் இரண்டாவது 'இன்னிங்ஸ்'ஸில் எழுதிய அவரது எழுத்துகளுக்கும் குறிப்பாக அவரது புனைவுகளுக்கு முரிய எழுத்துகள் பற்றிய திறனாய்வுப்பார்வையாகக் கூறலாம். கொக்குவில், கோண்டாவில் போன்ற அவரது ஆரம்ப காலக்கதைகளின் களமாக விளங்கிய இடங்களுக்குப் பதில், அவரது பிற்காலப்புனைவுகளின் களங்களாக அவர் பணியின் பொருட்டுச் சென்று பணியாற்றிய, வாழ்ந்த பிரதேசங்கள் விளங்கின. கைலாசபதி அவர்கள் கூறுவதைப்போல் 'நுணுக்கமான ஒலியலைகளைப் பதியும் நுண் கருவிபோலத் தனக்கு நன்கு தெரிந்த உணர்ச்சிமயமான அநுபவத்தைத் திரிக்காமலும், விகாரப்படுத்தாமலும், கெடுக்காமலும் அமைதியான முறையில் சொற்களிலே ' தனது பிற்காலப் புனைவுகளையும் கூறியுள்ளார் என்று கூறலாம். உண்மையில் பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களின் 'அக்கா' நூற்தொகுப்பு அணிந்துரையானது அ.மு. அவர்களின் எழுத்துகளைப்பற்றிய சிறப்பான திறனாய்வாக விளங்குகின்றது. இது பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்களின் திறனாய்வுச் சிந்தனையின் சிறப்பினை வெளிப்படுத்துகின்றது.

இதே 'அக்கா' தொகுப்பு நூலில் அ.மு. அவர்கள் தன் எழுத்தைப்பற்றிக்கூறுவதையும் அவதானிப்பது முக்கியமானது. அதிலவர் பின்வருமாறு கூறியிருப்பார்: "நண்பர் திரு. கைலாசபதி தமது அணிந்துரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது உண்மைதான்; சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்தவோ, பிரச்சினைகளைப் பிட்டுக்காட்டவோ, எழுந்தனவல்ல என் கதைகள். நான் கண்ட, கேட்ட, அனுபவித்த, சம்பவங்களை, உணர்ச்சிகளை என் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுகிறேன்; வேறென்றுமில்லை.

கதையைப் படித்து முடிந்ததும் வாசகனிடத்து ஒரு பூரண நிறைவு நிலவ வேண்டும். வாசித்ததை நிதானிக்கக்கூடிய ஒரு பக்குவம், தன் சுற்றாடலை ஒரு புதுக் கோணத்தில் கண்டுவிட்ட திருப்தி, படித்த பொருளின் மீது ஒரு லயிப்பு, இவை என் வாசகனுக்கு ஏற்பட்டால் அதுவே எனக்குப் போதுமானது. என் கதைகளில் சமுதாயத்தின் ஊழல்கள் தொனிக்கலாம்; தொனிக்காமல் விடலாம். சமூகக் குறைபாடுகளை நான் நிர்மூலம் செய்யப் புறப்படவில்லை; நான் பிரசாரகனும் அல்லன். ஆனால், என்னைச் சுற்றிலும் நான் காணும் மனிதப்பண்பற்ற, மனித நிறைவற்ற நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்லாவிட்டால், சொல்லிப் பகிர்ந்து கொள்ளாவிட்டால், என்னில் எனக்கே திருப்தி ஏற்படுவதில்லை."

இவ்விரு கூற்றுகளும் அ.மு. அவர்களின் எழுத்துகளைப்பற்றிய ஆழமான திறனாய்வுக்கு ஆரம்பப்படிக்கட்டுகளாக விளங்கும் கூற்றுகள். அ.மு.வின் பிற்கால எழுத்துகள், ஆரம்பக் காலகட்ட எழுத்துகள் அனைத்திலுமே இக்கூற்றுகள் வெளிப்படுத்தும் உண்மைகள் விரவிக்கிடப்பதை அவரது எழுத்துகளை வாசிக்குமொருவர் உணர் முடியும்.

எழுத்தாளர் அ.மு.வின் இலக்கியப்பங்களிப்பின் ஆரம்ப காலகட்டமான அவர் புலம்பெயர்வதற்கு முற்பட்ட காலகட்டத்தில் அவரது எழுத்துகளில் பெரும்பாலானவை சிறுகதைகளாகவே இருந்திருந்தாலும் அவரது இலக்கியப்பங்களிப்பானது சிறுகதை வடிவத்துடன் மட்டும் நின்று விடவில்லை. நாடகத்திலும் அவரது பங்களிப்பு இருந்திருப்பதை அறிய முடிகின்றது. சி. மெளனகுரு, எம். ஏ. நு. மான் மற்றும் சித்திரலேகா போன்றோர் இணைந்து எழுதி, 'வாசகர் சங்க' வெளியீடாக வெளிவந்த 'இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம்' என்னும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நூல் அதனை வெளிப்படுத்துகின்றது. அந்நூலில் வரும் பின்வரும் கூற்றானது அதனையே புலப்படுத்துகின்றது:

"பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை அறிமுகம் செய்த பேச்சுத் தமிழையும், இயற்பண்பு நாடக நெறியையும் நன்கு புரிந்து கொண்டு நாடக நிலை நோக்குடனும், பிரக்கையுடனும் ஈழத்தில் தமிழ் நாடகத்தை வளர்த்தவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தினரும் பல்கலைக்கழக வழிவந்தோருமே. அதிர்ஷ்டவசமாக அந்த வாய்ப்பும் வசதியும் அவர்களுக்கிருந்தன. அ. முத்துலிங்கத்தின் 'சுவர்கள்', 'பிரிவுப்பாதை', சொக்கனின் 'இரட்டை வேஷம்', அ. ந. கந்தசாமியின் 'மதமாற்றம்' என்பன பேராசிரியர் மரபில் பல்கலைக்கழகம் மேடையேற்றிய நாடகங்களாகும்."

அ.ந.க.வின் புகழ்பெற்ற 'மதமாற்றம்', சொக்கனின் 'இரட்டை வேஷம்' ஆகிய நாடகங்களுடன் அ.மு.வின் 'சுவர்கள்', 'பிரிவுப்பாதை' ஆகியனவும் இணைந்து குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதானது அவரது இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் அவரது நாடக வடிவப்பங்களிப்பினை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளதுடன், எதிர்காலத்தில் அ.மு.வின் இலக்கியப்பங்களிப்புகள் பற்றி ஆராய விரும்பும் அனைவரும் கவனத்தில் வைக்க வேண்டிய கூற்றாகவுமுள்ளது. இதுவரையில் அ.மு.வின் பல்வகை எழுத்துகள் பற்றிய விரிவான ஆய்வுகள் வெளிவராதிருக்கும் நிலையில், எதிர்காலத்தில் அவரது எழுத்துகள் பற்றிய விரிவான திறனாய்வுகளுக்கு இவ்விதமான ஆய்வு நூல்கள் வெளிப்படுத்தும் உண்மைகள் முக்கிய சான்றுகளாக அமையும்.

அ.மு.வின் புலம்பெயர்ந்ததற்குப் பின் வெளியான எழுத்துகளைப்பொறுத்தவரையில் அவை சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்புகள், நேர்காணல்கள், புத்தக மதிப்புரைகள், நாடக, சினிமா விமர்சனங்கள், நாவல்கள் எனப் பன்முகப்பட்டவையாக விளங்குவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஆனால் வடிவங்கள் வேறானவையாகவிருந்த போதிலும், அவற்றில் பாவிக்கப்பட்டுள்ள எழுத்து நடையினைப்பொறுத்தவரையில் கூறப்படும் விடயங்கள் சுவையாக, வாசகர்களை ஈர்க்கும் வகையில் கூறப்பட வேண்டும் என்னும் நோக்கில் இருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இதனை அவரது பலவீனங்களிலொன்றாக நான் கருதுவேன். புனைவுகளைப்பொறுத்தவரையில் வேண்டுமானால் பாவிக்கப்பட்டுள்ள மொழியின் சுவைக்கு ஆசிரியர் முக்கியத்துவம் கொடுக்கலாம். ஆனால் இலக்கிய விமர்சனங்கள், நேர்காணல்கள் போன்ற அபுனைவுகளைப்பொறுத்தவரையில் அவற்றின் ஆழத்தினை வெளிப்படுத்தும் வகையிலான மொழி நடைக்கே ஆசிரியர் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதென் கருத்து. ஏனெனில் இவ்வகையான அபுனைவுகளின் அடிப்படை நோக்கம் வாசகர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதல்ல. மாறாக அவர்களுக்கு அவ்விடயங்களில் மேலும் புரிதல்களை ஏற்படுத்துவது. ஆயினும் அ.மு. அவர்களின் அபுனைவுகள் பல பல்வேறு சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளில் வெளியான பத்தி எழுத்துகளாகவும் அமைந்திருப்பதால், பத்தி எழுத்துகளின் அடிப்படைத்தன்மை வாசகர்களுக்குச் சுவையாக விடயங்களைத் தருவது என்றிருப்பதால், அதன் காரணமாக அ.மு. அவர்கள் அவ்விதமான வாசகர்களை ஈர்ப்பதை மையமாகக் கொண்ட நடையினைக் கையாண்டிருக்கலாம்.

புனைவுகளைப்பொறுத்தவரையில் அ.மு. அவர்களது எழுத்துகளில் முக்கியமாக அமைந்திருப்பது அவரது அனுபவங்கள் வாயிலாக அவரடைந்த உணர்வுகளின் வெளிப்பாட்டைத்தான். ஒரு சில புனைவுகளில் அவர் ஏனையவர்களின் அனுபவங்களைக் கேட்டறிந்து படைப்புகளைத் தந்துள்ளார். அவ்வகையான படைப்புகள் அவற்றின் உண்மைத்தன்மை காரணமாகப் பலத்த வாதப்பிரதிவாதங்களைக் கிளப்பியுள்ளன. இவ்விதமான வாதப்பிரதிவாதங்கள் அவரது சொந்த அனுபவங்களின் விளைவாக உருவான படைப்புகளுக்கு எழுந்ததில்லை என்பதையும் சிறிது நோக்குவதும் பயன் மிக்கதே.

அவரது புனைவுகள் பல அவரது சொந்த அனுபவங்கள் வாயிலாக அமைந்திருப்பதால், இலங்கைத்தமிழர்களின் தேசிய விடுதலைப்போராட்டக் காலத்தில் அவர் பெரும்பாலான காலகட்டங்களில் பிறநாடுகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்ததால், அவரது படைப்புகள் அக்காலகட்ட ஈழத்தமிழர்களின் வலியினை, துயர்களை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்திருக்கவில்லை. இருப்பினும் அவ்விதமான படைப்புகள் சிலவும் வெளியாகியுள்ளன என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. அவ்வகையான ஒரு படைப்பாக, முதல் வாசிப்பிலேயே என்னை அதிர்வைத்த படைப்பாக நான் அவரது சிறுகதையொன்றினைக் கூறுவேன். அது அவரது 'புதுப் பெண்சாதி' என்னும் சிறுகதையாகும். அ.மு. கதைகள் தொகுப்பிலுள்ள கதைகளிலொன்று (தமிழினி பதிப்பக வெளியீடாக வெளியான தொகுப்பு). இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியத்தில் தடம் பதித்த, தொகுப்புகளில் தவிர்க்க முடியாத கதைகளிலொன்றாக, அ.மு.வின் சிறுகதையாக அச்சிறுகதையினையே நான் குறிப்பிடுவேன். அவரது புனைவுகள் எல்லாமே அவற்றின் தனித்தன்மை காரணமாகவும், நடைச்சிறப்பு காரணமாகவும் இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்ப்பவைதாம்; தடம் பதித்தவைதாம். இருந்தாலும் தொகுப்பென்று வரும்போது எவ்விதம் வ.அ. ராசரத்தினத்தின் 'தோணி' சிறுகதையினைத் தவிர்க்க முடியாதோ, அ.ந. கந்தசாமியின் 'இரத்த உறவு' சிறுகதையினைத் தவிர்க்க முடியாதோ, செங்கை ஆழியானின் 'கங்கு மட்டை'யினைத் தவிர்க்க முடியாதோ அவ்விதமே அ.மு.வின் இச்சிறுகதையினையும் தவிர்க்க முடியாது என்று தனிப்பட்ட ரீதியில் கருதுகின்றேன். அச்சிறுகதை கூறும் கதை இதுதான்: படிப்பறிவற்ற தன் கணவனுடன் கொக்குவில் கிராமத்துக்கு வரும் படித்த அழகியான புதுப்பெண்சாதி தன் கணவனின் கடையில் வியாபாரத்துக்கு உதவுகின்றாள். கணவன் இறந்ததும் மகளுடன் கடையினைக் கொண்டு நடத்துகின்றாள். அவளது வாழ்க்கையானது இலங்கையில் நிலவிய போர்ச்சூழல்கள் காரணமாகச் சீர்குலைகின்றது என்பதை விளக்குவதுதான் கதை. கதையின் இறுதியில் அவளை இந்தியப்படையினர் விசாரணைக்காக அழைத்துச் செல்கின்றார்கள். அதன் பிறகு அவள் மீண்டும் திரும்பவேயில்லை. இன்று வரை அக்கதையினை வாசித்ததிலிருந்து அப்புதுப்பெண்சாதிக்கு ஏற்பட்ட துயரகரமான முடிவு என் மனத்தைப்பாதித்துக்கொண்டேயிருக்கின்றது. அவ்விதப்பிரச்சாரமுமற்ற, பாத்திரங்களினூடு, மொழியினூடு நடத்தப்படும் கதையானது எவ்வளவு சிறப்பாக அக்காலகட்டப்போர்ச் சூழலின் மீது, அதனாலேற்பட்ட மானுடத் துயரங்கள் மீது சீற்றமடைய நம்மை, வாசிப்பவரை வைத்து விடுகின்றது.

மேலும் 'இலங்கைத்தமிழர்களின் தேசிய விடுதலைப்போராட்டக் காலத்தில் அவர் பெரும்பாலான காலகட்டங்களில் பிறநாடுகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்ததால், அவரது படைப்புகள் அக்காலகட்ட ஈழத்தமிழர்களின் வலியினை, துயர்களை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்திருக்கவில்லை' என்றாலும் அவரது புனைவுகள் அவர் வாழ்ந்த பிரதேச மக்களின் வாழ்க்கையினை, அவர்கள் மத்தியில் நிலவிய கலாச்சாரக் கூறுகளை, 'புழங்கிய' சொற்களை எனப் பல்வேறு விடயங்களைப்பதிவு செய்திருக்கின்றன. செய்கின்றன. அவ்வகையிலும் அவரது எழுத்துகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. இதனால்தான் கைலாசபதி அவர்கள் தனது 'அக்கா' நூலுக்கான அணிந்துரையில் "கடந்த சில ஆண்டுகளாக ஈழத் தமிழிலக்கியத்திலே காணப்படும் புத்தொலியின் ஒரு குரல்தான் திரு. முத்துலிங்கம். தேசியப் பண்பிற்கும் பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் நமது பாரம்பரியத்திற்கும் கொடுக்கப்பட்டு 'வரும் முக்கியத்துவமே, யாழ்ப்பாணத்தின் ஒரு சிறு பகுதியை உணர்ச்சி வடிவிற கண்டுணர்ந்து எழுதும் முத்துலிங்கம் துரிதமாக வளரக்கூடிய வாய்ப்பையும், அவ்வளர்ச்சியின் சின்னங்களாகிய கதைகளுக்கு நிரம்பிய ஆதரவையும் அளித்தது" என்று கூறுகின்றார். உண்மையில் எவ்வித 'இசங்க'ளுக்குள்ளும் சிக்கி விடாது, தனித்தன்மையுடன் அன்றிலிருந்து இன்றுவரையில் ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் அ.மு.,வின் குரலானது

புத்தொலியின் ஒரு குரலாகத்தான் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. அதுவே அவரது எழுத்தின் தனித்துவமும், சிறப்புமாகும்.

17 அ.ந.க.வின் 'குருட்டு வாழ்க்கை' சிறுகதையும், 'மனக்கண்' நாவலும் பற்றிய சிந்தனைகள்!

அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமியின் முதலாவது சிறுகதையினை அண்மையில் வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. எழுத்தாளர் செங்கை ஆழியான் தொகுத்து பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் (கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு, வடக்கு - கிழக்கு மாகாணம், திருகோணமலை) வெளியிட்டிருந்த 'ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள்' தொகுப்பு நூல் உள்ளடக்கியுள்ள 'குருட்டு வாழ்க்கை' என்னும் சிறுகதைதான் அது. 17.5.1942 ஈழகேசரிப்பிரதியில் வெளியான சிறுகதை இது. இதனை எழுதியபோது அ.ந.க.வுக்கு வயது பதினேழு. இதுவே அவரது முதலாவது சிறுகதை என்று செங்கை ஆழியான் நூலின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதே சமயம் சிறுகதை வெளியாகியுள்ள பக்கத்தில் அ.ந.க 'சிப்பி' என்னும் புனைபெயரில் 'பகல் வெள்ளி' (1941) என்னுமொரு சிறுகதையினையும் ஈழகேசரியில் எழுதியுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன்படி 'பகல்வெள்ளி'யே அ.ந.க.வின் முதலாவது சிறுகதையாகவிருக்க வேண்டும். 'குருட்டு வாழ்க்கை' வெளியான ஆண்டு 1942. 'பகல் வெள்ளி' வெளியான ஆண்டு 1941. அ.ந.க.வின் பிறந்த ஆண்டு 1924 என்பதால் (ஆகஸ்ட் 8, 1924) இச்சிறுகதை வெளியானபோது அவருக்கு வயது பதினேழு.

இச்சிறுகதையை வாசித்த போது இன்னுமொர் உண்மையினையும் அவதானிக்க முடிந்தது. அ.ந.க எழுதி தினகரனில் தொடராக வெளியான ஒரேயொரு நாவல் 'மனக்கண்'. இந்நாவலின் கதையமைப்பும், 'குருட்டு வாழ்க்கை' சிறுகதையின் கதையமைப்பும் ஒரே மாதிரியானவை. குருட்டு வாழ்க்கை சிறுகதையில் வரும் நாயகன் அம்மை நோயினால் கண் பார்வையினை இழக்கின்றான். இது போலவே மனக்கண் நாவலிலும் நாயகன் ஸ்ரீதர் கண் நோயினால் கண் பார்வையினை இழக்கின்றான். இரண்டிலுமே கண் பார்வை இழந்த நாயகர்களின் காதலிகள் நாயகர்களை ஒதுக்கி விடுகின்றார்கள். இரண்டிலுமே நாயகர்களின் பெற்றோர்கள் அவர்களது காதலிகள் என்று கூறி வேறு பெண்களை அவர்களுக்கு மணம் முடித்து வைத்து விடுகின்றார்கள். இரண்டிலுமே நாயகர்களுக்கு கண் சத்திர சிகிச்சை செய்து பார்வை திரும்புகின்றது. இரண்டிலுமே உண்மை அறிந்த நாயகர்கள் தாம் பெற்ற பார்வையினைத் தாமே பறித்து விடுகின்றார்கள். அவ்விதம் செய்வதன் மூலம் காதலிகள் அல்லாத மனைவியர்களுடன் குடும்பத்தை நடாத்த அவர்களால் முடிகின்றது. ஆனால் குருட்டு வாழ்க்கை சிறுகதை இந்நிலையுடன் நின்று விடுகின்றது. மனக்கண் நாவலிலோ கதை மேலும் தொடர்கின்றது. மனக்கண் நாவலில் நாயகன் தன்னை மணந்து கொண்ட பெண்ணைப்பற்றி மேலும் சிந்திக்கின்றான். அவளது தியாகத்தின் அளவை உணர்ந்துகொள்கின்றான். மீண்டும் கண் பார்வையைப் பெற விரும்புகின்றான். செல்வந்தரும், செருக்கும் மிக்க அவனது தந்தையார் இறுதியில் தன் கண்களைக் கொடுத்து அவனைக் காப்பாற்றி மறைந்து விடுகின்றார்.

குருட்டு வாழ்க்கை சிறுகதையைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் செங்கை ஆழியான் 'ஈழகேசரித் தொகுப்பு நூலில் 'நல்லதொரு சினிமாப்பாணிக் கதை. ஆனால் வாசித்ததும் வலிக்கிறது' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மனக்கண் நாவலின் இறுதியில் அ.ந.க எழுதிய முன்னுரையில் அ.ந.க ஏன் அவ்விதமானதொரு சுவை மிகுந்த கதையினைப் பின்னினார் என்பதற்கும், தான் நாவலில் பாவித்த சுவையான நடையினைப்பற்றியும் விளக்கம் தந்திருக்கின்றார். அதில் அவர் பின்வருமாறு கூறுவார்:

"நாவலிலே நாம் எதிர்பார்ப்பது சுழல்கள் நிறைந்த ஒரு கதை; உயிருள்ள பாத்திரங்கள்; கண் முன்னே காட்சிகளை எழுப்பும் வர்ணனைகள் என்பனவாம். கதை இயற்கையாக நடப்பது போல் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதே சமயத்தில் அந்த இயற்கை

சட்டமிடப்பட்ட ஒரு படம் போல் ஓர் எல்லைக் கோடும் அழுத்தமும் பெற்றிருக்க வேண்டும். இன்னும் எந்தக் கதையுமே மனிதனிடத்தில் நெஞ்சை நெகிழ வைக்கும் ஓர் இரக்க உணர்ச்சியைத் தூண்டல் வேண்டும். இதில்தான் ஒரு நாவலின் வெற்றியே தங்கியிருக்கிறதென்று சொல்லலாம். உண்மையில் மனித உணர்ச்சிகளில் இரக்கமே மிகவும் சிறந்ததென்றும் அதுவே ஒருவனது உள்ளத்தைப் பயன்படுத்தி அவனை நாகரிகனாக்குகிறதென்றும் கூறலாம். டேனிஸ் சேனாரட் (Denis Sanarat) என்ற அறிஞர் நாவலின் இத்தன்மையைப் பற்றிப் பேசுகையில் “காதலர்களின் நெஞ்சடைவைப் பற்றி வாசிக்கும் வாசகன் தன் கண்ணில் நீர் பெருக்கிறானே, அது தான் நாவலாசிரியன் தன் உழைப்புக்குப் பெறும் பெரும் பரிசாகும்” என்று கூறுகிறார். ஷேக்ஸ்பியருக்குப் பின்னால் பாத்திர சிருஷ்டியின் பரப்பிலே ஆங்கில மொழி கண்ட மகாமேதை என்று கருதப்படும் சார்லஸ் டிக்கென்ஸ் (Charles Dickens) பெற்ற வெற்றிக்கு, அவர் கதைகளில் இவ்வித இரக்க உணர்ச்சி விஞ்சியிருப்பதே காரணம், டிக்கென்ஸின் கதைகளில் இரண்டு பண்புகள் தலை தூக்கி நிற்கின்றன. ஒன்று அனுதாப உணர்ச்சி, மற்றது உற்சாகமும் நகைச்சுவை. உண்மையில் மனித வாழ்க்கைக்கே மதிப்பும் இன்பமும் நல்குவன இவ்விரு பண்புகளுமே. விக்டர் ஹியூகோவின் “ஏழை படும் பாடு”ம் இவ்விரு பேருணர்ச்சிகளையுமே பிரதிபலிக்கிறது. “மனக்கண்”ணைப் பொறுத்த வரையில் நாவல் பற்றிய மேற்கூறிய பிரக்ஞையுடனேயே நான் அதனை எழுதியிருக்கிறேன். வாசகர்களுக்குச் சுவையான ஒரு கதையைச் சொல்ல வேண்டும்; அது அவர்கள் அனுதாபத்தையும் இரக்க உணர்ச்சியையும் தூண்ட வேண்டும்; அதே நேரத்தில் முடிந்த இடங்களில் வாழ்க்கையில் பிடிப்பைத் தரும் நகைச்சுவை, வேடிக்கை போன்ற உணர்ச்சிகளுக்கும் இடமிருக்க வேண்டும்; சூழ்நிலை வர்ணனையையும் பாத்திர அமைப்பும் சிறந்து விளங்க வேண்டும்; கதைக்கு இடக்கரில்லாது வரும் அறிவுக்கு விருந்தான விஷயங்கள் இடம் பெற வேண்டும் என்பன போன்ற நோக்கங்கள் இந்நாவலை எழுதும்போது என்னை உந்திக் கொண்டேயிருந்தன. இன்னும் உலகப் பெரும் நாவலாசிரியர்களான டிக்கென்ஸ், டால்ஸ்டாய், சோலா, டொஸ்டோவ்ஸ்கி, கல்கி, தாகூர், விக்டர் ஹியூகோ போலத் தெட்டத் தெளிந்து ஒரு வசன நடையில் அதைக் கூற வேண்டுமென்றும் நான் ஆசைப்பட்டேன். இன்று தமிழில் ஒரு சிலர் - முக்கியமாகக் கதாசிரியர் சிலர் இயற்கைக்கு மாறான சிக்கலான ஒரு தமிழ் நடையை வலிந்து மேற்கொண்டு எழுதுவதை நாம் பார்க்கிறோம். இப்படி யாராவது எழுத முயலும்போது அவர்கள் வசன நடை முன்னுக்கு வந்து பொருள் பின்னுக்குப் போய்விடுகிறது.”

மேலும் அ.ந.க.வின் மனக்கண் நாவல் விரிந்ததொரு நாவல். இலக்கியச்சுவை மிகுந்த நாவல். சுவையான மொழி நடையில் படைக்கப்பட்டதொரு நாவல். பல்வேறு இலக்கியத் தகவல்களையெல்லாம் உள்ளடக்கியுள்ளதொரு நாவல். பாத்திரங்கள் உயிர்த்துடிப்புடன் வடிக்கப்பட்டுள்ளதொரு நாவல். கிரேக்க நாடகாசிரியனான சொபாக்கிளிஸ் எழுதிய புகழ்பெற்ற நாடகமான 'எடிப்பஸ் ரெக்ஸ்' நாடகத்தில் எவ்விதம் நாயகன் தன் கண்களைத்தானே குருடாக்கிக்கொள்கின்றானோ அவ்விதமே மனக்கண் நாயகனும் தன் கண்களைக்குருடாக்கிக்கொள்கின்றான் என்பதை இலக்கிய நயத்துடன் மனக்கண் நாவலில் வெளிப்படுத்தியிருப்பார் அ.ந.க. காரணங்கள் வேறானவையாக இருந்தபோதிலும் விளைவு ஒன்றாகவேயிருந்ததை மையமாக வைத்து மனக்கண் நாவலைச் சுவையாகப்பின்னியிருப்பார் அ.ந.க.

'ஈழகேசரிச்சிறுகதைகள்' தொகுப்பு நூலினை நூலகம் இணையத்தளத்தில் வாசிக்கலாம். அ.ந.க.வின் 'மனக்கண்' நாவலைப் 'பதிவுகள்' இணைய இதழில் வாசிக்கலாம்.

18. பொன் குலேந்திரனின் 'முகங்கள்'

எழுத்தாளர் பொன்.குலேந்திரனின் 'முகங்கள்' சிறுகதைத்தொகுதியினை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. 'ஓவியா பதிப்பகம்' (தமிழகம்) வெளியீடாக, அழகான அட்டையுடன் வெளிவந்திருக்கின்றது. தான் வாழ்வில் சந்தித்த பல்வேறு மனிதர்களை மையமாக வைத்து அவரால் எழுதப்பட்ட 21 சிறுகதைகளின் தொகுப்பிது.

இத்தொகுப்பிலுள்ள சிறுகதைகளை பின்வருமாறு வகைப்படுத்த முடிகிறது: குறிப்பிட்ட ஆளுமை மிக்க ஒருவர் பற்றிய விவரணச்சித்திரங்களாச் சில கதைகள் அமைந்துள்ளன. சந்திக்கடை சங்கரப்பிள்ளை, வைத்தியர் வைத்திலிங்கம், சண்டியன் சங்கிலி இஸ்மாயில், நாட்டாண்மை நாச்சிமுத்து, நாவிதர் நாகலிங்கம், பியூன் பிரேமதாசா, அரசாங்க அதிபர அபயசேகரா, சின்னமேளக்காரி சிந்தாமணி போன்ற சிறுகதைகளை இவ்வகையில் அடக்கலாம். இவ்விதமான சிறுகதைகள் பொதுவாக ஒருவரைப்பற்றி அல்லது ஒரு பிரதேசமொன்றினைப்பற்றிய விவரணைகளாக, ஆரம்பம், முடிவு போன்ற அம்சங்களற்று அமைந்திருக்கும். இதற்கு நல்லதோர் உதாரணமாகப் 'புதுமைப்பித்தனின்' புகழ் பெற்ற சிறுகதைகளிலொன்றான 'பொன்னகரம்' சிறுகதையினைக் குறிப்பிடலாம்.

இன்னும் சில சிறுகதைகள் குறிப்பிட்ட ஆளுமை மிக்க ஒருவரைப்பற்றிய விவரணையாக இருக்கும் அதே சமயம், எதிர்பாராத திருப்பமொன்றுடன், அல்லது முக்கியமானதொரு நீதியினைப் புகட்டும் கருவினைக்கொண்டதாக அமைந்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இவ்விதம் அமைந்துள்ள கதைகளின் மேலும் சில அம்சங்கள் முக்கியமானவை. கதைகள் கூறும் நடை, மற்றும் கதைகளில் விரவிக்கிடக்கும் பல்வகைத்தகவல்கள். எளிமையான ஆனால் ஆற்றொழுக்குப் போன்ற நடை ஆசிரியருக்குக் கை வந்திருக்கின்றது. அந்நடையில் அவ்வப்போது அளவாக நகைச்சுவையினையும் ஆசிரியர் கலந்து வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார். தொகுப்பிலுள்ள பல்வேறு ஆளுமைகளும் பல்வேறு காலகட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களது காலங்களில் நிலவிய சமூகப்பழக்க வழக்கங்கள், குறிப்பிட்ட இடம் அல்லது கட்டடங்கள் பற்றிய வரலாற்றுக்குறிப்புகள் எனப்பல்வகைத்தகவல்கள் இக்கதைகள் எங்கும் பரந்து கிடக்கின்றன.

உதாரணமாக 'பொலிஸ்காரன் பொடி அப்புகாமி' சிறுகதையினை எடுத்துக்கொண்டால்.... பொலிஸ்காரன் பொடி அப்புகாமி தன் காதலனுடன் திருமணத்தை எதிர்நோக்கியிருந்த பெண்ணொருத்தியைப் பலவந்தமாகப் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தி விடுகின்றான். அவ்விதம் இறந்த பெண்ணொருத்தியின் ஆவி ஊரின் ஒரு புறத்தேயிருந்த ஆலமரமொன்றில் குடியிருப்பதாக ஊரில் கதை அடிபடுகிறது. இந்நிலையில் பொடி அப்புகாமியை அவனது சிநேதிதனான பண்டா என்பவன் பல வருடங்களுக்குப்பின்னர் சந்திக்கின்றான். அவர்களது உரையாடலில் இந்த அந்தப்பெண் பற்றியும் அடிபடுகிறது. அப்பொழுது பண்டா கேட்பான் 'உனக்கும் அந்தப்பெண்ணுக்குமிடையில் ஏதோ உறவு நிலவியதாக. அது உண்மையா? என்று. அதற்கு அப்புகாமி அதை மறுப்பதுடன் தனக்கு ஆவிகள் பற்றிய சந்தேகங்கள் ஏதுமில்லை என்றும் கூறுகின்றான். உடனே பண்டா அப்புகாமியிடம் சவாலொன்றினை விடுகின்றான். பொடி அப்புகாமியால் நள்ளிரவில் அந்த ஆலமரம் உள்ள இடத்துக்குப் போய் வரமுடியுமா? என்று. அதற்கு அப்புகாமியோ தன்னால் முடியுமென்று அச்சவாலினை ஏற்றுக்கொள்கின்றான். ஆனால் அவ்விதம் அப்புகாமி அந்த ஆலமரமுள்ள பகுதிக்கு நள்ளிரவில் செல்கின்றான். ஆனால் அச்சமயம் இடி, மின்னலுடன் கூடிய பலத்த மழை பெய்கிறது. திடீரென பேரிடியொன்று இடித்தபடி வீழ்கிறது. அந்த இடிக்குப் பலியாகி அவன் இறந்து விடுகின்றான். அவனால் பாலியல் வல்லுறவுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, அதன் காரணமாகவே தற்கொலை செய்ததாகக்கருதப்படும் மொனிக்கா என்னும் அந்தப்பெண்ணின் ஆவிதான் அவனை

இவ்விதம் பழி வாங்கி விட்டதா? இவ்விதமும் முக்கிய கேள்வியொன்றினை எழுப்பும் சிறுகதை 'அரசன் அன்று கொல்லுவான். தெய்வம் நின்று கொல்லும்' என்னும் சிறுகதை.

இது போன்ற இன்னுமொரு சிறுகதை 'மங்கையம்மாள்'. மங்கையம்மாள் பீல் பிரதேசத்திலுள்ள தொடர்மாடிக்கட்டமொன்றில் தனித்து வாழும் விதவைப்பெண்; பிராமணப்பெண். சமையல் நன்கு கைவரபெற்ற மங்கையம்மாள் அதனைத்தொழிலாகவும் பாவிக்கின்றாள். அதே நேரத்தில் தனிமையில் வாடும் அவளுக்குரிய பொழுதுபோக்காகவுமிருக்கின்றது. இருந்தாலும் தனிமை அவளை வாட்டுகிறது. இந்நிலையில் அவள் வாழும் தொடர்மாடிக்கட்டத்தில் நடத்தப்படும் தியான வகுப்பொன்றில் அவள் அங்கு வசிக்கும் ஏனையவர்களுடன் கலந்துகொள்கின்றாள். அத்தியான வகுப்புகள் அவளுக்கு வாழ்க்கை பற்றிய பரந்த அறிவினைக்கொடுக்கின்றது. அவளினுள் மறைந்திருக்கும் திறமைகளை வெளிப்படுத்த ஊக்குவிக்கிறது. அதனால் அவள் கவிதைகள் எழுத , இயற்கையினை இரசிக்க என்று தன் தனிமையைப்பயன்படுத்தத்தொடங்குகின்றாள். இவ்விதம் ஒருநாள் அவள் அருகிலிருந்த பாலமொன்றில் நின்று , அதன் கீழிருந்த நீரோடையில் நீந்திக்கொண்டிருக்கும் வாத்துகளைப்பார்ப்பதில் பொழிதினைக் கழித்துக்கொண்டிருக்கின்றாள். அங்கு அவளுக்கு அறிமுகமாகின்றான் இளைப்பாறிய பொலிஸ்காரனான ஜான் என்னும் வெள்ளையின முதியவர். அவர் தன் மனைவியையும் புற்றுநோய்க்குப் பலி கொடுத்தவர். அவரும் மங்கையம்மாள் போல் இயற்கையை இரசிப்பதில் நாட்டமுள்ளவர். அவரும் நீரோடை வாத்துகளை இரசிக்கின்றார். இவ்விதமாக அவர்களிருவருக்குமிடையில் நட்பு பூக்கிறது. மங்கையம்மாள் அந்த முதியவருடன் சேர்ந்து வாழத்தொடங்குகின்றாள். 'அவர்கள் இருவரது தனிமை படிப்படியாக மறைந்தது. கணவன், மனைவியாக அல்லாமல், நண்பர்களாக ஜோனும், மங்கையும் வாழ்ந்தனர்' என்று கதை முடிகிறது. புலம் பெயர்ந்த புதிய சூழலில் எவ்விதம் ஒருவரின் சிந்தனை விரிவடைகின்றது என்பதை, காலத்துக்கொவ்வாத சிந்தனைகளை நீக்கி, மனித நேயம் மிக்க சிந்தனைகளை வரவேற்று வாழ்த்துப்பா பாடுகிறது 'மங்கையம்மாள்' சிறுகதை.

நாலு பக்கச்சிறுகதையான 'கிளாக்கர் கிருஷ்ணப்பிள்ளை' முக்கியமான சிறுகதைகளிலொன்று. 'கிளாக்கர் கிருஷ்ணப்பிள்ளை' பற்றிய விவரணச்சித்திரமாக இச்சிறுகதை இருந்தபோதும், எதிர்பாராத இறுதி வடிவம் இதனை விவரணக்கதை என்பதிலும் பார்க்க நீதியொன்றினை வலியுறுத்தும் சிறுகதைகளிலொன்றெனவே கூறலாம். சிங்களம் நன்கு தெரிந்த கிளாக்கர் கிருஷ்ணப்பிள்ளை , இராணுவத்துக்கு உதவி செய்ததாகக் கருதப்பட்டு, இயக்கமொன்றின் வீரர்களால் கொல்லப்படுகின்றார். சிறுகதை இவ்விதம் முடிகிறது: 'கடமை தவறாது உழைத்த கிருஷ்ணப்பிள்ளைக்கு இறுதியில் கிடைத்தது விளக்கு கம்பத்தில் கட்டி வைத்த துப்பாக்கிச் கட்டி வைத்துச்சுப்பாக்கிச்சூடு. தன் திருமணமாகாத மூன்று பெண்களுக்குத்திருமணம் செய்து வைக்காமல் பரிதவிக்க விட்டு விட்டு கண்களை மூடினார் கிருஷ்ணப்பிள்ளை. மரணத்துக்கு அரசு கொடுத்த வெகுமதி இலட்சம் ரூபாய்கள்." ஈழத்தமிழர்களின் விடுதலைக்கான ஆயுதப்போராட்டத்தின் போது , துரோகிகள் என்று சுட்டுக் கொல்லப்பட்டவர்களைப் பற்றிய விமர்சனமாகவும் இக்கதையினைக்கருதலாம். அப்பாவியான கிளாக்கர் தவறாகத் துரோகியாக்கப்பட்டுக்கொல்லப்படுகின்றார்.

'பொறியியலாளன் சு.மகாதேவா' தொகுப்பிலுள்ள இன்னுமொரு சிறுகதை. பொறியியல் பட்டதாரியான மகாதேவன் கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்கின்றான். அவ்விதம் வந்தவனை அவனது நண்பனொருவன் ஆதரித்து, உதவி செய்கின்றான். இங்குள்ள நிலைக்கு ஏற்ப அவனைத்தயார் செய்கின்றான். அவன் சிறு வேலைகளில் ஆரம்பித்துப்படிப்படியாக முன்னேறுகின்றான். பின்னர் அமெரிக்காவில் பிரபல நிறுவனமொன்றில் நல்ல ஊதியத்துடன் வேலை கிடைத்து அங்கு செல்கின்றான். அங்கு சென்றதும் அவன் பணத்தில் புரள ஆரம்பிக்கின்றான். அவன் தன் கடந்த காலத்தை, கடந்த கால உறவுகளை

எல்லாம் படிப்படியாக மறக்கின்றான். அங்கு வெள்ளையினப் பெண்ணொருத்தியை மணந்து வாழ்கின்றான். தனக்காகக் காத்திருக்கும் தனது மாமன் மகளையும் மறந்து விடுகின்றான். இவ்விதம் புது மனிதனாக மாறிய அவன் செப்டம்பர் 11, 2001இல் நியூயோர்க்கில் உலக வர்த்தக மையத்தில் நடைபெற்ற குண்டு வெடிப்பில் பலியாகிவிடுகின்றான். 'இதனால்தான் விதி வலியது' என்பார்கள் என்று கதை முடிகின்றது. மனிதன் எவ்வளவு திட்டங்கள் போட்டுச்செயற்பட்டாலும், விதியின் முன் தப்ப முடியாது என்ற கருத்தைக் கருவாக்கிப் படைக்கப்பட்ட சிறுகதையிது.

இது போல் இன்னுமொரு சிறுகதையான 'வேலுப்பிள்ளையின் வேள்வி' ஆலயங்களில் நடைபெறும் மிருக வேள்வியினைக் கேள்விக்குட்படுத்துகிறது. இருதய நோயாளியான மனைவி குணமடைவதற்காக, உரு வந்து ஆடிய பூசாரி ஒருவரின் ஆலோசனைக்கேற்ப தான் வளர்த்த வீட்டுக் கிடாயொன்றினை வைரவருக்குப் பலி கொடுத்து விட்டு, இறைச்சியுடன் வீடு திரும்பும் போது அவரது மனைவி இறந்துவிட்ட செய்தி வருகிறது. மிருக வேள்வி என்பது வெறும் மூட நம்பிக்கை என்பதை மறைமுகமாகச் சாடுகின்றது இக்கதை.

இவ்விதமாகத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகள் ஆசிரியர் சந்தித்த ஆளுமைகள் பற்றிய விவரண்சித்திரங்களாக, மற்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தினை அல்லது நீதியினை வலியுறுத்துவதாக அமைந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது.

19. ஜீவமுரளியின் 'லெனின் சின்னத்தம்பி!

புகலிடத் தமிழ் நாவல்களில் உலக இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்த புனைவுகளில் ஒன்றாக நிச்சயம் ஜீவமுரளியின் 'லெனின் சின்னத்தம்பி' படைப்பினைக் கூறுவேன்.

ஒரு நல்ல படைப்பானது தனது மறு வாசிப்புகள் மீதான ஆர்வத்தினை எப்பொழுதும் தூண்டிக்கொண்டேயிருக்கும். . ஒவ்வொரு வாசிப்பிலும் அது புதியதோர் அனுபவத்தினைத் தருமொன்றாக அமைந்திருக்கும். அவ்வகையான புனைவுகளிலொன்றுதான் ஜீவமுரளியின் 'லெனின் சின்னத்தம்பி' நாவலும்.

முழுக்க முழுக்கப் புகலிட அனுபவங்களையே மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட நாவல்கள் குறைவு. எனது 'அமெரிக்கா', 'குடிவரவாளன்' ஆகியவை அவ்வகையானவை. இளங்கோ என்னும் இலங்கைத் தமிழ் அகதியின் அமெரிக்கத் தடுப்பு முகாம் வாழ்வையும், அதன் பின்னரான நியூயார்க் மாநகரில் அவனது இருப்புக்கான போராட்டத்தினையும் விபரிக்கும் நாவல்கள் அவை. ஆனால் அவற்றில் கூட பிறந்த மண்ணின் சமூக, அரசியல் நிலைமைகள் விபரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் ஜீவமுரளியின் 'லெனின் சின்னத்தம்பி' இலங்கைத் தமிழ் அகதியொருவனின் புகலிட வாழ்வினை முழுமையாக விபரிக்கும் நாவல். நடேசனின் 'அசோகனின் வைத்தியசாலை'யும் புகலிடத் தமிழர்தம் வாழ்வினை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட சிறந்த நாவல்களிலொன்று.

லெனின் சின்னத்தம்பி பணிபுரியும் உணவகத்தின் முதலாளி சப்கோஸ்கி, அவனது மனைவி, அவனுக்குக்கீழ் தொழிலாளிகளைக் கண்காணித்து வேலை வாங்கும் இடைநிலைத்தொழிலாளர்களான சண்டைக்காரன் (திருவாளர் ஸ்ரைற்றர்), அக்சல் குறுப்ப இவர்களை மையமாக வைத்து. உணவகம் திவாலாகப் போகும்வரையிலான நிலையினை விபரிப்பதுதான் இந்த நாவலின் முக்கிய நோக்கம்.

எழுத்தாளர் ஜீவமுரளி திறமையான கதைசொல்லிகளிலொருவர் என்பதற்கு நல்லதோர் அத்தாட்சி 'லெனின் சின்னத்தம்பி'.

'கெவ்ரர் பார்ட்டி சேவீஸ்' என்ற உணவகத்தில் சமையல் பாத்திரங்களைக் கழுவி வயிறு வளர்க்கும் கோப்பை கழுவுமொரு தொழிலாளியான 'லெனின் சின்னத்தம்பி'யின் வாழ்வினை அவர் வேலை பார்க்கும் உணவகம் 'திவாலாகப் போகும் வரையில் விபரிக்கும் நாவல் அவரது வேலை அனுபவங்களை, அவருடன் வேலை பார்க்கும் சக மனிதர்களின் உளவியலை, நிறுவனத்தின் வர்த்தக நிலையினை, அது எதிர்நோக்கும் சவால்களை, அது பணி புரியும் தொழிலாளர்கள் மேல் ஏற்படுத்தும் பாதிப்புகளைச் சுவையாக, சிறப்பான மொழி நடையில் வெளிப்படுத்துகின்றது. .

சிறந்த படைப்பாளியொருவர் மானுட வாழ்வை ஊன்றிக் கவனித்து அதனை உயிர்த்துடிப்புடன் தன் படைப்பில் வழங்குவார். அம்மானுட அவதானிப்பு ஜீவமுரளிக்கு நிறையவே உண்டு. அவ்வித அவதானிப்பினை லெனின் சின்னத்தம்பி நாவலின் பாத்திரங்களை பற்றிய விபரிப்பில் நன்கு அறியலாம். ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் தனித்துவ இயல்பினையும், அவர்தம் உளவியலையும் அவர் தன் எழுத்தில் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார் இந்நாவலில்.

சிறந்த படைப்பாளியொருவரின் படைப்பொன்றில் மானுட வாழ்வுடன், மானுடர் வாழும் சமூக, அரசியற் பொருளாதார சூழலுடன், அவர் வாழும் இயற்கையும் நன்கு அவதானிக்கப்பட்டு விபரிக்கப்பட்டிருக்கும்.. இப்படைப்பிலும் அவ்வகையான விபரிப்புகளைக் காண முடியும்.

நாவல் பின்வருமாறு ஆரம்பமாகின்றது: " :லெனின் சின்னத்தம்பி அழுக்குப் பாத்திரங்களை கழுவும் வேலையொன்றில் சேர்ந்தார். அவரைச்சுற்றி சிதறியும், பரவியும், குவிந்தும் கிடக்கும் அழுக்குப் பாத்திரங்களைக் கழுவியபடியே அடிக்கடி மனம் வருந்தினார்."

நல்லதோர் ஆரம்ப வரிகள். முழு நாவலின் போக்கையும் இந்த வரிகள் கூறிவிடுகின்றன.

இந் நாவல் ஜேர்மானிய அல்லது ஆங்கில மொழியில் அல்லது ஐரோப்பிய மொழிகளிலொன்றில் வெளி வெளிவந்தால் நிச்சயமாகச் சர்வதேசத்தின் கவனத்தைக் கவர்ந்து விடுமென்றே எனக்குப்படுகின்றது. அவ்வளவுக்கு லெனின் சின்னத்தம்பி என்னும் இலங்கைத்தமிழ் அகதியொருவரின் வாழ்க்கை, அவருடன் பணி புரியும் பல்லின மக்களின் ஆளுமைகள் சிறப்பாக விபரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன இந்த நாவலில்.

ஒரு கேள்வி: எதற்காக நாவலின் பிரதான பாத்திரத்தின் பெயர் லெனின் சின்னத்தம்பி. பொதுவாக இவ்விதம் பெயர் வைக்கப்படுவதில்லை. இவ்விதம் அழைக்கப்படுவதற்கு நிச்சயமாக ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டும். நாவலில் அதற்கான காரணம் எங்கும் விபரிக்கப்பட்டிருக்கவில்லையென்றே படுகின்றது. அல்லது விபரிக்கப்பட்டு அதனை நான் தவற விட்டேனோ தெரியவில்லை. இன்னுமொரு முறை வாசிக்கையில் ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டும். அவ்விதம் விபரிக்கப்படாவிட்டால் இதற்கான காரணங்களிலொன்றாக ஒன்றுதானெனக்குத் தோன்றுகின்றது. அது முதலாளித்துவச் சமுதாயமொன்றில் தொழிலாளியொருவரின் இருப்பை, அவன் ,மீது நடைபெறும் சுரண்டலை வெளிப்படுத்தும் குறியீடாக லெனின் சின்னத்தம்பி படைக்கப்பட்டிருக்கின்றார். முதலாளித்துவச் சுரண்டலினை எதிர்க்கும் தொழிலாளர்களின் நிலைக்கான தீர்வுக்காகக் போராடியவர் லெனின். இவ்விதமானதொரு தொடர்பினை வெளிப்படுத்துவதற்காக, ஒரு விதக் குறியீடாக இப்பெயர் வைக்கப்பட்டதா என்பது தெரியவில்லை. சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் புகலிடத் தமிழிலக்கியத்துக்கு, உலகத்தமிழிலக்கியத்துக்கு, உலக இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்த நல்லதொரு படைப்பு ஜீவமுரளியின் 'லெனின் சின்னத்தம்பி.'

20. தேன்மொழி'க் கவிதைகள் - 1

நூலகம்' தளம் பல்வேறு வழிகளிலும் உதவி வருகின்றது. மிகவும் பயனுள்ள அரியதோர் ஆவணத்தளமாக 'நூலகம்' உருமாறி வந்திருக்கின்றது. அத்துடன் 'தேன்மொழி' சஞ்சிகையின் 'நூலகத்தில்' இதுவரை வலையேற்றப்படாத பிரதிகளையும் தந்துதவிய 'நூலகம்' கோபி அவர்களுக்கு நன்றி. 'தேன்மொழி'க் கவிதைகள் பற்றிய இக்கட்டுரைத்தொடரினை எழுதுவதற்கு அவரது இந்த உதவியே முக்கிய காரணம்.

தேன்மொழி சஞ்சிகை கவிதைக்காக வெளிவந்த முதலாவது சஞ்சிகை. மறுமலர்ச்சிக்காலப்படைப்பாளிகளே இச்சஞ்சிகைக்கும் தோற்றுவாய். மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகையினை வெளியிட்ட எழுத்தாளர் தி.ச.வரதராஜனே தேன்மொழியின் நிர்வாக ஆசிரியராக விளங்கியவர். இணையாசிரியராக இருந்தவர் கவிஞர் மஹாகவி. 1955இல் நான்கு இதழ்கள் வெளியாகியுள்ளன. மேலும் இதழ்கள் வெளியாகியுள்ளனவா என்பது ஆய்வுக்குரிய விடயம். அத்துடன் 'நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் நினைவுச்சின்னம்' என்னும் தாரக மந்திரத்துடன் எழுத்தாளர் தி.ச.வரதராஜனை நிர்வாக ஆசிரியராகவும், கவிஞர் மஹாகவியை இணை ஆசிரியராகவும் கொண்டு வெளியான சஞ்சிகை. சஞ்சிகையின் அட்டைப்படம் ஒவ்வொன்றும் 'தங்கத்தாத்தா' சோமசுந்தரப்புலவரின் கவிதை வரிகளைத் தாங்கி வெளியாகியுள்ளதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. சஞ்சிகையின் கடைசிப்பக்கத்தில் தேன்மொழியில் எழுதும் படைப்பாளிகளில் ஒருவரைப்பற்றியச் சுருக்கமான குறிப்பும் காணப்படுகின்றது. மேலதிக விபரங்கள்: அச்சு - ஆனந்தா அச்சகம். தேன்மொழி அலுவலகம்: 226 , காங்கேசன் துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை. ஆண்டுக்கட்டணம் - ரூ. 3.00. தனிப்பிரதி 23 சதம்.

மறுமலர்ச்சி இதழ் மூலம் ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் கால்பதித்த தி.ச.வரதராஜன் (வரதர்) அவர்கள் முதலாவது கவிதைகளுக்காக மட்டும் வெளிவந்த முதலாவது சஞ்சிகையான தேன்மொழியினையும் வெளியிட்டவர் என்னும் பெருமைக்குள்ளாகின்றார்.

தேன்மொழியின் நோக்கம் பற்றி அதன் முதலாவது இதழில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அது: "கட்டிளமை சொட்டுகின்ற கன்னிகையும், காதலனும் ஒன்று சேர்ந்தது போல, எமது உள்ளத்திலே தோன்றிப் பேராவலாய் நிறைந்த இரு எண்ணங்களின் சேர்க்கைதான் இந்த இதழ் - 'தேன்மொழி' கவிதைகளை மாத்திரமே தாங்கிய ஒரு இதழை வெளிக்கொணர வேண்டுமென்பது ஒரு எண்ணம்; நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவருக்கு ஒரு நல்ல நினைவுச்சின்னம் உருவாக்க வேண்டுமென்பது மற்ற எண்ணம். இந்த இரண்டு எண்ணங்களும் சேர்ந்து 'தேன்மொழி'யை உருவாக்கி விட்டன. ஈழத்தின் மறுமலர்ச்சிக் கவிவாணர்களில் முக்கியமான பலர் இந்த முதலாவது இதழை அலங்கரித்திருக்கின்றார்கள்."

கவிதைக்காக ஓரிதழ். தங்கத்தாத்தா சோமசுந்தரப்புலவருக்காக எழுத்தால் அமைக்கப்பட்ட நினைவுச்சின்னமாக ஓரிதழ். ஒரு கல்லில் இரு மாங்காய்கள். இன்று வரலாற்றில் 'மறுமலர்ச்சி' இதழ் போல் கவிதைக்காக மட்டுமே வெளிவந்த சஞ்சிகையான 'தேன்மொழி'யும் நின்று விட்டது. அதே சமயம் சோமசுந்தரப்புலவரின் நினைவுச்சின்னமாகவும் தேன்மொழி விளங்குகின்றது.

தேன்மொழிச் சஞ்சிகையில் வெளியான கவிதைகளை அறிவதுதான் இப்பதிவின் நோக்கம். முதலில் தேன்மொழி சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழில் வெளியான கவிதைகளைப்பார்ப்போம்.

இவ்விதழில் வெளியான கவிதைகளின் விபரங்கள் வருமாறு:

1. நாவற்குழியூர் நடராசன் - 'படுத்துகிற பார்வை!'
2. சாரதா - துயிலெழுச்சி
3. யாழ்ப்பாணன் - அவள்
4. சோதி - நதி (ஒரு ஸ்பானியக் கவியின் எண்ணம்)
5. வி.கி.இராசதுரை - காதல் போச்சோ?
6. மிருசுவில், அரி அரன் - நிலவு விடு தூது.
7. அ.ந.கந்தசாமி - எதிர் காலச்சித்தன்ன் பாடல்
8. சோ.பத்மநாதன் - யாருக்கு வெறி?
9. முருகையன் - புத்தொளி பாய்ச்சுக!
10. மஹாகவி - பல்லி!
11. வரதர் - காதலாம், காதல்!

இவற்றிலுள்ள கவிதைகளில் மிக நீண்ட கவிதை அ.ந.கந்தசாமியின் 'எதிர்காலச்சித்தன்ன் பாடல்'. எனக்குப்பிடித்த கவிதைகளிலொன்று. தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது அறிவியற் கவிதையாக நான் கருதுவது இக்கவிதையைத்தான். இக்கவிதை ஒரு கதையைக் கூறுகின்றது. ஒரு மதம், ஒரு மொழி, ஓர் அரசு என்று நிலவும் எதிர்காலப்பூமியில் ஏழை, பணக்காரனென்று எவ்விதப் பேதங்களுமில்லை. மனிதர்கள் மனிதர்களாகச் சமத்துவமாக வாழ்கின்றார்கள். அவ்வெதிர்காலத்துக்கு நிகழ்கால மனிதனான கவிஞன் செல்கின்றான். அங்குள்ள எதிர்கால மனிதனுடன் உரையாடுகின்றான்.

அவ்வெதிர்காலத்து உலகில் நிலவும் மானுட சமுதாய அமைப்பால் கவரப்பட்ட நிகழ்கால மனிதன் , எதிர்கால மனிதனை, இனம், மதம், மொழி, வர்க்கம் என்று பிளவுகளால் சீரழிந்து கிடக்கும் நிகழ்காலத்துக்கு வரும்படியும், வந்தால் பிளவுகளில் மூழ்கிக் கிடக்கும் நிகழ்கால மனிதரின் எண்ணம் உயரும். புதுவாழ்வு கிட்டும் என்றும் வேண்டுகின்றான். அதற்கோ அவ்வெதிர்கால மனிதன் 'மயக்கத்திலுள்ள உன் நிகழ்கால மனிதர் ஞானத்தைக் காணார். என்னை ஏற்றி மிதித்திடுவார். ஆலத்தைத் தந்து அன்று சோக்கிரதரைக் கொன்றவர்களல்லவா உன் மனிதர். ஆகவே நான் வரேன். நீ செல்க' என்கின்றான். முயற்சியில் தோல்வியுற்ற நிகழ்கால மனிதன் ஏமாற்றத்துடன் 'பாதகர்கள் முழுமடைமைப் போர்கள்தும் , பாருக்கு'த் திரும்பி வந்தான். 'எங்கும் தீதுகளே நடம்புரியும்' நிலைமைகண்டு திடுக்கிடுகின்றான். 'என்று இவர்கள் உண்மைகாண்டல்?' என்று பெருமூச்சு விடுவதுடன் இந்நீண்ட கவிதை முடிகின்றது.

இந்தக் கவிதையை நான் இருபதாம் நூற்றாண்டில் இதுவரை வெளியான சிறந்த தமிழ்க் கவிதைகளிலொன்றாகவும் கருதுவேன். இக்கவிதை 1955இல் காலத்தைக் கடந்து எதிர்கால உலகுக்குச் செல்லும் நிகழ்கால மனிதனைப்பற்றிக் கூறுகின்றது. அவ்வெதிர்காலத்தில் நிலவும் மானுடர்கள் அனைவரும் யுத்தங்களற்று, பிரிவுகளற்று , அன்புடன் சமத்துவமாக வாழும் சமுதாய அமைப்புப் பற்றிக் கூறுகின்றது. மதம், மொழி, இனம் , வர்க்கம் என்று பற்பலப் பிரிவுகளால் சீரழிந்து கொண்டிருக்கும் இன்றைய மானுட சமுதாயத்தைப்பற்றி விமர்சனம் செய்கின்றது. இன்றைய மானுடரின் பிரச்சினைக்கு அவ்விதமானதோர் அமைப்பு தேவைப்படுகின்றது என்பதை வலியுறுத்துகின்றது. கூறும்பொருள் காரணமாக, கூறும் கவிதை மொழி காரணமாக இக்கவிதை சிறந்ததொரு தமிழ்க் கவிதை. மேலும் காலத்தைத் தாண்டிச்செல்லும் பயணத்தைப்பற்றிக் குறிப்பதால், இக்கவிதை அறிவியற் கவிதை என்னும் பிரிவுக்குள்ளும் அடங்குகின்றது. அ.ந.க.வின் இக்கவிதையை 'எதிர்காலச்சித்தன்' என்றொரு சிறுகதையாக எழுதியிருக்கின்றேன். அது 'பதிவுகள்' இணைய இதழில் பிரசுரமாகியுள்ளது.

அ.ந.க. நூற்றுக்கணக்கில் கவிதைகளை எழுதிக்குவித்தவரல்லர். ஆனால் அவரது கவிதைகளில் 'எதிர்காலச்சித்தன் பாடல்', 'சிந்தனையும் மின்னொளியும்', 'துறவியும்

குஷ்ட்டரோகியும்' போன்ற கவிதைகள் நவீனத்தமிழ்க் கவிதைகளில் தவிர்க்கப்பட முடியாத கவிதைகள் என்பேன். அத்துடன் அவர் 1967இல் இலங்கையில் நிகழ்ந்த சாகித்திய விழாவில் பாடிய 'கடவுள் என் சோர நாயகன்' என்னும் கவிதையைப்பற்றித் தென் புலோலியூர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் மிகவும் சிலாகித்து 'ஒரு நூற்றாண்டுக்கு ஒரு முறைதான் இதுபோன்ற கவிதை தோன்றும்' என்று குறிப்பிட்டதாக எழுத்தாளர் அந்தனி ஜீவா அ.ந.க. பற்றித் தினகரனில் எழுதிய 'சாகாத இலக்கியத்தின் சரித்திர நாயகன்' தொடரில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். அது அக்கவிதையை வாசிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. அக்கவிதைபற்றிக் கேட்டதிலிருந்து இன்றுவரை அக்கவிதையைத் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றேன். இன்னும் கிடைக்கவில்லை. உங்களில் யாரிடமாவது அக்கவிதை இருந்தால் ngiri2704@rogers.com என்னும் மின்னஞ்சலுக்கு அறியத்தாருங்கள்.

நாவற்குழியூர் நடராசன் நல்லதொரு கவிஞர். மறுமலர்ச்சிக் காலத்திலிருந்து எழுதத்தொடங்கியவர். இவரது 'படுத்துகிற பார்வை' என்னும் கவிதையில் வள்ளுவரின் 'யான்நோக்கும் காலை நிலன்நோக்கும் நோக்காக்கால் தான்நோக்கி மெல்ல நகும்' குறளின் தாக்கத்தைக் காணலாம். கவிஞர் கண்ணதாசனின் புகழ்பெற்ற திரைப்படப்பாடலான 'நேற்றுவரை நீ யாரோ, நான் யாரோ' பாடலில் வரும் 'உன்னை நான் பார்க்கும்போது மண்ணை நீ பார்க்கின்றாயே. விண்ணை நான் பார்க்கும்போது என்னை நீ பார்க்கின்றாயே' என்னும் பாடலிலும் வள்ளுவரின் மேற்படி குரலின் தாக்கத்தைக்காணலாம்.

'நான்பார்க்கத் தான்பாராள் நான்பாரா விட்டதன்பின் தான்பார்த்து வான்பார்க்கும்; நான்பார்க்கில் - தான்பார்த்த வான்பார்த்து மீன்பார்த்து வையத் துளவெல்லாம் தான்பார்க்கு மென்னைத் தவிர்ந்து.' என்று நாவற்குழியூர் நடராசனின் மேற்படி 'படுத்துகிற பார்வை' கவிதை ஆரம்பமாகும்.

இவ்விதம் ஆரம்பித்துச் செல்லும் கவிதை ,

'பார்த்தாலும் துன்பம், படுத்துகிற பார்வையினை நீத்தாலும் ஆங்கே நெடுந்துன்பம் - பார்த்தால் படுத்தும் அவளை, அதுஇன்றேல் என்னை அடுத்துக் கெடுக்கும் அது' என்று முடியும்.

கவிஞர் சாரதாவின் 'துயிலெழுச்சி' கவிதையும் நல்லதொரு கவிதை. தேன்மொழியில் பத்து வருடங்களின் முன் எழுதிய கவிதைகளுக்கான பிரிவில் மேற்படி 'துயிலெழுச்சி' அடங்கியுள்ளது. உலகெல்லாம் புரட்சிக்கூச்சல் கேட்கையில், அதுபற்றி உணராது 'பழந்தமிழர் பெருமை' பேசியும், வேதாந்தம் பேசியும் இருக்கிறோம். இந்நிலை மாறவேண்டும். 'உலகத்தோடு சரிநிகராய்த் தமிழரினித் தலையெடுக்கச் சாத்திர ஞானம் தமிழில் தழைக்க வேண்டும். அரசியல் விஞ்ஞான நிலை, பொருளாதாரம் அனைத்தையும் நாம் ஆய்ந்து புது ஆக்கஞ் செய்யவேண்டும்' என்று அறை கூவல் விடுக்கும் கவிதை. இதற்காகத் தூக்கத்திலிருந்து எழ வேண்டும் என்பதற்காகத் 'துயிலுழுச்சி' பாடுகின்றது.

மிருகவில் , அரிஅரனின் 'நிலவு விடு தூது' கவிதையின் தலைவி நிலவைத் தன் அத்தானிடம் தூது செல்லும்படி வேண்டுகின்றாள். வழக்கம்போல் தன் வேதனையை அத்தானிடம் வேண்டும் தலைவியின் பின்வரும் கூற்றுப் படிப்பவர்கள் இதழ்களில் புன்னகையைப் படர வைக்கும். 'குயில் பாடுகின்றது. பாடுங்குயில் அத்தானோ என்று ஓடிச்சென்று ஏமாந்தாளாம் தலைவி. இதனையும் போய் அத்தானிடம் 'பாடுங்குயில்

அத்தானோ? என்று ஓடிப்போய்க் காமாந்தகாரி கருங்குயிலைத்தான் கண்டு ஏமாந்தாள்' என்றும் கூறும்படி நிலவை வேண்டுகின்றாள் தலைவி. எப்படியெல்லாம் நம் கவிஞர்களின் கற்பனை ஓடுகின்றது!

சோ.பத்மநாதனின் 'யாருக்கு வெறி?' மதுவருந்தி வாகனமோட்டும் செல்வனொருவன் ஏழையொருவனைத் தன் வாகனத்தால் இடித்து விட்டான். அடிபட்டவன் இறந்து விடுகின்றான். வழக்கு நடக்கிறது. நீதிபதியோ மதுவெறியில் அவ்வேழை தெருவில் நடந்ததன் காரணமாகவே அவன் அடி பட்டு இறக்க வேண்டி வந்தது என்று தீர்ப்புக் கூறுகின்றார். அச்செல்வன் விடுதலையாகின்றான். 'மதுவைத் தன் வாய்க்குள் விட்டுக் கடையாகிக்கள்ளு வெறியால் மருண்ட கசடர் - இழிந்தோர் எவரோ? என்று கவிஞர் கேட்பதுடன் கவிதை முடிவுக்கு வருகின்றது. ஏழைக்குச் சார்பான நீதிபதியின் தீர்ப்பு , பிரெக்டின் 'யுகதர்மம்' நாடகத்தை நினைவுக்குக் கொண்டுவந்தது.

மஹாகவியின் 'பல்லி' கவிதையும் இதழின் முக்கியமான கவிதைகளிலொன்று. தாயிடம் பாலருந்திய குழந்தையொன்று பாயில் படுத்திருந்தபடி கால்களை உதைத்தபடியிருக்கிறது. ' காற்றில் எழும் கடுகோ'என்னும்படியான வண்டொன்று பறந்து திரிகின்றது . குழந்தையின் பார்வையும் அவ்வண்டினைத்தொடர்கிறது. 'சிந்திய மைத்துளி'போல் குந்திய வண்டினைப் பொந்தொன்றிலிருந்து வெளிவந்த பல்லியொன்று உண்டு செல்கிறது. திடீரென நடந்த இச்செயலால் ஆத்திரமுற்ற குழந்தை, 'உளம் வெந்து வெகுண்டு, விம்மி' அழுகிறது. குழந்தையின் அழுகைக்குக் காரணம் புரியாத , உலை மூட்டிக்கொண்டிருந்த தாயார், பசியால் அழுவதாக நினைத்தோ என்னவோ பாலூட்டத் தொடங்கினாள். பல்லிக்கதையைக் கூறும் கவிதை நல்லதொரு கவிதை.

வரதரின் 'காதலாம் காதல்' இன்றைய இளம் பருவத்தினர் மத்தியில் பார்க்கில், பீச்சில், போக்குவரத்தில் , 'காணிவலில்', பள்ளிக்கூடத்தில் கண்டதும் ஏற்படுங் காதலை 'போக்குவரத்தில், பொழுதைப்போக்கும் 'பாக்கில்', சினிமா, 'பீச்'சிலும் வருவது - ஐயோ காதல்! காதல்!!' என்று நையாண்டி செய்கின்றது.

21. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியமும் , 'இன்ஸான்' பத்திரிகையும்.

எழுத்தாளர் திக்குவல்லை கமால் அவர்கள் 'இன்ஸான்' பத்திரிகை பற்றிப்பின்வருமாறு பதிவு செய்திருந்தார்:

"1965-1970 காலப் பகுதியில் ' இன்ஸான்'(மனிதன்) என்ற வாராந்தரி பத்திரிகை ஏ.ஏ.லத்தீ.பை ஆசிரியராக கொண்டு வெளியாகியது. முஸ்லிம் வாழ்வியலை,சமூகப் பார்வையுடன் இலக்கியமாக்கும் வாய்ப்பை வழங்கி வழிகாட்டியது. இதனூடாக வெளிப்பட்ட சிறுகதையாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் எம்.பி.எம். நிஸ்வான். ஐம்பது ஆண்டுகள் கழிந்தும் ஒரு பத்தோ இருபதோ இன்ஸான் கதைகளை தொகுத்து வெளியிடும் முயற்சி கைகூடவில்லை.இன்ஸானோடு சம்பந்தப்பட்ட ஒருசிலரே இன்று எம்மத்தியில் உள்ளனர்.அவர்கள் சந்திக்கும்போது பேசிக் கலைவதைத்தவிர வேறொன்றும் ஆகவில்லை. முஸ்லிம்களின் இலக்கியம் என்பது அனாதை இலக்கியமே என்பதற்கு இதைத்தவிர வேறென்ன அத்தாட்சி வேண்டும்? பாணந்துறை எம்.பி.எம்.நிஸ்வானின் இரு நூல்களின் வெளியீடு கடந்த 07.04.2018ல் உம்முல் மலீஹா மண்டபத்தில் நடைபெற்றபோது கருத்துரை வழங்குகையில் மேற்படி விடயங்களை எடுத்துக் கூறினேன்."

எழுத்தாளர் அந்தனி ஜீவா 'தினகரன்' (இலங்கை) பத்திரிகையில் எழுத்தாளர் அ.ந.கந்தசாமி பற்றி எழுதிய 'சாகாத இலக்கியத்தின் சரித்திர நாயகன்' கட்டுரைத்தொடரில் பின்வருமாறு கூறுவார்:

" அ.ந.க. அறிஞர் பெர்னாட்ஷா முதல் பேரறிஞர் பெட்ரண்ட் ரஸ்ஸல் வரை அறிந்து வைத்திருந்தார். பெட்ரண்ட் ரஸ்ஸலின் 'யூத அராபிய உறவுகள்' என்ற கட்டுரைத் தொடர் ஒன்றை 'இன்ஸான்' வார இதழில் தொடர்ந்து எழுதினார். "

கலாபூஷணம் மாத்தளை பெ.வடிவேலன் செப்டம்பர் 30, 2012 தினகரன் (இலங்கை) பத்திரிகையில் எழுதிய எழுத்தாளர் ஏ. ஏ. லத்தீப் பற்றிய 'நக்கிள்ஸ் மலைகளின் மடிதனிலே...' கட்டுரைத்தொடரில் பின்வருமாறு கூறுவார்:

"1965-1968 காலப்பகுதியில் இன்ஸான்" எழுப்பிய அலை ஓசையை மறக்க முடியாது. முஸ்லிம்களின் வரலாறு கலை இலக்கியம் சமூகவியல் போன்றவற்றில் இன்ஸான் ஆற்றிய பணி கால ஓட்டத்தில் கரைந்துவிட முடியாத ஒன்று "இலங்கை முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்கான சோனகத் தமிழ் அழகை வீச்சாகக்கொண்டு அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்திய பத்திரிகை அது"

ஏ. ஏ. லத்தீப் அவர்களே 'இன்ஸான்' பத்திரிகையையும் நடாத்தியதை மேற்படி கட்டுரையிலுள்ள "நானும் இலக்கிய ஆர்வலர் ஜனாப் நகர் ரியாலும் இன்ஸான் லத்தீ.பை பற்றி பலமணிநேரம் கலந்துரையாடினோம்" என்னும் கூற்று வெளிப்படுத்துக்கின்றது. மேற்படி கட்டுரை எழுத்தாளர் ஏ. ஏ. லத்தீப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுவது அவரது கலை, இலக்கியப்பங்களிப்பைச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கின்றது:

" பல புனைப்பெயர்களில் லத்தீ.ப் எழுதுவதை ஒரு கலையாக கொண்டிருந்தார். ஏ.ஏ.சுல்தால், அப்துல்லா, காக்கா என்பன சிலவாகும். மூதறிஞர் வ.மி சமீகீனை கௌரவ ஆசிரியராகக் கொண்டு தாரகையில் இவர் எழுதிய அத்துல்லா காக்காவின் உளறு பலாய் நெயினா முஹம்மதின் நகைச்சுவை பேனாச் சித்திரங்களான கிச்சடிப்பாளை என்பன அந்த சஞ்சிகை பரபரப்புடன் பேசப்பட்டு விற்பனையாவற்கு பெரும் காலாயின.

எ.எ.லத்தீப் ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளர் இவர் படைத்த சிறுகதைகள். மிகச்சிலவே சிறுகதை விடயத்தில் இவர் மெளனியைப் போல் தனது கவிதைக்காக ஜப்பானில் சர்வதேச விருதும் பரிசும் பெற்ற அமரர் கண்டி தலாத்தோயா கே. களோசின் பாரதி இதழிலும் வீரகேசரியிலும் இவரது சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. நீதியே நீ கேள்.... என்ற நாவலைப் படைத்தவர் சுபையீர் இளங்கிரன் 1960களில் இளங்கீரன் வெளியிட்ட மரகதம் சஞ்சிகையில் லத்தீப்பின் மையத்து சிறுகதை வெளிவந்தது லத்தீப் ஆங்கிலத்திலும் சிறுகதைகள் படைத்தார். இளங்கீரனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த ஜனவேகம் பத்திரிகையில் விக்கி எனது நாங்கள் தொழிலாளர் வர்க்கம் என்ற சிறுகதையினை பிரசுரிக்க உதவியுள்ளார். லத்தீப்பின் மையத்து சிறுகதையில் அவருடைய இறுக்கமான நடையினையும் சம்பவத்தையும் அப்படியே எழுத்தின் ஆற்றலால் கண்ணெதிரே கொண்டுவந்து நிறுத்திவிடும் வல்லமையினையும் பின்வரும் பந்திகள் துல்லியமாக நமக்கு காட்டுகின்றன. "காற்றோட்டமற்ற அந்த ஓலைக் குடிசையைக் கெளவிக் கொண்டிருந்த தூர்நாற்றத்தை பெயர்த்தெறிய ஊதுபத்தி, சாம்பிராணி , அத்தர் முதலிய வாசனைத் திரவியங்களில் கூட்டு முன்னணி நிறுவி நடத்திய போட்டி யும் நிசப்தமும் பிரேதத்தின் தூர்நாற்றத்துக்கு ஒரு அமானுஷ்ய தன்மையைப் பாய்ச்சின. காதற்ற ஊசியும் உடன் செல்லாத கடை வழி யாத்திரைக்கு மஜீத் நானாவுடைய மையத்து கபன் உடுத்தி சந்தக்கு ஏறி தயாராவதற்கு முன்னரே மையத்தைப் பார்க்க வந்தவர்கள் தூர்நாற்றத்தால் சாடப்பட்டு விலகி லேஞ்சிகளால் மூக்கை மூடிய வண்ணம் வெளியே சென்று வம்பளந்து கொண்டிருந்தார்கள். பன்னாமத்துக் கவிராயர் லத்தீப்பின் ஆங்கிலக்கவிதைகளைப் பற்றி குறிப்பிடும் போது 1983க்குப் பின் லத்தீப் எழுதிய கவிதைகள் பெரும்பாலும் இனப்பாகுபாடு மையாலும் பூசல்களாலும் இந்நாட்டை சாபக்கேடாகப்பிடித்த மானுட அழிவுகளின் சோகத்தைச் சொல்வன என்று குறிப்பிடு கின்றார். லத்தீப் மானுடநேய மிக்க படைப்பாளி, சண்ட மாருதம் புரிந்த சமூகப் போராளி, பத்திரிகை யாளன், முற்போக்கு சிந்தனை யாளன், சிறுகதை எழுத்தா ளன், கவிஞன் மொழிபெயர்ப்பாளன், மறு கைக்கு தெரியாமல் ஏழைக்கு உதவிபுரிந்த கல்விமான். புகழ்பூத்த அரசியல்வாதிகளான எ.சி. எஸ். ஹமீட் என்.எம்.பெரேரா, கொல்வின் ஆர்டி சில்வா, பீட்டர் கென மன் எஸ்.எ. விக்கிரமசிங்க ஆகியோருடன் நெருங்கிய தொடர்பும், தோழமையும் கொண்டிருந்தவர்."

இக்கூற்றுகள் மூலம் "இன்ஸான்" பத்திரிகை , எழுத்தாளர் எழுத்தாளர் ஏ. ஏ. லத்தீப் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

எழுத்தாளர் ஜவாத் மரைக்கார் அவர்களிடமும் சிதைந்த நிலையில் 'இன்ஸான்' பத்திரிகைப்பிரதிகள் சில உள்ளதாக அறிவித்திருக்கின்றார். அவை முற்றாகச் சிதைந்து போகும் முன்னர் அலைபேசி மூலம் அவற்றைப்படமெடுத்துப் பதிவு செய்து வைப்பதும் அவசியமானது. அதன் மூலம் அவற்றைப் பாதுகாக்கலாம்.

எழுத்தாளர் திக்குவல்லை கமால் முகநூலில் பதிவு செய்த இன்ஸான் பத்திரிகையின் பக்கமொன்றினையே இங்கு காண்கின்றீர்கள்.

22. ஸ்ரீலங்கா சஞ்சிகையின் கலை, இலக்கியப்பங்களிப்பும், அ.ந.கந்தசாமியின் படைப்புகளும்!

'ஸ்ரீலங்கா' சஞ்சிகை இலங்கைத் தகவல் திணைக்களத்தால் வெளியிடப்பட்ட தமிழ்ச் சஞ்சிகை. ஆகஸ்ட் 1950 - டிசம்பர் 1963 காலகட்ட இதழ்கள் பல (தொடர்ச்சியாக அல்ல) நூலகம் இணையத்தளத்திலுள்ளன. இவற்றைப் பார்த்தபோதுதான் ஈழத்தமிழ்இலக்கியத்துக்குக் காத்திரமான பங்களிப்பினைச் செய்த சஞ்சிகைகளிலொன்றாக இச்சஞ்சிகையையும் காண முடிந்தது.

அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி, திரு.குல சபாநாதன் போன்றவர்கள் தகவற் திணைக்களத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளர்களாகப் பணி புரிந்த காலகட்டத்தில் , அவர்களை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு வெளிவந்த சஞ்சிகை இச்சஞ்சிகையென்று அறிந்திருக்கின்றேன். ஆனால் சஞ்சிகையின் முன் அட்டையில் அரசாங்க சமாச்சாரப் பகுதியால் வெளியிடப்பட்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கடைசிப்பக்கத்தின் அடியில் தகவற் பகுதியினருக்காக இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர் பற்றிய விபரமெதனையும் காணவில்லை. ஆனால் இச்சஞ்சிகையின் உருவாக்கத்தில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி, திரு.குல சபாநாதன் ஆகியோரின் பங்களிப்பினை சஞ்சிகையில் வெளியான படைப்புகள் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. இருவருமே இச்சஞ்சிகை வெளிவந்த காலகட்டத்தில் இலங்கைத் தகவற் திணைக்களத்தில் பணி புரிந்து கொண்டிருந்ததாலும், இருவருமே நாடறிந்த எழுத்தாளர்கள் என்பதாலும் 'ஸ்ரீலங்கா' சஞ்சிகையின் ஆசிரிய பீடத்தினை அலங்கரித்தவர்களாக அறிந்த தகவல் உண்மையென்றே தோன்றுகின்றது.

இலங்கைத் தகவற் திணைக்கள வெளியீடு என்பதால் அரசு பற்றிய , அரசின் திட்டங்கள் பற்றிய தகவல்களை உள்ளடக்கிய சஞ்சிகையாக இச்சஞ்சிகை விளங்கினாலும், ஈழத்தமிழ்க் கலை, இலக்கியத்துக்குக் காத்திரமான படைப்புகளையும் கூடவே வெளியிட்டுள்ளதால் , ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்த சஞ்சிகைகளில் முக்கிய சஞ்சிகைகளிலொன்றாக இச்சஞ்சிகை விளங்குகின்றது எனலாம்.

கவிதை, சிற்பக்கலை பற்றி, ஆலயக் கட்டடக்கலை பற்றி, பல்லினச் சமூகங்கள் பற்றி, ஊர்களைப்பற்றி, கந்தரோடை, நல்லூர் போன்ற நகர்கள், அரசின் பல் வகை நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள் பற்றி, பரந்தன் இரசாயன, வாழைச்சேனைக் காகிதத் தொழிற்சாலைகள் பற்றி, ஆதிவாசிகளான குறவர்கள் பற்றி இவ்விதம் இச்சஞ்சிகையின் களம் விரிந்தது. மிகுந்த பயன் தருவது. அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் எனப்பலரின் படைப்புகள் பலவற்றைத்தாங்கி வெளியாகிய சஞ்சிகை ஸ்ரீலங்கா. அவ்வகையில் தவிர்க்க முடியாத கலை, இதுவரை இலங்கைத்தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பற்றி ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுதும் பேராசிரியர்கள் , எழுத்தாளர்கள் பலர் இனிமேலாவது இது போன்ற காத்திரமான கலை, இலக்கியப் பங்களிப்பு செய்த சஞ்சிகைகள் பக்கமும் கவனம் செலுத்தட்டும்.

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. "

என்னும் வள்ளுவனாரின் குறளுக்கொப்ப ஆய்வுகளைக் காய்தல், உவத்தலின்றிச் செய்யட்டும்.

இலக்கியச் சஞ்சிகை.நூலகத் தளத்திலுள்ள ஸ்ரீலங்கா சஞ்சிகைகளில் காணப்படும் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமியின் படைப்புகள் வருமாறு:

1. கட்டுரை: 'ஞானம் வளர்த்த புதுவை! பாரதியின் யாழ்ப்பாணத்து சுவாமி யார்?' - அ.ந.கந்தசாமி (ஆகஸ்ட் 1961)
2. நூல் மதிப்புரை : 'சங்கிலி' (பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை) - அ.ந.க (ஏப்ரல், மே 1957)
3. கவிதை: 'ரவிந்திரர்' -அ.ந.க (பெப்ரவரி 1961)
4. கட்டுரை: 'நேபாளம்' - அ.ந.கந்தசாமி மார்ச் 1957)
5. கட்டுரை: 'விசாக பெளர்ணமி' - அ.ந.கந்தசாமி (மே 1959)
6. நெடுங்கவிதை: 'வள்ளுவர் நினைவு' - அ.ந.கந்தசாமி (வேலணையூர்த் தொல்காவியன் மன்றில் நடைபெற்ற தமிழ் மறை விழாக் கவியரங்கில் திரு.அ.ந.கந்தசாமி பாடியவை) (ஜூன் 1962)
7. கவிதை: தமிழ் முனிவர் கணேசையர் - (நவம்பர் 1960) ஸ்ரீலங்கா சஞ்சிகையில் வெளியான (இவை நூலகம் தளத்திலில்லை) அ.ந.க.வின் ஏனைய கவிதைகள் வருமாறு:
8. கவிதை: புதுப்பாணை அடுப்பிலே ஏற்றிடுவோம் - அ.ந.க (ஸ்ரீலங்கா, ஜனவரி 1962)
9. கவிதை: மோட்டார் சாரதிகளுக்கு - அ.ந.க (ஸ்ரீலங்கா, மார்ச் 1956)
10. கவிதை: ஏழை பங்காளன் - அ.ந.க (ஸ்ரீலங்கா, மே 1955)
11. கவிதை : நாட்டுப்பற்று - அ.ந.க (ஸ்ரீலங்கா, அக்டோபர் 1955)
12. கவிதை: துறவியும், குஷ்டரோகியும் - அ.ந.க (ஸ்ரீலங்கா ஏப்ரல்-மே 1956) - இக்கவிதை சுதந்திரன் பத்திரிகையிலும் ஏற்கனவே வெளியான கவிதை.

அ.ந.கந்தசாமியின் யாழ்ப்பாணச்சுவாமியார் பற்றிய கட்டுரை! இவை தவிர இங்கு தவற விடப்பட்டுள்ள ஸ்ரீலங்கா சஞ்சிகைகளிலும் அ.ந.கவின் ஆக்கங்கள் இருக்கலாம்.

ஸ்ரீலங்கா சஞ்சிகையின் அக்டோபர் 1955 இதழில் அ.ந.கவின் 'நாட்டுப்பற்று' என்னுமொரு கவிதை வெளியாகியிருப்பதை அறிவேன்.

நன்றி: பதிவுகள்.காம்

23. தமிழ்க்கவிதைகளில் 'நகரம்'

தமிழ்க்கவிதைகள் சங்ககாலத்திலிருந்து இன்று வரையில் பல்வேறு விடயங்களைப்பற்றி விபரித்திருக்கின்றன. சங்ககாலக்கவிதைகள் , காப்பியங்கள் பல அக்காலகட்டத்து நகர்களைப்பற்றிய தகவல்கள் பலவற்றைத்தருகின்றன. குறிப்பாக சிலப்பதிகாரம் அக்காலகட்டத்தில் புகழ்மிக்க கோநகர்களாக விளங்கிய காவிரிப்பூம்பட்டினம், மதுரை மற்றும் வஞ்சி பற்றி, அந்நகர்களில் வாழ்ந்த மக்கள் பற்றி, அவர்கள் ஆற்றிய பல்வேறு தொழில்கள் பற்றியெல்லாம் விரிவாகவே தகவல்களைத்தருகின்றது. அக்கால நகரங்களின் நகர வடிவமைப்பு பற்றி, வாழ்ந்த மக்கள் புரிந்த தொழில்கள் பற்றி, நடைபெற்ற விழாக்கள் பற்றி, பிற நாடுகளுடன் நடைபெற்ற வர்த்தக நடவடிக்கைகள் பற்றி.. என்று பல்வேறு வகைப்பட்ட தகவல்களை அவற்றின் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம். இதனைப்போல் அண்மைக்காலத் தமிழ்க்கவிஞர்களின் கவிதைகளில் நகரம் கூறு பொருளாக அமைந்துள்ளதா என்று சிறிது சிந்தனையையோட்டியதன் விளைவுதான் இக்கட்டுரை. இதுவொரு விரிவான ஆய்வல்ல. எதிர்காலத்தில் மேலும் பல படைப்புகளை ஆராய்ந்து காலத்துக்குக்காலம் விரிவுபடுத்தப்படுத்தக்கூடியதொரு ஆரம்பக்கட்டுரையே.

இக்கட்டுரைக்காக ஆராய்ந்த கவிஞர்களின் கவிதைகள் நகரங்களைப்பற்றி விபரிக்கையில் அங்கு வாழ்ந்த பல்வகைப்பட்ட மக்களைப்பற்றி, சமூக வாழ்க்கை முறைபற்றி, நகரங்கள் சூழலுக்கு ஏற்படுத்திய பாதிப்பு பற்றி, நகரங்களில் நிலவிய சமூக வாழ்வின் இயல்பினால் மனிதர்களின் உளவியலில் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் பற்றி, அங்கு நிலவிய வர்க்கங்கள் மானுட வாழ்விலேற்படுத்தும் பாதிப்புகள் பற்றி, நகரச்சூழல் ஏற்படுத்தும் உடல் உபாதைகள் பற்றி, மானுட சமூகங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகள் நகரத்தில் ஏற்படுத்திய போர்ப்பாதிப்புகளைப்பற்றி.... எனப்பல்வேறு விடயங்களை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இவற்றை எடுத்துக்கொண்ட படைப்புகளினூடு இனங்காணுவதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளிலொருவராகக்கருதப்படும் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமியின் (கவீந்திரன்) நகரம் பற்றிய கவிதையொன்று சுதந்திரன் பத்திரிகையில் 18 மார்ச் 1951 பதிப்பில் வெளியாகியுள்ளது. கவீந்திரனின் (அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி) 'நகரம்' கவிதை நகரத்து மக்களைப்பற்றி , நகரத்தில் நிறைந்திருக்கும் வாகனங்களைப்பற்றி, அவற்றின் விளைவாக ஏற்படும் வாகன நெரிச்சல் பற்றி, புதுவகை மோஸ்தரில் பல்வேறு வகையான சிகை அலங்காரங்களுடன் வளைய வரும் பெண்களைப்பற்றி, பல்வகை உடலைமைப்புடன் காணப்படும் பல்வகை மானுடர் பற்றி விரிவாகவே பேசும். 'டிராமில் பயணிக்கும் தாமரை முகம்கொண்ட பெண்களைக்காமக்கண்களுடன் பார்க்கும் ஆண்களைக்கொண்டது நகரம். நகரம் சனத்தொகையால் நிறைந்திருந்தபோதும் மனம் திறந்து பேசுவதற்குத்தான் மனிதர்கள் இல்லை. பல்வகை மரம் வளர்ந்து மண்டிய காட்டினைபோன்றதுதான் நகரத்தின் பண்பு; மனிதப்பண்பற்ற நகரம்' இவ்விதம் கூறுவாரவர்.

"நகரத்தில் கனத்தொகைக்கு நலிவில்லை இருந்த போதும் அகத்தினைத் திறந்து பேச ஆட்கள் இல்லைப் பார்த்தால் வகை வகை மரம் வளர்ந்து மண்டிய காடும் போல்தான் நகரத்தின் பண்பு இங்கே மனிதப் பண்பில்லை யம்மா!"

இவ்விதமாக நகரம் பற்றி விபரிக்கும் நகரம் பற்றிய அவரது கவிதை இறுதியில் நகரம் செல்வம், கொல்புலியையொத்த வறுமை என்னும் வர்க்கங்களிரண்டால் பிரிந்துகிடக்கும்

என்று கூறும். அமைதிப்பண்பற்ற மானுடரைக்கொல்லும் நரகமே நகரமென்று அவரது கவிதை முடியும்.

"செல்வத்தின் செழிப்பு ஓர்பால் தீயதாம் வறுமை என்னும்
கொல்புலி வாயிற்பட்ட சும்பலோ மறு பக்கத்தில்
பல்விதப் பண்பும் சேர்ந்து கணமேனும் அமைதிப் பண்பு
நல் விதம் தோன்றா இந்த நகரம் கொல் நர கமாமே!"

கவிஞர் வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் பிறந்த மண்ணிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து உலகின் நானா திக்குகளிலும் அகதியாக அலைந்தவர். அவரது கவிதைகளில் நகரம் பற்றிய புதிய படிமங்களைக்காண முடிகிறது. 'பிராங்போட் நகரத்து இரவு' என்னும்வரது கவிதை பிராங்போட் நகரத்துச்சந்திலுள்ள அறையொன்றில் இருத்தலுக்காகப்போராடும் தமிழ் அகதியொருவரின் வாழ்வினை விபரிக்கும். பிராங்போட் நகரத்துச்சந்தொன்றில் காணப்படும் அறையினை சூல் கொண்ட பன்றியின் கருவறையாகக்காணுவார் கவிஞர்:

"சூல்கொண்ட பன்றியின் கருவறை போன்ற
'பிராங்போட்' நகரச்சந்திலோர் அறை."

என்று கூறும் கவிதை, பிராங்போட் நகரில் இருப்புக்காகத்தத்தளிக்கும் அகதியொருவன் இருப்புக்காக அடையும் சிரமங்களை மேலும் விபரிக்கும். இவ்விதமான அலைச்சலினால் சிதைந்துபோகும் அவனது இளமை வாழ்வினையும் எடுத்துரைக்கும். இவரது இன்னுமொரு கவிதை நியூயோர்க் மாநகரத்து வீதியின் இருமருங்கிலும் உயர்ந்து விண்ணைத்தொடும் கொங்கிரீட்டிலான உயர் மாடிக்கட்டடங்களை ஏவுகணைகளாகச்சித்திரிக்கும். 'எமது மண்ணும் இனிய வசந்தமும்' சென்னை மாநகரின் மாடிக்கட்டடங்களை குளவிக் கூடுகளாக உருவகிக்கும். அபெருநகரில் மானுடரின் அலுவலக வாழ்வை எடுத்துரைக்கும்:

'கொங்கிரீட் குளவிக் கூடுகளென
மாடித்தொகுதிகள்
உலகாய் விரியும்
சென்னைப்புறநகர்.
தனித்தனியாக லட்சம் மக்கள்
அலுவலகத்துப் பைல் கோர்வைகளாய்
பகலில் அலைவதும்
அதன் அதன் அடுக்குள் மாலைகள்தோறும்
இலக்க எண்படிக்குப் பணிமுடங்குதலுமாய்ப்
பெருநகர் நடத்தும் அலுவலக வாழ்வு.'

இவ்விதமானதொரு பெருநகரில் தனித்து வாழும் ஈழத்து அகதியொருவனின் இழந்த மண் பற்றிய ஏக்கங்களை கவிதை மேலும் விபரித்துச்செல்லும். 'வெய்யில் நாள்' என்பது இவரது இன்னுமொரு கவிதை. நோர்வேயின் கார்ல் யோன் சாலைய்யில் வெய்யில் நாளொன்றில் திகழும் காட்சியினை விபரிக்கும் கவிதை. சூரியன் சுடர்ந்த அந்த நாளில் கார்ல் யோன் சாலைய்யில் நோர்வீஜியர்கள் ஆறாய்ப்பெருகுகின்றார்கள். உணவு விடுதிகளும் மதுச்சாலைகளும் நிரம்பி வழிகின்றன. 'ஈக்களைத்தொலைக்க ஓடித்திரிகிற குதிரையைபோல, நாட்டேக்கத்தைத்தொலைப்பதற்காக கார்ல் யோன் சாலைய்யில்' அகதிக்கவிஞரும் அலைகின்றார். அவருடன் கூடவே தெருப்பாடகர்களும் அந்த வெய்யில் நாளில் கார்ல் யோன் சாலைய்யில் காணப்படுகின்றனர். அவர்களிலொருவர் தென்னமரிக்கத் தெருப்பாடகன். அவனது புல்லாங்குழலில் புதியதோர் சோகத்தைக்கவிஞர் உணர்கின்றார்:

'அவனது ஆத்மா இக்கணப்பொழுதில்
கார்ல் யோன் தெருவில்
சுற்றியிருக்கும் ரசிகர் மத்தியிலா
அல்லது மச்சுபிச்சு மாநகர்ப்புறத்திலா
சஞ்சரிக்கிறது'

தென்னமரிக்கரின் அழிந்து போன மாநகரான மச்சுபிச்சுவைப்பற்றிய ஏக்கமாக
அத்தெருப்பாடகனின் புல்லாங்குழலை உணரும் கவிஞர் அதில் புதியதோர்
சோகத்தினைக்காணுகின்றார். கூடவே அவரை அவரது நாடு பற்றிய ஏக்கமும்
சூழ்ந்துகொள்கிறது. புகலிடம் நாடித்தஞ்சமடைந்திருக்கும் அகதிகளின் ஏக்கங்களால்
நிறைந்திருக்கும் மேற்கின் மாநகர்களை விபரிக்கும் கவிதைகள் ஜெயபாலனின்
கவிதைகள். அவரது இன்னுமொரு கவிதையான 'நீலகிரிப்பயணக்குறிப்புகள்' ஈழத்தின்
நாடற்ற மலையகத்து மக்கள், சிறிமா-சாஸ்த்திரி ஒப்பந்தத்தால் நீலகிரி நகருக்கு வந்து
கொத்தடிமைகளாகச் சீரழிவதைச் சீற்றத்துடன் விபரிக்கும். இரண்டாம் உலக
மகாயுத்தக்காலகட்டத்தில் ஹிட்லரின் படைகளுக்கெதிராக, அவற்றின் முற்றுகையின
இரண்டரை வருட காலம் எதிர்கொண்டு முறியடித்த நகர் லெனிகிராட். கவிஞரின்
'லெனிகிராட் நகரமும், யாழ்ப்பாணச்செம்மண் தெருவும்' லெனிகிராட்டின்
வரலாற்றுச்சிறப்பினை விதந்தோதும். லெனிகிராட்டின் வெற்றியானது 'இருள் கவிந்த
யாழ்ப்பாணத்துச் செம்மண் தெருக்களில், விரக்தி விளிம்பில் தடுமாறுகையில்'
'மானிடர்களின் மாட்சியினைப்புலப்படுத்தி நம்பிக்கையினை ஊட்டும்':

'லெனின் நகரே இரண்டரை வருட முற்றுகைத்தீயில்
புடமிடப்பட்ட புரட்சியின் தொட்டிலே
இருள் கவிந்த யாழ்ப்பாணத்துச்
செம்மண் தெருக்களில்
விரக்தி விளிம்பில் தடுமாறுகையில்
உந்தன் நினைப்பு
மானிடர்கள் நாமென்ற
மாட்சிதனைப் புலப்படுத்தும்'.

இவ்விதமாக ஜெயபாலனது கவிதைகள் பலவற்றில் யாழ்ப்பாணம், நோர்வே, இந்தியா
போன்ற பல நாடுகளில் நகரங்கள் பற்றிய குறிப்புகளுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

கவிஞர் சேரனின் கவிதைகள் ஈழத்தமிழரின் விடுதலைப்போராட்ட காலகட்டத்தின்
பல்வேறு நிகழ்வுகளின் ஆவணப்பதிவுகளாக இருப்பவை. ஈழத்தமிழர்தம் நகரங்களின்
யுத்தகாலத்து இருப்பினை விபரிப்பவை சேரனின் கவிதைகள். உதாரணத்துக்கு
'இரண்டாவது சூரிய உதயம்' கவிதை யுத்தச்சூழலில் எரியுண்ட இலங்கைத்தமிழரின்
நகரமொன்றினைப்பதிவு செய்யும்:

'என்ன நிகழ்ந்தது?
எனது நகரம் எரிக்கப்பட்டது.
எனது மக்கள் முகங்களை இழந்தனர்.
எனது நிலம், எனது காற்று
எல்லாவற்றிலும் அந்நியப்பதிவு.'

இவ்வாறாக சேரனின் கவிதைகள் பல ஈழத்தமிழர்களின் விடுதலைப்போராட்ட காலத்து
நிகழ்வுகளின் ஆவணப்பதிவுகளாக விளங்குகின்றன. அந்நிகழ்வுகளினூடு மறைமுகமாக
அந்நிகழ்வுகள் நடைபெற்ற நகர்கள் பற்றிய விமர்சனங்களாகவும் அவரது
அக்கவிதைகளைக்கருதலாம்.

கவிஞர் திருமாவளவனின் கவிதைகளில் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களுக்குப் புகலிடம் கொடுத்த நகர்கள் பற்றிய தகவல்கள், உணர்வுகள் காணப்படுகின்றன. அவரது 'நுகத்தடி மனிதர்' புகலிடம் தந்த மாநகர்கள் அகதியொருவருக்கு அளித்த அனுபவங்களை விபரிக்கும். நகரத்தின் தொடர்மாடிக்கட்டடங்களில் உறைந்து வாழும் அகதிகளின் இருப்பிடங்களைப்பற்றி கூறுகையில்,

'புகைவண்டியென நீண்டு கிடக்கும்
நகரத்தொடர்வீட்டுக் கட்டடத்தில்
நம்மவர் உறையும்
கூடு. ; என்று கூறும்.

இந்த புகைவண்டித்தொடரின் பெட்டிகளில் உறைந்துகிடக்கும் புகலிடம் நாடிய தமிழர்களின் இருப்பினை எடுத்துரைக்கும் கவிதைகள் திருமாவளவனுடையது.

'சிகரட் சாம்பரில் மூழ்கிய வட்டிலும்
பியர் போத்தல் எச்சங்களும்
குலைத்துப்போட்ட சீட்டுக்கட்டும்
குண்டடிபட்ட ஈழக்கிராமத்து
காட்சிப்புலமென விரியும்
முன்கூடம்'
இங்கு
'பால்ய வயதுப்பகிடிக்கதைகள்
நம்மவர் புரியும் நாட்டு நடப்புகள்
வெட்டிப்பேச்சு
வெடிச்சிரிப்பொலி'

என விரியும் புகலிட அகதித்தமிழரின் வாழ்வை புதிய சூழலின் சமுதாய அமைப்பு எவ்விதம் நுகத்தடி மனிதராக்கி விடுகின்றதென்பதை விபரிக்கும் கவிதை 'நுகத்தடி மனிதர்'.

இவ்விதமான புகலிடத்தமிழரின் வாழ்க்கையானது 'தூத்திரக் கிணற்றை சுற்றிப்பழகிய மாடென்' நகரின் இயந்திரமயமான வாழ்வழுத்த, அந்த வாழ்வு அவர்களைச்சுற்றிப்போட்ட நுகத்தடியினை விலக்கிட ஓரளவாவது உதவுகின்றது. இவ்விதமான நிகழ்வுகள் பற்றிய எண்ணங்களில் நனைந்து விடுகிறது மனசு. மேலும் கவிதையானது எவ்விதம் புகலிடமளித்த மாநகரின் சமுதாய அமைப்பானது மீண்டும் மீண்டும் நுகத்தடிக்கீழ் மானுடரைக்கொண்டு சேர்த்துவிடுகின்றது என்பதைக் கீழுள்ள வரிகள் வாயிலாக விபரிக்கும்:

'கடன் தந்தவனின் வட்டிக்கணக்கும்
கிரடிக்காட் நிலுவையும்
பெல்கனடாவின் சிவப்புச்சிட்டையும்
கண்ணீர் கரைத்து வந்த
அம்மாவின் கடிதமும்
தங்கையின் வயதும்
தம்பியின் கானற்கனவும்
சுமையாய் இறங்கும்.
மீளத் தலை
மீளும்நுகத்தடிக்கீழ்.'

திருமாவளவனின் 'பனிவயல் உழவு' கவிதை 'டொராண்டோ' பெருநகரைக்காமக்கிழத்தியாக உருவகிக்கும். அதிகாலையில் அதன் இருளாடை கலைய, வெண்பனி உள்ளாடையுடன் எடுப்பாய் வனப்புக்காட்டுக் காமக்கிழத்தியாக நகர் கவிஞருக்குப்புலப்படுகின்றது:

'காமக்கிழத்தியியென
இருளாடை களைந்து வெண்பனி
உள்ளாடையுள்
எடுப்பாய் உடல் வனப்புக் காட்டும்
ரொறான்றோ நகரி'.

காமக்கிழத்தியின் உடல் தழுவிய காமக்கிறக்கத்தில் ஒன்டாரியோ வாவியிருக்க, கட்டிலின் விளிம்பில் விடிவிளக்கா நாணி நிற்பாராம் சூரியனார்:

உடல் தழுவிக்
காமக் கிறக்கத்தில்
சலனமற்றுக்கிடக்கும்
ஒன்ராரியோ நீர்வாவி
கட்டில் விளிம்பில்
விடிவிளக்கென
நாணிக்கிடப்பார் சூரியனார்'.

இவ்விதமாக விடிவிளக்கெனத்தென்படும் சூரியனார் மறுகணமே கவிஞருக்கு 'துருவக்கொடுங்குளிரில் அலைகின்ற' அகதியாகத்தென்படுவார்.

'ஆயுதத் துரத்த
நெடுந்தூரம் கடந்த
பரதேசி நான்
உனை யார் துரத்த
இங்கு வந்து அகதியானாய்?'

என்று கேள்விக்கணையினைத்தொடுக்கின்றார் கவிஞர் நகரத்துச்சூரியனைப்பார்த்து.

அதே சமயம் மாநகரானது மானுட வாழ்வை நடைப்பிணமாக்கிவிடுகிறது. ஆலைகளின் இயந்திரங்கள் பிழிந்து துப்பிவிட்ட சக்கையாகிவிடுகிறது மானுட இருப்பு. இவ்விதமான மாநகரில் மானுடம் இன்னும் செத்துவிடவில்லை. நகரில் தப்பிப்பிழைத்திருக்கும் ஆலாக்கள், புறாக்கள் போன்ற புள்ளினங்களுக்கு உணவூட்டி மகிழும் உள்ளங்களும் இல்லாமலில்லை. தாமிர பொற்கூந்தல்; கருமணி சுருட்டை முடி, மஞ்சள் முகம், எதியோப்பிய மீன் விழிகள் எனப்பல்லினத்துபெண்களுடன் கைகள் இணைந்து களிப்புற்றிருக்கிறார்களாம் எம் இளசுகள். இவற்றை

'மாலை
எந்திரம் பிழிந்து துப்பிவிட்ட
உடல் மீளும்'
'தாமிர பொற்கூந்தல்
கருமணி சுருட்டைமுடி
மஞ்சள் முகத்தில்
குறுகி சிறுத்த கண்கள்

எதியோப்பிய மீன்விழிகள்
இவர்களோடு
கை கோர்த்து மகிழ்ந்திருக்கும்
எங்கள் இளசுகள்'

என்னும் வரிகளினூடு வெளிப்படுத்தும் கவிதையிது.

ஈழக்கிராமமொன்றின் காட்சிப்புலமாக விரியும் நகரத்துக் கொங்கிரீட்
புகைவண்டித்தொடர்ப் பெட்டியொன்றின் காட்சிப்புலத்தைக்கொண்ட மாநகரத்து
வாழ்வைக்கூறும் திருமாவளவனின் கவிதை.

நவகாலக்கவிஞர்களில் நட்சத்திரன் செவ்விந்தியனின் கவிதைகள் நகரத்து மானுடர்
வாழ்வில் ஏற்படும் உளவியற்சிக்கலைப்பற்றி, நகரச்சூழல் ஏற்படுத்தும் உடல் உபாதை
பற்றிப்பேசும். நகரம் மானுடர்களால் நிறைந்து வழிகின்றது. ஆனால் சொந்த ஊரில்
நிலவிய சமூக உறவுகளை நகர் பறித்துவிடுகிறது. உறவுகளற்ற நகரத்து வாழ்வின்
தனிமையின் வெம்மையினை அவரது 'நகரத்தனிமை' என்னும் கவிதை விபரிக்கும்.
அந்தக்கவிதை வருமாறு:

'ஊரில் இல்லாத
கொடிய தனிமையினை
இப்போது நான் உணருகிறேன்
நண்பர்களுக்காக அல்லது ஒருவருக்காகவேனும்
அவர்களைக் காணுவேன் என்று
பயணம் செய்தேன். மாலை வெய்யிலில் நடந்து திரிந்தேன்.
ஒருவரையும் காணாது
அந்த வெய்யிலும் போனபிறகு
தனித்த துயரத்தோடு
இன்றைய கொத்துரொட்டியையும் பிளேதீயையும் விழுங்கினேன்.
காலில் வியர்த்தது
ரௌசரோடு நடக்கக் கஷ்டமாய் இருந்தது
கடற்கரை ஒழுங்கைக்குள் தள்ளாடித் தள்ளாடி
அறைக்குள் போனேன்'

இக்கவிதை விபரிக்கும் மானுடர்கள் பலரைப்பெரு நகரங்களில் காணலாம். வேலையும்,
வீடுமென்று எந்தவிதச்சமூகச்செயற்பாடுகளுக்கும் நேரமின்றி, நகரத்தனிமையில்
வாடும் மானுடர்களின் நிலையை எடுத்துரைக்கும் கவிதையிது. அவரது இன்னுமொரு
கவிதை 'நகரம்' நகரத்துச்சூழல் ஏற்படுத்தும் பீலிசம் போன்ற உடல் உபாதையினை
எடுத்துக்கூறும். மண்ணுக்குப்பசுமையினைத்தரும் மரங்களற்ற நகரத்தின் மாசுற்ற
சூழலின் விளைவாக உருவாகும் ஒவ்வாமை (அழற்சி) தரும் பீலிசத்தைப்பற்றிக்கவிதை
பின்வருமாறு விபரிக்கும்:

'நகருக்குள் எனக்குப் பீலிசம் வந்தது
கிஞ்சித்தும் பச்சை மரங்கள் இல்லாத
பாதையோரங்களில்
சிவப்பு நீலம் மஞ்சள் கனலும் கடைகளில்
கவிதை நசிந்து உருகி ஆவியாகிப் போயிற்று
அது நடந்து கனகாலம்
எஞ்சியுள்ளவைகள்
மழைநாட்களில் வழிந்தோடும் குறுக்கொழுங்கைகள்.

கடல் பின்னுக்கு இருக்கிறது
(ஒருநாளும் வரக் கிடைக்கவில்லை)

வ.ந.கிரிதரனின் 'டொராண்டோவின் இரவுப் பொழுதொன்றில்....' கவிதை
'டொராண்டோ'வின் பல்வேறு பண்புகளை விபரிக்கிறது. நகரில் வாழும் வீடற்றவர்களை,
தொழிற்சாலைகளை, அவற்றில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களை, நகரத்தின் இரவு
வாழ்க்கையை, மாந்தர்களை என்று விபரிக்கும் கவிதை, கட்டடக்காட்டினுள்
தப்பிப்பிழைத்து வெற்றியுடன் வாழும் மிருகங்களை, பட்சிகளைப்பற்றியும் கூறும்.
இறுதியில் கவிதை இருப்பு பற்றிய தத்துவ விசாரத்தில் இறங்கினாலும், கவிதையில்
டொராண்டோ மாநகரம் பற்றிய தகவல்கள் நிறையவேயுள்ளன.

"பெருநகரத்துப் பரந்த 'காங்ரீட்' வனத்தின்
மத்தியில் ஒளிந்திருக்கும் இயற்கைக்
கன்னியின் வனப்பினை
இவ்விதமான இரவுப் பொழுதுகளில்தான்
ஆறுதலாக, உணர்ந்து, சிந்தித்து,
இரசிக்க முடிகிறது.
சில சமயங்களில் நகரத்தின்
மயானங்களினருகில்
நரிகளைக் கண்டு வியந்திருக்கின்றேன்.
பள்ளத்தாக்குப் பகுதிகளில்
மானினங்களைக் கண்டிருக்கின்றேன்.
குழிமுயல்களை, இன்னும் பல
உயிரினங்களையெல்லாம்
இத்தகைய இரவுப் பொழுதுகளில்
கண்டிருக்கின்றேன்.
அப்பொழுதெல்லாம்
வளைகளுக்குள் வாழ்ந்து
இரவுகளில்
இந்தக் 'காங்ரீட்' வனத்தினுள்
சஞ்சரிக்கும் அவற்றின்
படைப்பின் நேர்த்தியில்
மனதிழந்திருக்கின்றேன். "
"நகரில் துஞ்சாமலிருப்பவை
இவை மட்டும் தானென்பதில்லை!
துஞ்சாமலிருப்பவர்களும்
நிறைந்துதான் இருக்கிறார்கள்.
ஆலைத் தொழிலாளர், ஓரின,
பல்லினப் புணர்வுகளுக்காய்
வலைவிரிக்கும்
வனிதையர், வாலிபர்.
'மருந்து'விற்கும் போதை
வர்த்தகர்கள்,
திருடர்கள், காவலர்கள்....

துஞ்சாதிருத்தல் பெருநகரப்
பண்புகளிலொன்றன்றோ!"

வ.ந.கிரிதரனின் 'நகரத்து மனிதனின் புலம்பல்!' கவிதை மரங்களிலிருந்து 'காங்ரீட்' மரங்களிற்கு..மாறிய நகரங்களைப்பற்றி, அதன் விளைவாக 'இரவு வானத்துச் சுடரையும் நிலவுப்பெண்ணின் எழிலையும் ,பாடும் புள்ளையும் ,இரசிக்கும் ,உரிமை கூட ,மறுதலிக்கப் பட்டுப்போன நகரத்துச்சூழலையும் விபரிக்கும். இந்தக்கவிதை முதலில் யாழ் இந்துக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கக்கலைவிழா மலரொன்றில் வெளியானது; பின்னர் பதிவுகள், திண்ணை ஆகிய இணைய இதழ்களில் வெளியானது. வ.ந.கிரிதரனது அதி மானுடரே! நீர் எங்கு போயினிந்தீர்?' கவிதை பதிவுகள், திண்ணை இணைய இதழ்களில் வெளியான கவிதைகளிலொன்று. இந்தக்கவிதையின் மூல வடிவம் தாயகம் (கனடா) பத்திரிகையில் வெளியானது.

'காங்ரீட் '! காங்ரீட் '! காங்ரீட் ' !
சுவர்கள்! கதிருறிஞ்சிக் கனலுதிர்த்திடுங்
கள்ளங்கரவற்ற வெண்பரப்புகள்.

'சீமெந்து' சிரிக்கும் நடைபாதைகள்.

அஞ்சா நெஞ்சத் தூண்களின்
அரவணைப்பில் மயங்கிக்
கிடக்கும் இட வெளிகள்.'

ஆகியவற்றால் நிறைந்து கிடக்கும் நகரங்களைப்பற்றி, அவற்றாலேற்பட்ட சூழல் அழிவுகள் போன்ற விளைவுகளைப்பற்றிக்கேள்விகளையெழுப்பும். நகரங்களின் வரவினால் காணாமல் போன பல்லுயிர்களைப்பற்றி

அச்சமின்றிப் பறந்த ஆருயிர் நண்பர்களே!
நகை தவள நீந்திச் சுகித்த என்னருமைத் தோழர்களே!
தென்றலணைப்பில் தூங்கிக் கிடந்திட்ட
விருட்சத்துக் குழந்தைகளே!
ஆற்றிவால் நிலைகுலைந்து
நிற்கும் பிரிய சிநேகிதர்களே!

என்று எடுத்துரைக்கும்.

இவ்விதமாக தமிழ்க்கவிதைகள் சில எவ்விதம் நகர் பற்றிய பதிவுகளை மேற்கொண்டுள்ளன என்பதை ஓரளவுக்குச் சான்றுகள் அடிப்படையில் விபரித்துள்ளது இக்கட்டுரை. எதிர்காலத்தில் மேலும் பல படைப்புகளை உள்வாங்கி இக்கட்டுரை விரிவுபடுத்தப்படும்.

உசாத்துணை நூல்கள் / ஆக்கங்கள்:

1. கவிதை 'நகரம்' - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (சுதந்திரன் மார்ச் 18, 1951)
2. வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் கவிதைகள் பெருந்தொகை
3. நீ இப்பொழுது இறங்கும் ஆறு - சேரன் (கவிதைத்தொகுப்பு)
4. வசந்தம் 91 - நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன் (கவிதைத்தொகுப்பு)
5. பனிவயல் உழவு - திருமாவளவன் (கவிதைத்தொகுப்பு)
6. வ.ந.கிரிதரன் கவிதைகள் (பதிவுகள் இணைய இதழ்)

24. மக்கள் இலக்கியம் படைத்த வித்துவான் வேந்தனார்!

-- இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியத்தில் வித்துவான் வேந்தனாரின் எழுத்துலகப்பங்களிப்பு முக்கியமானது. அவரது நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி நூற்றாண்டு விழாமலர் 548 பக்கங்கங்களைக் கொண்ட விரிவான நூலாக வெளியாகியுள்ளது. அம்மலரில் வெளியான எனது கட்டுரையிது. மலரைச் சிறப்பாக வெளியிட்ட அவரது மகனும், கவிஞரும் , நண்பருமான வேந்தனார் இளஞ்சேய் அவர்கள் இதன் மூலம் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்திருக்கின்றார். வாழ்த்துகிறேன். -

வித்துவான் வேந்தனாரைப் பற்றி எனது மாணவப் பருவத்திலேயே எனக்கு மிகுந்த மதிப்பிருந்தது. வித்துவான்களில் அவர் சமுதாயப் பிரிக்கை அதிகமுள்ள, முற்போக்கான வித்துவான். பாரதியின் வழிவந்த மரபுக் கவிஞரான அவர் சிறந்த குழந்தைக்கவிஞர்களிலொருவராகவும் தென்பட்டார். அவரது மானுட விடுதலைக் கவிதைகளில் தொனிக்கும் முற்போக்குக் கருத்துகளெல்லாம் அவற்றைத்தான் எனக்கு எடுத்தியம்பின. பண்டிதர்கள் என்றாலே பழமைவாதிகள் என்றோர் எண்ணம் நிலவுவதுண்டு. ஆனால் இதற்கு விதிவிலக்காகத் திகழ்ந்த பண்டிதர்களில் வித்துவான் வேந்தனார், எழுத்தாளர் சொக்கன் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். வித்துவான் வேந்தனார் அவர்கள் பழமையின் சிறப்பம்சங்களைப்பேணிய அதே சமயம், புதுமையின் சிறப்பம்சங்களையும் உள்வாங்கி இலக்கியம் படைத்தவர்; மக்கள் இலக்கியம் படைத்தவர்.

வேந்தனாரைப்பற்றி விரிவாக அறியும் சந்தர்ப்பம் என் வாழ்க்கையிலேற்பட்டதற்கு முக்கிய காரணம் அவரது புத்திரர்களிலொருவரான வேந்தனார் இளஞ்சேய். நான் யாழ் இந்துக்கல்லூரியில் எட்டாம் வகுப்பில் சேர்ந்த சமயம் என் வகுப்பில் என்னுடன் ஒன்றாகக் கல்வி பயின்ற மாணவர்களிலொருவர். என் பதினம் வயதுகளில் இளஞ்சேயும், நானும் அடிக்கடி வாசிப்பதற்காக ஒருவருக்கொருவர் எம்மிடமுள்ள நூல்களை இரவல் கொடுப்பதுண்டு. பல சந்தர்ப்பங்களில் யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரிக்கண்மையிலிருந்த அவரது இல்லத்துக்குச் சென்றதுண்டு. அக்காலகட்டத்தில் வேந்தனார் இளஞ்சேய் அவர்கள் சிறந்த பேச்சாளராகத் திகழ்ந்தார். இன்று தந்தையைப்போல் எழுத்துலகிலும் தன் எழுத்தாற்றலைக் காட்டி வருகின்றார். தந்தையாரின் படைப்புகளைத் திரட்டி , நூல்களாகத்தொகுத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்து வருகின்றார். வாழ்த்துகின்றேன்.

வேந்தனாரின் இலக்கிய நோக்கினை அவரது பின்வரும் கவிதை வரிகளினூடு பார்க்கலாம்,

“பாடுகின்றோர் எல்லோருங் கவிஞ ரல்லர்
பாட்டென்றாற் பண்டிதர்க்கே உரிமை யல்ல
ஓடுகின்ற பெருவெள்ளப் பெருக்கே போல
உணர்ச்சியிலே ஊற்றெழுந்த ஒளியால் ஓங்கி
வாடுகின்ற மக்களினம் மாட்சி கொள்ள
மறுமலர்ச்சிப் பெருவாழ்வை வழங்கு மாற்றல்
கூடுகின்ற கொள்கையினால் எழுச்சி கொண்டு
குமுறுகின்ற கோளரியே கவிஞ னாவான்”

என்று அவர் பாடினார். வித்துவானான அவரே 'பாட்டென்றால் பண்டிதர்க்கு மட்டும் உரிமையல்ல' என்று சாடினார். கூடவே 'வாடுகின்ற மக்களினம் மாட்சி கொள்ள மறுமலர்ச்சிப் பெருவாழ்வை வழங்கு மாற்றல் கூடுகின்ற கொள்கையினால் எழுச்சி கொண்டு குமுறுகின்ற கோளரியே கவிஞனாவான்' என்று எடுத்துரைத்தார். அதற்கேற்ப குமுறுகின்ற கோளரியாக விளங்கிய கவிஞன் அவர். 'மக்களினம் மாட்சி கொள்ள மறுமலர்ச்சிப் பெருவாழ்வை வழங்கு மாற்றல் கூடுகின்ற கொள்கை' இதுவே அவரது பிரதானமான இலக்கிய நோக்காக நான் கருதுகின்றேன்.

மேலும் மேற்படி 'கவிஞன்' என்னும் கவிதையில் அவர் பின்வருமாறும் பாடுவார்:

“பஞ்சனையில் வீற்றிருந்தே பனுவல் பார்த்துப்
பாடுகின்ற கவிதைகளும் பாராள் வேந்தர்க்
கஞ்சியவர் ஆணைவழி அடங்கி நின்றே
ஆக்குகின்ற கவிதைகளும் அழிந்தே போகும்..”

“வீட்டிற்குள் வீற்றிருந்தே கொள்கை யின்றி
விண்ணப்பப் பதிகங்கள் விளம்பு வோரை
ஏட்டிற்குள் கவிஞரென எழுதி னாலும்
இறவாத கவிஞரையே உலகம் ஏற்கும்”

அதிகாரத்திற்கஞ்சி, பிழைப்புக்காய் ஆக்கப்படும் கவிதைகளெல்லாம் அழிந்தே போகும் என்று அவர் கூறியவற்றின் உண்மையினை நாம் நேரிலேயே பல தடவைகள் பார்த்ததுண்டு. இவ்விதமாகக் கொள்கையின்றி விண்ணப்பப் பதிகங்கள் எழுதுவோரை ஏடுகள் கவிஞரென எழுதி வைத்தாலும் கால ஓட்டத்தில் இறவாத கவிஞரையே உலகம் ஏற்கும் என்பதுதான் எத்துணை உண்மையான வார்த்தைகள். பாரதியாரின் வாழ்க்கையே இதற்கொரு சிறந்ததொரு உதாரணம். இறவாத அவரது கவிதைகள் இன்றும் நிலைத்து வாழ, அவரது காலகட்டத்தில் அவரை எள்ளி நகையாடிய எத்தனைபேரை ஏடுகள் சிலாகித்திருக்கும். தூக்கிவைத்துப் புகழ்மொழி பேசியிருக்கும். இன்று அத்தகையவர்களில் பலர் காலவெள்ளத்தில் அடியுண்டு போகவில்லையா? இதுபோல்தான் இன்றைய பத்திரிகை, சஞ்சிகைகள் பலவற்றில் காணப்படும் பெயர்களில் பலவற்றை இன்னும் ஐம்பது வருடங்களில் காண முடியாது போய் விடலாம். அதே சமயம் இன்று காணமுடியாத பல பெயர்கள், திறமை காரணமாக மீள்பரிசோதனை செய்யப்பட்டு நிலைத்து நிற்கப் போவதையும் வரலாறு பதிவு செய்யும்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் வேந்தனாரின் சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான பங்களிப்பு மகத்தானது. சோமசுந்தரப் புலவரைத் தொடர்ந்து இவரது பல சிறுவர் கவிதைகள் தமிழ்ப் பாடநூல்களில் சேர்க்கப்பட்டன. வேந்தனாரின் புகழ்பெற்ற குழந்தைப் பாடலான 'அம்மாவின் அன்பு' என்னும் தலைப்பில் வெளியான 'காலைத் தூக்கிக் கண்ணிலொற்றி..' நவாலி சோமசுந்தரப்புலவரின் 'ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை' என்னும் குழந்தைகளுக்கான பாடல் போல் தமிழ் இலக்கியத்தில் நிலைத்து நிற்குமொரு சிறந்த பாடல். 'அம்மாவின் அன்பு' பாடலின் முழு வடிவமும் கீழே:

காலைத் தூக்கிக் கண்ணில் ஒற்றிக்
கட்டிக் கொஞ்சம் அம்மா
பாலைக் காய்ச்சிச் சீனி போட்டுப்
பருகத் தந்த அம்மா.

புழுதி துடைத்து நீரும் ஆட்டிப்
பூவுஞ் சூட்டும் அம்மா

அழுது விழுந்த போதும் என்னை
அணைத்துத் தாங்கும் அம்மா.

அள்ளிப் பொருளைக் கொட்டிச் சிந்தி
அழிவு செய்த போதும்
பிள்ளைக் குணத்தில் செய்தான் என்று
பொறுத்துக் கொள்ளும் அம்மா.

பள்ளிக் கூடம் விட்ட நேரம்
பாதி வழிக்கு வந்த
துள்ளிக் குதிக்கும் என்னைத் தூக்கி
தோளிற் போடும் அம்மா.

பாப்பா மலர்ப் பாட்டை நானும்
பாடி ஆடும் போது
வாப்பா இங்கே வாடா என்று
வாரித் தூக்கும் அம்மா.

‘நாட்டில் அன்பு’ என்னுமொரு சிறுவர் கவிதையில் வேந்தனார் பின்வருமாறு கூறுவார்:

“பொருளும் நிலமும் எவர்க்கும்
பொதுவாய் இருத்தல் வேண்டும்
அருளுந் தொண்டும் உலகை
ஆளப் பார்க்க வேண்டும்”

பொருளும் நிலமும் எவர்க்கும் பொதுவாய் இருத்தல் வேண்டும் என்னும் தனது
எண்ணத்தை அவர் எத்துணை அழகாகக் குழந்தைகளுக்குக் கூறுகின்றார் பாருங்கள்!
பொதுவுடமைத் தத்துவத்தினை இதனைவிட எளிமையாகக் குழந்தைகளுக்குப்
புரியும்படி கூற முடியுமா?

இரசிகமணி கனகசெந்திநாதன் வேந்தனாரின் கவிதைகளில் குறிப்பாகச் சிறுவர்
கவிதைகளில் மனதைப் பறிகொடுத்தவர். வேந்தனாரின் கவிதைகளைப் பற்றி, சிறுவர்
கவிதைகளைப் பற்றி ‘வியத்தகு குழந்தைப் பாடல்கள் பாடிய வேந்தனார்’ (தினகரன்),
‘பாட்டி எங்கள் பாட்டி’ (ஈழநாடு), ‘பாலைக் காய்ச்சிச் சீனிபோட்ட பாவலன்’ மற்றும்
‘வித்துவான் வேந்தனார்’ (ஈழகேசரியில் வெளிவந்த ஈழத்துப் பேனா மன்னர்கள்
தொடரில்) எனக் கட்டுரைகள் பல எழுதியவர். சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தபோதெல்லாம்
அவற்றைப் பற்றிச் சிலாகித்துப் பேசியவர்.

வேந்தனாரது குழந்தைக் கவிதைகளில் காணப்படும் இன்னுமொரு சிறப்பு சக
உயிர்களிடத்தில் அவர் காட்டும் அன்பு. பரிவு. ‘மான்’ என்னும் கவிதையில் மான்களை
வேட்டையாடும் மானிடர்களின் செயலை

‘குட்டியோடு மான்கள்
கூடித் திரியும் போது
சுட்டு வீழ்த்த லாமோ
துன்பஞ் செய்ய லாமோ’ எனச் சாடுவார். மான்களை

‘துன்பப் படுத்தி டாமல்
தோழ ராகக் கொள்வோம்’ என்பார். இவ்விதமே ‘அணில்’ கவிதையிலும்

'கூட்டில் அணிலைப் பூட்டி - வைத்தல்
கொடுமை கொடுமை யடா
காட்டில் மரத்தில் அணில்கள் - வாழும்
காட்சி இனிய தடா' என்றும்,

'துள்ளும் அணிலின் கூட்டம் - எங்கள்
சொந்தத் தோழ ரெடா' என்றும் பாடுவார்.

'கூண்டிற் கிளி' என்னும் கவிதையில் பவளம் என்னும் சிறுமி கூண்டில் கிளியை அடைத்து வைத்திருக்கின்றாள். கூண்டில் அடைத்து வைப்பதன் மூலம் அக்கிளியைப் பூனையிடமிருந்து காப்பதாகவும், அதற்கு உணவுகள் தருவதாகவும் எண்ணுகின்றாள். அவளைப் பார்த்துக் அந்தக் கிளியானது கூண்டினுள் அடைத்து வைக்கப்பட்ட நிலையில் வாழும் தன் அடிமை வாழ்வினை விளக்குகின்றது. இறுதியில் உண்மையினைப் புரிந்து கொண்ட பவளம் அக்கிளியைப் பார்த்து

'நல்ல மொழிகள் கூறியே
நாண வைத்தாய் என்னைநீ
செல்வக் கிளியென் தோழியே
சிறையை நீக்கி விடுகின்றேன்.

கூட்டில் உங்கள் குலத்தினைக்
கொண்ட டைத்தல் கொடியது
காட்டில் வானிற் பறந்துநீர்
காணும் இன்பம் பெரியது.'

என்று கூறியவாறு

'பவளம் கூட்டைத் திறந்தனள்
பச்சைக் கிளியும் பறந்தது
அவளும் வாளைப் பார்த்தனள்
அன்புக் குரலுங் கேட்டது'

இவ்விதமாக குழந்தைப் பாடல்களில் சக உயிர்களிடத்தில் அன்பு காட்டுதலை வலியுறுத்தும் வேந்தனார் பெரியவர்களுக்காக எழுதிய கவிதைகளிலும் இவ்விதமே தன் எண்ணங்களைப் பாரதியைப் போல் வெளிப்படுத்துவார். சமூகத்தில் நிலவும் மூட நம்பிக்கைகளிலொன்று தெய்வங்களுக்குப் பலி கொடுப்பது. அதனைப் பற்றியதொரு கவிதை 'உலகம் எங்கள் தாயகம்'. அதில் அக்கொடுஞ் செயலினை

'ஆட்டை அன்புக் கோவில்முன்
அறுக்கும் கொடுமை அகற்றுவோம்
நாட்டில் இந்தக் கொடுமையோ
நாங்கள் காட்டு மறவரோ.' என்று சீற்றத்துடன் கண்டிக்கும் கவிஞர் நாட்டில் நிலவும் தீண்டாமைக் கொடுமையினையும் கண்டிப்பார்

'பாழுஞ் சாதிப் பகுப்பெலாம்
பட்ட தென்று பாடுங்கள்' என்று.

வேந்தனாரின் இளம் பருவம் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் கீழ் இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகள் அடிமைகளாக இருந்த காலகட்டம். அன்றைய சூழலில் அன்னியர் ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெறுவதை ஆதரித்து பாரதியைப் போல் வேந்தனாரும் கவிதைகளை யாத்தார். அதே வேந்தனார் பின்னர் தமிழின், தமிழரின் இன்றைய நிலையினை எண்ணிப் பொருமினார். இவற்றிற்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் பற்றியெல்லாம் அவர் நெஞ்சு தொடுத்த வினாக்களையும், அவற்றிற்கான அவரது விடைகளையும் புலப்படுத்தும் வகையிலுள்ளன அவரது கவிதைகள் குறிப்பாகக் காவியங்கள்.

தமிழரின் இன்றைய தாழ்ந்த நிலைக்குக் காரணங்கள் எவையாகவிருக்கும்? அவரது கவிதைகளினூடு அவற்றைக் காண்போம். தமிழரின் தாழ்ந்த நிலைக்கு முக்கியமான காரணங்களிலிரண்டு சாதிப் பாகுபாடும், சமயப் பிரிவுகளும். இதனையே அவரது 'வீரர் முரசு' கவிதையில் வரும் பின்வரும் வரிகள் புலப்படுத்தும்:

'ஆளு கின்ற எம்மை யின்றும்
அடிமை யாக வைத்திடும்
தாழு கின்ற சாதி சமயச்
சண்டைக் கான மெரியவே
மூளு கின்ற சுதந்தி ரத்தீ
முனைந்தெ முந்த துடிப்பினாற்
சூழுகின்றோம் தமிழ ரென்று
சொல்லி முரசைக் கொட்டுவோம்'

'வியத்தகு குழந்தைப் பாடல்கள் பாடிய வேந்தனார்' என்னும் தனது கட்டுரையில் இரசிகமணி கனக் செந்திநாதன் பின்வருமாறு கூடி முடித்திருப்பார்: " அவரது குழந்தைப் பாடல்கள் தனிநூலாக அழகான படங்களுடன் பெரிய அளவில் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவந்து ஈழத்துக் குழந்தைகளின் நாவை இனிக்கச் செய்தல் வேண்டும் என்பது எனது அவா' என்ற அவரது அவாவினை வித்துவான் வேந்தனாரின் குடும்பத்தினரின் உதவியுடன் எழுத்தாளர் எஸ்.பொ.வின்'மித்ர ஆர்ட்ஸ் & கிரியேஷன்ஸ்' (தமிழகம்) பதிப்பகத்தினர் நிறைவேற்றி வைத்திருக்கின்றார்கள்.

இவ்விதமாக மக்கள் இலக்கியம் படைத்த எழுத்தாளர் வேந்தனாரின் பங்களிப்பானது தமிழிலக்கியம் பற்றிய அவரது கட்டுரைகளுக்காகவும், கவிதைகளுக்காகவும், குழந்தை இலக்கியப்பங்களிப்புக்காகவும் என்றென்றும் நினைவு கூரப்படும். அவரது படைப்புகள் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்தவை; சேர்ப்பவை. வரலாற்றில் நிலைத்து நிற்கும் வளமான படைப்புகள் அவை. ஒன்று மட்டும் உண்மை. பாரதியைப் போல், புதுமைப் பித்தனைப் போல் வேந்தனாரின் வாழ்வு குறுகியதாக அமைந்த போதிலும், அக்குறுகிய காலகட்டத்தில் அவர் சாதித்தவை அளப்பரியன. அவரது படைப்புகள் மேலும் பல மீள்பதிப்புகளாக, புத்தம் புதிய பதிப்புகளாக வெளிவர வேண்டும். இலக்கியமென்ற பெயரில் குப்பைகளையெல்லாம் நூற்றுக் கணக்கில் வெளியிடும் பதிப்பகங்கள், வேந்தனார் போன்ற படைப்பாளிகளின் படைப்புகளையெல்லாம் நூலுருவாக்க வேண்டும். இத்தகைய படைப்பாளிகளின் படைப்புகளையெல்லாம் அவரவர் குடும்பத்தவரே வெளியிட வேண்டுமென்ற நிலை எதிர்காலத்திலாவது மாற வேண்டும். தற்போது வேந்தனாரின் படைப்புகளையெல்லாம் தேடி எடுத்து வெளியிட்டுவரும் அவரது குடும்பத்தவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கிய உலகு என்றென்றும் கடமைப்பட்டிருக்கும்.

நன்றி: பதிவுகள்.காம்

25. எனது குறிப்பேட்டுப் பதிவுகள்.. (ஓர் ஆவணப்பதிவு) - 1 -

எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் மார்க்சிய நூல்களை வாங்கிப்படிக்கத்தொடங்கிய காலகட்டம். அதுவரை தமிழ், இனம், பழம் பெருமை என்று உணர்வுகளின் அடிப்படையில் சமுதாய அரசியற் பிரச்சினைகளை அணுகிக்கொண்டிருந்தவனை, தர்க்கரீதியாக, அறிவு பூர்வமாக அணுகத்தூண்டியவை மேற்படி மார்க்சிய நூல்களே. 'சி.ஆர்.கொப்பி' என்று அழைக்கப்படும் நீண்ட தாள்களை உள்ளடக்கிய பேரேட்டில் (பொதுவாகக் கணக்கு வழக்குகளை எழுதக் கடை வியாபாரிகள் பாவிக்கும் குறிப்புப் புத்தகம் என்று நினைக்கின்றேன்) நேரம் கிடைத்தபோதெல்லாம் பல் வேறு விடயங்களைப்பற்றிய என் எண்ணங்களை எழுதிவரத்தொடங்கினேன். முகப்பு அட்டையில் எனக்குப் பிடித்த பாரதியாரின், அறிஞர்களின் கருத்துகளை எழுதி, உள்ளட்டை மற்றும் முதற் பக்கத்தில் எனக்குப் பிடித்த ஆளுமைகளின் படங்களை ஒட்டி அக்குறிப்புப்புத்தகங்களை அலங்கரித்தேன்.

ஒவ்வொரு குறிப்புப் புத்தகத்தையும் தனி நூலாக, தலைப்புக்கொடுத்து வடிவமைத்தேன். இவ்விதம் எழுதிய நூல்களில் ஒரு சில இன்னும் என் கை வசமுள்ளன. ஏனையவை 83 இனக்கலவரத்துக்குப் பின் தோன்றிய அரசியற் சூழலில் தொலைந்து போய்விட்டன. அல்லது யார் கைகளிலாவது அவை இன்னுமுள்ளனவா தெரியவில்லை.

1. நூல் 1 : இயற்கையும், மனிதனும் (கட்டுரைகள், கவிதைகள், கருதுகோள்கள்)
2. நூல் 2: பிரபஞ்சமும், மனிதனும் (கட்டுரைகள், கவிதைகள், கருதுகோள்கள்)
3. நூல் 3: தத்துவம், அரசியல், காதல் (கட்டுரைகள், கவிதைகள், கருதுகோள்கள்)
4. நூல் 4: கதை, கட்டுரை, கவிதைகள், எண்ண உருவகங்கள்

தற்போது இந்நூல்களின் அட்டைகள் கழன்று, தாள்களெல்லாம் ஒழுங்குமாறிக் கிடக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் இயலுமானவரையில் ஒழுங்குபடுத்தி, இவற்றிலுள்ளவற்றை அப்படியே எவ்வித மாற்றமும் இல்லாமல் மீண்டும் ஒரு பதிவுக்காகப் பிரசுரிப்பதா அல்லது பிழை, திருத்தம் செய்து பிரசுரிப்பதா என்றொரு சிந்தனை வளையவருகின்றது. ஏனெனில் அக்காலகட்டத்திலிருந்த உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் இந்நூல்களிலுள்ள ஆக்கங்களில் பாவிக்கப்பட்டுள்ள சொற்கள், கருத்துகள் சிலவற்றை இக்காலகட்டத்தில் நான் பாவிப்பதில்லை. ஆனால் ஆக்கங்களின் அடிப்படைக்கருத்துகளில் பெரிதாக மாற்றமேதுமில்லையென்றே தோன்றுகின்றது. பிழை, திருத்தி எழுதினால் ஒரு காலகட்டப்பதிவுகளின் உண்மைத்தன்மை தொலைந்துபோகும் அபாயமுள்ளது. இது விடயத்தில் இன்னும் தெளிவான முடிவெதுவும் எடுக்கவில்லை.

இந்நூல்களிலுள்ள படைப்புகள் சில ஏற்கனவே கனடாவில் வெளியான தாயகம் (பத்திரிகை, சஞ்சிகை), தேடல் (சஞ்சிகை) மற்றும் பதிவுகள், திண்ணை ஆகிய இணைய இதழ்களில் வெளியாகியுள்ளன. எனது கவிதைகள் சில (எங்கோயிருக்கும் ஒரு கிரகவாசிக்கு, எழுக அதிமானுடா போன்ற மேலும் சில கவிதைகள்) இக்குறிப்பேடுகளில் உள்ளவைதாம்.

அதுபோல் பாரதியார் பற்றிய கட்டுரைகள் சில 'தாயகம்' (கனடா) பத்திரிகை/சஞ்சிகையில் வெளிவந்துள்ளன. 'தேடல்' சஞ்சிகையில் வெளியான 'பாரதி ஒரு மார்க்சியவாதியா?'; கட்டுரையும் இக்குறிப்பேட்டில் எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளிலொன்றுதான்.

இக்குறிப்பேடுகளிலுள்ள மேலும் சில அவ்வப்போது 'குறிப்பேட்டுப் பதிவுகள்' என்னும் தலைப்பில் 'பதிவுகள்' இணைய இதழில் வெளியாகியுள்ளன. 'திண்ணை' இணைய

இதழிலும் ஒரு சில வந்திருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கின்றேன். ஆனால் சரியாக ஞாபகமில்லை.

நூல் 1 (இயற்கையும் மனிதனும்) தொகுதியில் நீண்ட கட்டுரைகள் இரண்டு உள்ளன.

ஒன்று: முதலாளித்துவவாதிகளும், கம்யூனிஸ்டுகளும், மதவாதிகளும், மனிதனும், அவனுடைய பிரச்சினைகளும், அவற்றிற்கான தீர்வும்; இரண்டு அத்தியாயங்களையும், பத்து பக்கங்களையும் கொண்ட கட்டுரை. [*இப்பொழுது எழுதியிருந்தால் மனிதன் போன்ற சொற்பதங்களைத் தவிர்த்திருப்பேன்.]

இரண்டு: மார்க்சியமும், இலங்கைத்தமிழர் பிரச்சினையும் பற்றியதொரு சிறு ஆய்வு! [*இப்பொழுது எழுதியிருந்தால் சிறு ஆய்வு என்பதற்குப் பதில் 'சிறுநாய்வு' என்றெழுதியிருப்பேன். இருந்தாலும் சிறு ஆய்வு கருத்தினடிப்படையில் தவறானதல்ல.]

இக்கட்டுரை நான்கு அத்தியாயங்களைக்கொண்ட பதினைந்து பக்கங்களைக்கொண்ட கட்டுரை.

அத்தியாயம் ஒன்று: கம்யூனிஸ்டுகளும், கடவுளும், மதவாதிகளும், பரிணாமமும். அத்தியாயம் இரண்டு: மார்க்சியமும் அதன் மீதான நாத்திகம், பயங்கரவாதம் பற்றிய குற்றச்சாட்டுகளும். அத்தியாயம் மூன்று: மானுட வர்க்கப் பிரச்சினைகளும், அக உணர்வுகளும் பற்றியதொரு கற்பனாவாதம். அத்தியாயம் நான்கு: புரட்சிகளும், புரட்சிகர , எதிர்ப்புரட்சிகரச் சக்திகளும் (இலங்கைத்தமிழர் பிரச்சினையுட்பட)

எனது குறிப்பேட்டுப் பதிவுகள்.....: ஒன்பது கவிதைகள்!

1. கவிதை: இந்த மனிதர்! இந்த உலகம்! இந்தப் பிரபஞ்சம்!

ஆ...இந்த மெல்லிய இளந்தென்றல்...
இடையில் கலந்து வருமெழில் மலர்களின்
சுகந்த நறுமணம்...
பசுமை மண்டிக் கிடக்கும் வயல்வெளிகளில்
பாடிப் பறந்திடும் வானம்பாடிகளின்
இன்ப கானங்கள்...
ஆகா! ஆகா! ஆகா!
எத்துணை இனிமையானவை!
எத்துணை இன்பமானவை!

பதுங்கிக் காடுகளில் புகுந்துவரும்
நதிப்பெண்களே!
நான் உங்களை எவ்வளவு காதலிக்கிறேன்
தெரியுமா? இளமை கொஞ்சமெழுங்கெழிற்
துள்ளல் நடைகண்டு மோகத்தீயாலெந்தன்
நெஞ்சம் வேகுகின்றதே! புரியவில்லையா
பெண்களே!

மெல்லிய கருக்கிருளில் ஆழ்ந்து கிடக்கும்
அதிகாலைப் பொழுதுகளில்,

தூரத்தே ஒதுங்கி நின்று கண்சிமிட்டும்
 நட்சத்திரத் தோகையரே!
 உங்களைத்தான் தோகையரே!
 நீங்கள்தான் எத்துணை அழகானவர்கள்!
 எத்துணை அழகானவர்கள்!
 நான் உங்களையெல்லாம் எவ்வளவு
 நேசிக்கின்றேன் தெரியுமா? என்னினிய
 தோழர்களே!
 இந்த மண்ணினை, இந்தக் காற்றினை,
 இந்த வெளியினை, அடிவானினை,
 இந்த எழில் மலர்களை, மரங்களை,
 இந்தச் சூரியனை, இதன் ஒளியினை,
 இவற்றையெல்லாம் நான்
 மனப்பூர்வமாக நேசிக்கின்றேன்.

இதோ இங்கே வாழும் இந்த மானுடர்களை,
 ஆபிரிக்கக் கறுப்பினத்தவர்களென்றாலென்ன
 அமெரிக்க வெள்ளையரென்றாலென்ன,
 அரபு முஸ்லிமாளென்றாலென்ன,
 ஆசிய தேசத்தவரென்றாலென்ன,
 இவர்களையெல்லாம்,
 இந்த மானுடர்களுையெல்லாம்
 நான் நேசிக்கின்றேன்.
 நான் நேசிக்கின்றேன்.
 விரிந்த, பரந்த இப்பிரபஞ்சத்துக்
 கோள்களை, கதிர்களை, பால் வீதிகளை,
 ஆங்கு வாழும் தகைமைபெற்ற
 உயிர்களையெல்லாம்
 நான் நேசிக்கின்றேன்.
 நான் நேசிக்கின்றேன்.
 நான் நேசிக்கின்றேன்.
 இந்த உயிர்களிற்காகவே
 இந்தப் பிரபஞ்சத்துப் புதிர்களை
 விடுவிப்பதற்காகவே
 என் நெஞ்சில் பொங்கு முணர்வுகளை
 எழுத்தாக வடிக்கின்றேன்.
 ஆமாம்! ஆமாம்! ஆமாம்!
 ஆமாம்! ஆமாம்! ஆமாம்!
 5/3/1983

மே 29, 1983

2. கவிதை: கற்பனைப் பெண்ணே!

கற்பனைப் பெண்ணே! எங்கேயடி போயொளிந்து கொண்டாய்?
 பாலஸ்தீனத்து மணல்மேடுகளிற்குள்ளா?
 அங்கு நிச்சயம் போயிருக்க முடியாது. அங்குனக்கென்ன
 வேலை.
 கற்பனையில் கனவு கண்டிட அவர்களிற்கெங்கே நேரம்?
 தர்மத்திற்கான புனிதப் போரொன்றினையங்கு நீ

கண்டிடலாம்.
 சத்தியத்தின் ஆவேசத்தில் வீசிடுங் காற்றின்
 வெம்மையினை அங்கு நீ ஸ்பரிசித்திடலாம்.
 ஒருபுறத்தே மாடமாளிகளைகளில் கூட கோபுரங்களில்
 ஆணவத்தினெக்காளிப்பு தாண்டவமாடிடுகையில்
 மறுபுறத்திலோ
 காடுகளிலும் மேடுகளிலும் பள்ளத்தாக்குகளிலும்
 'மரணத்துள் வாழு'மொரு நிலையிங்கேன்?
 கற்பனைப் பெண்ணே! அடி கற்பனைப்பெண்ணே!
 நிஜங்களின் தரிசனம் உனக்குக் கிடைத்ததா?
 ஏழ்மையிலவை தூங்கிக் கிடக்கின்றனவே. உனக்குத்
 தெரிந்ததா?
 புரிந்து கொண்டால் அறிந்து தெரிந்து கொண்டால்.. வாடி! வா!
 இக்கவிதன் மடியில் நெஞ்சில் உனக்கு
 நிறையவே இடமுண்டு. வாடி! வா!
 - மே 29, 1983 -

3. கவிதை: பொறியின் கதை!

சிறு வித்தொன்றிலிருந்தொரு பெருவாலமரமும்
 செழித்திலை தளிர்ந்து நிற்கும்.
 உருவொன்றினளவிற்கும்
 உள்ளடக்கத்திற்கும் தொடர்புண்டாமோ?
 உண்டென்பார் மதியற்ற பெருமூடர்!
 ஒரு சிறு பொறியுமொருபோதில் பெருநெருப்பெனவே
 ஓங்கிச் சுவாலை விட்டிடுமேயென்பதனையறியாரே
 ஒருவேளை அவ்விதம் எண்ணுவர்; மதியிலிகாள்!
 கருத்தொன்றின் பெருவீச்சில்
 உருச்சிறுத்தேயுலர்ந்தொழிந்திட்டவரசுகளின்
 வரலாறோ பலப்பல.
 ஒரு சத்தியத்தின் ஒளிநாடி பறக்கின்ற பொறியெனிலோ
 ஒருநாளில் பெரும் சுவாலையெனவேயொளி வீசிச் சுடர்ந்திடுமே!
 அதனொளியில் சடசடத்துதிர்ந்துவிடும் அழுக்காறுச் சுவரெலாமே.
 எரிந்து, பொசுங்கிச் சுவாலையெனவே ஆயிடுமே தீமையெலாம்.
 உருவொன்றினளவிற்கு முள்ளடக்கத்திற்கும் தொடர்புண்டாமோ?
 உண்டென்பார் மதியற்ற பெருமூடர்!
 ஒரு சிறுபொறியுமொருபோதில் பெருநெருப்பெனவே
 ஓங்கிச் சுவாலை விட்டிடுமேயென்பதனை யறியாரே
 ஒருவேளை யிவ்விதம் எண்ணுவர்; மதியிலிகாள்!
 29/05/1983

நவம்பர் 10, 1982

4. கவிதை: கோழைகளோ நாம்!

முள்ளந்தண்டொடிந்த கோழைகளோ
 நாமெலாம். பொய்மை
 படர்ந்துளதே பொய்கைப்
 பாசியென.
 நெஞ்சத்துரமெலாம் வற்றியதே

கோடை நீரென.
 ஐயகோ! கேடுகெட்ட வாழ்வு
 வாழ்கின்றோமே பேடிகளாய்
 நாமெல்லாம்.
 எலும்பெல்லாம் நடுநடுங்கிக்
 கிடந்திடுதே உக்கிய தண்டெனவே.
 மானமிழந்து, மதிகெட்டு எம்வாழ்வெலாம்
 பாழானதே பாலைகளாயிதுவரை.
 துப்பாக்கிகள் கொணர்ந்து வரும்
 சிப்பா(பே)ய்களின் சிரிப்பொலியில்
 நடுங்கிச் செத்திடுவமே நாணமற்ற
 பாபிகளாய்.
 எரிகிறதே நெஞ்செல்லாம்; கனன்றெறிகிறதே
 ஓங்கிடும் காட்டுச் சுவாலையெனவே. செஞ்
 சுவாலையின் தீக்கங்குகள் வீசி வீசிப்
 பரவட்டும் நாற்றிசையும். வீசி வீசிப்
 பரவட்டும் நாற்றிசையும்.
 - நவம்பர் 10, 1982 -

5. சமர்ப்பணமொன்று.....

இந்தச் சொல் மாலையை நானுக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.
 ஏனெனில் என்னால் தற்சமயம் மட்டுமல்ல
 இப்பிறவியிலேயே செய்யக் கூடியது இது ஒன்றுதான்.
 சிலவற்றைச் சொல்லாமலிருக்க முடிவதில்லை.
 இதுவும் அப்படிப்பட்டதொன்றுதான். இதயத்தின்
 கோடியினில் கொலுவாக்கிடவேண்டிய நினைவு;
 உறவு.
 உந்தன் சின்னஞ்சிறிய ஆனால் எளிய, இனிமையான
 அதிகாலையெயொத்த உலகில் பாடல்களை, வசந்தங்களை,
 அருவிகளை, நீரூற்றுகளை,
 நீ வார்த்தைகளால் சொல்லிவிடவேண்டிய தேவையென்ற
 ஒன்று இங்கிருந்ததில்லை.
 உனது அந்தக் கண்கள் எல்லாவற்றையுமே எனக்குக்
 கூறிவிட்டன.
 வாழ்வின் அர்த்தங்களைப் புரியாததொரு பொழுதினில்
 நீயாகவே இந்தச் சிறைக்குள் வந்து சிக்குண்டது
 உனக்கே தெரியும்.
 அர்த்தங்களைப் புரிந்த நிலையில்.. இன்றோ
 விடுபட முடியாததொரு நிலை. அது
 உனக்கும் புரியும். எனக்கும் தெரிகின்றது.
 நான் வேண்டக் கூடியதெல்லாம் இது ஒன்றுதான்:
 உன் இரக்கமிக்க நெஞ்சினில் அமைதி நிறையட்டும்.
 வீதியினில் நீ எழிலெனப் படர்கையில்
 கூடவே ஒரு சோகமும் படர்வதை
 என்னால் அறிய முடிகின்றது.
 எனக்கே புரியாமல், திடீரென உன்னாலெங்ஙனம்
 நுழைந்திட முடிந்தது? நெஞ்சினில்தான்.

கள்ளமற்ற, வெள்ளைச் சிரிப்பில்
 பரவிக் கிடக்கும் அந்த இனிமை...
 அதன்பின்னே தெரியுமந்த அழுத்தம்...
 அபூர்வமாக மலரும் சில மலர்களில்
 நீயும் ஒன்றென்பதை அவையே உணர்த்தும்.
 அன்று ஓயிலாகச் செல்கையில், ஓரக்கண்ணால்
 சிறைப்பிடித்துச் சென்றாயே. அந்தப் பார்வையை.
 நான் உனக்குச் சொல்வதெல்லாம்,
 சொல்ல முடிந்ததெல்லாம் இதனைத்தான்.
 அந்தப் பார்வையைத் தப்பியோடிட ஒருபோதுமே
 விட்டிடாதே. உந்தன் இதயத்தில்
 ஆழ்ந்த அறையொன்றின் ஆழத்தே கொண்டுபோய்ச்
 சிறை வைத்திடு.
 ஏனெனில் சோகமுகிலகள் படர்கையில்,
 பாதையில் இருட்டு செறிகையில்,
 வாழ்வே ஒரு கேள்விக் குறியாகி,
 இதயம் இரணமாகிச் செல்கையில்
 அன்பே!
 உன்னிதயத்தின் உற்றதோழனாக, தோழியாக
 இருக்கப் போவது அது ஒன்றேதான்.
 அதனால்தான் சொல்கிறேன். உன்னிதயத்தின்
 ஆழத்தே அந்தப் பார்வைத் துண்டத்தைச்
 சிறைப்பிடித்து வைத்திடு.
 பாலைகளின் பசுமையென,
 கோடைகளில் வசந்தமென,
 அன்பே! உன் வாழ்வில், நெஞ்சிற்கு
 இதமான ஸ்பரிசத்தைத் தந்திடப்
 போவது அது ஒன்றுதான்.
 உனக்காக என்னால்
 வானத்தை வில்லாக வளைக்கவோ அல்லது
 பூமியைப் பந்தாகவோ மாற்றமுடியாது.
 ஆனால் அந்த உனது ஏங்குமிதயத்தின்
 துடிப்பலைகளை இனங்கண்டிட முடியும்.
 அவற்றை நெஞ்சினொரு கோடியில் வைத்து
 அபிஷேகம் செயதிட முடியும்.
 புரிகிறதா! புரிந்தால் கவலையை விடு.
 உன் பாதையில் இன்பப் பூக்கள்
 பூத்துச் சொரிவதாக.
 30-05-1983.

6. உண்மையின் வெம்மை!

அடியே! நீ ஏனடி வீணாக என்னுடன்
 ஊடிக் கொள்கிறாய்?
 நானப்படி என்னதான் கூறிவிட்டேனென்று
 நீயின்று கோவித்தாய்?
 உண்மையத்தானே உரைத்தேன்.
 உண்மை சுடுமென்பார்களே.
 உன்னையுமது சுட்டதோ!

கண்ணே! கலங்குமுன் கயல்களைத் துடையடி!
கவலைகளுடலின் புல்லுருவிகளன்றோ.
கண்களைவெட்டிச் செவ்விதழ் போதையேற்றிக்
கார் கூந்தல் பரப்பி
அன்னமென ஆயிழையே! நீ
அசைந்து நடைபயின்று வந்தாய்.
செழித்தவன் அழகுகளிற்கிடையில் அகப்பட்டு
அல்லலுறுமுந்தன் மெல்லிடை பார்த்ததும்
உரிமைகளிழந்துழலுமெம்மவர் நிலைதானெந்தன் சிந்தையில்
எழுந்தது. எடுத்துச் சொன்னேன். அது தப்பா?
உண்மையைத்தானே உரைத்தேன். உந்தன்
செவ்விதழ்கள், நாணிச் சிவக்கும் வதனம், இவையெலாம்
இரத்தம் சிந்திய எம்மக்களைத்தான் ஞாபகப்படுத்தின.
இதைத்தானே இயம்பினேனென் கண்மணி! இது தப்பா?
நீ
இழுத்த இழுப்புகளிற்கெல்லாம் திரும்புமுந்தன் விழிகள்
அடிவருடிப் பிழைக்கும் அற்பர்களைத்தானே உருவகித்தன.
அதையும்தான் சொன்னேன். அதுவும் தப்பா என்ன?
உண்மையென்றாலே அது சுடத்தானே செய்யுமடி என்
உத்தமீ! உன்னையுமது சுட்டுவிட்டாலதற்கு நானென்ன செய்ய?
- 1981.

7. தாய்!

அந்தச் சிறு ஓலைக்குடிசை..
ஆழநடுக்காட்டின்
தனித்த , இருண்ட, வெறுமைகளில்
உறைந்து கிடக்கும்.
மரங்களில் மயில்கள்
மெல்ல அகவிச் செல்ல
மந்திகளின் தாவலால் தூரத்தே
மரம் முறியுமோசை
காதில் வந்து நுழையும்.
ஆனல் நீ மட்டும் வாசலில்
எந்நேரமும் காத்துக் கிடப்பாய்.
ஊர்மனைகளுக்குக் கூலிக்குப் போய்விட்ட
உந்தன் புதல்வனுக்காய்
வெறுமைகளுக்குள் நுழைந்து நிலைத்துவிட்ட
கண்களின் அசைவற்று..
சுருங்கிக் கிடக்கும் முகத்தில்
சோகம் குழம்பென அப்பிக் கிடக்க..
தனிமையில் காத்துக் கிடப்பாய்.
இருண்ட பின்னால் திரும்புமுன்
இளவலிற்காக நீ நாள்முழுக்கக்
காத்து நிற்பாயோ?
அம்மா!
அகமுடையானைக் கரம் பிடித்த
அந்த நாளில் நீ எத்தனை
கோட்டைகளைக் கட்டி வைத்தாய்?

அவையெலாம் இடிந்தனவோ?
என் பிரிய அம்மா!
புதல்வன் படித்துப் பட்டம் பெற்று...
நம்பிக்கைகளில் அம்மா
நீ சிலிர்த்துப் போயிருந்தாயோ?
உழைத்துருக்குலைவதற்கே உதித்த
என்னருமை ஜீவன்களே!
ஒருகாலம் மெல்ல முகிழ்க்கும்.
தாயே! உன் பார்வையின் வெறுமைகள்
தீருமொரு நேரம் மெல்லவுதிக்கும்.
உழைப்பின் பயனை உணரும் ஒருவேளை
வந்து பிறக்கும். அம்மா!
அதுவரை என்னை மன்னித்துக்கொள்!

*வன்னியின் ஆழநடுக்காட்டில், நெடுங்கேணிக்கு அண்மையிலிருந்த நாவலர்
பண்ணையில் குடியேறி வசித்து வந்த மலையகத்தைச் சேர்ந்த தாய்
ஒருவரைச்சந்தித்தபோது ஏற்பட்ட உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு. மேற்படி நாவலர்
பண்ணை காந்தியம் அமைப்பினால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்த
மாதிரிப்பண்ணைகளிலொன்று.

8. விளக்கு!

காலக்கடலின் குமிழியென அர்த்தமற்ற
குறுவாழ்வில்
அவலங்களே அனர்த்தங்களாயவிந்திட
அர்த்தமற்றதொரு வாழ்வு.
'பொய்மையின் நிழல்படர்ந்து'
புழுங்குமுலகிலெல்லாமே நாசம்;
படுநாசம்; அழிவு; அழிவுதான்.
காரணமற்ற வாழ்வின் காரணம்தான்
யாதோ?
வெளியே, வெற்றிடமே, விரிகதிரே!
விடை பகின்றிடாயோ?
விடை பகின்றிடாயோ?
சலிப்பின் அலைக்கழிப்பில்
நலிந்திட்ட வலகில்
வழிந்திடும் சோகங்களென்றுமே
தெளிந்திடாயோ?
அண்டச் சுடர்களே! அண்ரமீடாக்களே!
புதிரை அவிழ்ப்பீரோ? அன்றி,
முதிர வழி சமைப்பீரோ? கூறுவீர்.
நடுக்காட்டில் வழிதப்பிய நாயகன்
நானென்றால் சிரிக்காதீர்.
திக்குத் திசையோ புரியவில்லை.
திணறலினில் மூச்சு முட்டித்
தடுமாறினேனே.
என்றாலுமொரு விளக்கமெங்கோ
ஒளிந்துதானுள்ளது.
விளக்கிடுவேன்; விளக்கிடுவேன்; அவ்

விளக்கின் ஒளிதனிலே
வழிதனைக் கண்டிடுவேன்; அவ்
வழிதனைக் கண்டிடுவேன்.
23.2.1983.

மார்ச் 6, 1983.

9. கவிதை: ஐன்ஸ்டைனும் நானும் (ஒரு பிதற்றல்)!

நானொரு பைத்தியமாம். சிலர்
நவில்கின்றார். நானொரு கிறுக்கனாம்.
நான் சொல்வதெல்லாம் வெறுமுளறலாம்; பிதற்றலாம்.
நவில்கின்றார். நவில்கின்றார்.
ஏனென்று கேட்பீரா? நான் சொல்வேன். அட
ஏனெழுந்தீர்? நீருமெனை நினைத்தோரோ 'கிறுக்கனென்'.
ஆதிமானுடத்திலிருந்தின்றைய மானுடம்' வரையில்
வரலாறுதனை
அறிந்திடப் போகின்றேன் அப்படியே அச்சொட்டெனவே
என்றதற்கியம்புகின்றார் எள்ளி நகைக்கின்றார் இவரெலாம்.
நான் சொன்னதெல்லாம் இதுதான். இதுதான். இதுதான்:
'நுண்ணியதில் நுண்ணியதாய், மிக நுண்ணியதாயுளவற்றினை
நோக்கிடும் வலுவிலொரு தொலைகாட்டி சமைத்து
ஒளி விஞ்சிச் சென்றுவிடின்
ஆதிமானுடத்தினொளிதனையே
அட நான் முந்திட மாட்டேனா என்ன. பின்
வரலாறுதனை அறிந்திட மாட்டேனாவொரு
திரைப்படமெனவே'. என்றதற்குத்தான் சொல்லுகின்றார்
கிறுக்கனாமவை உளறலாம்; பிதற்றலாம்.
'ஒளி வேகத்தில் செல்வதென்றாலக்கணத்தில்
நீரில்லையும் உடலில்லை. நீளமெலாம் பூச்சியமே.
நான் சொல்லவில்லை. நம்ம ஐன்ஸ்டைன் சொல்லுகின்றார்'
என்றே
நவில்கின்றார்; நகைக்கின்றார் 'நானொரு கிறுக்கனாம்'.
நியூட்டன் சொன்னதிற்கே இந்தக் கதியென்றால்
நானை ஐன்ஸ்டைன் சொன்னதிற்கும் மாற்றம் நிகழ்ந்திடாதோ?
அட நான் சொல்வேன் கேட்பீர். நானுமிப் பிரபஞ்சந்தனையே
சுற்றிச் சுற்றி வருவேனென்றன் விண்கலத்திலவ்வேளை
செகத்தினிலிவ் வாழ்வுதனின் அர்த்தம்தனைச்
செப்பிவைப்பேன்.
நல்லதிவையெலாம் கிறுக்கல், பிதற்றல், உளறலென்பவரெல்லாம்
நவின்றிடட்டுமவ்வாறே. அதுபற்றியெனக்கென்ன கவலை.
எனக்கென்ன கவலையென்பேன்.
- மார்ச் 6, 1983

எனது குறிப்பேட்டுப்புத்தகத்திலிருந்து (- 29 யூன் 1983): ருஷ்யக் கவிஞர் புஷ்கினின்
காதல் கவிதையொன்று. - தமிழில்: வ.ந.கிரிதரன் -
ருஷ்யக் கவிஞர் புஷ்கின்ருஷ்யக் கவிஞரான புஷ்கினின் கவிதையொன்றின்
மொழிபெயர்ப்பிது. இம்மொழிபெயர்ப்பு எழுதப்பட்ட நாள்: 29 ஜூன் 1983. இருந்தாலும்
ஒரு பதிவுக்காக இங்கே.

நான் உன்னைக் காதலித்தேன். அழிவதற்கு மறுக்கும்
 அந்தக் காதல்... இன்னமும் இருக்கக் கூடும்.
 யாரறிவார்? இவன் நெஞ்சினில் எரிந்து கொண்டிருக்கக்
 கூடும்.

பிரார்த்தி! வருத்தமடையாதே!
 என்னை நம்பு! என்னுடைய தெரிவின் மூலம்
 நான் ஒரு போதுமே உன்னை
 பிரச்சினையிலாழ்த்தியதில்லை.
 இன்னமும் அந்த மிருதுவான அன்பு
 மிகுந்த ஆர்வத்துடன்
 இங்கே தகதகத்துக் கொண்டோதுள்ளது.
 என்னுடைய காதல் சுயநயலமானது. ஆயினும்
 கட்டுப்படுத்த முடியாதது.
 சொர்க்கம் உனக்கு இன்னுமொரு காதலைத் தரட்டும்.

- 29 யூன் 1983

26. மனவெளிக்கலையாற்றுக் குழுவின் ' இப்சனின் ஒரு பொம்மை வீடு !

நேற்று (30.6.2018) நண்பர் தேவகாந்தனுடன் மனவெளி அமைப்பின் பத்தொன்பதாவது அரங்காடல் நாடக நிகழ்வுக்கு இப்சனின் 'ஒரு பொம்மை வீடு ' பார்க்கச்சென்றிருந்தேன். நண்பகற் காட்சி, மாலைக் காட்சி என்று இரு காட்சிகள் அரங்கு நிறைந்த மக்கள் ஆதரவுடன் நடைபெற்றன. மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினரின் அர்ப்பணிப்பு மிக்க உழைப்புக்குக் கிடைத்த வெற்றி.

ஏற்கனவே பலமுறை படித்திருந்த நாடகமாதலால் நாடகம் பற்றிய புரிதலுடனேயே சென்றிருந்தேன். நாடகம் எவ்விதம் மேடையேற்றப்படுகின்றது, எவ்விதம் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது, எவ்விதம் இயக்கப்பட்டிருக்கின்றது, எவ்விதம் மேடை அலங்காரங்கள், ஒலி, ஒளி அமைப்புகள் இருக்கப்போகின்றன , எவ்விதம் நடிகர்களின் நடப்பு இருக்கப்போகின்றது எனப் பல்வகை எதிர்பார்ப்புகளுடன் சென்றிருந்தேன். எதிர்பார்ப்புகள் எவையும் பொய்த்துப்போய் விடவில்லை. நாடகத்தைச் சிறப்பாக மேடையேற்றியிருந்தார்கள். அதற்காக மனவெளி அமைப்புக்கும், மொழிபெயர்த்து இயக்கிய பி.விக்னேஸ்வரனுக்கும் மற்றும் நாடகத்தில் நடத்த நடிகர்கள் அனைவருக்கும் வாழ்த்துகள்.

இந்நாடகத்தின் மிக முக்கிய பாத்திரங்கள் நோரா, அவளது கணவன் டோர்வால்ட் ஹெல்மெர் மற்றும் நில்ஸ் க்ருக்ஸ்டாட் ஆகியோரே. இப்பாத்திரங்களில் முறையே அரசி விக்னேஸ்வரன், ஜெயப்பிரகாஷ் ஜெகவன் , எஸ்.ரி. செந்தில்நாதன் ஆகியோர் நடத்திருந்தார்கள். ஏனைய பாத்திரங்களான டாக்டர் ராங், திருமதி லிண்டே, அன்னா மரியா மற்றும் ஹெலெனா ஆகிய பாத்திரங்களில் குரும்பச்சிட்டி ஆர்.ராசரத்தினம், பவானி சத்தியசீலன், மாலினி பரராஜசிங்கம், கனித்தா உதயகுமார் ஆகியோர் நடத்திருந்தார்கள். இவர்களில் கனித்தா உதயகுமார் தவிர ஏனையோர் ஏற்கனவே நாடகத்துறையில் அனுபவம் பெற்ற தேர்ந்த நடிகர்கள். பல்கலைக்கழக மாணவியான கனித்தா உதயகுமார் அண்மையிலேயே தன்னை இத்துறையில் ஈடுபடுத்திக்கொண்டவர். நடப்பில் ஆர்வமும் திறமையும் உள்ளவர்.

'ஒரு பொம்மை வீடு' இன்றைய பெண்ணியச் சிந்தனைகளுக்கெல்லாம் முன்னோடியான நாடகம் நாடகத்தின் முக்கிய ஆளுமை நோரா. வெளியான பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே உருவாக்கப்பட்ட சிறப்பான பாத்திரம். குழந்தைகளுடன் தன் அன்புக் கணவனுடன் வாழுமொரு பெண் , அவளது நலன்களுக்காகவே ஒரு குறிப்பிட்ட தருணத்தில் அவனுக்கு உண்மை கூறாது மறைத்த பெண், அவனுடன் வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் , அதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் தன் தந்தையுடன் வாழ்ந்த காலகட்டங்களிலெல்லாம் தான் ஒரு பொம்மையாகவே தான் வாழ்ந்த சமுதாயத்தில் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருந்ததை உணர்ந்து , தன் சுயமரியாதையுடன், சுய சிந்தனையுடன், சுதந்திரமாகத் தன்மீது பிணைக்கப்பட்டிருந்த தளைகளையெல்லாம் உடைத்து (திருமண பந்தமுட்பட) வாழ்புறப்படுவதுதான் நாடகத்தின் மையக்கரு.

நாடகத்தின் இடைவேளையில் சிறிது நேரம் உரையாடிக்கொண்டிருந்தபோது எழுத்தாளர் எஸ்.கே.விக்னேஸ்வரன் ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிட்டார். அது என் கவனத்தை ஈர்த்தது. சீனாவில் ஒரு காலகட்டத்தில் பெண்ணுரிமைக்காக நோராயிசம் என்றொரு சிந்தனைப்போக்கே உருவானதாம் மேற்படி இப்சனின் நோரா பாத்திரத்தால் என்று அவர் குறிப்பிட்டதையே குறிப்பிட்டேன். இப்பாத்திரமே நாடகம் முழுவதையும் ஆக்கிரமித்துள்ள பாத்திரம். இதனைச் செய்வதென்பது அவ்வளவு இலகுவான காரியமல்ல. அதனை அரசி விக்னேஸ்வரன் மிகவும் சிறப்பாக, அநாயசமாகச்

செய்திருந்தார். சுமார் மூன்று மணி நேரத்துக்கும் அதிகமாக நடைபெற்ற நாடகத்தில் ஒரு கட்டத்தில் கூடத் தளர்ச்சியேதுமற்ற நிலையில், நாடக வசனங்களை நினைவில் வைத்துச் சிறப்பாகத் தன் நடிப்புத்திறமையினால் நாடகத்தைக் கண்டு களிக்க வந்திருந்த அனைவரையும் கட்டிப்போட்டு வைத்திருந்தார் அவர். அதற்காக அவருக்குப் பாராட்டுகள். இந்நாடகத்தின் வெற்றிக்கு அவரது நடிப்பு முக்கியமானதொரு காரணம். நண்பர் எழுத்தாளர் தேவகாந்தனும் அரசி விக்னேஸ்வரனின் நடிப்பை விதந்து தன் கருத்துகளை நாடகத்தின் முடிவிலான அவருடனான உரையாடலின்போது குறிப்பிட்டார்.

ஏனைய பாத்திரங்களில் அவரது கணவராக நடித்திருந்த ஜெயப்பிரகாஷ் ஜெகவன் மற்றும் அவரது கணவரின் உடல்நலப்பயணச் செலவுகளுக்காக, டோராவின்கள்ளக்கையெழுத்துடன் பணம் கொடுத்து உதவியவராக நடித்திருக்கும் எஸ்.ரி. செந்தில்நாதன் ஆகியோருக்கு நாடகத்தில் தம் நடிப்பாற்றலை வெளிப்படுத்த நிறைய சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருந்தது. அவற்றை அவர்கள் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியிருந்தார்கள்.

இவர்களுடன் மேடையின் பின்னணியிலிருந்து உழைத்த கலைஞர்கள் அனைவரும் (இசை, ஒப்பனை, ஆடை வடிவமைப்பு, ஒளி, ஒலி, மேடையமைப்பு போன்றவற்றுக்காக உழைத்தவர்கள்) பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள்.

பல வருடங்களுக்குப் பின்னர் நல்லதொரு நாடக நிகழ்வைக் கண்டு களித்த திருப்தியான உணர்வே நாடகத்தின் முடிவிலேற்பட்டது. அதுவே நாடகத்தின் வெற்றியும் கூட.

நன்றி: பதிவுகள்.காம்

27 இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியமும், விமர்சனமும் அ.ந.கந்தசாமியின் பங்களிப்பும், மு.பொன்னம்பலத்தின் இருட்டடிப்பும்!

இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியத்தில் எழுத்தாளர் அ.ந.கந்தசாமி அவர்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முன்னோடி எனக்கருதப்படும் இவர், புலமை காரணமாக அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி என்று அழைக்கப்பட்ட இவர் சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், விமர்சனம் மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு என இலக்கியத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளிலும் தனது குறுகிய கால வாழ்வின் காலத்திரமான பங்களிப்பினை நல்கியவர். அவ்வப்போது இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியம் பற்றி எழுதும் சிலர் அத்துறையில் போதிய புலமையற்றோர் அல்லது திட்டமிட்டோ இவரது பங்களிப்பினை மறைத்துவிடுகின்றனர்.

அ.ந.க.வின் இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியத்தில் விமர்சனத்துக்கான (அல்லது திறனாய்வுக்கான) பங்களிப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அ.ந.க.வின் புலமை காரணமாகவே பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் தனது 'ஒப்பியல் இலக்கியம்' நூலினை அ.ந.க.வுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியத்தில் திறனாய்வுத்துறைக்குப் பெரும்பங்களிப்பு செய்தவர் பேராசிரியர் கைலாசபதி. அவர் ஒருவருக்குத் தன் நூலினைச் சமர்ப்பணம் செய்திருக்கின்றார் என்றால் அதனைச் சாதாரணமாக எடுத்துவிட முடியாது. அச்சமர்ப்பணத்தில் அவர் இவ்விதம் கூறுவார்:

“ பல்லாண்டுகளாக எனது இலக்கிய முயற்சிகளை நேர்மையுடன் விமர்சித்து ஊக்கங்கொடுத்து வருபவரும், இன்றைய ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் முன்னோடிகளில் ஒருவரும், பிறமொழி யிலக்கியங்களைக் கற்றுமகிழ்ந்து அவற்றைத் தழுவிடும் மொழிபெயர்த்தும் தமிழுக்கு அணி செய்தவரும் ,பலதுறை வல்லுனருமான காலஞ்சென்ற அ.ந. கந்தசாமி அவர்களது நினைவுக்கு இந்நூலைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்” இக்கூற்றிலுள்ள “பல்லாண்டுகளாக எனது இலக்கிய முயற்சிகளை நேர்மையுடன் விமர்சித்து ஊக்கங்கொடுத்து வருபவரும்” என்று பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் கூறுவதொன்றே போதும் அ.ந.க.வின் திறனாய்வுப்புலமையினை எடுத்தியம்புதற்கு.

தினகரன் (இலங்கை) பத்திரிகையில் 'சாகாத இலக்கியத்தின் சரித்திர நாயகன்' என்னும் அ.ந.க பற்றிய கட்டுரைத்தொடரினை எழுதிய எழுத்தாளர் அந்தனி ஜீவா அவர்கள் அ.ந.க.வின் விமர்சனப்பங்களிப்பினைக் குறிப்பிடுகையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்:

"இலக்கிய விமர்சனத் துறையில் 'தேசிய இலக்கியம்' என்ற கருத்தைப் பற்றி அந்த இயக்கம் ஈழத்தில் வலுவடைந்த காலத்தில் அ.ந.கந்தசாமி பல அரிய கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். அத்துடன் 'சிலப்பதிகாரம்', 'திருக்குறள்', 'எமிலிஸோலா' போன்ற பரபரப்பான கட்டுரைகள் எழுதினார். அறிவுலகவாதியான அ.ந.கந்தசாமி எழுதும் கட்டுரைகள் புதுமை நோக்குடன் இருக்கும். சிலப்பதிகாரத்தைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரைகள் பண்டிதர் முதல் பட்டதாரி வரை பெரும்பாலோரிடையே பெரும் சர்ச்சைக்குள்ளாகின. 'தினகரன்' வாரமஞ்சரியில் வெளிவந்த 'நான் விரும்பும் நாவலாசிரியர்' என்ற கட்டுரைத் தொடரில் எமிலிஸோலாவைப் பற்றி அ.ந.கந்தசாமி எழுதிய கட்டுரை திறனாய்வு மிக்க கட்டுரை என்று எல்லோருடைய பாராட்டையும் பெற்றதுடன் எமிலிஸோலாவைப் படம் பிடித்துக் காட்டியது. தகவல்பகுதியினரால் வெளியிடப் பெற்ற 'ஸ்ரீலங்கா' சஞ்சிகையிலும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் சரித்திர நிகழ்ச்சிகளையும் நிலைக்களனாகக் கொண்ட கதைகள் எழுதியுள்ளார். வானொலியில் மேல் நாட்டு நாடக ஆசிரியர்களைப் பற்றிச் செய்த விமர்சனங்கள் தினகரனில் தொடராக

வெளிவந்த பொழுது நாடகத்துறையிலீடுபட்டவர்கள் அதனைவிடும்பிப் படித்தார்கள். ஹென்றிக் ஹிப்சனின் அமர நாடகமான 'பொம்மை வீடு' (The Doll House) நாடகத்தைத் தழுவிப் 'பெண்பாவை' என்ற பெயர் (நாடகத்திற்குத் தமிழ் வடிவம் கொடுத்தவர் தேவன் - யாழ்ப்பாணம்) கொடுக்கப்பட்டது. வானொலியில் இப்ஸனின் பொம்மை வீட்டைப் பற்றி அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி செய்த நாடக விமர்சனம் 'பெண்பாவை'யைப் பார்த்த நாடக அபிமானிகளுக்கு இப்ஸனின் 'பொம்மை வீட்டை'ச் சரியாக இனம் கண்டு கொள்ள உதவியது. அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி இலக்கிய விமர்சனத்துடன் நில்லாது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவர் மகாகவி பாரதியாரின் ஞானகுருவாகிய யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியார் யார் என்பதை ஆராய்ந்து பாரதியாரின் ஞானகுரு யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியார் அல்வாயூர் அருளம்பல தேசிகர் என்ற உண்மையை நிலைநாட்டினார். அருளம்பல தேசிகர் பற்றிய விரிவான நூல் எழுதுவதற்குரிய குறிப்புகளைச் சேகரித்துக் கொண்டிருந்தார். மகாகவி பாரதியாருக்கு 'பாரதி' பட்டம் கொடுத்த இலங்கையர் யார் என்பதை மரணமடைவதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னால் ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தார். உலகப் பேரழகி கிளியோபறாவைப் பற்றிப் பல ஆங்கில நூல்களை ஆராய்ந்து அரியதொரு கட்டுரையை 'ராதா' வார இதழில் வரைந்தார். ஆறுமுக நாவலரைப் பற்றி விரிவானதொரு நூல் எழுதப் போவதாகக் குறிப்பிட்டதுடன் அவ்வப்போது பல நாளிதழ்களில் எழுதிய கட்டுரைகளையும் ஒழுங்காகச் சேகரித்து வைத்திருந்தார். மேல்நாட்டு எழுத்தாளர் ஓ ஹென்றியின் சிறுகதை உத்திகளையும், திருப்பங்களையும் பாராட்டும் அ.ந.க. அவற்றை இளம் எழுத்தாளர்கள் படித்துப் பயனடைய வேண்டும் என்று அவற்றை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். அ.ந.க. அறிஞர் பெர்னாட்ஷா முதல் பேரறிஞர் பெட்ரண்ட் ரஸ்ஸல் வரை அறிந்து வைத்திருந்தார். பெட்ரண்ட் ரஸ்ஸலின் 'யூத அராபிய உறவுகள்' என்ற கட்டுரைத் தொடர் ஒன்றை 'இன்ஸான்' வார இதழில் தொடர்ந்து எழுதினார். எப்பொழுதும் தன் எழுத்துக்களால் பிறர் பயன் அடைய வேண்டும் என்று விரும்பும் அ.ந.கந்தசாமி 'வெற்றியின் இரகசியங்கள்' என்ற தத்துவ நூல் ஒன்றினையும் எழுதியுள்ளார். இது தமிழகத்தில் பாரி நிலையத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இஃது எல்லா வகையிலும் சிறந்து வாழ்க்கையைப் படிப்பிக்கும் நூலாகும்."

'இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம்' என்னும் அரியதோர் ஆய்வு நூலை முனைவர்களான சி. மெளனகுருன் மெள. சித்திரலேகான் & எம். ஏ. நுஃமான் ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர். அதில் 'விமர்சனம்' என்னும் பகுதியில் அ.ந.க.வின் பங்களிப்பு பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்,

"இவ்வாறு 1940 ஆம் ஆண்டுகளிலேயே நவீன இலக்கிய விமர்சன முயற்சிகள் தொடங்கப்பட்டன எனினும் 50 ஆம் 60 ஆம் ஆண்டுகளில்தான் ஈழத்தில் அவை சிறப்பாக வளர்ச்சியுற்றன. 50ஆம் ஆண்டுகளில், அதிலும் குறிப்பாக 1956க்கப் பிறகு ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றத்தைத் தொடர்ந்து ஈழத்தில் ஏற்பட்ட தேசிய பண்பாட்டு உணர்ச்சியின் விளைவாக இலக்கியத்திலும் தேசிய தனித்துவச் சிந்தனை வளர்ச்சியுள்ளது. இதன் பெறுபேறாக தேசிய இலக்கியம் என்ற கோட்பாடு வடிவம் பெற்றது. 50 ஆம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதியில் இருந்து 60 ஆம் ஆண்டுகளின் முற்பகுதி வரை, ஈழத்தின் இலக்கிய மேடைகளிலும், பத்திரிகை சஞ்சிகை போன்ற பொதுத் தொடர்புச் சாதனங்களிலும் தேசிய இலக்கியம் பற்றிய சர்ச்சைகள் நடைபெற்றன. ஈழத்தின் முக்கியமான எழுத்தாளர்கள் பலர் இதில் கலந்து கொண்டனர். ஆங்கில இலக்கியத்துக்கும் அமெரிக்க இலக்கியத்துக்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமைகளை உதாரணமாகக் கொண்டு தமிழக இலக்கியத்துக்கும் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கும் இடையே அழுத்திக் கூறினர். தேசிய இலக்கியம் பற்றி எழுதிய அ.ந.கந்தசாமி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

'ஒரு மொழிக்கு ஒரு இலக்கியம் என்பது மொழிகள் கடந்து பரவி நிலைபெற்ற இக்காலத்துக்கு ஒவ்வாது. கடந்த இருநூறு ஆண்டுகளாக வளர்ச்சி பெற்றுவரும் ஆங்கில

மொழி பல தேசிய இலக்கியங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்றது. இன்று நாம் வெறுமனே ஆங்கில இலக்கியம் என்று கூறினால் அது அமெரிக்க இலக்கியத்தையோ ஆஸ்திரேலிய இலக்கியத்தையோ கனேடிய இலக்கியத்தையோ குறிக்காது. தேசிய இலக்கியம் என்ற நமது இயக்கம் சர்வதேசியத்துக்கு முரண்பட்ட ஒன்றல்ல. உயிருள்ள இலக்கியத்துக்கு தேசிய சமுதாயப் பின்னணி அவசியம். இவ்விதப் பின்னணியில் உருவாகும் தேசிய இலக்கியமே காலத்தையும் கடலையும் தாண்டி சர்வ தேசங்களையும் ஈர்க்கும் வல்லமை பெற்றதாகும்.'

இக்காலப் பகுதியிலே நாவல், சிறுகதை போன்ற படைப்பிலக்கியத்துறையில் ஈழத்து வாழ்க்கை யதார்த்த பூர்வமான வடிவம் பெற்றது என்பதை முன் அத்தியாயங்களில் பார்த்தோம். அதைப் பலப்படுத்துகின்ற பிரக்கை பூர்வமான இலக்கிய சித்தாந்த வெளிப்பாடாகவே இத்தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடு அமைந்தது. தேசிய இலக்கியம் என்பது எவ்வித வேறுபாடும் காட்டாது முழு மொத்தமான தேசியப் பண்பாட்டையும் உள்ளடக்கும் ஓர் இலக்கியக் கோட்பாடாகும். ஆனால் அதற்குள்ளே வர்க்க முரண்பாடுகள் உள்ளன. வர்க்க முரண்பாடுகளுக்கு இலக்கியத்தில் முதன்மை கொடுக்கும்போது, தேசிய இலக்கியத்தின் அடியாக பிறிதொரு இலக்கியக் கோட்பாடு உதயமாகிறது. அதுவே முற்போக்கு வாதமாகும். பரந்துபட்ட வெகுஜனங்களின் நலனையும், அவர்களின் பிரச்சினைகளையும், அவர்களது விமோசனத்துக்கான வேட்கையையும் இலக்கியத்திற் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையே முற்போக்கு வாதத்தின் சாராம்சமாகும். காலத்துக்குக் காலம் முற்போக்கு என்ற சொல்லுக்கு உரிய பொருள் வேறுபடலாம். நமது காலத்திலே முதலாளித்துவ சமூக முறையில் இருந்து, சோசலிச சமூக முறைக்கு மாறிச் செல்லும் போக்கினையே இது குறிக்கும். ஆகவே முற்போக்கு வாதம் தவிர்க்க முடியாமல் மார்க்ஸிய சித்தாந்தத்துடன் பிணைந்துள்ளது. அவ்வகையில் தேசிய இலக்கியக் கோட்பாட்டைவிட முற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாடு திட்டவட்டமான வரையறுக்கப்பட்ட அரசியல் சார்பு உடையதாகின்றது. ஈழத்து இலக்கிய விமர்சனத் துறையில் தேசிய இலக்கியக் கோட்பாட்டைப் பிரசாரப் படுத்துவதில் முன்னணியில் நின்ற விமர்சகர்களே 1950, 60 களில் இலக்கிய விமர்சனத்தில் முற்போக்கு வாதத்தை, அல்லது மார்க்ஸிய அணுகுமுறையைப் பிரயோகித்தனர். க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி ஆகிய இருவரும் இதில் முதன்மையாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். அ.ந. கந்தசாமி, கே.கணேஷ் இளங்கீரன், ஏ.ஜே. கனகரத்தினா, பிரேம்ஜி. சில்லையூர் செல்வராசன், எச்.எம்.பி. முகையதீன் முதலியோரும் இலக்கிய விமர்சனத்தில் முற்போக்குக் கண்ணோட்டத்தைப் பயன்படுத்தினர்."

இவையெல்லாம் அ.ந.க.வின் இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியத்துக்கான விமர்சனப்பங்களிப்பினை எடுத்தியம்புவன. அ.ந.க.வின் படைப்புகள் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் மற்றும் வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் சிதறுண்டு கிடக்கின்றன. தினகரனில் வெளியான 'நான் விரும்பும் நாவலாசிரியர்' தொடரில் எழுத்தாளர் எமிலி சோலா பற்றி எழுதிய கட்டுரை, தினகரனில் தொடராக வெளிவந்த மேனாட்டு நாடக ஆசிரியர்களைப்பற்றிய விமர்சனங்கள் (இவை அ.ந.க.வின் வானொலி விமர்சனங்கள். பின்னர் இவை தினகரனில் தொடராக வெளிவந்ததாக எழுத்தாளர் அந்தனி ஜீவா தனது 'சாகாத இலக்கியத்தின் சரித்திர நாயகன்' கட்டுரைத்தொடரில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.) வானொலியில் இப்ஸனின் 'பொம்மை வீடு' நாடகம் பற்றி ஆற்றிய விமர்சன உரை ('வானொலியில் இப்ஸனின் பொம்மை வீட்டைப் பற்றி அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி செய்த நாடக விமர்சனம் 'பெண்பாவை'யைப் பார்த்த நாடக அபிமானிகளுக்கு இப்ஸனின் 'பொம்மை வீட்டை'ச் சரியாக இனம் கண்டு கொள்ள உதவியது.' என எழுத்தாளர் அந்தனி ஜீவா தனது 'சாகாத இலக்கியத்தின் சரித்திர நாயகன்' கட்டுரைத்தொடரில் கூறியிருக்கின்றார்).

'வசந்தம்' நவம்பர் 1965 இதழில் வெளியான அ.ந.க.வின் 'தான்தோன்றிக் கவிராயரின் கவிதைகள்!' அ.ந.க.வின் முக்கியமான விமர்சனக் கட்டுரைகளிலொன்று. இது பின்னர் 'தேசாபிமானி' (ஜூலை 1970) 'பதிவுகள்' இணைய இதழ் (மார்ச் 2004; இதழ் 51) ஆகியவற்றிலும் மீள்பிரசுமாகியுள்ளது. இளங்கீரன் தொகுத்து வெளியான 'தேசிய இலக்கியமும், மரபுப் போராட்டமும்' கட்டுரைத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள அ.ந.க.வின் 'தேசிய இலக்கியம்' (மரகதம் & 'ஈழத்து சிருஷ்டி இலக்கியத்துக்கு குழிதோண்டும் முயற்சி' (தினகரன் 2.1.1962) ஆகிய கட்டுரைகளும் முக்கியத்துப் பெற்றவை.

அ.ந.க தினகரன் பத்திரிகையில் தொடராக வெளியான அவரது மனக்கண் நாவல் முடிவுக்கு வந்தபோது எழுதிய முடிவுரை நாவல்கள் பற்றி வெளியான சிறப்பான விமர்சனக் கட்டுரைகளிலொன்று. (அதனைப் பின்வரும் இணைப்பில் வாசிக்கலாம்: http://www.geotamil.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1433:2013-04-03-04-11-21&catid=25:2011-03-05-22-32-53&Itemid=47) உதாரணத்துக்காக அக்கட்டுரையிலிருந்து அதன் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுவதற்காகக் கீழுள்ள பகுதியினைத்தருகின்றேன்:

"நாவலிலே நாம் எதிர்பார்ப்பது சுழல்கள் நிறைந்த ஒரு கதை; உயிருள்ள பாத்திரங்கள்; கண் முன்னே காட்சிகளை எழுப்பும் வர்ணனைகள் என்பனவாம். கதை இயற்கையாக நடப்பது போல் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதே சமயத்தில் அந்த இயற்கை சட்டமிடப்பட்ட ஒரு படம் போல் ஓர் எல்லைக் கோடும் அழுத்தமும் பெற்றிருக்க வேண்டும். இன்னும் எந்தக் கதையுமே மனிதனிடத்தில் நெஞ்சை நெகிழ வைக்கும் ஓர் இரக்க உணர்ச்சியைத் தூண்டல் வேண்டும். இதில்தான் ஒரு நாவலின் வெற்றியே தங்கியிருக்கிறதென்று சொல்லலாம். உண்மையில் மனித உணர்ச்சிகளில் இரக்கமே மிகவும் சிறந்ததென்றும் அதுவே ஒருவனது உள்ளத்தைப் பயன்படுத்தி அவனை நாகரிகனாக்குகிறதென்றும் கூறலாம். டேனிஸ் சேனாரட் (Denis Sanarat) என்ற அறிஞர் நாவலின் இத்தன்மையைப் பற்றிப் பேசுகையில் "காதலர்களின் நெஞ்சடைவைப் பற்றி வாசிக்கும் வாசகன் தன் கண்ணில் நீர் பெருக்கிறானே, அது தான் நாவலாசிரியன் தன் உழைப்புக்குப் பெறும் பெரும் பரிசாகும்" என்று கூறுகிறார். ஷேக்ஸ்பியருக்குப் பின்னால் பாத்திர சிருஷ்டியின் பரப்பிலே ஆங்கில மொழி கண்ட மகாமேதை என்று கருதப்படும் சார்லஸ் டிக்கென்ஸ் (Charles Dickens) பெற்ற வெற்றிக்கு, அவர் கதைகளில் இவ்வித இரக்க உணர்ச்சி விஞ்சியிருப்பதே காரணம், டிக்கென்ஸின் கதைகளில் இரண்டு பண்புகள் தலை தூக்கி நிற்கின்றன. ஒன்று அனுதாப உணர்ச்சி, மற்றது உற்சாகமும் நகைச்சுவை. உண்மையில் மனித வாழ்க்கைக்கே மதிப்பும் இன்பமும் நல்குவன இவ்விரு பண்புகளுமே. விக்டர் ஹியூகோவின் "ஏழை படும் பாடு"ம் இவ்விரு பேருணர்ச்சிகளையுமே பிரதிபலிக்கிறது." ('மனக்கண்' நாவலுக்கான தனது முடிவுரையில் அ.ந.க)

இவை தவிர 'தேசாபிமானி' பத்திரிகையில் எழுதிய 'நான் ஏன் எழுதுகின்றேன்?' போன்ற கட்டுரைகள், 'நாடகத்தமிழ்' (தமிழோசை), 'ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை' பற்றிய கட்டுரைகள், மரகதம், பாரதி போன்ற சிற்றிதழ்களில் எழுதிய கட்டுரைகள், நூல் மதிப்புரைகள், திரைப்படங்கள் பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரைகள், 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையில் அவரது மொழிபெயர்ப்பில் 'நானா' தொடர் நாவலாக வெளிவந்துகொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் அவர் எழுதிய 'எமலி சோலா' பற்றிய கட்டுரைகள், 'பண்டிதர் திருமலைராயர்' என்னும் பெயரில் 'சிலப்பதிகாரம்' பற்றிய எழுதிய கட்டுரைகள், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையின் 'ஆத்ம ஜோதி' நாடகம் பற்றி எழுதிய விமர்சனக்கட்டுரை, திருக்குறள் பற்றி, அர்த்தசாத்திரம் பற்றி எழுதிய ஆங்கிலக் கட்டுரைகளும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்ப்பவை. இவ்விதமாக அ.ந.க அவர்கள் இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு முக்கியமானது; விதந்தோடப்படுவது; காலந்தோறும் நினைவு கூரப்படுவது.

இந்நிலையில் 'நூலகம்' தளத்திலிருந்து எழுத்தாளர் மு.பொன்னம்பலம் அவர்களின் நூலான "திறனாய்வு சார்ந்த சில பார்வைகள்" என்னும் நூலிலிருந்து "தமிழ் இலக்கிய விமர்சனப்போக்கு" என்னும் கட்டுரையினை வாசிக்கும் சந்தர்ப்ப கிட்டியது. தமிழ் இலக்கிய விமர்சனப்போக்கினை ஆராயும் கட்டுரையின் இறுதிப்பகுதி இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியத்தில் விமர்சனப்போக்கு பற்றி விரிவாகவே ஆராய்கிறது., இலங்கை முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முன்னோடியான அ.ந.க.வின் விமர்சனப்பங்களிப்பைத் திட்டமிட்டே இருட்டடிப்பு செய்துள்ளார் மு.பொ இக்கட்டுரையில். அதிலோரிடத்தில் தினகரனில் வெளியான 'நான் விரும்பும் நாவலாசிரியர்'என்னும் தொடரில் எழுதிய காவலூர் ராசதுரை, இளங்கீரன், பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி போன்றோரை மறக்காமல் குறிப்பிடும் மு.பொ அத்தொடரில் எமிலி சோலா பற்றி எழுதிய அ.ந.கந்தசாமியின் கட்டுரையினைக்குறிப்பிடாது இருட்டடிப்பு செய்துள்ளார். இக்கட்டுரையைப்பற்றி எழுத்தாளர் அந்தனி ஜீவா "தினகரன்" வாரமஞ்சரியில் வெளிவந்த 'நான் விரும்பும் நாவலாசிரியர்' என்ற கட்டுரைத் தொடரில் எமிலிசோலாவைப் பற்றி அ.ந.கந்தசாமி எழுதிய கட்டுரை திறனாய்வு மிக்க கட்டுரை என்று எல்லோருடைய பாராட்டையும் பெற்றதுடன் எமிலிசோலாவைப் படம் பிடித்துக் காட்டியது. " என்று கூறியதை முன்பே குறிப்பிட்டிருந்தேன். அத்தகையதொரு கட்டுரை மு.பொ.வின் கண்களுக்குத் தட்டுப்படாதது ஆச்சரியமானது.

மேற்படி கட்டுரையில் 'மார்க்சியக் கருத்தியல் நோக்கினால் ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டு நவீன தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத்துறைக்குள் புகுந்தவர்களாக க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, முருகையன், வானமாலை ஆகியோர் நிற்கின்றனர். இவர்கள் வழியில் ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டவர்களாக இவர்களின் இளந்தலைமுறையினரானகே.எஸ்.சிவகுமாரன், எம்.ஏ.நு.மான், மௌனகுரு, சித்திரலேகா மௌனகுரு, சிவசேகரம், யோகராசா ஆகியோர் நிற்கின்றனர்." என்று குறிப்பிடும் மு.பொ. அங்கும் அ.ந.கவை இருட்டடிப்பு செய்துள்ளார். இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் மார்க்சியப்பார்வையினைப்புகுத்தியவராக அ.ந.க.வையே விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுவர். ஆனால் அதனைக்கூட ஏற்க மனமில்லாதவராக மு.பொ. இருப்பதையே அவரது இக்கட்டுரை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. முழுமதியை மேங்களால் நிரந்தரமாக மறைத்துவிட முடியாது. இலக்கிய வானில் அ.ந.க.வும் அத்தகைய முழுமதியைப்போன்றவர்.

உசாத்துணைச் சான்றுகள்:

1. அந்தனி ஜீவா 'சாகாத இலக்கியத்தின் சரித்திர நாயகன்' (தினகரன்)
2. தேசாபிமானி, சுதந்திரன் மற்றும் பாரதி ஆகியவற்றில் வெளியான கட்டுரைகள்.
3. பேராசிரியர் கைலாசபதி 'ஒப்பியல் இலக்கிய'
4. 'இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம்' எழுதியவர்கள்: முனைவர்களான சி. மௌனகுருன் மௌ. சித்திரலேகான் & எம். ஏ. நு.மான்
5. கட்டுரை: 'தான்தோன்றிக் கவிராயரின் கவிதைகள்' (வசந்தம், நவம்பர் 1995)
6. 'திறனாய்வு சார்ந்த சில பார்வைகள்' - மு.பொன்னம்பலம்.

28 மு.தளையசிங்கத்தின் 'ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி' நூலிலிருந்து....

மு.தளையசிங்கத்தின் 'ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி' நூலில் ஓரிடத்தில் இவ்விதம் வருகின்றது:

"அ.ந.கந்தசாமி கூட சோலாவைப்பற்றித்தான் எழுதினார். சோலா இயற்கைவாதியே ஒழிய சோஸலிஸ்ட் யதார்த்தவாதியல்ல. அதோடு அப்படி ஒருவரைத்தான் தேட வேண்டுமென்றால் மார்க்ஸே பால்சாக்கைப்பிடித்திருக்கலாம். ஆனால் அவர் சோலாவைத்தான் பிடித்தார்."

இக்கூற்றினை சிறிது ஆராய்வோம். அ.ந.க சோலாவைப்பற்றி எழுதுவதிலென்ன தவறிருக்க முடியும். ஐம்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் எமலி சோலாவின் நாவலான 'நானா'வைத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்து சுதந்திரன் பத்திரிகையில் வெளியிட்டவர் அ.ந.க. சோலாவின் பாதிப்பு அ.ந.க.வுக்கு நிறையவேயுண்டு. எமலி சோலாவைப்பற்றி அவர் பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். அதில் சுதந்திரனில் 'நானா' தொடராக வெளியான சமயம் எழுதிய 'எமலி ஸோலா: வழக்கி விழுந்த வடிவழகி நானா மூலம் வையத்தைக் கலக்கிய நாவலாசிரியர்! பிரெஞ்சுப் பேனா மன்னர்களின் ஒப்பற்ற ஜோதி எமலி ஸோலா' என்னும் கட்டுரையும் முக்கியமானது.

எமலி ஸோலாவின் இலக்கியம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்:

"ஸோலா இலக்கியத்திலே மோகனமான கனவுகளைத் தோற்றுவிக்கும் போக்கில் நம்பிக்கை கொண்டவரல்ல. சாக்கடை உலகைச் சாக்கடை நாற்றத்தை நாம் உணரத்தக்கவகையில் இயற்கைத்தன்மையுடனே சமைப்பதில்தான் அவரது சிறந்த கலை வெற்றி பெறுகிறதென்று கூறலாம். 'இயற்கை வாதம்' (Naturalism) என்று அவரும் அவரது கோஷ்டியினரும் தமது இலக்கியப் பாணிக்கு நாமகரணம் செய்து கொண்டனர்."

மேலும் "பிளாபரியின் இலக்கியப் போக்குக்கும் ஸோலாவின் இலக்கியப் போக்குக்கும் வித்தியாசம். இருந்தபோதிலும் பிளாபரி பிளாபரி ஸோலாவின் அகண்டாகாரமான இலக்கிய வளத்துக்கு அஞ்சலி செலுத்தினார். அவருக்குப் பிடிக்காத அம்சம் ஸோலாவின் எல்லை மீறிய - சில சமயங்களில் அருவருப்பூட்டும் யதார்த்தவாதமேயாகும். பிளாபரி ஸோலாவைப் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்." என்றும் கூறுவார்.

இவற்றிலிருந்து இயற்கைவாதம் என்றால் தீவிர யதார்த்தவாதம் என்று முடிவு செய்யலாம். இயற்கைவாதம், யதார்த்தவாதம் இரண்டுமே மானுட வாழ்க்கையை உள்ளது உள்ளபடி சித்திரிப்பவை. இரண்டுமே கற்பனாவாதப்படைப்புகளுக்கு எதிராகத் தோன்றிய இலக்கிய வடிவங்கள். இவற்றில் இயற்கைவாதம் இயற்கை, அதன் விதிகள், பரம்பரை, நிலவும் இயற்கைச் சூழல் ஆகியவை மானுட வாழ்வை நிர்ணயிக்கும் கூறுகள் என்பதை அக்கோட்பாட்டின் அடிப்படைகளாகக் கொள்பவை. அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்க்கையை அதன் சிக்கல்களை, கோரங்களை அப்படியே எடுத்துரைப்பவை. உண்மையில் இயற்கைவாதம் யதார்த்தவாதத்தின் தீவிர வடிவமே.

இந்நிலையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் எல்லோரும் யதார்த்தவாதிகள் அடிப்படையில். மக்களுக்காக இலக்கியம் படைத்த அ.ந.கந்தசாமியை மக்களுக்காக இலக்கியம் படைத்த எமலி ஸோலாவின் படைப்புகள் கவர்ந்ததில் ஆச்சரியமென்னவிருக்கமுடியும்?

மேற்படி மு.தளையசிங்கத்தின் கூற்றிலுள்ள 'சோலா இயற்கைவாதியே ஒழிய சோஸலிஸ்ட் யதார்த்தவாதியல்ல' என்னும் கருத்துத் தர்க்கச்சிறப்பற்ற கருத்து. ஏன்? எமலி ஸோலா வாழ்ந்த காலகட்டம் 1840-1902. ஆனால் சோஸலிச யதார்த்தம் என்னும்

கோட்பாடு உருவான காலகட்டம் ருஷ்யப் புரட்சிக்குப் பிற்பட்ட ஸ்டாலினின் ஆட்சிக் காலகட்டம். எதற்காக சோஸலிச யதார்த்தவாதம் உருவானது என்பது பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் 'மார்க்சிய இலக்கியக் கொள்கையின் மேனாட்டு நிலைநின்ற வளர்ச்சி' என்னும் கட்டுரையில் ('இலக்கியமும், கருத்துநிலையும்' என்னும் பேராசிரியரின் நூலிலுள்ள கட்டுரை) பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்:

"உண்மையில் புரட்சியின் பின்னர் புரட்சிகர அரசு எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்கத்தக்கதான ஒருவகை புரட்சிகர எழுத்து அவசியமாயிற்று. இதற்கு என்ன பெயர் சூட்டுவதென்பது பற்றிப் பலத்த வாதவிவாதம் நடைபெற்றதாக அறிகிறோம். இந்தப்பின்புலத்தில்தான் சோஷலிச யதார்த்தவாதம் என்பது சோவியத் கட்சியின் கொள்கையாயிற்று. (எனவே சோஷலிஸ்ட் றியலிசம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுச் சூழலில் தோன்றியதென்பதும் அதே வரலாற்றுச் சூழல் எல்லா இடங்களிலும் இருந்திருக்க முடியாதென்பதும் உண்மையாகும்.)"

ஆக ஸோலாவின் காலத்தில் இல்லாத சோஸலிச யதார்த்தக் கோட்பாட்டினை எவ்விதம் அவர் அறிந்திருக்க முடியும்? அல்லது பின்பற்றியிருக்க முடியும்? இந்நிலையில் ஸோலா சோஸலிஸ்ட் யதார்த்தவாதியல்ல என்னும் தர்க்கமே தேவையற்றதொன்று.

மு.தளையசிங்கம் சிறந்த சிந்தனாவாதிகளிலொருவர். இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் அவரது பிரபஞ்சயதார்த்தவாதம் என்னும் சிந்தனைப்போக்கு பற்றிய அவரது எழுத்துகள் முக்கியமானவை. அதே சமயம் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களை எதிர்க்கின்றோம் என்னும்பேரில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை மட்டம் தட்டி, தாழ்த்தப்பட்ட சமூகங்களிலிருந்து உருவான எழுத்தாளர்களின் எழுத்துகளை நையாண்டி செய்து, காழ்ப்புணர்வுடன், எழுதப்பட்ட அவரது 'ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி' என்னும் நூலானது அவரது இலக்கிய வாழ்விலோரு களங்கம். முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் நிலவிய குறைபாடுகளை அவர் தர்க்கரீதியாகச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தால் அந்நூல் தமிழ் இலக்கிய உலகில் முக்கியதோரிடத்தைப் பிடித்திருக்கும். ஆனால் அதற்குப்பதிலாக அவர் அந்நூலில்பாவித்த மொழியும், எழுத்தாளர்களின் பின்னணியைக்கீழ்த்தரமாக எடுத்துரைத்து அவர்களது படைப்புகளைத் தாக்கியதும் அந்நூலின் மிகப்பலவீனமான அம்சங்கள். அந்நூலைப்பற்றிப் பின்னொரு சமயம் விரிவாக எழுதும் எண்ணமுண்டு.

29 இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்களும், அவர்கள்தம் இலக்கியக் கோட்பாடுகளும், சுபைர் இளங்கீரன் தொகுத்துள்ள 'தேசிய இலக்கியமும், மரபுப்போராட்டமும்' என்னும் நூல் பற்றியுமான பதிவு!.

இலங்கைத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைப்பொறுத்தவரையில் முக்கியமான காலகட்டங்களாக 'மறுமலர்ச்சி'க் காலகட்டத்தையும், 'இலங்கை எழுத்தாளர் முற்போக்குக் கழகக்' காலகட்டத்தையும் குறிப்பிடலாம். இலங்கை மண்ணுக்கேயுரிய மண்வாசனை மிக்க தனித்துவம் மிக்க எழுத்துகளைப்படைக்க வேண்டுமென்று 'மறுமலர்ச்சி'க் குழு வழிவந்த இளைஞர்கள் எண்ணினார்கள். ஆனால் அந்நோக்கமே

'தேசிய இலக்கியம்' என்னும் கோட்பாடாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. அதனைச் செய்தவர்கள் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் அமைப்பின் வழிச் செயற்பட்ட எழுத்தாளர்கள், திறனாய்வாளர்கள். தேசிய இலக்கியம் பற்றிய புரிதலுக்காக எழுத்தாளர் இளங்கீரனின் 'மரகதம்' சஞ்சிகையில் 'தேசிய இலக்கியம்' பற்றி 'மரகதம்' சஞ்சிகையில் வெளியான பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, ஏ.ஜே.கனகரத்னா, அ.ந.கந்தசாமி ஆகியோர் எழுதிய கட்டுரைகள் முக்கியமானவை.

இதனைத்தொடர்ந்து தினகரன் பத்திரிகையில் மரபினைப்பேணிய பண்டிதர்களுக்கும், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்குமிடையில் தலையெடுத்த 'மரபு' பற்றிய விவாதமும் முக்கியமானது. இரு சாராரும் தினகரன் பத்திரிகையில் நடாத்திய விவாதம் இலங்கைத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முக்கியமானதொரு நிகழ்வு.

'மரகதம்' சஞ்சிகையில் வெளியான 'தேசிய இலக்கியம்' பற்றிய கட்டுரைகளையும், தினகரன் பத்திரிகையில் நிகழ்ந்த மரபு பற்றிய விவாதக் கட்டுரைகள் சிலவற்றையும், வேறு சில கட்டுரைகளையும் தொகுப்பாக்கி வெளியிட்டிருக்கின்றனர் 'சவுத் ஏசியன் பக்ஸ்' (சென்னை) பதிப்பகத்தினர். தொகுத்தவர் எழுத்தாளர் சுபைர் இளங்கீரன். மிகவும் முக்கியமான தொகுப்பு.

இத்தொகுப்பில் 'மரகதம்' சஞ்சிகையில் வெளியான 'தேசிய இலக்கியம்' பற்றிய கட்டுரைகளை எழுதியவர்கள்:

1. தேசிய இலக்கியம் என்றால் என்ன? - பேராசிரியர் க.கைலாசபதி (மரகதம் 1961).
2. தேசிய இலக்கியம் - சில சிந்தனைகள் - ஏ.ஜே.கனகரத்தினா (மரகதம் செப்டம்பர் 1961)
3. தேசிய இலக்கியம் - அ.ந.கந்தசாமி (மரகதம் அக்டோபர் 1961)

இதுபற்றி மேற்படி நூலுக்கான முன்னுரையில் இளங்கீரன் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுவார்:

"1954இல் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. அது நடத்திய இலக்கிய இயக்கத்தினூடாக ஈழத்து எழுத்தாளர் மத்தியிலும், ஈழத்துப் படைப்பிலக்கியம் சம்பந்தமாகவும் விழிப்புணர்ச்சியும் எழுச்சியும் ஏற்பட்டது. எனவே ஈழத்தின் படைப்பிலக்கியம் தமிழ் என்னும் பொதுப்பரப்புக்குள் அடங்கும் அதே வேளையில், அதன் தனித்துவத்தைக் காட்டவும் அத்தனித்துவத்தை நமது மக்கள் இனங்கண்டு அதன் மீது தமது இலக்கிய உணர்வைப் பதிய வைக்கவும், நேசிக்கவும், யதார்த்தவாதக் கோட்பாட்டை எளிதில் புரிந்துகொள்ளவும் அதற்குத் 'தேசியம்' என்னும் சொற் பிரயோகம் தேவையாகவிருந்தது. எனவே இ.மு.எ.ச தனது முதலாவது மாநாட்டில் முன்வைத்த ஜனநாயக யதார்த்தவாதக் கோட்பாட்டை அடியொட்டி இரண்டரை வருடங்களுக்குப் பிறகு 1960 இல் 'தேசிய இலக்கிய'த்தைப் பிரகடனம் செய்தது. இதனைத்தொடர்ந்து தேசிய இலக்கியம் பற்றிய விளக்கத்தை அளிக்க வேண்டியிருந்தது. 1961இல் வெளியான எனது கலை இலக்கிய சஞ்சிகையான 'மரகதம்' இப்பணியை ஏற்றது. அதில் முதல் இதழில் பேராசிரியர் கைலாசபதி 'தேசிய இலக்கியம்' பற்றிய தனது முதலாவது கட்டுரையை எழுதினார். அதனை அடுத்து இரண்டாவது மூன்றாவது கட்டுரைகளாக ஏ.ஜே.கனகரத்தினா, அ.ந.கந்தசாமி ஆகியோர் எழுதியதை மரகதம் வெளியிட்டது."

தேசிய இலக்கிய பற்றிய விழிப்புணர்வைப்பொறுத்துக்கொள்ளாத பழமைவாதிகள் மத்தியில் இதற்குக்கடுமையான எதிர்ப்பு எழுந்தது. அதுபற்றியும் மேற்படி முன்னுரையில் இளங்கீரன் பின்வருமாறு கூறுவார்:

".. இலக்கிய உலகில் அரசோச்சிக் கொண்டிருந்த செல்வாக்கை இழந்திருந்த இலக்கிய சனாதனிகள் படைப்பிலக்கியவாதிகள் மீது கடும் தாக்குதலை நடாத்தினார்கள். கண்டனக்கணைகளை வீசினர். போதிய கல்வியறிவும் படிப்பும் இல்லாதவர்கள், தமிழ் மரபு தெரியாதவர்கள் மரபை மீறி எழுதும் மட்டமான எழுத்தாளர்கள். இவர்களின் இலக்கியம் இழிசனர் இலக்கியம் என்றெல்லாம் வசைபாடினர். இதனைத்தொடர்ந்து மரபுப்போராட்டம் தொடங்கியது. 1962 ஜனவரில் தினகரனில் 'தற்காலத் தமிழ் இலக்கியம் தமிழ் மரபுக்குப் புறம்பானதா?' என்னும், விவாதக்கட்டுரைகள் வெளியாயின. மரபுவாதிகள் தரப்பில் கலாநிதி ஆ.சதாசிவம், பண்டிதர் இளமுருகனார், பண்டிதர் வ.நடராஜன் போன்றோரும், எழுத்தாளர் தரப்பில் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, அ.ந.கந்தசாமி, இளங்கீரன் போன்றோரும் கட்டுரைகள் எழுதினர். இறுதியில் படைப்பிலக்கியவாதிகள் சார்பில் விவாதம் முடிவுற்றது. மேற்கூறிய விவாதத்தில் நானும், அ.ந.க.வும் எழுதிய கட்டுரைகள் இந்நூலில் உள்ளன."

அக்கட்டுரைகள் விபரங்கள் வருமாறு:

1. 'ஈழத்து சிருஷ்டி இலக்கியத்துக்கு குழி தோண்டும் முயற்சி' - அ.ந.கந்தசாமி (தினகரன் 2.1.1962)
2. மாறுதல் பெறுவதே மரபு - சுபைர் இளங்கீரன் (தினகரன் 1962 ஜனவரி 19,21,23 & 25)

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பற்றி , இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் திறனாய்வு முயற்சிகள் பற்றி எழுத முனைவோர் முதலில் இது போன்ற நூல்களை வாசிக்க வேண்டும். காய்தல் உவத்தலினிற் எழுதப்பழகிக்கொள்ள வேண்டும். இளந்தலைமுறையினர் இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியத்தின் கடந்த கால வரலாற்றினை அறிந்துகொள்ள இது போன்ற நூல்களைத் தேடியெடுத்து வாசிக்க வேண்டும். இவ்வகையில் சுபைர் இளங்கீரன் தொகுத்துள்ள 'தேசிய இலக்கியமும், மரபுப்போராட்டமும்' என்னும் நூல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இது போன்ற நூல்கள் இலங்கைத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் திறனாய்வுத்துறையில் பங்களிப்புச் செய்த இலக்கிய ஆளுமைகள் பற்றி அறிய உதவுகின்றன என்பதாலும் முக்கியமானவை. உண்மையில் இலங்கைத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பானது நன்றியுடன் விதந்தோதப்பட வேண்டியது. முதன் முதலாக மக்களுக்காக இலக்கியம் படைத்தார்கள் அவர்கள். மக்கள் வாழும் சூழலின் சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளியல் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வு பற்றி அவர்கள் சிந்தித்தார்கள். 'தேசிய இலக்கியம்' பற்றிய கோட்பாடு பற்றி விவாதித்தார்கள். அதனைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் உள்வாங்கி வளப்படுத்தினார்கள். மரபுக்கெதிராகத் தர்க்கரீதியாக வாதங்களை முன்வைத்து மரபினை மீறினார்கள். பன்னாட்டு இலக்கிய முயற்சிகளை, கோட்பாடுகளை, கருத்துகளையெல்லாம் தமிழுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். இவ்விதமான காரணங்களினால் அவர்கள் முன்னெடுத்த முற்போக்கு இலக்கியமானது பெருமைப்படத்தக்க பங்களிப்பினை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு வழங்கியுள்ளது. காத்திரமான வரலாற்றுப்பங்களிப்பு அது.

30. தேடகம் (தமிழர் வகைதுறை வள நிலையம்) அமைப்பின் சமூக, அரசியல், கலை இலக்கியப்பங்களிப்புகள் பற்றிய சுருக்கமான அறிமுகப் பதிவு!

கனடாத் தமிழ்க் கலை, இலக்கிய உலகில், சமூக, அரசியற் செயற்பாடுகளில் ஓர் அமைப்பின் பங்களிப்பு மிகவும் முக்கியமானது. ஆனால் இதுவரை இவ்வமைப்பு பற்றிய, விரிவான, பூரணமானதோர் ஆய்வெதுவும் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதற்காக இவ்வமைப்புக்கு விருதுகள் எவையும் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் இவ்வமைப்பு, எவ்விதப் பயன்களையும் கருதாமல், இன்னும் இயங்கிக்கொண்டுதானுள்ளது. காலத்துக்குக் காலம் இவ்வமைப்புடன் இணைந்து இயங்கியவர்கள் பலர் ஒதுங்கி விட்டாலும், இன்னும் சிலர் தொடர்ந்தும் இயங்கிக் கொண்டுதானுள்ளார்கள். இவ்வமைப்பு பற்றிய விரிவான ஆய்வில் இதுவரை இவ்வமைப்புடன் இணைந்து இயங்கியவர்கள் பற்றிய விபரங்களும் ஆவணப்படுத்தப்படுவது அவசியம். இப்பொழுது இந்த அமைப்பு எதுவென்னும் கேள்வி உங்கள் உள்ளங்களில் எழும்பத்தொடங்கியிருக்கும். இந்த அமைப்பு தேடகம் என்று அறியப்பட்ட தமிழர் வகைதுறை வளநிலையம்.

தேடகம் அமைப்பின் இதுவரை காலப் பல்வகைப் பங்களிப்புகளையும் நோக்கினால் பின்வரும் வகைகளில் அவற்றைப் பிரித்துப்பார்க்கலாம்:

1. நூலகப் பங்களிப்பு.
2. சமூக, அரசியற் செயற்பாட்டுப் பங்களிப்பு.
3. நாடகத்துறைப் பங்களிப்பு.
4. பதிப்புத்துறைப் பங்களிப்பு.
5. சஞ்சிகைப் பங்களிப்பு.
6. பல்வகை இலக்கிய நிகழ்வுகளை (நூல் வெளியீடு உட்பட) ஏற்பாடு செய்து நடத்தும் பங்களிப்பு.

1. நூலகம்

எண்பதுகளில், தொண்ணூறுகளில் பார்ளிமெண்ட் & வெலஸ்லி பகுதியில் இயங்கிக்கொண்டிருந்த தேடகம் அமைப்பினரின் நூலகம் கனடாத் தமிழர்கள் மத்தியில் நன்கு அறிமுகமான நூலகம். அங்கு தமிழ்ப்பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளை வாசிப்பதற்காகவும், நூல்களை இரவல் பெறுவதற்காகவும் சென்றவர் பலர். தேடகம் நூலக எரிக்கப்பட்டதானது கனடாத் தமிழர் மத்தியில் ஒரு கரும்புள்ளியாக எப்போதுமிருக்கும்.

2. சமூக, அரசியற் செயற்பாட்டுப் பங்களிப்பு.

காலத்துக்குக் காலம் தேடகம் அமைப்பானது தாயகத்தில், உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் நடக்கும் அடக்கு ஒடுக்குமுறைகளுக்கெதிராகக் குரல் கொடுத்ததுடன், ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்களை நடத்தியும், பிறர் நடத்தும் ஊர்வலங்களில் பங்குபற்றியும் வந்துள்ளது. எண்பதுகளில் இனவெறி பிடித்த தோற்றலையர்கள் (Skin Heads) ஏனைய இனமக்கள் மீது நடத்திய தாக்குதல்களில் தமிழர் ஒருவரும் கொல்லப்பட்டிருந்தார். அச்சமயம் இனவெறிக் குழுவான தோற்றலையர்களுக்கெதிராகப் பார்ளிமெண்ட் வீதியால் தேடகம் அமைப்பால் நடத்தப்பட்ட கண்டன ஊர்வலத்தில் பலர் கலந்துகொண்டனர். அக்காலகட்டத்தில் தோற்றலையர்களுக்கெதிராகக் கடுமையாக இனவாதத்துக்கெதிராக இன்னுமொரு கனடிய அமைப்பும் டொரோண்டோ மக்கள் மத்தியில்

இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. அந்த அமைப்பின் தோற்றலையர்களுக்கெதிரான தொடர்ச்சியான செயற்பாடுகளே இறுதியில் தோற்றலையர்களின் செயற்பாடுகளை முடங்க வைத்தன.

3. நாடகத்துறைப் பங்களிப்பு.

தேடகம் அமைப்பினரின் நாடகத்துறைப் பங்களிப்பு முக்கியமானது. தமிழர் வகைத்துறை நிலையம் என்பதன் சுருக்கமான 'தவநி' என்னும் பெயரில் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. எழுத்தாளர் ப.அ.ஜயகரனின் 'எல்லாப் பக்கமும் வாசல்', 'உள்ளிருந்து', பொடிச்சி, சப்பாத்து, போன்ற நாடகங்கள், புகழ்பெற்ற ஜெர்மனிய நாடகாசிரியரான ஸ்க்ஃப்ரீட் லென்ஸின் 'நிரபராதிகளின் காலம்', பலிக்கடாக்கள்', 'பொடிச்சி' என அதன் நாடகத்துறைப் பங்களிப்பு விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியதொன்று. தேடகம் அமைப்பு நடத்திய நாடகப் பட்டறைகளும் முக்கியமானவை. இப்பட்டறை மூலம் தம்மைப் புடமிட்டு சிறந்த நடிகர்களாக வளர்ந்தவர்கள் பலர். அவர்களில் ஒருவர் பாபு பரதராஜா. இவரது மறைவின்போது எழுத்தாளர் பா.அ.ஜயகரன் எழுதிய அஞ்சலிக் குறிப்பில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுருப்பார்:

"தேடகத்தினால் நாடகப்பட்ட நாடகப் பட்டறைகளிலும் பங்குபற்றி தன்னையொரு வளமிகு நடிகனாக வளர்த்துமிருந்தார். நாடகத்தின்பால் கொண்ட ஈடுபாட்டால் ரொரன்டோவில் தீவிர நாடகத்திற்காக 'மனவெளி கலையாற்றுக் குழு' வை தன் நண்பர்கள் சிலருடன் சேர்ந்து உருவாக்கி 'அரங்காடல்' எனும் தீவிர மேடை நாடக நிகழ்வை நிகழ்த்துவதற்கு முன்னோடியாக நின்றவர்."

டொராண்டோவில் 'மனவெளி கலையாற்றுக் குழு' ('அரங்காடல்' நாடக நிகழ்வை நடத்தும் அமைப்பு), நாளை நாடக அரங்கப்பட்டறை. கருமையம் போன்ற நாடகத்துறை அமைப்புகள் உருவாவதற்கு உந்து சக்தியாவிருந்தது தமிழர் வகைத்துறைவள நிலையம் (தவநி) அமைப்பும் அதன் நாடகப்பட்டறை என்றும் கூறலாம்.

'தவநி' பற்றி பதிவுகள் இணைய இதழுக்கு வழங்கிய நேர்காணலில் பா.அ.ஜயகரன் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

"கனடாவில் தமிழ் நவீன நாடகத்துறைக்கு ஊற்றுகோலாய் இருந்தது தேடகம் அமைப்புத்தான். (தமிழர் வகைத்துறைவள நிலையம் - தவநி). தவநி தான் எனது முதலாவது நாடகமான பொடிச்சியையும் இரண்டு புள்ளிகள் நாடகத்தையும் தயாரித்து அளித்தது. கனேடிய தமிழ் நாடக தழுவலின் முனைப்புக்கு தவநிதான் முதற் காரணம். மனவெளி, நாளை நாடக அரங்கப் பட்டறை போன்றவற்றின் தோற்றத்திற்கும் தவநியே காரணம். நாம் எல்லோருமே தவநியின் அளிக்கைகளாலும், பட்டறைகளாலும் வளக்கப்பட்டவர்களே. எல்லாப்பக்கமும் வாசல் நாடகப் பிரதியை நுடலாக தவநியே வெளியிட்டது."

4. பதிப்புத்துறைப் பங்களிப்பு.

கவிஞர் சேரனின் 'எலும்புக் கூடுகளின் ஊர்வலம்', கவிஞர் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் 'ஒரு அகதியின் பாடல்', கலாச்சாரப் பேரவையுடன் (கரவெட்டி) இணைந்து வெளியிட்ட செ.கதிர்காமநாதன் கதைகள் இவையெல்லாம் தேடகம் அமைப்பின் பதிப்புத்துறைச் சாதனைகள். இங்கு நான் உதாரணங்களாகச் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டாலும், தேடகம் அமைப்பின் சரியான பங்களிப்பை அறிவதற்கு முறையான ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டியது அவசியம் என்பதையும் இத்தருணத்தில் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

5. சஞ்சிகைப் பங்களிப்பு.

கனடாத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்த சஞ்சிகைகளில் ஒன்றான 'தேடல்' சஞ்சிகை தேடகம் அமைப்பினரால் வெளியிடப்பட்டது. பதினாறு இதழ்கள் வெளியாகியுள்ளன. இதழ் 14 என்று இரு இதழ்கள் (1994 மற்றும் 1996) வெளியாகியுள்ளன. வடிவமைப்புச் செய்தவரின் தவறாக இருக்க வேண்டும். வெளிவந்த இதழ்களில் முதலிரண்டையும் தவிர ஏனையவற்றை 'படிப்பகம்' இணையத்தளத்தில் ஆவணப்படுத்தி வைத்துள்ளார்கள்.

'தேடல்' சஞ்சிகையில் கவிதைகள், மனித உரிமை சார்ந்த கட்டுரைகள், அறிவியற் கட்டுரைகள், சினிமா பற்றிய கட்டுரைகள், நேர்காணல்கள், சிறுகதைகள், விமர்சனங்கள் எனப் பல்வகையான காத்திரமான ஆக்கங்கள் வெளியாகியுள்ளன. செழியன், விதூரன், பா.அ.ஜயகரன், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், அமுதன், பாமதி, சகாப்தன், ஆனந்தபிரசாத், சிவம், கிறிசாந் பாக்கியத்தா என்று பலர் கவிதைகள் எழுதியிருக்கின்றார்கள். மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் சிலவும் பிரசுரமாகியுள்ளன. சபா வசந்தன், விதூரன், சகாப்தன், வ.ந.கிரிதரன், ஜோர்ஜ்.இ.குருஷேவ், கோவை நைதன் (இவர் எழுத்தாளர் சகாப்தன், இயற்பெயர் வேல்நைதன் என எழுத்தாளர் பா.அ.ஜயகரன் அறியத்தந்தார்), அருள்தாஸ் என்று பலர் சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார்கள். கட்டுரைகளை செழியன் (இவரது 'ஒரு போராளியின் நாட்குறிப்பு' தொடராக வெளிவந்துகொண்டிருந்தது), பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், பா.அ.ஜயகரன், வ.ந.கிரிதரன், நேசன், ரதன், ஆரூரான், எஸ்.வி.ராஜதுரை... என்று பலர் எழுதியிருக்கின்றார்கள். இவை தேடலில் எழுதியவர்களின் முழுமையான பட்டியல் அல்ல. ஒருதாரணத்துக்காகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

நந்தலாலா ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர் ஜோதிசுமார் கனடா வருகை தந்திருந்தபோது அவருடன் நடாத்திய நேர்காணல். நீண்டதொரு விரிவான நேர்காணல். அதனைத் தேடல் சஞ்சிகைக்காக நான் செய்திருக்கிறேன். இன்னும் தேடல் சஞ்சிகைகளின் தொகுப்பொன்று வெளிவராதது துரதிருஷ்டமானது. எதிர்காலத்தில் வெளியாகுமென்று எதிர்பார்ப்போம்.

6. பல்வகை இலக்கிய நிகழ்வுகளை (நூல் வெளியீடு உட்பட) ஏற்பாடு செய்து நடத்துதல்.

தேடகம் நடத்தி வரும் பல்வகை இலக்கிய நிகழ்வுகள் முக்கியமானவை. நூல் வெளியீட்டு அறிமுக நிகழ்வுகள், இலக்கியப் போக்குகள் பற்றிய கலை, இலக்கிய ஆளுமைகளின் உரைகளும், அவை பற்றிய கலந்துரையாடல்கள் இவ்விதத்தில் முக்கியமான அதன் பங்களிப்புகள். இவை இதுவரை முறையாக ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை. ஒருகாலத்தில் தேடகம் தொடர்ச்சியாக நடத்திய பின் நவீனத்துவம் பற்றிய இலக்கிய நிகழ்வுகள் முக்கியமானவை. முன்னாள் யாழ் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் ராஜேந்திரன் நடத்தினார்.

இவ்விதமான இலக்கிய நிகழ்வுகளில் முக்கியமானவைகளில் ஒன்றாகத் தமிழினியின் 'ஒரு கூர்வாளின் நிழலில்' நூல் அறிமுக நிகழ்வைக் குறிப்பிடலாம். இதில் நானும் கலந்துகொண்டு விரிவானதோர் உரையினை ஆற்றியிருந்தேன்.

தேடகம் அமைப்பென்றதும் எனக்கு நினைவுக்கு வருபவர்கள் எழுத்தாளர் பா.அ.ஜயகரன், மயில், சேனா, குமரன், அமரர் நெல்லியடி சிவம் (கணேசமூர்த்தி சிவகுமாரன்), கவிஞர் செழியன், சபேசன், அருள் நாகமுத்து, பாபு பரதராஜா, ரதன், ராதா, 'காந்தியம் சண்முகலிங்கன்', தேவன், இளங்கோ, குமார் மூர்த்தி. இவர்களை ஓர் உதாரணத்துக்குக்

குறிப்பிட்டேன். இவர்களில் சிலர் தற்போது தேடகம் அமைப்பிலில்லை. இது முறையான, முழுமையான பட்டியல் அல்ல. தேடகம் அமைப்பைத் தொடங்கும்போது இருந்தவர்கள், இடையில் வந்து இணைந்தவர்கள், இணைந்து விலகியவர்கள், தொடர்ந்தும் இயங்கிக்கொண்டிருப்பவர்கள் பற்றிய சரியான விபரங்கள் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியது அவசியம். அதனைத் தேடக நண்பர்கள் செய்வார்களென்று நம்புகின்றேன்.

இவ்விதமான ஆவணப்படுத்தலுக்கு 'தேடகம்' பற்றிய ஓர் இலக்கிய மலரினை வெளியிடலாம். அதில் அனைத்து விபரங்களையும் உள்ளடக்கலாம். அதே சமயம் தேடகம் வெளியிட்ட 'தேடல்' இதழ்களின் தொகுப்பொன்றைக் கொண்டு வரலாம். அதில் தேடகம் பற்றிய விரிவானதோர் ஆய்வுக்கட்டுரையினையும் உள்ளடக்கலாம்.

தேடகம் அமைப்பின் வருடந்தோறும் நடைபெறும் ஒன்று கூடலும் முக்கியமானதொரு கலை, இலக்கிய நிகழ்வு. கடந்த சில வருடங்களாக, 'கொரோனா' பெருந்தொற்று காரணமாக நடைபெறவில்லை.

இவ்விதமாகத் தேடகம் அமைப்பின் பல்வகைப்பங்களிப்புகள் பற்றிய விரிவான தகவல்கள் திரட்டப்பட்டு அவை ஆவணப்படுத்தப்படுவது மிகவும் முக்கியமானது. இதுபோல் இதுவரை தேடகம் அமைப்பில் இணைந்து இயங்கியவர்கள், இப்போதும் இயங்கிக்கொண்டிருப்பவர்கள் இவர்கள் பற்றிய விபரங்கள் எல்லாம் ஆவணப்படுத்தப்படுவது மிகவும் அவசியம். ஏனென்றால் இவை கனடியத் தமிழர் வரலாற்றின் முக்கியமான தவிர்க்க முடியாத பகுதிகள்.

31. எழுத்தாளர் நா. சோமகாந்தனின் (எழுத்துச் சோமு) அறியப்படாத நாவல் 'களனி நதி தீரத்திலே'

எழுத்தாளர் சோமகாந்தன் வெளியிட்ட நூல்களிலோ அல்லது அவர் பற்றிய கட்டுரைகளிலோ அவரது 'களனி நதி தீரத்திலே' என்னும் இந்த நாவல் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததாக எனக்கு நினைவிலில்லை. ஒரு வேளை நான் தவற விட்டிருக்கலாம். நான் அறிந்த வரையில் இந்நாவல் நிச்சயம் இதுவரை நூலாக வெளியாகவில்லையென்றே கருதுகின்றேன். ஆனால் அவரது நாவல்களில் இதுவொரு முக்கியமான நாவலாகவே எனக்குப் படுகிறது. 20.8.1961 தொடக்கம் 29.10.1961 வரை மொத்தம் 11 அத்தியாயங்கள் வெளியாகியுள்ளன. 1-4 வரையிலான அத்தியாயங்களுக்குத் தலைப்புகள் இடப்பட்டிருக்கவில்லை.

கதைச்சுருக்கம்: கதை சொல்லியும் அவன் நண்பன் நடராஜனும் பால்ய காலத்திலிருந்து நண்பர்கள். இருவரும் எஸ்.எஸ்.சி சித்தியடைந்து கொழும்பில் வேலை கிடைத்துச் செல்கின்றார்கள். ஒன்றாகத் தங்கியிருக்கின்றார்கள். இருவரும் களனி கங்கை நதிக்கரையில் றோசலின் என்னும் அழகியொருத்தியைச் சந்திக்கின்றார்கள். அதன் பின் ஒரு நாள் வேலைக்குச் செல்லும் நண்பர்கள் வழக்கமாகச் செல்லும் ட்ரொலி வருவதற்கு நேரமெடுக்கவே 'ராக்சி' பிடித்துச் செல்லத்தீர்மானிக்கிறார்கள். றோசலின் அன்று புதிய வேலை கிடைத்துச் செல்வதற்காக 'ட்ரொலி'யை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றாள். அவளுக்கு நேரமாகிவிடவே இவர்களிடம் தனக்கும் 'ராக்சி'யில் இடம் தர முடியுமா என்று கேட்கின்றாள். இவர்களும் சம்மதித்து அவளுக்கு உதவுகின்றார்கள். அன்று முதல் மூவரும் நண்பர்களாகின்றார்கள்.

அவர்களுக்கிடையில் நட்பு வளர்கிறது. அவள் இருவருடனும் சகஜமாகப் பழகி வருகின்றாள். ஆனால் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தெரியாமல் அவள் பேச்சு, செயல்களை வைத்து அவள் மீது காதல் கொள்கின்றார்கள். ஒரு சமயம் கதை சொல்லி உடல் நலம் கெட்டு ஊருக்குச் சென்று திரும்புகையில் நண்பன் நடராஜன் றோசி மேல் காதல் கொண்டிருப்பதை அறிந்து அவன் மேல் ஆத்திரமடைகின்றான். றோசியும் தன்னை ஏமாற்றி விட்டதாகக் கருதி அவள் மீதும் கோபமடைகின்றான்.

றோசி காரணமாக நண்பர்களுக்கிடையில் மோதல் முற்றி கதை சொல்லி நண்பன் நடராஜனைத் தாக்கவே, நடராஜனும் ஆத்திரமடைந்து அவனைவிட்டு விலகி, றோசியின் வீட்டுக்கே சென்று விடுகின்றான். உண்மையில் அதுவரை றோசி அவர்களுடன் சாதாரணமாகவே பழகி வந்திருக்கின்றாள். நடராஜன் அவளிருப்பிடத்துக் சென்ற பின்பே அவனது தன்மீதான தீவிர காதலை உணர்ந்து அவனைக் காதலிக்கத்தொடங்குகின்றாள்.

பின்னர் கதை சொல்லி ஊரிலிருக்கும் அவனுக்குத் தெரிந்த பெண்ணான கமலா என்பவளை மண முடிக்கின்றான். இதற்கிடையில் நாடு தழுவி நடைபெற்ற தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தத்தில் கலந்து கொண்டு பேசுகையில் முற்போக்குவாதியான கதைசொல்லிக் காதையர்களால் தாக்கப்படும் சந்தர்ப்பமுமேற்படுகின்றது., ஆனால் இறுதியில் அத்தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தமும் எவ்விதப் பயனுமற்று முடிவுக்கு வந்து, தொழிலாளர்கள் மீண்டும் வேலைக்குத் திரும்புவதுடன் முடிவுக்கு வருகின்றது.

நாவலின் இறுதி துயர் மிக்கது. நாட்டின் அரசியல் சூழலால் வெடிக்கும் வன்முறையில் நடராஜன் கொல்லப்பட்டு ஆற்றில் வீசப்பட்டு விடுகின்றான். றோசியும் பலரால் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்டு, தாதியாகி கர்த்தரிடம் சரணடைகின்றாள். கதை சொல்லியின் குழந்தைப்பேறுக்கும் அவளே தாதியாக உதவியும் செய்கின்றாள். அவளது வீடு காதையர்களால் எரிக்கப்படுகையில் அதற்குள் சிக்கி அவளது தந்தையும் எரிந்து

போகின்றார். நாட்டில் நடந்த இனக்கலவரம்தானது. ஆனால் கதாசிரியர் அதனை மறைமுகமாகவே எடுத்துரைப்பார். 'வடக்கில் மின்னல், தெற்கில் முழக்கம். எந்நேரமும் மழை கொட்டத்தயாராகக் கருமேகங்கள் நாடு பூராவும் கவிந்திருந்தன.' எத்தனையோ லட்சம் ஜனங்களின் அமைதிக்கு உலை வைப்பது போல, இலங்கை வானில் கவிந்திருந்த கரு மேகங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதி ஆக்ரோசமாக முட்டி அகங்காரமாக மோதி பலத்த மழையாகக் கொட்டத் துவங்கிவிட்டன. பயங்கரப் பிரவாகம். எத்தனை உயிர்கள், உடமைகள் அதில் அடித்துச் செல்லப்பட்டனவோ?" போன்ற சொற்றொடர்களால் நாட்டுச் சூழல் விபரிக்கப்படுகின்றது.

நாவலில் கதை சொல்லியின் பெயர் எங்கும் கூறப்படவில்லை. ஆனால் முற்போக்குச் சிந்தனை மிக்க எழுத்தாளன் என்னும் அவனது ஆளுமை நண்பர்களுக்கிடையிலான உரையாடல், சம்பவங்கள் மூலம் விபரிக்கப்படுகின்றது. நாவலின் நடை வாசகர்களைக்கவரும் எளிமையான , ஆனால் சுவையான நடை.

இன்னுமொரு விடயம் - நாவலில் வரும் றோசி பேர்கர் இனப்பெண்ணா அல்லது சிங்களக் கிறிஸ்தவப் பெண்ணா என்பது தெளிவாக்கப்படவில்லை. ஆனால் றோசியும் நடராஜனும் இரு வேறு இனத்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இதுவே எழுத்தாளர் சோமகாந்தனின் முதல் நாவல். இந்நாவல் அவரது சொந்த அனுபவத்தில் புனையப்பட்டது என்று 'புதினம்' பத்திரிகைக்கான நேர்காணலில் அவரே கூறியிருக்கிறார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவல் தொடராக வெளியானபோது பத்திரிகை ஆசிரியரும், வெளியீட்டாளருமான வரதர் இன்னுமொரு விளம்பர் உத்தியையும் பாவித்திருந்தார். டேவிட் லீனின் (David Lean) இயக்கத்தில் 1957இல் வெளியாகி 7 ஆஸ்கார் விருதுகளைப் பெற்ற சிறந்த படம் The Bridge on the River Kwai. இதன் காட்சிகள் இலங்கையிலும் எடுக்கப்பட்டிருந்தன. இதில் கொட்டாஞ்சேனையில் நிறுவனமொன்றில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த அழகான தோற்றமுள்ள லிண்டா என்னும் பெண்ணும் நடித்திருந்தார். அவரை நாவலின் றோசி பாத்திரமாக்கி புகைப்படப்பிடிப்பாளர் சிவம் என்பவரைக்கொண்டு புகைப்படங்கள் எடுத்து வெளியிட்டிருந்தார்.

32 எழுத்தாளர் ஜோர்ஜ்.இ.குருஷேவின் தாயகம் (கனடா) புகலிடத்தமிழர்களின் முக்கியமான பத்திரிகை / சஞ்சிகைகளிலொன்று.

புகலிடம் நாடிப்புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களால் நடத்தப்பட்ட பத்திரிகை / சஞ்சிகைகளில் தாயகம் (கனடா) பத்திரிகை / சஞ்சிகைக்கு முக்கியமானதோரிடமுண்டு. இந்தப்பத்திரிகை /சஞ்சிகையினை நடத்தியவர் எழுத்தாளர் ஜோர்ஜ் இ.குருஷேவ். விடுதலைப்புலிகள் கோலோச்சிக்கொண்டிருந்த காலத்தில், விடுதலைப்புலிகளை விமர்சித்து எழுதியவர். இன்று பலர் விடுதலைப்புலிகளின் ஆயுதபோராட்டம் முடிந்து, மெளனித்ததன் பின்பு ஆக்ரோஷமாக விமர்சித்து வருவதைப்போல் அல்லாமல், விடுதலைப்புலிகளின் காலகட்டத்திலேயே விடுதலைப் புலிகளை விமர்சித்து எழுதியவர். அதேசமயம் தான் ஆசிரியராக, பதிப்பாளராகவிருந்து வெளியிட்ட தாயகம் (கனடா) பத்திரிகை / சஞ்சிகையில் அனைத்து அரசியல் கருத்துகளைக் கொண்டவர்களுக்கும் இடம் கொடுத்தார். அவர்கள்தம் படைப்புகளைப் பிரசுரித்தார். தாயகம் (கனடா) ஆரம்பத்தில் வாரப்பத்திரிகையாக வெளியானது. பின்னர் தனது வடிவமைப்பை மாற்றி வார சஞ்சிகையாக வெளிவந்தது.

தானே ஆசிரியராகவிருந்து, பதிப்பாளராகவிருந்து, தட்டச்சு செய்பவராகவிருந்து, அச்சடிப்பவராகவுமிருந்து (இதற்காக சிறியதொரு அச்சியந்திரத்தையும் தன்னிருப்பிடத்தில் வைத்திருந்தார். ஒருவரே கைகளால் இயக்கக்கூடிய அச்சியந்திரம். வ.ந.கிரிதரனின் கவிதைத்தொகுப்பான 'எழுக அதிமானுடா!' தொகுப்பினை அச்சிட்ட அச்சியந்திரமும் அதுவே. அந்த அச்சியந்திரம் இன்னும் அவரிடம் ஞாபகச்சின்னமாக இருக்கக்கூடும்) சுமார் ஐந்து வருடங்கள் வரையில் 'தாயகம் (கனடா) பத்திரிகை / சஞ்சிகையினைக் கொண்டு வந்தார். முப்பது வருடங்களில் ஐம்பது இதழ்களைக்கொண்டு வருவதைப்பார்த்து மூக்கில் விரலை வைத்து வியக்கும் நம்மவர்கள், ஐந்து வருடங்களில் இருநூறுக்கும் அதிகமாகச் தாயகம்(கனடா)வினைத் தனியொருவராக வெளிக்கொணர்ந்தவர் இவர் என்பதை அறிந்தால் வியப்பின் எல்லைக்கே சென்று விடுவார்கள்.

தாயகம் (கனடா) பத்திரிகை /சஞ்சிகையின் 50 இதழ்களைப் 'படிப்பகம்' (<http://padippakam.com>) இணையத்தளத்தில் வாசிக்கலாம். தாயகம் (கனடா) பத்திரிகை / சஞ்சிகையிலேயே கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களின் மணிக்கவிதைகள்' முதலில் வெளியாகின என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எழுத்தாளர் கலாமோகன் தாயகத்தில் தன் சொந்தப்பெயரிலும், புனைபெயர்களிலும் நிறைய படைப்புகளை எழுதியிருக்கின்றார். ஜெயந்தீசனின் குட்டிக்கதைகள் வெளிவந்த காலகட்டத்தில் மிகுந்த வரவேற்பினைப் பெற்றவை. கலாமோகனே ஜெயந்தீசன் என்பதைச் சில வருடங்களின் முன்னரே அறிந்துகொண்டேன். கலாமோகனின் மொழிபெயர்ப்புப்படைப்புகளும் வெளியாகியுள்ளன.

தாயகம் (கனடா) பத்திரிகை / சஞ்சிகையில் எழுத்தாளர்கள் பலரின் பல்வகைப்படைப்புகள் நூற்றுக்கணக்கில் வெளியாகியுள்ளன. தாயகம் (கனடா) வெளிவந்த காலகட்டத்தில் அது இங்கு வெளியாகும் ஏனைய பத்திரிகைகளைப்போல் இலவசமாக வழங்கப்படவில்லை. காசு கொடுத்து வாங்கிப்படிக்குமொரு பத்திரிகை / சஞ்சிகையாகவே வெளியானதென்பதும், அதுவும் சுமார் ஐந்து வருடங்கள் வரையில் வெளியானதென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தாயகம் (கனடா) சஞ்சிகை வெளிவந்த

காலகட்டத்தில் அதனைக் காசு கொடுத்து வாங்கிப்படிப்பதெற்கென்று நூற்றுக்கணக்கான வாசகர்களிருந்தார்கள். படைப்பாளிகளிருந்தார்கள்.

தாயகம் (கனடா) பத்திரிகை / சஞ்சிகையில் வெளியான எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் பற்றி என் நினைவிலுள்ளவற்றின் அடிப்படையில் இங்கு சிறிது கூறலாமென்று நினைக்கின்றேன். தாயகம் (கனடா) பத்திரிகை / சஞ்சிகையின் பிரதிகள் அனைத்தும் ஆசிரியர் ஜோர்ஜ்.இ.குருஷேவிடமிருக்குமென்று நினைக்கின்றேன். மீண்டுமொருமுறை அவற்றைப்பார்த்துவிட்டு தாயகம் (கனடா) பற்றி விரிவாக எழுதவேண்டுமென்று விருப்பமுள்ளது. இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் , பட்டப்படிப்பு மாணவர்கள் தாயகம் (கனடா) பற்றி விரிவாக ஆய்வுகள் செய்வது மிகுந்த பயனுள்ளது.

தாயகம் (கனடா)வில் எழுத்தாளர்கள் அருள் சுப்ரமணியம், மாத்தளை சோமு (ஆஸ்திரேலியா), செழியன் (ஒரு போராளியின் நாட்குறிப்பு), வ.ந.கிரிதரன் (கணங்களும், குணங்களும், வன்னி மண், அருச்சுனனின் தேடலும், அகலிகையின் காதலும், அமெரிக்கா, நவசீதா ஆகிய நாவல்கள்) தொடர்களாக வெளியாகியுள்ளன. வ.ந.கிரிதரனின் நாவலான 1983 (83 இனக்கலவரத்தை மையமாகக்கொண்டது) தொடராக வெளிவந்து முற்றுபெறாமலேயே நின்று போனது. 'காலம்' செல்வம் எழுதிய நாடகமொன்றும் தொடராக வெளியாகியுள்ளதாக ஞாபகம். கடல்புத்திரனின் 'வேலிகள்' 'வெகுண்ட உள்ளங்கள்' நாவல்களும் , சிறுகதைகளும் 'தாயகம்' சஞ்சிகையில் வெளியாகின. அமரர் உமாகாந்தனின் உலக அரசியல் பற்றிய கட்டுரைகள் தொடராக வெளிவந்துள்ளன. எழுத்தாளர் ஆனந்த பிரசாத்தின் 'ஆலுடன் பாடல்' என்னும் இசைக்கலை பற்றிய பத்தியெழுத்து , சின்னத்தம்பி வேலாயுதம் அவர்களின் ஈழத்தமிழர்களின் அரசியல் வரலாறு பற்றிய 'ஈழம் ஒரு தொடர்கதை' தொடர், 'அசை' என்னும் சிவதாசனின் பத்தி (இதன் காரணமாகவே சிவதாசன் பின்னர் 'அசை' சிவதாசன் என்று அழைக்கப்பட்டார்.) , வ.ந.கிரிதரனின் 'மரபும், கவிதையும்' பற்றிய தொடர்,, இவ்விதம் பலரின் பத்தி எழுத்துகளுட்படப் பல படைப்புகள் தாயகம் (கனடா) வெளிவந்த காலகட்டத்தில் அதில் வெளியாகியுள்ளன. நேசனின் மொழிபெயர்ப்பில் ஜீன் போல் சார்த்தரின் 'கறை படிந்த கைகள்' என்னும் நாடக மொழிபெயர்ப்பும் தொடராக வெளிவந்தது ஞாபகத்திலுள்ளது. வசந்த திசாநாயக், பற்றிக் பெர்னான்டோ, சரத் த சில்வா, ரஞ்சித் குமார் ஆகியோர் சிங்களத்தில் எழுதிய 'ஜே.வி.பி.யின் வரலாற்றுக்கதை'யினை செ;லோகநாதன் மொழிபெயர்ப்பில் 'தாயகம்' (கனடா) வெளியிட்டுள்ளது. பேராசிரியர் சிவசேகரத்தின் கட்டுரைகளும் அக்காலகட்டத்தில் தாயகம் (கனடா) பத்திரிகை / சஞ்சிகையில் வெளியாகியுள்ளன.

தாயகம் (கனடா)வில் அதிக அளவில் சிறுகதைகளும் வெளியாகியுள்ளன. வ.ந.கிரிதரனின் சிறுகதைகள் பல (மணிவாணன் என்னும் பெயரிலும், வ.ந.கிரிதரன் என்னும் பெயரிலும்) வெளியாகியுள்ளன. சுமதி ரூபன், மொனிக்கா, கனடா மூர்த்தி, சுகன், சிவதாசன், ஜோர்ஜ் இ.குருஷேவ் , பவான், பாலசுந்தரன், இணுவையூர் ஞா.வடிவேலனார் எனப் பலரின் சிறுகதைகள் தாயகத்தில் வெளியாகியுள்ளன. தாயகம் (கனடா)வில் பவான் எழுதிய 'முகமில்லாத மனிதர்கள்' சிறுகதை எஸ்.பொ / இந்திரா பார்த்தசாரதி தொகுத்து வெளியிட்ட 'பனியும், பனையும்' தொகுப்பில் வெளியாகி, எழுத்தாளர் சுஜாதாவால் சிலாக்கிக்கப்பட்டதும் நினைவுக்கு வருகின்றது. எழுத்தாளர் பவான் யார் என்று இன்னும் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றேன். இன்னும் அதற்கான பதில் கிடைக்கவில்லை. உங்களுக்கு யாருக்காவது தெரிந்தால் அறியத்தரவும். இணுவையூர் ஞா. வடிவேலனாரின் ஆக்கங்கள் பல தாயகம் (கனடா)வில் வெளியாகியுள்ளன. தாயகம் ஆசிரியர் ஜோர்ஜ் இ.குருஷேவ்வின் சிறுகதையொன்றும் 'பனியும், பனையும்' தொகுப்பில் வெளியாகியுள்ளது. 'தாயகம்' (கனடா)வில் ஜோர்ஹ்.இ.குருஷேவ் எழுதிய 'கொலைபேசி' மிகுந்த வாதப்பிரதிவாதங்களை உருவாக்கிய சிறுகதை.

தாயகம் (கனடா)வில் நூற்றுக்கணக்கில் கவிதைகளும் பிரசுரமாகியுள்ளன. கவிஞர் பா.அ.ஜெயகரன், கௌரி, வ.ந.கிரிதரன், அ.கந்தசாமி, மலையன்பன் ('உதயன்' ஆசிரியர் லோகேந்திரலிங்கம். இவர் 'தாயகம்' சஞ்சிகையில் பல்வேறு புனைபெயர்களில் எழுதினார்.), ரதன்,, ராவுத்தர்,, மொனிக்கா, சுமதி ரூபன், நிவேதிகா, க.கலாமோகன், நந்தன், தினேஷ்குமார், நிலா குகதாசன், அருண், சி.கிருஷ்ணராஜா என்று பலர் கவிதைகள் எழுதியிருக்கின்றார்கள். இப்பட்டியலைப்பூர்த்தி செய்ய உங்கள் ஞாபகத்திலுள்ள தாயகம் (கனடா) கவிஞர்களைப்பற்றிய விபரங்களை அறியத்தாருங்கள். கவிதைகளைத் 'தாயகம்' 'புதுக்க விதை' என்னும் தலைப்பில் வெளியிட்டு வந்தார்கள். நல்லதொரு தலைப்பு. புதுக்கவிதைகள், புதுக்க விதைத் த கவிதைகள் என்று ஒரு கல்லில் இரு மாங்காய்கள்.

க.கலாமோகன் பிரெஞ்சுப்படைப்புகளைத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார்.

உதாரணத்துக்குக் கலாமோகனின் கவிதையொன்று:

கவிதை: புகலிடம்

- க. கலாமோகன் -

ஒரு சிறைச்சாலையிலிருந்து தப்பி
இன்னொரு பெரிய
சிறைச்சாலைக்குள் நான்
சிக்குப்பட்டு விட்டேன்.

வ.ந.கிரிதரனின் 'நல்லூர் இராஜதானி நகர அமைப்பு' ஆய்வு தொடராகத் தாயகம் (கனடா)வில் வெளியானது. அத்துடன் வ.ந.கிரிதரனின் 'வளர்முக நாடுகளின் குடிமனைப்பிரச்சனை' பற்றிய கட்டுரைத்தொடரும் தாயகம் (கனடா)வில் வெளியாகியுள்ளது. இன்னுமொரு விடயத்தையும் நிச்சயம் குறிப்பிட வேண்டும். கனடா மூர்த்தி என்று அறியப்பட்ட எழுத்தாளர் நாராயணமூர்த்தி ஓவியரும் கூட. இவரது ஓவியத்துடன் வ.ந.கிரிதரனின் 'அருச்சுனனின் தேடலும், அகலிகையின் காதலும்' நாவல் வெளிவந்துள்ளது. அத்துடன் தாயகம் (கனடா) பத்திரிகை / சஞ்சிகையில் வெளியான 'முனிவர் கேள்வி பதில்கள்' வெளிவந்த காலத்தில் மிகுந்த வரவேற்பினைப் பெற்றவை. அந்த 'முனிவர்' வேறு யாரும்ல்லர் கனடா மூர்த்தியே.

தாயகம் (கனடா) சஞ்சிகையில் வெளியான கடைசிப்பக்கமான க(ல்)லாநிதி கியூறியஸ் ஜியின் பக்கமும் (ஆசிரியர் ஜோர்ஜ் இ.குருஷேவே க(ல்)லாநிதி கியூறியஸ் ஜி) அங்கதச்சுவைமிக்க பத்தியாக வெளிவந்து அனைவரது கவனத்தையும் பெற்றதொரு பகுதி.

தாயகம் (கனடா) பத்திரிகை / சஞ்சிகையில் வெளியான படைப்புகள் பற்றிய அனைத்து விபரங்களும் முதலில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டு, முறையான ஆய்வுகள் செய்யப்பட வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம். தனி மனிதனாக வாராவாரம் தாயகம் (கனடா) பத்திரிகை / சஞ்சிகையினை வடிவமைப்பு, தட்டச்சு, வெளியீடு, அச்சமைப்பு என அனைத்தையும் தான் ஒருவரே தனியாகப்பொறுப்பெடுத்து, சக எழுத்தாளர்களின் ஆக்கப்பங்களிப்புகளுடன் அவ்விதழினை வெளியிட்டு வந்திருப்பதே பாராட்டுக்குரியது மட்டுமல்ல வியப்புக்குரியதும் தான்.

'படிப்பகம்' இணையத்தளத்தில் (<http://padippakam.com/>) 'தாயகம் (கனடா) பத்திரிகை / சஞ்சிகையின் ஐம்பது பிரதிகளை வாசிக்கலாம். புகலிடத்தமிழர்களால் வெளியிடப்பட்ட பத்திரிகை / சஞ்சிகைகளில் தாயகம் (கனடா) பத்திரிகை / சஞ்சிகைக்கும்

முக்கியமானதோரிடமுண்டு. தாயகம் (கனடா)வில் எழுதிய பலர் இன்று பத்துறைகளில் அறியப்பட்டவர்களாகவிருக்கின்றார்கள். 'காலம்' செல்வம் அருளானந்தம் கூடத் தாயகம் (கனடா)வில் எழுதியவர்தான். இதுவரை வெளியான 'காலம்' இதழ்களில் ஒன்றிலாவது தாயகம் (கனடா) பற்றிய விரிவான ஆய்வுக்கட்டுரை அல்லது கனடாத் தமிழ் இலக்கியத்தில் 'தாயகம்' சஞ்சிகையின் பங்களிப்பு பற்றிய சிறு குறிப்பு ஏதாவது வெளியாகியுள்ளதா என்பதை நான் அறியேன். அவ்விதம் வெளியாகியிருந்தால் அறியத்தாருங்கள்.

33. Jerzey kosinskiயின் Being There!

- இந்தக் கட்டுரை சுபமங்களா, மார்ச் 1995 இதழில் வெளிவந்தது. -

'போலிஸ் அமெரிக்க'ரான எழுத்தாளர் ஜேர்சி கொசின்ஸ்கியின் புகழ்பெற்ற நாவலான Being There பற்றிய அறிமுகக் கட்டுரை. பின்னர் பதிவுகள், திண்ணை ஆகிய இணைய இதழ்களிலும் மீள்பிரசுரம் செய்யப்பட்டது. ஜேர்சி கொசின்ஸ்கியின் இன்னுமொரு புகழ்பெற்ற நாவல் 'நிறமூட்டப்பட்ட பறவைகள்' (The Painted Birds). இது நவீன அமெரிக்க இலக்கியத்தின் முக்கியதொரு படைப்பாகக் கருதப்படுகிறது. இரண்டாம் உலக யுத்தக் காலகட்டத்தில், யூதச் சிறுவனான ஜேர்சி கொசின்ஸ்கி ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றில் அலைந்து திரிந்திருக்கின்றார். அக்காலகட்டத்தில் அவரடைந்த அனுபவங்களை மையமாக வைத்து எழுதிய நாவல் 'நிறமூட்டப்பட்ட பறவைகள்'. ஜேர்சி கொசின்ஸ்கியின் வாழ்வும் தற்கொலையிலேயே முடிந்து போனது சோகமானது. - வ.ந.கி அண்மையில் Jerzy kosinski எழுதிய Being There என்ற கைக்கடக்கமான சிறியதொரு நாவலைப் படிக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. கடுகு சிறிது காரம் பெரிது என்பதற்கொப்ப அளவில் சிறியதானாலும் இந்நாவல் உள்ளடக்கத்தில் கனதியானது. மனிதனைப் பாதிக்கும் நிலைமைகளை ஒருவித கிண்டல் பாணியில் நோக்கி விமர்சிக்கும் வகையிலமைந்த நாவலை 'சட்டயர்' (Satire) என்போம். Being There அந்த வகையான நாவல்களில் குறிப்பிடத்தக்கதொன்று. உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இச்சிறுநாவல் இன்றைய மனிதனைப் பலமாகப் பாதிக்கும் உலக, உள்நாட்டு அரசியல் மற்றும் குறிப்பாகத் தொலைகாட்சி பற்றிப் பலமாகவே விமர்சனத்தை முன்வைக்கின்றது. உருவத்தைப் பொறுத்த வரையில் கிறிஸ்தவ தத்துவ சமயநூலான பைபிளினது பாதிப்பு மிக அதிகமாகவே தெரிகின்றது.

கதை இதுதான்: 'தற்செயல்' (Chance) என்ற தோட்டக்காரனின் வாழ்வில் நடக்கும் நிகழ்வுகளை விவரிப்பதுதான் நாவலின் பிரதானமான பணி. இவனுக்குச் 'சான்ஸ்; என்ற பெயர் வந்ததற்குக் காரணமே பூமியில் இவனது பிறப்பு தற்செயலானது என்பதுதான். இவன் ஒரு முட்டாள்தான். இவனால் எழுதப் படிக்க முடியாது. பொதுவாகத் தன்னுணர்வு, சுய பிரக்ஞை என்பதேயற்றவன். இவன் ஒரு செல்வந்தனின் வீட்டுத் தோட்டக்காரனாகப் பல வருடங்களாகப் பணி புரிந்து வருகின்றான். இவனது ஒரே வேலை அச்செல்வந்தனது தோட்டத்தைப் பராமரிப்பதுதான். மிகுதி நேரத்தில் தனக்கென்று ஒதுக்கிய பகுதியில் இருந்தபடி டெலிவிஷனைப் பார்ப்பதுதான். பல வருடங்களாக இவன் அச்செல்வந்தனது வீட்டில் வேலை பார்த்து வந்தபோதும் இவனிற்கென்று இவன் இருந்ததற்கான அத்தாட்சிப் பத்திரங்களோ, ஆளடையாளப் பத்திரங்களோ எதுவுமே இவனிடமில்லை. இவனது இருப்பிற்கான (Being) எதுவித தடயங்களுமே இவனைத் தவிர இவ்வுலகில்லை. திடீரென இவனது முதலாளியான அச்செல்வந்தன் இறந்து விடவே இவனுக்குப் பிரச்சனை உருவாகின்றது. இவன் அவ்வீட்டில் நீண்டகாலம் இருந்ததற்கான எதுவிதத் தடயங்களுமே இல்லாத நிலையில் செல்வந்தனது சட்டத்தரணிகளால் வீட்டை விட்டு வெளியேற நிர்பந்திக்கப்படுகின்றான். முதன் முதலாக இவன் அந்தத் தோட்டத்தைவிட்டு ஏனைய மனிதர்கள் வாழும் வெளியுலகுக்கு வருகின்றான். செல்வந்தனால் இவனுக்கு அளிக்கப்பட்ட உயர்வாக ஆடைகள் அணிந்தபடி பார்வைக்கு உயர்குடி கனவான் போன்ற தோற்றத்துடன் வெளியுலகில் காலடி எடுத்து வைக்கும் இவனை அமெரிக்க அரசியல் வர்த்தக மட்டத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குடன் விளங்கும் சுகவீனமுற்றுப் படுக்கையிலிருக்கும் பிரமுகர் ஒருவரின் மனைவியான 'எலிஸபெத் ஈவ்' (Elizabeth Eve) என்பவள் மோதி விடுகின்றாள். அதற்குப் பிராயச்சித்தமாக இவனை அப்பெண்மணி தனது மாளிகைக்குக் கொண்டு சென்று தனது குடும்ப வைத்தியரின் உதவியுடன் பராமரிக்கின்றாள். இவனது உடையலங்காரத்தைப் பார்த்து இவனை ஓர் உயர்குடி கனவானாக எண்ணி விடும் அப்பெண்மணி இவனது பெயரைக் கேட்கும் பொழுது அதற்கு

இவன் தனது பெயர் 'சான்ஸ் கார்டினர்' (சான்ஸ் தோட்டக்காரன்)" எனப் பதிலிறுக்கின்றான். அதனை அப்பெண்மணி Chauncy Gardiner என் விளங்கிக் கொள்கின்றான். இவ்விதமாகச் Chauncy Gardiner ஆக உருமாறிவிட்ட Chance Gardener அப்பெண்மணியின் உதவியால் அமெரிக்க ஜனாதிபதியைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பைப் பெறுகின்றான். ஒருமுறை தொலைக்காட்சியில் ஒலிபரப்பப்பட்ட நிகழ்வொன்றில் அமெரிக்க ஜனாதிபதி நாட்டுப் பொருளாதார நிலைமைகளைப் பற்றிக் கேட்ட கேள்வியொன்றிற்குப் பதிலளிக்கையில் தோட்டம் தவிர வேறெந்த அறிவுமற்ற முட்டாளான சான்ஸ் தனது தோட்டத்தை எண்ணிக் கொண்டு பதிலிறுக்கின்றான். 'பருவங்கள் மாறிவரும்' என்கின்றான். இதனைப் பொருளாதார நிலைமை மாறும் எனக் கூறுவதாக எண்ணிக் கொண்ட ஜனாதிபதி மகிழ்சியடைகின்றார். இவ்விதமாக Chanuncey Gardinerஐ அமெரிக்க அரசியல் வட்டாரத்தில் முக்கிய புள்ளியாக தொலைக்காட்சி உருமாற்றி விடுகிறது. இவ்விதம் முக்கிய புள்ளியாக உருமாறி விட்ட 'சான்ஸி கார்டினர்'ரின் நட்பைப் பெற ருஷ்ய தூதரக அதிகாரி முயல்கின்றார். 'சான்ஸி கார்டினர்'ரின் இருப்பினை உறுதிப்படுத்தும் எந்தவிதப் பத்திரங்களையும் பெற முடியாத தனது உளவுப்படையினர் மேல் சீற்றமுறும் அமெரிக்க ஜனாதிபதி 'சான்ஸி கார்டினர்' சோவியத் உளவாளியாகயிருக்கக் கூடுமோவென ஐயுறுகின்றார். அதே சமயம் 'Chance'ஐப் பல்கலைக்கழகமொன்றின் துணை வேந்தராக்கவும் முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. இச்சிறு நாவலிம் பிரதானமான நிகழ்வுகள் இவைதான்.

முதன் முதலில் இச்சிறு நாவலின் உருவமைப்பைச் சமயம் எவ்விதம் பாதித்துள்ளதென்பதைப் பார்ப்போம். விவிலிய நூல் கூறும் படைப்புத் தத்துவத்தின்படி 'படைப்பு' ஏழு நாட்களில் நடைபெறுகின்றது. இந்நாவலும் ஏழு அத்தியாயங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. கிறித்தவ சமயத் தத்துவப்படி 'ஈடன் பூங்கா'வில் படைக்கப்பட்ட ஆதாமும் , ஏவாள் இருவருக்கும் ஆரம்பத்தில் மரணமற்ற வாழ்க்கைதானிருந்தது. அவர்களைப் படைத்த கர்த்தரின் எச்சரிக்கைகளையும் பொருட்படுத்தாமல், பாம்பினால் தூண்டப்பட்ட ஏவாளின் வற்புறுத்தலின்பேரில் ஆதாமும் ஏவாளும் ஈடன் தோட்டத்திலிருக்கும் நன்மை தீமைகளை அறிவிக்கும் விருட்சத்தின் கனியைப் புகிக்கின்றார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கையில் பாவ,புண்ணியம் புகுந்து கொள்கிறது. இச்சிறு நாவலில் வரும் பெண்மணிக்கும் பெயர் Eve, Elizabeth. ஈடன் பூங்காவைப் போல இந்நாவலிலும் ஒரு பூங்கா வருகின்றது. இந்நாவலின் உருவத்தில் சமயத்தின் பங்களிப்பை இவை கூறி நிற்கின்றன.

முழு முட்டாளான Chanceஐ வெற்றிகரமான டி.வி. பேர்சனால்டியாக' தொலைக்காட்சி உருமாற்றி விடுகின்றது. தொலைக்கட்சியில் காட்டப்படும் இவனது உருவத்தைப் பற்றி ஒரு பெண்மணி பின்வருமாறு எண்ணுகின்றாள்:

Manly; Well-Groomed;

Beautiful voice;

Sort of a Gary Grant.

He is not one of these phony idealists.."(பக்கம் 58).

- Jerzy Kosinski -

உண்மையில் இவன் ஒரு வடிகட்டின முட்டாளர். இதுதான் தொலைக்காட்சியினால் சமுதாயத்தில் ஏற்படுகின்ற பெரிய பாதிப்பு. பொய்யான பிம்பங்களைத் தொலைக்காட்சி உண்மையைப் போல் காட்டி விடுகின்றது. உண்மையாகவே வெளிப்புற உருவை மட்டும் தான் தொலைக்காட்சி வெளிப்படுத்துகிறது. ஆழத்தே புதைந்து கிடக்கும் உண்மையை அது வெளிப்படுத்துவதேயில்லை. உண்மையில் யதார்த்தத்தைத் திரித்துக் காட்டுவதன் மூலம் போலியான வெளிப்பாட்டையே தொலைக்காட்சி உருவாக்குகின்றது. அது மட்டுமல்ல. தொலைக்காட்சி எந்த நிகழ்வையுமே ஒரு பொழுதுபோக்கு என்ற

நிலைமைக்குச் சுருக்கி விடுகின்றது. அண்மையில் நடைபெற்ற வளைகுடா யுத்தத்தில் நேசநாடுகள் குண்டுகள் பொழிவதை ஒரு திரைப்படத்தைப் பார்ப்பதைப்போல பார்த்தோமே தவிர, அதன் பின்னாளிருக்கும் மனித அழிவுகளையோ, வேதனையையோ உணர முடியவில்லையே. உண்மையில் இந்நாவல் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாக ரீகன் தெரிவாவதற்கு முன்னால்தான் எழுதப்பட்டது. இந்நாவலில் வரும் முட்டாள் தோட்டக்காரனை அமெரிக்க அரசியல் வட்டாரத்தில் முக்கிய புள்ளியாக எவ்விதம் தொலைக்காட்சி மாற்றி விடுகின்றதோ அந்த நிலைமைதான் ரொனால்ட் ரீகனுக்கும் ஏற்பட்டது என்று சில இலக்கிய விமர்சகர்கள் ஒப்பிடாமலுமில்லை.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி, சோவியத் தூதுவர் ஆகிய பாத்திரங்களினூடு அணுவாயுதப் போட்டி பற்றியும், விரயமாகும் பணம் பற்றியும் விமர்சனத்தை முன் வைத்தாலும் இந்நாவலின் பிரதானமான நோக்கம் தொலைக்காட்சியினால் உருத்திரிக்கப்பட்ட உண்மைகளை உண்மைகளாக ஏற்றுக் கொள்ளும் சமுதாயமொன்றில் உருவாகக் கூடிய ஆபத்துக்களை எச்சரிக்கை செய்வதே. இத்தகைய முட்டாள்களின் கைகளில் அதிகாரம் அகப்பட்டு விடுவதால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகள் முழுமனித இனத்தையே பாதித்து விடும் என்பதைத்தான் மறைமுகமாக இச்சிறுநாவல் உணர்த்தி வைக்கின்றது. ஹெமிங்வேயின் 'கடலும் கிழவனும்', ஆல்பேர்ட் காம்ப்யுவின் 'அந்நியன்' மற்றும் ஸ்டீன் பேக்கின் 'முத்து' போன்று அளவில் சிறியதானாலும் உருவத்திலும், உள்ளடக்கத்திலும் காத்திரமானதொரு நாவல்தான் Being There. தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் நிச்சயம் படிக்க வேண்டியதொரு நாவல் என்று கூறினால் அது மிகையிலலை.

நன்றி: சுபமங்களா, மார்ச் 1995 ,பதிவுகள்.காம், திண்ணை.காம்

34. புஷ்பராணியின் 'அகாலம்: ஈழப்போராட்ட நினைவுக் குறிப்புகள்'

ஈழத்தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டம் ஆயுதப் போராட்டமாக உருவெடுத்தபோது அதில் முன்னணியிலிருந்த பெண்களில் மயிலிட்டி புஷ்பராணி முக்கியமானவர். பின்னர் பல்வேறு அமைப்புகள் உருவாகக் காரணமாகவிருந்த ஆரம்பகாலத் தமிழ் இளைஞர் பேரவையின் மகளிர் அமைப்பான தமிழ் மகளிர் பேரவையிலும், தமிழ் ஈழ விடுதலை அமைப்பிலும் (TLO) தீவிரமாக இயங்கியவர். புலோலி வங்கிக் கொள்ளையில் சந்தேக நபராகக் கைது செய்யப்பட்டு காவற்துறையினரின் கடுமையான சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளானவர். 'ஈழப்போராட்டத்தில் எனது சாட்சியம்' என்னும் நூலை எழுதிய புஷ்பராஜாவின் சகோதரி. இவரது 'அகாலம் (ஈழப்போராட்ட நினைவுக் குறிப்புகள்)' என்னும் நூலை அண்மையில் வாசித்தேன். 'கருப்புப் பிரதிகள்' வெளியீடாக வெளிவந்த நூல்.

இந்நூலுக்குப் பல முக்கியத்துவங்களுள்ளன. ஈழத்தமிழர்களின் ஆயுதப் போராட்டத்தின் பெண் போராளிகளில் முன்னோடியான புஷ்பராணியின் அனுபவப் பதிவுகளினை. இந்த நூல் ஏனைய இதுபோன்ற அண்மைக்காலப் பதிவுகளிலிருந்து இன்னுமொருவகையில் வேறுபடுகின்றது. ஏனைய நூல்களெல்லாம் ஆவணப்பதிவுகளென்ற வகையில் முக்கியத்துவம் பெற்றால், 'அகாலம்' ஆவணப்பதிவாக இருக்கும் அதே சமயம் இலக்கியத்தரமிக்க பிரதியாகவும் அமைந்திருப்பது இதன் சிறப்பு. இதற்கு புஷ்பராணி ஓர் எழுத்தாளராகவுமிருப்பது காரணம். தனது போராட்ட அனுபவங்களை விபரிக்கையில் அக்காலத்து மெல்லிய உணர்வுகளையெல்லாம், தன் இளமைக்காலத்து வாசிப்பு அனுபவங்களையெல்லாம் விபரித்துச் செல்கின்றார். அடுத்த முக்கியமான அம்சம் தனது அனுபவங்களை வெளிப்படையாக, குறைநிறைகளுடன் விபரிக்கின்றார். சிவகுமாரின் தாயாரான அன்னலட்சுமி அம்மையாரின் சிறப்புகளை விபரிக்கும் அதே சமயம் சிவகுமாரின் அந்திரட்டியில் அவ்வூர்த் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தனியாக உணவு வழங்குவதையும் அதுபற்றிய அன்னலட்சுமி அம்மையாரின் மன உணர்வுகளையும் கூடவே விபரிக்கின்றார். அது போல் தமிழ் மகளிர் அமைப்பின் ஆரம்பகாலப் பெண் போராளிகளிலொருவரான அங்கயற்கண்ணி மறைந்து மறைந்து தன்னை வந்து சந்திப்பதையும் விபரிக்கின்றார். இவ்விதமாகப் பலருடனான அனுபவங்களை விபரிக்கையில் அவர்களின் குறைநிறைகளை விபரிக்கின்றார். அவர்கள்மேல் கோபம் போன்ற உணர்வுகளின்றி விபரிக்கின்றார். தமிழ், சிங்களப் பொலிசாரின் வன்முறைகளை விபரிக்கும் அதே சமயம் அவர்களது நல்ல அம்சங்களையும் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்விதமான விபரிப்பால் இவர் கூறும் நபர்களைப் பற்றிய ஓரளவுக்கு முழுமையான பிம்பங்கள் கிடைக்கின்றன. பெண் போராளிகளாகக் கைது செய்யப்பட்ட இவரும், கல்யாணி போன்றவர்களும் விசாரணைகளில் அடைந்து சித்திரவதைகள் துயரகரமானவை. அவற்றையெல்லாம் தாங்கித் தப்பிபிழைத்த இவர்களது துணிவு மிக்க ஆளுமை வியப்பூட்டுவது.

இவரது அனுபவப் பதிவுகளின் இன்னுமொரு முக்கியமான அம்சம் வெலிக்கடையில் இவருடன் பல்வேறு காரணங்களுக்காக (அரசியல், சமூகக் குற்றங்கள்) அடைபட்டிருக்கும் சிங்களப் பெண் கைதிகளைப் பற்றிய விபரங்களாகும். எந்தவித இனத்துவேசமுமின்றி அவர்களைப் பற்றி விபரிக்கின்றார். ஒருவருக்கொருவர் துணையாகவிருப்பதை விபரிக்கின்றார். இந்த அனுபவப் பதிவுகளில் சிங்களப் பெண் கைதிகளைப் பற்றிய விபரங்களும் முக்கியமானதோர் அம்சம்.

அடுத்த முக்கியமானதோர் அம்சம் ஈழத்தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டம் ஆயுத மயப்பட்ட காலகட்டத்தில் அதற்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்த பெண்களைப் பற்றிய

விபரங்கள். இந்த நூல் விபரிப்பதைப் போல் ஏனைய அனுபவப் பதிவுகள் இவ்வளவு தகவல்களை ஆரம்பகாலப் பெண் போராளிகளைப் பற்றி விபரிக்கவில்லையென்றே நினைக்கின்றேன். உதாரணமாக வீமன்காமம் பத்மினி, குருநகர் குலம் அக்கா, சங்கானை அம்மா, காங்கேசந்துறை டொறத்தி, காங்கேசந்துறை திலகமணி, திருகோணமலை பிலோமினா அக்கா, மயிலிட்டி அங்கயற்கண்ணி, வேலணை திலகவதி, மாவிட்டபுரம் பாப்பா அக்கா, வசாவிளான் ஜெயராணி, காரைநகர் கனகராணி, வசாவிளான் செல்வராணி, மாவிட்டபுரம் செல்வராணி என்று தன்னுடன் இணைந்து போராட்ட நடவடிக்கைகளில் பங்குபற்றிய தோழிகளைப் பற்றிய இவரது விபரிப்புகள் முக்கியமான ஆவணப்பதிவுகள். இத்தோழிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் புஷ்பராணி 'இந்தத் தோழிகளது அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய உழைப்பும், தியாகங்களும் மிகச்சீக்கிரமே வரலாற்றால் மறக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் எனது மனதில் என்னை மரணம் தழுவும்வரை இந்தத் தோழிகள் நிறைந்திருப்பார்கள். ஈழத்தின் ஒவ்வொரு பிடி மண்ணிலும் எனது தோழிகளது பாடுகள் பதிந்துள்ளன.' என்கின்றார். ஆனால் நூலாசிரியர் தனது 'அகாலம்' அனுபவப் பதிவுகள் மூலம் அத்தோழிகளை வரலாறு மறக்காமல் செய்துவிட்டாரென்றே கூறவேண்டும். வரலாற்றால் இதுவரை மறக்கப்பட்டிருந்த பெண் போராளிகளைப் பற்றிய விபரங்களைப் பதிவு செய்வதும் இந்நூலின் முக்கியமானதோர் அம்சம்.

இவ்வனுபவப் பதிவுகளின் இன்னுமொரு முக்கியமான அம்சம் அமைப்புகள் பலமடையத் தொடங்குவதற்கு முன்னர், 1983ற்கு முன்னர் நிலவிய தமிழ் இளைஞர் பேரவை, தமிழ் ஈழ விடுதலை இயக்கம் போன்றவற்றில் இயங்கிய ஆண் தோழர்கள் பலரைப் பற்றியும் வரலாறு மறந்துவிடாமலிருக்கும் வகையில் பதிவு செய்ததாகும். அத்துடன் பின்னர் பல்வேறு போராட்ட அமைப்புகளின் தலைவர்களாக விளங்கிய பலரைப் பற்றி (விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வே.பிரபாகரன், ஈரோஸ் தலைவர் பாலகுமார், ஈழ மக்கள் புரட்சிகர முன்னணித் தலைவர் நா.பத்மநாபா, வரதராஜப்பெருமாள், சந்ததியார் போன்ற பலரைப்பற்றி) தனது அனுபவங்களை நூலில் புஷ்பராணி பகிர்ந்திருக்கின்றார். அவையும் ஆவணமுக்கியத்துவம் மிக்கவை.

ஈழத்தமிழர்களின் ஆயுதப் போராட்டத்தின் இன்றைய நிலைக்குக் காரணமானவர்களென்று தான் நினைப்பவர்களை, அதற்கான காரணங்களையும் கடுமையாகக் கண்டனம் செய்யும் பணியினையும் 'அகாலம்' செய்கின்றது. ஆனால் இதுவரை நடைபெற்ற விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றை, அதன் இன்றைய நிலையினை உணர்ச்சிவசப்படாது, ஆய்வுரீதியில் அணுகுவது பயனுள்ளதென்பதென் தனிப்பட்ட கருத்து.

இப்பதிவுகளின் இன்னுமொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் புஷ்பராணி தான் பிறந்த தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம் காரணமாக அடைந்த அவமானங்களை, அனுபவங்களை விபரிப்பதாகும். காவந்துறையினர் குறிப்பாகத் தமிழ்ப் பொலிசார் அவர்களை அவர்களது சமூகப் பின்னணி காரணமாக நையாண்டி செய்து புரியும் வதைகள், அதன் காரணமாக அவரும், அவருடன் கைது செய்யப்பட்ட கல்யாணி போன்றவர்கள், அடையும் சித்திரவதைகள், பெண்களாகவிருப்பதால் அடையும் மன உளைச்சல்கள் (உதாரணமாக மாதவிடாய்க் கால அனுபவப் பதிவுகள்) இவை முக்கியமான அனுபவப்பதிவுகள். கைது செய்யப்பட்டவர்களையும் அவர்களது சமூகநிலை காரணமாகச் சட்டம் எவ்விதம் பாரபட்சமாகக் கையாள்கிறது என்பதைத் தெளிவுடன் 'அகாலம்' விபரிக்கின்றது. சிலர் சித்திரவதைகளிலிருந்து விடுபடுகின்றார்கள். இன்னும் சிலர் விரைவாக விடுதலையாகின்றார்கள். இவ்வளவு அவமானங்களினூடும் ஈழத்தமிழ் மக்கள் அனைவரினிடும் விடுதலைக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்துச் செயற்பட்ட இவரைப் போன்ற போராளிகள் அனைவரையும் முழுத் தமிழினமும் நன்றியுடன் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும். அதற்குரிய உண்மையான நன்றி ஈழத்தமிழர்கள் மத்தியில் புரையோடிப்போய்க்கிடக்கும் தீண்டாமைப் பேயை ஒழிப்பதாகும்.

இந்நூலில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் நடைபெற்ற கலவரம் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

"இரா ஜனார்த்தனம் பேசியதாலேயே அங்கே குழப்பம் ஏற்பட்டதென்றும் சிவகுமாரன் அல்லது தமிழ் மாணவர் பேரவையினர் காவந்துறையோடு மோதியதாலேயே குழப்பம் ஏற்பட்டது எனச்சொல்வதெல்லாம் தவறான செய்திகளே. மாநாட்டில் வந்த ஊர்திகளில் ஓர் ஊர்தியில் கட்டப்பட்டிருந்த உலோகத்தாலான கொடிக்கம்பம் மின்சாரக் கம்பியைத் தொட்டதினால் ஊர்தியில் வந்த இருவர் முதலில் பலியானார்கள்."

இதனை யாராவது உறுதிப்படுத்த வேண்டும். நானும் அன்று சிறுவனாகக் கலவரம் நடந்த சமயம் அங்கிருந்தேன். மேடை அமைந்திருந்த வீரசிங்கம் மண்டபத்துக்கு முன் புறத்துக்கும், முற்றவெளிக்குமிடையில் வீதி ஊடறுத்துச் சென்றுகொண்டிருந்தது. கூட்டத்தில் பங்குபற்றிய மக்கள் அந்த வீதியிலும் முற்றாக நிறைந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது அங்கு வந்த பொலிசார் அம்மக்களைக் கலைத்து வீதியைத் திறக்க முனைந்தார்கள். அப்பொழுது அவ்விதம் முற்பட்ட பொலிசார்மீது சுற்றிவர இருந்த மக்கள் தமது செருப்புகள் உட்படக் கிடைத்ததையெல்லாம் எறியத் தொடங்கினார்கள். இதனை எதிர்பாராத பொலிசார் பின்வாங்கிச் சென்றார்கள். சென்றவர்கள் சென்ற வேகத்திலேயே மீண்டும் வந்தார்கள். கூட்டத்தினர்மீது கண்ணீர்ப்புகைக் குண்டுகளை வீசினார்கள். இதுதான் நான் என் அனுபவத்திலிருந்து புரிந்துகொண்டது. எனக்கு அடுத்த நாளே ஒன்பது தமிழ் மக்கள் இறந்த விடயம் தெரிந்தது. அது பொலிசார் மின்சாரக் கம்பிகளைச் சுட்டி வீழ்த்தியதால் விழுந்த கம்பிகளின் மீது இறந்த தமிழர்களென்று கூறியதைக் கேட்டேன். இது பற்றிய பூரண விபரங்கள் அறிந்துகொண்டவர்கள்தாம் கூறவேண்டும்.

நூலின் சமர்ப்பணத்தில் 'ஈழப்போராட்டத்தில் தங்களது உயிர்களைத் துறந்த அனைத்துப் போராளிகளையும் ஞாபகம் கொள்கிறேன். நீங்கள் எல்லாவித அரசியல் கருத்து முரண்பாடுகளுக்கு அப்பாலும் என் இதயத்தில் இருப்பீர்கள்' என்கின்றார். இது நூலாசிரியரின் பண்பட்ட உள்ளத்தின் வெளிப்பாடு. இவ்விதமான முதிர்ச்சியுடன் தனது அனுபவங்களை அணுகி விபரித்திருப்பதும் 'அகாலம்' பதிவுகளின் இன்னுமொரு சிறப்பு. இது போன்ற அனுபவப் பதிவுகள் அதிக அளவில் வரவேண்டிய காலகட்டமிது. அவ்விதம் வந்தால்தான் அவற்றைப் பற்றிய, ஒன்றுடன் ஒன்று ஒப்பு நோக்கிய, விரிவான ஆய்வுகள் சாத்தியம். இதுவரைகால ஈழத்தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றின் குறைநிறைகளை அறிவதற்கு இவ்விதமான ஆய்வுகள் அவசியம்.

நூல்: அகாலம் (ஈழப் போராட்ட நினைவுக் குறிப்புகள்)
வெளியீடு: கருப்புப் பிரதிகள்
பதிப்பாசிரியர்: ஷொபாசக்தி

35 கே.எஸ்.சிவகுமாரன் ஏடுகளில் திறனாய்வு / மதிப்பீடுகள் சில' பற்றிய குறிப்புகள் சில!

2012 ஆம் ஆண்டு இலங்கை சென்ற நண்பர் ஒருவரிடம் என்னிடம் கொடுத்து விடும்படி திரு.கே.எஸ்.சிவகுமாரனால் கொடுத்து விடப்பட்டிருந்த 'கே.எஸ்.சிவகுமாரன் ஏடுகளில் திறனாய்வு / மதிப்பீடுகள் சில' நூல் அண்மையில்தான் என் கைகளை வந்தடைந்தது. :-) மறக்காமல் நினைவில் வைத்திருந்து நூலை என்னிடம் சேர்ப்பித்த நண்பருக்கு நன்றி. :-) இது போல் இன்னுமொருவரிடமும் திரு.கே.எஸ்.சிவகுமாரன் நூல்கள் சிலவற்றைக் கொடுத்திருந்த விபரத்தை நண்பர் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் அறியத்தந்திருந்தார். ஆனால் நூல்கள் இன்னும் என் கைகளுக்கு வந்து சேரவில்லை. :-) இன்னுமொருவரிடம் கொடுத்திருந்த நூல் பொதி பெற்றவர் இன்னுமொருவரிடம் கொடுத்து சிறிது காலம் தாழ்த்தியென்றாலும் வந்து சேர்ந்து விட்டது.

'கே.எஸ்.சிவகுமாரன் ஏடுகளில் திறனாய்வு / மதிப்பீடுகள் சில' நூல் கைக்கடக்கமானது. கடுகு சிறுத்தாலும் காரம் பெரிது என்பதற்கொப்ப மிகுந்த பயன் மிக்கது. குறிப்பாக ஆவணச்சிறப்பு மிக்கது. இந்நூலில் கே.எஸ்.எஸ் அவர்கள் எழுத்தாளர்களைப்பற்றி, வெளிவந்த நூல்கள் பற்றி, தன்னைப் பாதித்த அண்மைக்கால நாடகங்கள், சிங்களத்திரைப்படம் பற்றி, என்று பல விடயங்களைப்பற்றி , எழுதிய கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

அமரர் சோமகாந்தன் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் எழுதிய 'காந்தன் கண்ணோட்டம்' என்னும் பத்தி எழுத்துகள் பற்றியொரு கட்டுரை தொகுப்பிலுள்ளது. இச்சிறு கட்டுரை சோமகாந்தனின் பத்தி எழுத்துகளை விபரிப்பதுடன், பத்தி எழுத்துகள் பற்றிய கே.எஸ்.எஸ் அவர்களின் கருத்துகளையும் உள்ளடக்கியிருப்பது இதன் சிறப்பு.

'காந்தனின் கண்ணோட்டம்' பத்தி எழுத்துகளைப்பற்றி கே.எஸ்.எஸ் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுவார்:

" நான் இந்த எழுத்துகளை வெகு ஆவலுடனும், ஆர்வத்துடனும் வாசித்து வந்தேன். விளைவு: ஆனந்தம், தகவற்கள விரிவாக்கம், செயற்பாட்டுப்பயன். ஆனந்தம் ஏனெனில் தமிழ்மொழியின் சொல்வளம் பத்தி எழுத்தாளரின் கை வண்ணத்தால் பல பரிமாணங்கள் எடுப்பதை அனுபவித்து புளகாங்கிதம் நான் அடைந்தமை. தெரியாத சில விபரங்களைக்கோர்த்து அவர் தரும் பாங்கு எனது அறிவை விருத்தி செய்ய உதவியமை சொல்லப்பட வேண்டும். காந்தனின் சிந்தனைகள் செயற்பாட்டுத் தன்மை கொண்டவையாதலால், அவருடைய பத்திகளைப் படிக்கும் நான் செயலூக்கம் பெறுகின்றேன்."

நூலிலுள்ள இன்னுமொரு கட்டுரையான 'இனிய உறவுகள் எழுச்சியுறட்டும்' கட்டுரையில் சோமகாந்தன் தம்பதியினரின் (எழுத்தாளர் சோமகாந்தனின் மனைவியான திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் 'புதுமைப்பிரியை' என்னும் பெயரிலும் , தனது சொந்தப்பெயரிலும் எழுதிவரும் முக்கியமான ஈழத்துப்பெண் எழுத்தாளர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.) இலக்கியப்பங்களிப்பு பற்றி எழுதியுள்ளார்.

சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பதில் வல்லவர் கே.எஸ்.எஸ் அவர்கள்.

தொகுப்பில் ஈழத்தின் நகைச்சுவை எழுத்தாளர்களிலொருவரான பொ.சண்முகநாதன் உதயன் பத்திரிகையில் 'சண் அங்கிள்' என்றெழுதிய பத்திகளைப்பற்றியொரு

கட்டுரையுள்ளது. இக்கட்டுரையில் 'நகைச்சுவையாக எழுதக்கூடிய ஒரு சில ஈழத்து எழுத்தாளர்களுள் பொ.சண்முகநாதன் முத்திரை பதித்தவர்' என்கின்றார் நூலாசிரியர்.

எழுத்தாளர்களான கலைச்செல்வி சிற்பி சரவணபவன் பற்றி 'சிற்பியும் நானும்' (ஞானம் சிற்பி பவள விழா மலருக்காக எழுதிய கட்டுரை), தெளிவத்தை ஜோசப் பற்றி 'தெளிவத்தை ஜோசப்பும் நானும்' (ஞானம் சஞ்சிகையில் வெளியான கட்டுரை), 'செங்கை ஆழியானின் எழுத்தும் எண்ணமும்' (வீரகேசரியில் வெளியான கட்டுரை), செங்கை ஆழியானின் நாவலான 'கிடுகு வேலி' பற்றிய சிறு கட்டுரை (வீரகேசரி), எழுத்தாளர் மு.கனகராசனின் 'புடம்' சிறுகதை பற்றி ('பகவானின் பாதங்கள்' நூலில் இடம்பெற்ற கட்டுரை), எழுத்தாளர் நாவேந்தனின் சிறுகதைத்தொகுப்பு பற்றிய மதிப்புரை, வெலிகமை ரிம்ஸா முஹம்மத்தின் கவிதைத்தொகுப்பான 'தென்றலின் வேகம்' (மல்லிகை), எனப்பல கட்டுரைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. மு.கனகராசன், நாவேந்தன் போன்றோரைத் தொகுப்பு வாசகர்களுக்கு நினைவு படுத்துகிறது.

'தேனருவி' சஞ்சிகையில் வெளியான கட்டுரைகள் சிலவற்றையும் தொகுதி அடக்கியுள்ளது. தமிழ் எழுத்தாளர் மன்றத்தினால் வெளியிடப்பட்ட 'ஈழத்துப்பரிசுச்சிறுகதைகள்' பற்றிய நூல் மதிப்புரையும் அவற்றிலொன்று (தேனருவி, செப்டம்பர் 1963). அதில் செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், உதயணன், முத்து சிவஞானம், சிற்பி, செந்தூரன், நவம், என்.எஸ்.ராமையா, அ.முத்துலிங்கம் போன்றோரின் தொகுப்பிலுள்ள சிறுகதைகளைப்பற்றிய கருத்துகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அ.முத்துலிங்கத்தின் தொகுப்பிலுள்ள சிறுகதையான 'பக்குவம்' கே.எஸ்.எஸ் அவர்களைக்கவர்ந்திருப்பதை 'நவீன உளவியல் போக்குக்கேற்ற முறையிலும், சிறிது நளினமான கதைப்பொருளைக் கொண்டதினாலும், இறுக்கமாக எழுதப்பட்டதினாலும், அ.முத்துலிங்கத்தின் 'பக்குவம்' மற்றக்கதைகளினின்றும் சிறிது எழும்பி நிற்கிறது. அவ்வளவுதான்' என்னும் வரிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இச்சிறுநூல் A.C.Barr குமாரகுலசிங்கி என்பவர் எழுதிய 'Tale of Three Loves' என்னும் ஆங்கில நாவலை பற்றிய தகவலையும் தருகின்றது. ஆவணச்சிறப்பு மிக்க தகவல் இது. இவரைப்பற்றி இப்பொழுதுதான் இக்கட்டுரை மூலம் நான் முதன் முதலாக அறிந்துகொள்கின்றேன். 'யாழ்ப்பாணச்சமுதாயத்தின் முன்னைய தோற்றம்' என்னும் கட்டுரையிலேயே மேற்படி விபரங்களை விபரிக்கின்றார் கே.எஸ்.எஸ். இக்கட்டுரையில் தெரிவிக்கப்படும் விபரங்கள் சில வருமாறு:

"1. A.C.Barr குமாரகுலசிங்கி பற்றிய விபரங்கள் தெரியவில்லை. ஆயினும் சட்டத்துறையில் Barr குமாரகுலசிங்கி குடும்பத்தினர் பிரபல்யமானவர்கள்.
2. இந்த நாவல் 19ஆம் நூற்றாண்டின் திருப்புமுனையின்போது யாழ்ப்பாணத்தைச்சேர்ந்த பாதி நிலப்பிரபுத்துவக் குடும்பம் ஒன்றின் வாழ்க்கைப்போக்குகளின் சிலவற்றைச்சித்திரிக்கின்றது. அக்காலப்பகுதியில்தான் அமெரிக்க மிஷனரியைச்சேர்ந்தவர்கள் வடக்கிற்குச் சென்று கல்வித்துறையில் பங்களிப்பைச் செய்ததுடன், மதமாற்ற வேலைகளிலும் ஈடுபட்டு வந்தனர்.
3. அக்காலப்பகுதியிலே வாழ்ந்த பழமை போற்றும் யாழ்ப்பாண சமூகத்தினரின் சிந்தனைப்போக்கைத் தமது செல்வாக்குக்கு உட்படுத்திய பிறநாட்டவரின் செயல்களின் பதிவாக இந்த நாவல் உருப்பெற்றிருக்கின்றது. அந்த விதத்தில் நாவல் சுவாரஸ்யமாக இருக்கிறது. 4. யாழ்ப்பாண மக்களின் வாழ்க்கையை ஓரளவு சித்திரிக்கும் முதலாவது ஆங்கில நாவலாக இது இருப்பதனால் 'வயலில் ஒரு மலர்' (A Flower of The Field) முக்கியத்துவம் பெறுகிறது." (நூல்: கே.எஸ்.சிவகுமாரன் ஏடுகளில் திறனாய்வு / மதிப்பீடுகள் சில)

கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் "Tale of Three Loves' என்று நாவலின் பெயரைக்குறிப்பிட்டுவிட்டுப் பின்னர் A Flower of The Field என்று நாவலைப்பற்றிக்கூறுவது

நாவலின் பெயர் பற்றிய சிறிது குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இந்தக் கட்டுரையின் இறுதியில் கே.எஸ்.எஸ் அவர்கள் தான் டெய்லி நியூஸ் பத்திரிகையில் எழுதிய Gleanings பத்தியில் எழுதிய கட்டுரையின் அடிப்படையில் இக்கட்டுரையினை எழுதியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததால், கூகுளில் தேடிய அக்கட்டுரையினை வாசித்துப்பார்த்தேன் (A novel in English on early Yaalpaanam society : <http://archives.dailynews.lk/2007/09/19/art10.asp>). அதிலும் கட்டுரையாசிரியர் அதே தவறினை விட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஆனால் அவரது இன்னுமோர் ஆங்கிலக்கட்டுரையில் (A range of reading material : <http://archives.dailynews.lk/2012/01/25/art10.asp>) மேற்படி தனது நூலைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். அதில் அவர் "There is also a critical introduction of a novel in English titled A Flower of the Field by A C Barr Kumarakulasinghe which depicts the Yaalpaanam (Jaffna) society in the turn of the 19th century." என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். இதன்படி நாவலின் பெயர் A Flower of the Field. ஆனால் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கும் தமிழ் நூலிலுள்ள கட்டுரையிலும், A novel in English on early Yaalpaanam society கட்டுரையிலும் Tale of Three Loves' என்றே கட்டுரைகளின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். ஆனால் கட்டுரை முழுவதும் A Flower of The Field என்றே நாவலின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாலும், இத்தலைப்பினையொட்டியே நாவல் பற்றிக் கட்டுரையில் விபரிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், நாவலின் தலைப்பு A Flower of The Field என்று கொள்வதே பொருத்தமாகப்படுகிறது. இது பற்றி கே.எஸ்.எஸ் அவர்கள் விளக்கமளிப்பதும் பொருத்தமானதே.

மேலும் இந்த நாவல் 35 அத்தியாயங்களை உள்ளடக்கியுள்ளதாகவும், கிறிஸ்தவ மதத்துக்கு மாறிய தமிழ் இளைஞன் ஒருவனுக்கும், அமெரிக்க யுவதிக்குமிடையிலான காதலைப்பற்றிக் கூறுவதாகவும், தீண்டாமைக்கெதிரான கருத்துகளைக்கொண்டிருப்பதால் நாவலாசிரியரின் முற்போக்கு எண்ணத்தை அறிய முடிவதாகவும் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது இந்நாவலின் முக்கியத்துவத்தைக் குறிக்கின்றது. நாவலாசிரியரின் எழுத்து நடை சிறிது கடினமானது என்பதையும் கட்டுரையாளர் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். அத்துடன் இந்நாவல் எழுதுவதற்குத் தூண்டுதலாக இருந்தவர் அவரது மருமகள் ஒருவரேயென்பதையும், அதற்கு நன்றியாக அர்ப்பணிக்கும் வகையில் 'The Late Letter' என்னும் சிறுகதையொன்றினையும் A.C.Barr குமாரகுலசிங்கி எழுதியுள்ள தகவலையும் கட்டுரை அறியத்தருகின்றது.

இந்த ஒரு கட்டுரை போதும் இச்சிறு நூலின் ஆவணச்சிறப்பினை வெளிப்படுத்துவதற்கு. கே.எஸ்.எஸ்.எழுத்துகளால் அடையும் பயன்களில் முக்கியமான பயன் அது.

36. வரதபாக்கியானின் (புதுவை இரத்தினதுரை) கவிதை ஒன்று: 'புலிகள் ஆவோம்'

ஈழத்துக் கவிஞர்களில் கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரைக்கு முக்கியமானதோரிடமுண்டு. அவரது கவிதைகள் ஈட்டி போல் நெஞ்சினைக் குற்றுபவை. உணர்ச்சிமிக்க உரிமைக் குரலாக ஒலிப்பவை. அவரது எழுத்துப் பங்களிப்புக்கான காலகட்டத்தை இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். வர்க்க விடுதலைப்போராட்டக் காலகட்டம். தேசிய விடுதலைப்போராட்டக் காலகட்டம். ஆரம்பத்தில் இடதுசாரிக் கருத்துகளால், மார்க்சியக் கருத்துகளால் ஈர்க்கப்பட்டுக் கவிதைகள் படைத்தவர் புதுவை. பின்னர் ஈழத்தமிழர்களின் தேசிய விடுதலைப்போராட்டக் காலகட்டத்தில் விடுதலைப்புலிகளுடன் இணைந்து ஆயுதப்போராட்டத்தில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டவர். முள்ளிவாய்க்காலில் சரணடைந்து காணாமல் போனவர்களில் அவருமொருவர். அவரது அரசியற் கருத்துகளுக்கு அப்பால் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையுலகில் தடம் பதித்த முக்கியமான கவிஞர்களில் அவருமொருவர். முக்கியமான கவிஞர் ஒருவர் சரணடைந்திருக்கின்றார். அவரைப்பற்றிய எவ்விதத்தகவல்களும் இதுவரை இல்லை. இலங்கை அரசாங்கம் இறுதியில் காணாமல் போனவர்கள் பற்றி வாய் திறப்பதற்கு இறுதியில் புதுவை இரத்தினதுரையின் காணாமல் போதல் வழி வகுக்கலாம். புதுவை இரத்தினதுரையை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகம் அவ்வளவு இலேசாக மறந்து விடப்போவதில்லை. தேசிய அரசியலுக்கு அப்பால் ஈழத்தின் வர்க்க விடுதலைக்காகப்போர்க்குரலாக ஒலித்த அவரது குரலை ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியம் அவ்வளவு இலேசில் மறந்து விடாது.

எழுபதுகளில் இலங்கையிலிருந்து வெளிவந்த எழுத்தாளர் செ.கணேசலிங்கன் வெளியிட்ட 'குமரன்' இதழில் நிறைய கவிதைகளை வரதபாக்கியான் என்னும் பெயரில் எழுதியிருக்கின்றார். அவரது அக்காலகட்டத்துக் கவிதைகளினூடாக அவரை அணுகுவது அவரது கவிதைகள் பற்றிய திறனாய்வுக்கு, அவரது போர்ச்சுவாலைகளாகத் திகழ்ந்த கவிதைகளை அறிந்து கொள்வதற்குரிய நல்லதோர் அணுகுமுறை. குமரன் சஞ்சிகையின் பல இதழ்களை, புதுவை இரத்தினதுரை வரதபாக்கியான் என்னும் பெயரில் எழுதிய கவிதைகள் பலவற்றை நூலகம் இணையத்தளத்தில் காணலாம். வர்க்கப்புரட்சியை ஆக்ரோசமாக வெளிப்படுத்தும் கவிதை வரிகள் அவை. அவற்றிலொன்று 'குமரன்' சஞ்சிகையின் 28ஆவது இதழில் வெளியான 'புலிகள் ஆவோம்' என்னும் கவிதையாகும்.

இக்கவிதை எழுதப்பட்ட காலகட்டம் 1973. புலிகள் அமைப்பு உருவாகாத காலகட்டம். பின்னர் அவர் புலிகள் அமைப்புடன் இணைந்ததை இக்கவிதையுடன் ஒப்புநோக்குவதும் பொருத்தமானதே. அக்கவிதையின் தலைப்பு: புலிகள் ஆவோம். அக்கவிதையில் அவர் பின்வருமாறு கூறியிருப்பார்:

பெற்றதாய் எதிராய் வந்து
புரட்சியின் போது ஏதும்
குற்றங்கள் செய்தா லெங்கள்
குண்டுகள் அவளின் நெஞ்சைப்
புற்றுள் ஆக்கும், ஆமாம்
புரட்சியின் போது நாங்கள்
சுற்றமும் துணையும் பாரோம்.
சூடு காண் புலிகள் ஆவோம்.

நேற்று நாம் பேசா வுமை
நோயர்கள், ஆனாலின்று

காற்றைப்போற் கிளர்ந்தெழுந்து
காரியம் முடிக்க வல்ல
கூற்றுவர், சுரண்டி வாழும்
கும்பலை அரைத்துத் தின்னும்
மாற்றத்தை விரும்பி வந்த
மாபெரும் உழைப்பாளர்கள்.

புலிகள்' ஆவோம்' என்ற இக்கவிதையில் அவர் எழுதியுள்ள,

"பெற்றதாய் எதிராய் வந்து
புரட்சியின் போது ஏதும்
குற்றங்கள் செய்தா லெங்கள்
குண்டுகள் அவளின் நெஞ்சைப்
புற்றுக் ஆக்கும், ஆமாம்
புரட்சியின் போது நாங்கள்
சுற்றமும் துணையும் பாரோம்.
சூடு காண் புலிகள் ஆவோம்."

என்னும் வரிகள் புலிகள் என்னும் அமைப்பு உருப்பெறுவதற்குப் பல வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட வரிகள். ஆனால் புதுவையாரின் மனப்போக்கினை வெளிப்படுத்தும் மேலுள்ள வரிகள் பின்னாளில் உருவாக்கப்பட்ட புலிகள் அமைப்பின் நிலைப்பாடாகவும் இருந்ததைப் பார்க்கும்போது ஏன் புலிகள் அமைப்பில் புதுவை இரத்தினதுரேள இணைந்துகொண்டார் என்பதற்கான காரணங்களிலொன்றாக இம்மனப்போக்கும் இருக்கலாமோ என்னும் ஐயத்தினையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

ஒரு விதத்தில் இக்கவிதையினைப் புதுவையின் தீர்க்கதரிசனம் மிக்க கவிதையாகவும் கூறலாம். இக்கவிதையை எழுதிய கால கட்டத்தில் அவர் வர்க்க விடுதலைப்புரட்சிக்காகக் குரல் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார். அவரே நினைத்திருக்க மாட்டார் பின்னாளில் தேசிய விடுதலைக்கவியாக அவர் உருமாறுவாரென்பதை. அதுவும் புலிகள் அமைப்பில் சேர்ந்து போராடப்போகின்றாரென்பதை.

புலிகள் அமைப்பில் அவர் இருந்தபோது அவர் எழுதிய உணர்ச்சிக் கவிதைகளைப்பார்த்து ஒருவேளை அவர் புலிகளில் இருப்பதால்தான் அவ்விதம் எழுதுகின்றாரோ என நான் எண்ணியதுண்டு. ஆனால் அவரது ஆரம்பக்காலத்து வர்க்கவிடுதலை எழுச்சிக் கவிதைகளைப்பார்த்தபோது ஒன்று புரிந்தது; புரிகின்றது. அது: போர்க்குணமென்பது புதுவையாரின் இயற்கையான உண்மையான அவரது உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு. அதனைத்தான் வரதபாக்கியான என்று அவர் எழுதிய கவிதைகள் புலப்படுத்துகின்றன.

இது போல் பல புதுவை இரத்தினதுரையின் ஆரம்பகாலத்து வர்க்கப் போராட்டப்புரட்சிக்குரலாக ஒலிக்கும் கவிதைகளைக் குமரன் இதழ்களில் காணலாம். மேலும் பல குமரன் இதழ்களில் இவரது கவிதைகளைக் காணலாம்.

பதிவுகள்.காம் 28 January 2017

37. எனக்குப் பிடித்த கவிஞர் நீலாவணனின் 'விளக்கு'

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிஞர்களில் முக்கியமான ஒருவர் கிழக்கிலங்கை தந்த கவிஞர் நீலாவணன். அவரைப்பற்றி நல்லதொரு சுருக்கமான கட்டுரை 'கிழக்கின் கவித்துவ ஆளுமை நீலாவணன்'. எழுதியவர் மோகனதாஸ். அதற்கான இணைய இணைப்பினை நண்பர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கின்றேன். அவரது கவிதைத்தொகுப்புகள் பலவற்றை 'நூலகம்' இணையத்தளத்தில் நீங்கள் வாசிக்கலாம். இவரது 'விளக்கு' கவிதை எனக்கு பிடித்த கவிதைகளிலொன்று. தினகரன் பத்திரிகையில் 31.5.69 அன்று வெளியான இக்கவிதை அவரது 'ஓத்திகை' கவிதைத்தொகுப்பிலும் உள்ளடங்கியுள்ளது. தொகுப்பு நூலகம் இணையத்தளத்திலுள்ளது. இணைப்பை இப்பதிவில் இறுதியில் தந்துள்ளேன். வாசிக்கவும்.

இருண்டு கிடக்கிறது வீடு. காடுகளுடு அலைந்து திரியும் கவிஞன் இருண்டிருக்கும் வீடு பற்றியும் அதற்கு விளக்கேற்ற வேண்டுமென்றும் எண்ணித்திரும்புகின்றான். திரும்பியவன் சாவி கொண்டு வீடு திறந்து உட்செல்கின்றான். உள்ளறையில் இருக்கும் தீப்பெட்டி எடுத்து விளக்கேற்றுகின்றான். 'வீடிருண்டு கிடக்கிறது - விளக்கேற்றல் வேண்டும்' என்று தொடங்கும் கவிதை 'வீடிருண்டு கிடக்கவில்லை - விளக்கேற்றிவிட்டேன் வீதியிலே போவார்க்கும் ஒளிவிழுதல் கண்டேன்!' என்று முடிகின்றது.

இங்கு கவிஞர் விளக்கு என்று குறிப்பிடுவது எதனை? விளக்கேற்ற உதவும் எண்ணெய், தீப்பெட்டி, வீடு, உள்ளறை இவையெல்லாம் குறிப்பவை எவற்றை? வீடு முழுவதும் கவிந்திருக்கும் இருள் எதனைக் குறிக்கின்றது? இவ்விதம் எண்ணி, இக்கவிதையைக் கட்டுடைத்து வாசிப்பதிலோர் அலாதியான இன்பமுண்டு. மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் இருண்டிருக்கும் வீடொன்றுக்கு ஒளியேற்றுவதைக் குறித்தாலும், என் வாசிப்பில், அறியாமை இருளில் மூழ்கிக்கிடக்கும் மானுட இருப்பின் இருள் அகற்ற அறிவென்னும் ஒளி பாய்ச்சும் விளக்கு அவசியம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கவிஞர் எண்ணினாரோ என்று எண்ணவைக்கின்றது.

அதே சமயம் இருண்டிருக்கும் வீடு என்னும் படிமம், தூழ்ந்திருக்கும் இருள் பற்றிய பீதியினையும் எழுப்பும். கவிந்திருக்கும் இருளில் தனித்திருக்கும் வீடு நோக்கிச் செல்லும் கவிஞனின் வீடு நோக்கிய பயணம், விளக்கேற்ற அவன் செய்யும் செயல்கள், அதற்கு உதவும் சாதனங்கள் இவையெல்லாம் மனச்சித்திரங்களாகச் சிந்தையில் விரிகின்றன.

எனக்குக் கவிதையில் வரும் வீடு, விளக்கு மற்றும் 'காலமெனும் கருங்கிழவன்' என்னும் உவமை ஆகியவற்றைப் பிடித்த படிமங்களாகக் கூறுவேன். நெஞ்சில் காலக்கிழவனின் தோற்றம் சித்திரமென விரிகின்றது. கவிஞர் நீலாவணனின் கவித்துவச் சிறப்பை வெளிப்படுத்தும், நினைவில் நிலைத்து நிற்கும் தன்மை மிக்க உவமை.

இக்கவிதையில் வரும் பின்வரும் வரியும் முக்கியமானது. 'இருட்டில் மெய்ப்பு பையின்பை துழாவுகிறேன்' என்னும் வரிதான் அது. பொதுவாகத் திறப்பைச் சட்டைப் பையில் தேடுவோம். மேலோட்டமாக இவ்வரியை வாசிப்பவர் கவிஞர் தன் சட்டைப் பையில் சாவி தேடி எடுத்ததாக எண்ணி விடுவர். ஆனா இங்கு குறிப்பிடுவது 'மெய்ப்பு பையின்பை' அவர் குறிப்பிடுவது உண்மையை, இன்பத்தை. அவர் குறிப்பிடும் பை வேறானது. அது 'மெய்ப்பை'. 'இன்பை'. இவ்விதம் விளங்கி வாசிக்கையில் கவிஞர் இக்கவிதையில் என்ன கூற வருகின்றார் என்பது பற்றி எண்ணமுடிகின்றது.

ஈரிடங்களில் கவிஞர் தெரிந்தே இலக்கணம் மீறி இருப்பதையும் அவதானிக்க முடிந்தது. இலக்கணம் மீறுதலென்பது கவிஞர்களின் பிரத்தியேக உரிமைகளில் ஒன்று அல்லவா?

எனக்கு மிகவும் பிடித்த கவிஞர் நீலாவணனின் கவிதையான 'விளக்கு' இதோ:

விளக்கு - நீலாவணன்

வீடிருண்டு கிடக்கிறது - விளக்கேற்றல் வேண்டும்.
வெளியேபோய் வெகுநேரம் தாமதமாய் மீண்டேன்!
காடுகளின் ஊடே ஓர் காடாகிவீடும்
காட்சிதரும் மையிருட்டு! கள்வர்கள் - பேய் - பாம்பு!
ஓடோடித் திரும்புகிறேன். ஓர் துணையும் இல்லை!
உள்ளிருந்து பேசுவதும் யார்? உற்றுக்கேட்டேன்.....

வீடிருண்டு கிடக்கிறது - விளக்கேற்றல் வேண்டும்.
வெளியேபோய் வெகுநேரம் தாமதமாய் மீண்டேன்!

காலமெனும் கருங்கிழவன் காத்திருந்தான். எண்ணெய்
கலங்களிலே ~கலன்கலனாய் நிறைந்திருந்த துண்மை!
கோல எழில் விளக்குகளும் குறைவில்லை! குச்சி
குறையாத தீப்பெட்டி மூலையிலே தூங்கும்!
மூளவில்லை - விளக்கெரிய முடியவில்லை! உள்ளே
மூதேவி அரசசெய்ய முயல்கின்றாள்! வல்லே.....

வீடிருண்டு கிடக்கிறது - விளக்கேற்றல் வேண்டும்.
வெளியேபோய் வெகுநேரம் தாமதமாய் மீண்டேன்!

எண்ணெய் விளக் காய்விடுமா? எண்ணெயைவிட டெரிக்கும்
ஏனந்தான் விளக்காமோ? எரிகின்ற திரியா?
மின்னி இரைந் தே புகைந்து எரியுந்தீக் குச்சி
விளக்காமோ? விளக்கென்னில் மேற்குறித்த யாவும்
ஒன்றுகுறை யாமலுள்ளே உள்ளனவே! ஏனும்
உள்ளுக்குள் ஒளியில்லை! வழிதெரியவில்லை!

வீடிருண்டு கிடக்கிறது - விளக்கேற்றல் வேண்டும்.
வெளியேபோய் வெகுநேரம் தாமதமாய் மீண்டேன்!

இருட்டில் மெய்ப் பையின்பை துழாவுகிறேன். சாவி
எடுத்தில்லின் தலைவாசல் கதவுதிறக் கின்றேன்!
திருட்டொன்றும் போகவில்லை! உள்ளறையும் திறந்து.
தீப்பெட்டி எடுத்ததனைக் கிழித்து விளக்கேற்றித்
தெருப்பக்கச் சன்னல்களைத் திறந்துவைத்தேன்! தனியே -
திருடர், பிற பயமின்றித் தெம்பொடிருக் கின்றேன்!

வீடிருண்டு கிடக்கவில்லை - விளக்கேற்றிவிட்டேன்
வீதியிலே போவார்க்கும் ஒளிவிழுதல் கண்டேன்!

- தினகரன் 31.5.69 -

38. புராதனமான காஞ்சிரமோடை, 'பரராசசேகரன் அணை' எல்லைப் பிரதேசங்களும் பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தனின் 'யாழ்ப்பாணக் காவியமும்'

எழுநா சஞ்சிகையின் ஏப்ரில் 2024 இதழில் வெளியான எனது கட்டுரை புராதனமான காஞ்சிரமோடை, 'பரராசசேகரன் அணை' எல்லைப் பிரதேசங்களும் பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தனின் 'யாழ்ப்பாணக் காவியமும்'

காஞ்சிரமோடை என்னும் இப்பகுதியை நான் அறியக் காரணமாகவிருந்தது எண்பதுகளில் மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் பொறுப்பேற்று நடத்திய காந்தியத்தின் 'நாவலர் பண்ணைத் தன்னார்வத் திட்டம்' ஆகும். நாவலர் பண்ணையில் மலையகத்திலிருந்து 77 இனக்கலவரத்தில் அகதிகளாக வந்திருந்த மக்களைக் காந்தியம் அமைப்பு குடியேற்றியிருந்தது. நாவலர் பண்ணைக்கும், மருதோடைக்குமிடையில் அமைந்திருக்கும் காஞ்சிரமோடை என்னும் பகுதி அப்போது காடாகவிருந்தது. மருதோடை வரை மட்டுமே பஸ் செல்லும். அங்கிருந்து பண்ணைக்கு மூன்று மைல்கள் வரையில் நடக்க வேண்டும். பண்ணைவாசிகள் அங்கிருந்து நடந்தே பண்ணைக்குச் செல்ல வேண்டும். இத்தூரத்தைக் குறைப்பதற்காக காஞ்சிரமோடைக் காட்டினூடு பாதை அமைப்பதும் அத் தன்னார்வத் திட்டத்தின் ஓரம்சம். அத்திட்டத்தின் மூலம் அப் பண்ணைவாசிகளின் பயணம் இலகுவானதாகவும், பாதுகாப்பானதாகவும் அமையும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

காந்தியம் அமைப்பின் நாவலர் பண்ணையின் முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று எல்லைப் பகுதியைப் பாதுகாப்பது. அத்திட்டத்தில் கலந்து கொள்வதற்காகச் சென்றவர்களில் நானும்மொருவன். அப்பொழுது நான் என் படிப்பை முடித்து வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது அப்பகுதி மக்கள் அக்காட்டுப் பகுதியைக் 'காஞ்சிரமொட்டை' என்றே அழைத்தார்கள். ஆனால் அதன் உண்மையான பெயர் காஞ்சிரமோடை. பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தனின் 'யாழ்ப்பாணக் காவியம்' நூலின் முன்னுரை அப்பகுதியின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை விரிவாகவே எடுத்துரைக்கின்றது.

இச் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதி பற்றி பேராசிரியர் புஷ்பரட்ணம் போன்றோர் ஏதாவது ஆய்வுகள் செய்திருக்கின்றார்களா அல்லது அது பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்களா என்பது தெரியவில்லை. முக்கியமான சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரதேசங்களில் ஒன்றான இப்பகுதி இலங்கைத் தமிழர்களின் வரலாற்றை எடுத்துக்காட்டும் பகுதி என்பதால் ஆய்வுகளை வேண்டி நிற்கும் பகுதிகளில் ஒன்று. 'யாழ்ப்பாணக் காவியம்' நூலில் எழுத்தாளர் பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தன் எழுதியுள்ள முன்னுரையில் காஞ்சிரமோடை பற்றியும் அப் பிரதேசத்தில் காணப்படும் இடிந்த ஆலயங்கள், தூண்கள், தூபிகள், வாயிற்படிகள், சிற்பங்கள், கருங்கல் அணை பற்றியும் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

“1958 ஆம் ஆண்டு சிறியேன் நெடுங்கேணியிலிருந்து மருதோடை வழியாகக் காஞ்சிரமோடை சென்று அங்கிருந்து காட்டுப்பூவரசங் குளத்தைக் கடந்து பணிச்சமடு என்னுமிடத்துக்குப் பலமுறை செல்லவேண்டியிருந்தது. இங்கு குறிப்பிடும் காடு மிக அடர்ந்தது. கொடிய வனவிலங்குகளும் பேராபத்துக்களும் நிறைந்துள்ளது. பணிச்சமடுவென்னும் ஏரியின் கரையிலே சிலநாள் வசித்த சிறியேன், மிக உயர்ந்த பாலை மரமொன்றின் உச்சியில் மூன்றாம் அடுக்குப் பரணில் நித்திரை செய்து வந்தேன். ஒருநாள் நள்ளிரவில் கடலிரைவது போல் நீரின் ஓசை கேட்டுப் பயந்தேன். ஆனால்

நீர்ப்பெருக்கு சிறியேன் இருந்த இடத்தை அடையவில்லை. மறுநாள் சிறியேனும் வேறு பணியாளர்களும் பாதையற்ற காடு வழியே நீரோசைத் திசைநோக்கிச் சென்றோம். அக் காடுகளிலெல்லாம் இடிந்த பிள்ளையார் கோவில்களும், சிவன்கோவில்களும், தூண்களும், தூபிகளும் வாயிற்படிகளும் காணப்பட்டன. கருங்கல் வேலைகளும் சிற்பங்களும் அங்கங்கே போன வழியெல்லாம் சிதறிக் கிடந்தன. ஈற்றில் ஒரு உயர்ந்த பிரதேசத்துக்கு வந்தபொழுது, கருங்கல்லாற் கட்டப்பட்ட ஒரு பெரிய அணைக்கட்டுக் காணப்பட்டது.”

அங்கிருக்கும் நீள்சதுரக் கனவடிவக் கருங்கற்கள் பிரமாண்டமானவை என்று கூறும் பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தன் அப்பகுதியில் காணப்படும் நீர்வீழ்ச்சியின் அழகையும் மனத்தைத்தொடுமாறு வர்ணித்திருப்பார். அந்நீர்வீழ்ச்சியின் எழுச்சியே அவர் யாழ்ப்பாணக் காவியம் எழுதியதற்குத் தன்னைத் தூண்டியது என்று குறிப்பிடுவார்:

“அங்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட நீள்சதுரக் கனவடிவக் கருங்கற்கள் மிகப் பிரமாண்டமானவை; அன்றியும் கருங்கல் வேலை மிக உன்னதமானது. அணையின் நடுவிலே சில கருங்கற்கள் குலைந்தமையால் அந்த இடைவழியாக நீர் மிக உயரத்திலிருந்து குதிக்கிறது. ஒரு நீர்வீழ்ச்சி போன்று குதிப்பதால் பேரிரைச்சல் உண்டாகிறது. விழுமிடத்தில் மிகப் பலமாக நீர் சுழன்று அகப்பட்டவற்றைப் பல பரிவலுவுடன் இழுத்துச் செல்கிறது. கால் வைக்கப் பயமாக இருக்கும். வழிந்த நீர் சிற்றாறு போல் ஓடுகின்றது. அதன் இருமருங்கிலும் கண்ட இயற்கைக் காட்சியை என்னென்பது! பூக்களின் மகரந்தம் சொரிந்து, பசுமை கலந்த பொன் போன்று நிலத்திற் பரந்திருப்பது நெஞ்சை அள்ளுகிறது. எத்தனை வண்ணச் சேர்க்கைகள் கொண்ட வண்ணாத்திப் பூச்சிகள்! விதம் விதமான புள்ளிசைகள், மிருகங்களின் உறுமல்கள்! இந்த நீர்வீழ்ச்சியின் ஓசை மனத்தைப் பறையடித்துக் கிளர்த்தியது. அதன் உன்னதம் உள்ளத்தை மீட்டியது. அந்த எழுச்சியே இக் காவியத்தைப் பாடுவதற்குச் சுருதியாயிற்று.”

அங்கு காணப்பட்ட கல்லணை பரராசசேகரன் அணையென்று அழைக்கப்பட்டதையும் அவர் ஊரவரிடமிருந்து அறிந்து கொள்கின்றார்.

“பின்னர் காஞ்சிரமோடையில் வாழ்ந்த முத்தரம்மான் என்ற மூத்தோரை இதன் வரலாறு பற்றிச் சிறியேன் கேட்டேன். அவர், ‘இது பரராசன் அணைக்கட்டு’ என்று கூறினார். இங்கு கருங்கற்களில் பல எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. அவை மங்கியிருந்தன. இவ்வணைக்கட்டுப் பற்றிச் சரித்திர நூல்களில் தேடியபோது ஒன்றுங் கிடைக்கவில்லை. இப்பிரதேசம், வட, வடமத்திய, கீழ் மாகாணங்கள் பொருந்துமிடத்தில் தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் உள்ளது. பதவியாவின் வடக்கே பத்துப் பதினொரு மைல் தூரத்திலுள்ளது.”

இந்த அணையினை வண்ணாத்திப்பாலமென்றும் அழைக்கும் விடயத்தைப் புறோகியர் என்பவரின் குறிப்புகளிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடியும் தகவலையும், இப்பிரதேசம் பற்றிய பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலாவின் ஆய்வுகள் பற்றிய விபரங்களையும் பண்டிதரின் மேற்படி கட்டுரை தருகின்றது:

“புறோகியர் என்பார் (BrOhior 1934, P. 41) இது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பவற்றைக் கீழே மூலத்திலுள்ளவாறு ஆங்கிலத்தில் தருகின்றோம்.

“About ten or eleven miles down the more or less sinuous course of Ma. Oyo, which passes out the breach of Padaviya tank, there is an ancient stone dam or weir which is entitled to take one of the foremost places among the structures of the kind in Ceylon. This is known as Varnardi Palam. Only one authority has ever inspected this monument of labour. (Parker Sessional paper, XX11 of 1886)”

“வண்ணாத்திப் பாலமென்று இதை வழங்குவர். கீழ் மாகாணத்தில் இயன் ஓயாப் பகுதியிலும், ஒரு வண்ணாத்திப் பாலமுண்டு. அதனையும் இதனையும் வேறு பிரித்துக் கொள்க. இந்த அணைக்கட்டைக் கடந்து கிழக்கே சென்றால் கொக்கிளாய், தென்னமரவடி போன்ற இடங்களை அடையலாம். பதவியாப் பகுதி பற்றி இந்திரபாலா (1972, பக். 95) ஆராய்ந்துள்ளார். பதவியாவிலே கண்டெடுக்கப்பட்ட சாசனம் பதிவியாவுக்கு மறுபெயர் மதீபதி கிராமம் என்று கூறுவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலே குறிப்பிட்ட அணைக்கட்டைச் சுற்றி எத்தனையோ இடிந்த கோவில்கள் இருக்கின்றன. கல்லெழுத்துக்கள் இருக்கின்றன. இவற்றைப் பற்றி எழுதிய நூல்கள் கைக்கெட்டவில்லை. மக்கள் வாழ்ந்ததற்கடையாளமாக, கிணறுகள், பாத்திரங்கள், மனைச் சிதைவுகள் காணப்படுகின்றன. பேராபத்துக்கள் நிறைந்த பிரதேசமானபடியால் அங்கு சரித்திராசிரியர்கள் செல்லவில்லை போலும்! “

சபுமல்குமாரயாவிடம் (செண்பகப்பெருமாள்) கனகசூரிய சிங்கையாரியான் ஆட்சியை இழந்துவிடவே, அவனது குமாரனான பரராசசேகரன் காஞ்சிரமோடையை உள்ளடக்கிய வன்னிப் பகுதியில் மறைந்திருந்து, இழந்த யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை மீளக் கைப்பற்றுவதற்கான தயாரிப்புகளில் ஈடுபட்டுள்ளதாக பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தனின் ‘யாழ்ப்பாணக் காவியம்’ விபரிக்கின்றது:

“கனகசூரியனின் மூத்த புதல்வனான பரராசசேகரன் (பரராசசேகரன், செகராசசேகரன் என்பன பட்டப்பெயர்கள் என்பதை மனத்திற் கொண்டே எழுதப்படுகின்றன.) இங்குதான் யாழ்ப்பாண அரசை மீண்டடைவதற்குச் சில ஆயத்தங்கள் செய்தான் என இக் காவியம் கூறுகின்றது. அவன் தம்பி திருக்கேதீச்சரத்தையடுத்த காட்டிலும் மறிச்சுக்கட்டிப் பிரதேசத்திலும் மறைந்து வாழ்ந்தான் என்றும், அவன் காஞ்சிரமோடைப் பகுதிக்குச் செல்லும்போது, வன்னிச் சிற்றரசியைச் சந்தித்தானென்றும் இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவை சரித்திர நூல்களிற் காணப்படாதவை. காட்டுப் பூவரசங்குளம், காஞ்சிரமோடை தென்னமரவடி என்ற இடங்களில் வாழ்ந்த வயோதிபர்களிடையில் பெற்ற கர்ண பரம்பரைக் குறிப்புக்களிலிருந்து இவை எழுதப்பட்டன.”

இக் காஞ்சிரமோடை பகுதி பற்றியும், இப் பிரதேசத்தில் காணப்படும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க பகுதிகள் பற்றியும் விரிவான ஆய்வுகள் செய்யப்பட வேண்டியது அவசியம். வரலாறு மற்றும் தொல்லியற் துறையில் பணிபுரியும் பேராசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள் கவனத்தில் வைத்திருக்க வேண்டிய பகுதி காஞ்சிரமோடைப் பிரதேசம்.

39. கோப்பாய்க் கோட்டையின் பழைய கோலம்!

எண்பதுகளில் வீரகேசரியில் நான் எழுதிய கோப்பாய்க் கோட்டை பற்றிய கட்டுரையிது. 15-3-1981 வீரகேசரி வாரவெளியீட்டில் வெளியானது. நண்பர்களே! கோப்பாய்க் கோட்டை பற்றி நீங்கள் அறிந்த விபரங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள். நன்றி. இக்கட்டுரைக்கு வீரகேசரி நிறுவனத்தினர் ரூபா 35 அனுப்பியிருந்தார்கள். மறக்க முடியாது.

அக்கட்டுரை கீழே:

நல்லூர் நகர் பற்றி ஆராய விளைந்த போது, கட்டடக் கலை மாணவனான நான் உதவி நாடி கலாநிதி கா.இந்திரபாலாவை நாடிய போது தான், அவர் தனது சிரமத்தைப் பொருட்படுத்தாது தனது வேலைகளுக்கு மத்தியில் எனக்கு உதவினார். அபோதுதான் அவர் கோப்பாயில் அமைந்திருந்த தமிழ் மன்னர்களின் கோட்டையைப் பற்றியும் அது பற்றிய சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் கட்டுரை பற்றியும் கூறினார். தமிழரின் பழமை வாய்ந்த சின்னங்களின் பரிதாப நிலை கண்டு மனம் நொந்திருந்த எனக்கு அந்தக் கோட்டை அந்தக் கோட்டையின் இன்றைய நிலையைப் பார்க்க வேண்டும் போலிருக்கவே, கோப்பாய் விரைந்தேன். கோப்பாய் பொலிஸ் ஸ்டேசனுக்கு முன்பாயுள்ள சேர்ச்சைச் சேர்ந்த சற்குணசிங்கம் என்பவர் எனக்கு அப்பகுதியினைக் காட்டி உதவினார்.

மானிப்பாய் கைதடிச் சந்திக்குச் சற்று அப்பால் வீதியின் வலது புறமாக இருந்த ஒரு பழமையான வாயில் முகப்பை காட்டிய அவர் 'இதுதான் பழைய கோட்டை' (Old Castle) என்ற போது தனிமையான நிலையில் நீண்ட காலமாக அமைதியுடன் காத்து நிற்கும் ஒருமனிதனைப் போன்று அந்தப் பகுதி எனக்குத் தோன்றியது.

அந்த வாசலைக் கடந்து உள்ளே சென்றோம். சற்குணசிங்கம் சொன்னார்: 'அருகிலுள்ள எல்லாக் காணிகளுமே பழைய கோட்டை என்றுதான் அழைக்கப் படுகின்றன. ஆனால் ஒவ்வொரு துண்டும் ஒவ்வொருத்தரின் கைக்கு மாறிக் காலத்தின் கோலத்திற்கேற்ப வெகுவாக மாறி விட்டன. கடைசியாக உள்ள காணி மட்டும் இன்னும் விற்க படாமலுள்ளது..'

அந்தப் பின்புறக் காணித் துண்டை அடைந்ததுமே ஒருவித பழமை வாய்ந்த சூழலின் இனிமையில் மனது மூழ்கி விடுகின்றது. புதுமையானதொரு உலகிற்கு வந்து விட்டது போன்றதொரு உனர்வு ஏற்படுகின்றது. சற்குணசிங்கம் மேலும் கூறலானார்:

'இந்தக் காணியில் முன்பொருமுறை நான் வேம்பொன்றை வெட்டியபோது எலும்புத் துண்டுகள் அகப்பட்டன. நிலத்தில் செங்கற்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன. அதோ அங்கே நிலத்தைப் பாருங்கள்.'

பார்த்தேன். அவர் காட்டிய இடத்தில்; பூமியினூடு எட்டிப் பார்த்தபடி செங்கற்கள் சிரித்தன. அவரே தொடர்ந்தார்:

'நிலத்தின் அமைப்பைப் பாருங்கள் தம்பி. ஒரு பக்கம் பதிந்தும், இன்னொரு பக்கம் உயர்ந்தும் கிடப்பதை. உயர்ந்து கிடக்கும் பகுதியைத் தோண்டிப் பார்ப்போமாயின் பழைய கோட்டையின் சரித்திரம் தெளிவாகலாம்'.

எனக்கு ஆச்சர்யமாகவிருந்தது. மனுஷன் எவ்வளவு ஆழமாகச் சிந்தித்திருக்கிறார். அத்துடன் அவர் ஒரு கதையையும் கூறினார்:

'நல்லூர்க் கோட்டையையும் , இந்தக் கோட்டையையும் இணைக்கும் ஒரு சுரங்கப் பாதை இருந்ததாக ஒரு கதை உள்ளது.'

அப்போதுதான் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தனது கட்டுரையில் எழுதியிருந்த கோட்டை வாய்க்கால் பற்றி நினைவிற்கு வரவே கோட்டை வாய்க்காலைப் பற்றி வினவினேன். அந்தப் பழைய கோட்டை எனப்படும் காணித்துண்டுகளின் அருகாகச் செல்லும் சிறிய ஒழுங்கையையே கோட்டை வாய்க்கால் என்கின்றார்கள். அந்த ஒழுங்கையானது பழைய கோட்டை எனப்படும் நிலப் பகுதியிலும் தாழ்வானதாக அமைந்துள்ளது. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள் இந்தக் கோட்டை வாய்க்காலையே பழைய கோட்டையின் அகழியாகக் கருதுகின்றார்.

கோட்டை வாய்க்கால் என்னுமிப்பகுதி வயலுடன் முடிவடைகின்றது. பழைய கோட்டையின் பின்புறமாக உள்ள வயற்பகுதியும் வெகு தாழ்வானதாக உள்ளது. அவ்வயலில் பயிர் விளைவிக்கும் விவசாயியும் தான் மண்ணைக் கொத்துகையில் எலும்புகள் கிடைத்ததாகக் கூறினார்.

ஒரு காலத்தில் தனிச்சிறப்புப் பெற்று விளங்கிய அப்பகுதியின் இன்றைய பரிதாப நிலை கண்டு வயிறு பற்றியெரிந்தது. சற்குணசிங்கம் கூறினார்: 'இப்பகுதியில் ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் ' அவரது குரலில் அப்பகுதியின் இன்றைய நிலைகண்டு படர்ந்த கவலை நியாயமானதுதான்.

வரலாற்றில் ஒரு தெளிவின்றிக் கிடக்கும் இலங்கைத் தமிழினத்திற்கு இன்றைய நிலையில் தேவையானது வெறும் வாய்ச் சவடால்களல்ல. ஆக்கபூர்வமான ஆய்வுகளே. இதற்கு தமிழ்ப்பகுதிகளில் காணப்படும் பழையமையான சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சின்னங்கள், அழிபாடுகள் என்பவை பேணிப்பாதுகாக்கப்படல் மிகவும் அவசியமானதொன்றாகும்.

இலங்கையின் கடைசித்தமிழ் மன்னர்களான ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் காலத்தில் புகழ்பெற்ற இராஜதானியாக விளங்கிய நகர்தான் நல்லூர். இன்றோ அது காலத்தின் கோலத்திற்கேற்ப வெகுவாக மாறிக்கொண்டு வருகின்றது. சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பேணிப்பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய அந்நகரின் பழமையின் சின்னங்களைக் காண்பதே அரிதாகிக் கொண்டு வருகின்றது. பொதுமக்களோ, அரசியல்வாதிகளோ இது பற்றிக் கவனிக்காமல் இருப்பது வருத்ததிற்குரியது. யமுனாரி (யமுனா ஏரி) செல்லும் மண்பாதையிலும் நிலத்தில் காணப்படும் செங்கற்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பின் அவை எத்தனையோ கதைகளைக் கூறக்கூடும்.

தமிழ் இனத்தின் சரித்திரத்தை விளக்கக்கூடிய சின்னங்களே அரிதாகக் காணப்படும் இன்றைய காலகட்டத்தில் , காணப்படும் ஒருசில சின்னங்களையாவது பேணிப்பாதுகாப்பது மிகவும் அவசியமாகும்.

40. அண்டனூர் சுராவின் 'தீவாந்தரம்'

- அண்மையில் வெளியான எழுத்தாளர் அண்டனூர் சுராவின் 'தீவாந்தரம்' நாவல் பற்றிய எனது விமர்சனம் ஜூலை 2022 கணையாழி இதழில் வெளியாகியுள்ளது. கணையாழி சஞ்சிகை தற்போது மின்னிதழாக மட்டும் வெளியாகின்றது. மிகக்குறைந்த கட்டணத்தில் கணையாழிக்கான ஆண்டுச் சந்தாவைச் செலுத்த முடியும். அதற்கான இணையத்தள முகவரிகள்: 1. கணையாழி - <https://kanaiyazhi.com> & 2. மக்ஸெச்டர் - <https://www.magzter.com/IN/Kanaiyazhi/Kanaiyazhi/Celebrity/All-Issues> -

தமிழில் வரலாற்றுப் புனைவுகள் என்றதும் எமக்கு நினைவுக்கு வருபவர்கள் கல்கி, சாண்டில்யன், ஜெகதிர்பியன், அகிலன், நா.பார்த்தசாரதி மற்றும் இவர்களுடைய கற்பனாவாதப் புனைவுகளாக வரலாற்றுப் புனைவுகளை எழுதியவர்கள். இவை பூரணமான வரலாற்றுப் புனைவுகள் அல்ல. வரலாற்றுச் சம்பவங்களை, ஆளுமைகளை உள்வாங்கிப் பின்னப்பட்ட, வெகுசன வாசகர்களின் உள்ளங்களைக் கவர்ந்திடப் பின்னப்பட்ட கற்பனாவாதப்புனைவுகள். இவற்றிலிருந்து சிறிது வேறுபட்டது பிரபஞ்சனின் 'வானம் வசப்படும்', 'மானுடம் வெல்லும்' போன்ற நாவல்கள். மிக அதிக அளவில் கிடைக்கப்பெற்ற வரலாற்றுத்தகவல்களின் அடிப்படையில் ஒரு காலகட்டத் தேர்ந்த சாதாரண மானுடர்களின் வாழ்வை வைத்துப் பின்னப்பட்ட புனைவுகள் அவை. இவ்வகையில் ஆட்சியாளர்கள், அவர்கள் வரலாறுகளைத் தவிர்த்துச் சாதாரண மானுடர்களின் வாழ்வை விபரிக்கும் மிகச்சிறந்த வரலாற்று நாவலொன்று பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே எழுதப்பட்டுள்ளது. அதுதான் இளங்கோவடிகளின் 'சிலப்பதிகாரம்' அக்காலத்திலிருந்த நாவலையொத்த வடிவமாகக் காப்பியத்தைக் கூறலாம். எனவே காப்பியமாகச் சிலப்பதிகாரம் உருவாக்கப்பட்டது. அக்காப்பியம் அக்கால மாந்தர் வரலாற்றை, நிலவிய சமூக அமைப்பை, இருந்த நகர அமைப்பை, இருந்த ஆட்சி அமைப்பை, நடைபெற்ற வர்த்தக நடவடிக்கைகளை, தொழிற்பிரிவுகளை எனப் பலவற்றைப்பற்றிய தகவல்களைத் தருகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தையொட்டி சங்ககால மானுடர் வாழ்வை மையமாக வைத்து எழுத்தாளர் நா.பார்த்தசாரதி வெகுசன வாசகர்களுக்காகச் சிறந்தொரு கற்பனாவாத வரலாற்றுப் படைப்பாக 'மணிபல்லவம்'என்னுமொரு நாவலைத் தந்துள்ளார். நான் வாசித்த வரலாற்று நாவல்கள் பற்றிய நினைவுகளெல்லாம் சிந்தையிலோடி மறைந்தன எழுத்தாளர் அண்டனூர் சுராவின் அண்மைக்கால நாவலான, 'சந்தியாப்' பதிப்பக வெளியீடாக வெளியான 'தீவாந்தரம்'நாவலை வாசித்தபோது.

எழுத்தாளர் அண்டனூர் சுரா அண்மைக்கால எழுத்தாளர்களில் தன் படைப்புகள் மூலம், அவற்றுக்குக் கிடைத்த விருதுகள் மூலம் நன்கறியப்பட்ட எழுத்தாளர்களிலொருவராக இருப்பவர். கதை, கட்டுரை, நாவல் என்று இவரது இலக்கியப்பங்களிப்பு பரந்து பட்டது. மேலோட்டமாக எழுதிக்குவிப்பவர்களிலொருவரல்லர். ஆழ்ந்து சிந்தித்து, ஆழமாகத் தகவல்களைத்திரட்டி எழுதுபவர்களிலொருவர். எழுத்தாளர் நாஞ்சில் நாடன் இவரைபற்றி இவரது முத்தன் பள்ளம் நாவலுக்கான அணிந்துரையில் "அழகிய பெரியவன், எம்.கோபாலகிருஷ்ணன், கண்மணி குணசேகரன், சு.வேணுகோபால், கீரனார் ஜாகிரராஜா, வா.மு.கோமு, செல்லமுத்து குப்புசாமி எனும் நீளும் தீவிர நாவலாசிரியர் வரிசையில் மற்றுமோர் படைப்பாளி என்று." என்று குறிப்பிட்டிருப்பதும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. 'தீவாந்தரம்' நாவலை வாசித்தபோது இச்சிந்தனை மேலும் உறுதிப்பட்டது.

'தீவாந்தரம்' சிறந்ததொரு வரலாற்று நாவல். இதுவொரு கற்பனாவாத வரலாற்றுப் புனைவு அல்ல. அண்மைக்கால உண்மை வரலாற்றை, குறிப்பாக ஆங்கிலேயரிடம் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த காலகட்ட வரலாற்றில் இடம் பெற்ற நிகழ்வுகளையொட்டி

எழுதப்பட்ட நாவல். பாரதத்தின் சுதந்திரப் போராட்ட நிகழ்வுகளையொட்டி எழுத்தாள ர.சு.நல்லபெருமாள் 'கல்லுக்குள் ஈரம்' நாவல் எழுதியுள்ளார். எழுத்தாளர் மாலனும் 'ஜண கண மண' நாவல் எழுதியுள்ளார். மேலும் பலரும் எழுதியுள்ளார்கள். அவ்வகையில் எழுத்தாளர் அண்டனூர் சுராவின 'தீவாந்தரம்' நாவலும் பாரதத்தின் சுதந்திரப் போராட்ட நிகழ்வுகளையொட்டிப் படைக்கப்பட்ட நாவல்களிலொன்று.

"தீவாந்தரம்" விரிந்த , பன்னூறு பக்கங்களைக்கொண்ட நாவல்ல. 215 பக்கங்களைக்கொண்ட கைக்கடக்கமானதொரு நாவல். பல கைக்கடக்க நாவல்களை உலக இலக்கியத்தில் காணலாம். ஏர்னஸ்ட் ஹெமிங்வேயின் 'கடலும் கிழவனும்', ஸ்டீபென்சனின் 'முத்து' ஆகியவை சிறந்த உதாரணங்கள். ஒரு நாவலின் வெற்றியை அதன் பக்கங்களின் அளவு தீர்மானிப்பதில்லை. பாத்திரப்படைப்பு, உரையாடல், மொழிநடை எனப் பல காரணிகளே அதன் சிறப்பை அல்லது தரத்தைத் தீர்மானிக்கின்றன. இவற்றின் அடிப்படையில் பார்த்தால் 'தீவாந்தரம்' நாவலை அணுகுவோமாயின் இதன் இடத்தை அல்லது தரத்தை நிர்ணயிக்க முடியும்.

சிறந்ததொரு வரலாற்று நாவலின் வெற்றியானது சரித்திரச் சம்பவங்கள் பற்றிய தகவல்களைத் தொகுத்துத் தருவதல்ல. மாறாக வாசகர்களை அச்சரித்திரச் சம்பவங்கள் நடைபெற்ற காலகட்டத்துக்கு, இடத்துக்கு அழைத்துச் செல்வதாக இருக்க வேண்டும். அதனை நாவலாசிரியர் எவ்விதம் சாதிக்கின்றார்? வரலாற்றுப் புனைவொன்றில் பாத்திரப்படைப்புகளூடு, அப்படைப்புகளின் உரையாடல்களூடு, சம்பவங்களுடூடு , இவற்றை வெளிப்படுத்தும் மொழி நடையினூடு நாவலாசிரியரொருவர் வாசகர்களை அக்காலகட்டத்துக்குக் காவிச்செல்கின்றார். அக்காலகட்ட மாந்தர்கள் தம் எண்ணங்களுடூடு , உணர்வுகளுடூடு அக்காலகட்டச் சமுதாய அமைப்பினை அறிய வைக்கின்றார். இவற்றின் அடிப்படையில் அண்டனூர் சுராவின 'தீவாந்தரம்' நாவலை அணுகினேன்.

நாவல் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியிலிருந்த இந்தியாவில் நிகழ்ந்த பிரதானமான வரலாற்று நிகழ்வுகள் சிலவற்றையொட்டிப் பின்னப்பட்டுள்ளது. 'கப்பலோட்டிய தமிழன்' என்று நாமனைவரும் அறிந்த சுதந்திரப்போராட்ட வீரரும், எழுத்தாளரும், மனித உரிமைகளுக்காகப் பாடுபட்ட வக்கீலும், வர்த்தகருமான வ.உ.சி (வள்ளியப்பன் உலகநாதன் சிதம்பரப்பிள்ளை), சுதந்திரப்போராட்ட வீரரான சுப்பிரமணியம் சிவா ஆகியோருக்கு முறையே நீதிபதி பின்ஹே என்னும் ஆங்கிலேயரால் அளிக்கப்பட்ட 40 வருட 'தீவாந்தரம்' சிறைத்தண்டனை மற்றும் பத்தாண்டு தீவாந்தரச் சிறைத்தண்டனைத் தீர்ப்புகள் பற்றிப் பேசுகின்றது. சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் சுப்பிரமணியம் சிவாவுக்கு வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புப் பற்றிப் பேசுகின்றது. அவற்றுக்கான இந்திய நீதிபதியான சங்கரன் நாயரின் தடையுத்தரவு பற்றிப் பேசுகின்றது. நீதிபதி பின்ஹேயைக் காப்பதற்காக நீதிபதி பின்ஹேயின் நெருங்கிய நண்பரும், ஆங்கிலேயருமான மில்லர் வ.உ.சி, சுப்பிரமணியம் சிவா ஆகியோர் மீதான தண்டனைகளை ஏற்று, அவற்றுக்கான காலத்தைக் குறைத்துத் தீர்ப்பு வழங்கியதைப் பற்றிப் பேசுகின்றது. வ.உ.சி, சுப்பிரமணியம் சிவா ஆகியோரின் கைதுகளைத்தொடர்ந்து திருநெல்வேலியில் ஏற்பட்ட ஆர்ப்பாட்டங்கள். அவற்றின் காரணமாக ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் மீதான உதவிக்கலக்டர் ஆஷின் துப்பாக்கிச் சூடு, அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட மரணங்கள், குறிப்பாகச் பதின்ம வயதுச் சிறுவனான சுசீந்திரனின் மரணம் பற்றிய நீதிமன்ற விசாரணைகளைப்பற்றிப் பேசுகின்றது.

இவற்றைப்பேசும் நாவல் சாட்சிகளின் நீதிமன்ற சாட்சியங்களுடூடு எம்மை அக்காலகட்டத்துக்கே காவிச்செல்கின்றது. அடக்குமுறைகளை நியாயப்படுத்தும் ஆங்கிலேய அரச அதிகாரிகளின் எண்ணங்கள் அவர்கள் உணர்வுகள், சாட்சியங்களுடூடு வெளிப்படுகின்றன. உதாரணமாக நீதிபதி பின்ஹே, மில்லர் ஆகியோர் தம் தீர்ப்புகளை எழுதுவதற்கு முன்னர் பல்வேறு வழிகளில் சிந்திக்கின்றார்கள். அவை அவர்களின் பாரபட்சத் தீர்ப்புகளுக்கான காரணங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆங்கிலேயர்களுக்கு

எதிரான வழக்குகளை ஆங்கிலேயர்களே விசாரிக்க வேண்டுமென்ற நடைமுறை எழுதப்படாத சட்டமாக இருந்தது. அந்நடைமுறைபற்றி நாவல் பேசுகிறது:

"பிரிட்டிஷார் குற்ற வழக்குகளைப் பிரிட்டிஷாரே விசாரிக்க வேண்டும், என்பது எழுதப்படாத சட்டமாக இருந்துவந்தது. பிரிட்டிஷார் மத்தால் உயர்ந்தவர்கள். இந்தியர்கள் ஜாதியால் தாழ்ந்தவர்கள். உயர்ந்தோரின் வழக்குகளைத் தாழ்ந்தவர்கள் விசாரிக்க உரிமையில்லை, என்பதாக பிரிட்டிஷார்கள் தனக்குத் தானே எழுதப்படா சட்டம் வகுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்." (பக்கம் 31)

அந்நடைமுறை நீக்கப்பட்டதன் காரணமாகத்தான் இந்தியரான சங்கரன் நாயருக்கு மேற்படி வழக்கினை விசாரிக்கும் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது. ஆனால் அவரது நீதிபதி பின்ஹேயின் தீர்ப்புக்கான தடையுத்தரவைத் தலைமை நீதிபதி நீதிபதி ஆல்பர்ட் ஓயிட் ஏற்கவில்லை. அத்தடையுத்தரவு ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக இருந்ததால் அவரால் அதனை ஏற்க முடியவில்லை. அதனாலேயே மேன்முறையீட்டினை விசாரிக்கும் சந்தர்ப்பம் நீதிபதி மில்லருக்குக் கிடைத்தது.

இவ்விதமான வரலாற்றுப் பின்னணியில் விரியும் நாவலை எவ்விதம் வாசகர்கள் புரிந்துகொள்கின்றார்கள்? அங்குதான் நாவலாசிரியரின் கற்பனைத்திறன் அல்லது படைப்புத்திறன் வெளிப்படுகின்றது. சாமியாரான சகஜானந்தா மற்றும் ராமையா ஆகியோரின் உரையாடல்களுக்கு மேற்படி வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் பற்றிய விமர்சனங்களை வெளிப்படுத்துகின்றார் நாவலாசிரியர் அண்டனூர் சுரா. இப்பாத்திரங்களை எவ்விதம் நாவலாசிரியர் படைத்திருக்கின்றார் என்பது ஆய்வுக்குரியது. அதே சமயம் நாவலாசிரியரின் படைப்புத்திறனையும் வெளிப்படுத்துவது. சாமியாரான சகஜானந்தாவின் ரிஷி மூலம் முக்கியமானது. அவர் வ.உ.சியின் பிரசுரங்களை அச்சடிக்கும் அச்சகத்தில் பிழை, திருத்தம் செய்பவராகப் பணியாற்றியவர். தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்தவர். ராமையாவோ அந்தகர். வித்தியாசமான பாத்திரங்கள். அவர்களுக்கிடையில் நடைபெறும் உரையால் அப்பிரதேசத்து மக்களின் பேச்சு மொழியில் அமைந்துள்ளது. இதனைச் சிறப்பாகவே அண்டனூர் நாவலில் கொண்டு வந்திருக்கின்றார். அது நாவலாசிரியரின் திறமையின் வெளிப்பாடு.

தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தை சேர்ந்த சாமியார் சகஜானந்தா, தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தை சேர்ந்த தாசில்தார் பஞ்சமன் போன்ற பாத்திரங்கள் நாவலின் இன்னுமொரு பிரதான அம்சத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. அது வர்ண வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் மக்களின் தொழிற் பிரிவுகளை வைத்திருக்கும் இந்திய சமுதாய அமைப்பின் மீதான கடுமையான விமர்சனமாகும். நாவல் முழுவதும் தீண்டாமை பற்றிய விமர்சனம் ஒலிக்கின்றது. ஒரு காலகட்ட அந்தியரின் அடக்குமுறையினை, பாரபட்ச நீதியினை விமர்சிக்கும் நாவல் கூடவே இந்திய சமூக அமைப்பின் சீர்கேட்டினையும் கடுமையாக விமர்சிக்கின்றது. இவற்றைத் திட்டமிட்டுச் சிறப்பாகப் படைக்கப்பட்ட பாத்திரங்களுக்கு, பாவிக்கப்படும் உரையாடல்களுக்கு, நிகழ்வுகளுக்கு நாவலாசிரியர் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார். இதனால் ஆங்கிலேயரின் அடக்குமுறைக்குள்ளும், இந்தியர்களின் வர்ணாசிர சமூக அடக்குமுறைகளுக்குள்ளும் சிக்கியிருந்த ஒரு காலகட்டத்துக்கே வாசகர்களை அழைத்து செல்கின்றார் நாவலாசிரியர் அண்டனூர் சுரா. அவ்வகையில் சிறந்ததொரு வரலாற்று நாவலொன்றினைத் தந்துள்ளார் நாவலாசிரியர் அண்டனூர் சுரா.

ஒட்டுமொத்தமாக நாவலை அணுகுகையில் இந்நாவல் முக்கியமான ஈரம்சங்களைக் கடுமையாக விமர்சிக்கின்றது. ஒன்று ஆங்கிலேயரின் கீழ் அடிமைப்பட்டுக்கிடந்த இந்தியாவின் மீதான அடக்குமுறை. விதேசிகளின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கும் சுதேசிகளுக்கு நீதி கூட மறுக்கப்படுகின்றது. அமைதியாகக் கூடி எதிர்ப்புக்குரலெழுப்பிய இந்திய மக்கள்

மீது நிகழ்த்தப்பட்ட அடக்குமுறை காரணமாக உயிரிழப்புகள் ஏற்படுகின்றன. நீதி மறுக்கப்பட்டுச் சிறையில் வ.உ.சி, சுப்பிரமணியம் சிவா ஆகியோர் அடைக்கப்படுகின்றனர். ஆங்கிலேயரின் அடக்குமுறையினை விபரிக்கும் நாவல் சாதிபிரிவுகளால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள இந்திய வர்ணாசிரம சமுதாய அமைப்பையும் கடுமையாக விமர்சிக்கின்றது. அத்துடன் விதேசிகளான ஆங்கிலேயர், பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கிடையில் நிலவிய சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளும் நாவலில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. நாவலின் பிரதான அம்சங்களாக இவையே அமைந்துள்ளன. இவற்றை வெளிப்படுத்தும் வகையில் நல்லதொரு வரலாற்று நாவலைப் படைத்துள்ளார் எழுத்தாளர் அண்டனூர் சுரா.

41. வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் 'கள்ளிப்பலகையும், கண்ணீர்த்துளிகளும்'

சிறந்த கவிஞர்களிலொருவராக அறியப்படும் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் நான் சந்தித்த காலகட்டத்தில் மிகவும் மென்மையான உள்ளம் கொண்டவராக, வாய்க்கு வாய் 'ராசா' என்று அழைக்குமொருவராக, ஈழத்துத் தமிழர்களின் சமூக, அரசியல் பற்றிய விடயங்களைச் சம்பாஷிப்பதில் மிகவும் ஆர்வம் மிக்கவராக விளங்கினார். இவ்விதமே அவர் என் நினைவினிலிருக்கின்றார்.

'நல்லூர் இராஜதானி நகர அமைப்பு' பற்றிய ஆய்வுக்காக, ஈழத்தமிழர்களின் வரலாற்றினைக்கூறும் நூல்களிலொன்றான 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை'யினைப்பெறுவதற்காக இவரை முதன் முதலாகச்சந்தித்திருக்கின்றேன். அதன் பின்னர் மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தமிழ்ச்சங்க வெளியீடான 'நுட்பம்' சஞ்சிகைக்கு இவரது கவிதை வேண்டிச் சந்தித்திருக்கின்றேன். அக்காலகட்டத்தில் இவருடன் சைக்கிளில் யாழ்நகரில் திரிந்த நாள்கள் நினைவிலுள்ளன. அதன் பின்னர் கொழும்பில் சந்தித்திருக்கின்றேன். அப்பொழுது இவர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஏதோவொரு பாடத்திட்டத்தில் (அரசியல் சம்பந்தமானதாகவிருக்கலாம்) சேர்ந்து படித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அக்காலகட்டத்தில் லங்கா கார்டியனில் இவரது ஆங்கிலக்கட்டுரைகள் சில வெளிவந்திருந்தன. அப்பொழுது நான் கொட்டாஞ்சேனைப் பகுதியிலுள்ள நண்பரொருவரின் உறவினரின் வீடொன்றில் மேலும் சில நண்பர்களுடன் தங்கியிருந்தேன். வழக்கம் போல் இரவு நேரம், கல்கிசையில் தங்கியிருந்த நண்பர்கள் சிலரைச்சந்தித்துவிட்டு கொட்டாஞ்சேனைக்குப் பஸ்ஸில் திரும்பிக்கொண்டிருந்தபொழுது இடையில் இவரைச்சந்தித்தேன். அப்பொழுதெல்லாம் ஜெயபாலன் சம்பாஷிப்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் மிக்கவராக விளங்கினார். தான் இறங்கவேண்டிய இடத்தையும் விட்டு என்னுடன் ஆர்மர் வீதி வரும்வரையில் சமூக, கலை, இலக்கியம் மற்றும் அரசியல் பற்றி உரையாடிக்கொண்டே வந்தார். ஆர்மர் வீதியில் நான் இறங்க வேண்டிய இடத்திலும் இறங்கி, மேலும் பத்துப் பதினைந்து நிமிடங்கள் வரையில் உரையாடியபின்னரே சென்றார். அதன் பிறகு அவரை நான் சந்தித்தது 'டொராண்டோ',

கனடாவுக்கு வருகை தந்திருந்த அமரர் எஸ்.பொ. அவர்களுடனான சந்திப்பின்போது அவரை மீண்டுமொரு தடவை சந்தித்தேன். அச்சமயம் அவருடன் ஓரிரு நிமிடங்கள் உரையாடும் வாய்ப்பு கிட்டியது. அப்பொழுது அவர் யாழ் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் (எண்பதுகளில்) 'யாழ் நகரின் பழமையின் சின்னங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று' நான் எழுதிய கட்டுரை பற்றிக்குறிப்பிட்டு, அக்கட்டுரை வெளியாகிய பின்னர் நான் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருந்த கட்டடங்களிலொன்றான யாழ் பழைய சந்தையிலிருந்த கங்கா சத்திரத்தை யாழ் மாகநரசபை இடித்ததையும் நினைவு கூர்ந்திருந்தார்.

ஜெயபாலனின் கவிதைகளில் எனக்கு மிகவும் பிடித்த கவிதையாக இக்'கள்ளிப்பலகையும் கண்ணீர்த்துளிகளும்' கவிதையினையே கூறுவேன். இக்கவிதை நான் இதழாசிரியராக இருந்த , மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்க 'நுட்பம்' இதழுக்காக (1980-1981) ஜெயபாலன் எனக்குத் தந்த கவிதை.

இக்கவிதை எனக்கு மிகவும் பிடித்துபோனதுக்கு இக்கவிதை கூறும் பொருளும், பாவிக்கப்பட்டிருக்கும் மொழியும் முக்கிய காரணங்கள். . அகவலோசை மிகுந்த

கவிதையில் (இக்கவிதையில் அதிகமாக ஈரசைசீர்களே காணப்படுகின்றன) மரபுக்கவிதைக்குரிய அம்சங்கள் பல அமைந்திருப்பதும், பொருத்தமாக அவை கையாளப்பட்டிருப்பதும் (குறிப்பாக அடிகளில், சீர்களில் காணப்படும் மோனைச்சொற்கள் போன்றவை) குறிப்பிடத்தக்கது. அதனால்தான் கவிதை வாசிக்கும்போது நெஞ்சை ஈர்க்கிறது.

இக்கவிதை அக்கால இளைஞர்களின் மனநிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது. ஜெயபாலனின் மனநிலையை வெளிப்படுத்தும் இக்கவிதை அதனாலேயே எமக்கும் பிடித்துப்போனது.

"ஒரேஒரு முறையே வாழுவில் வாழ்வில்
கையா லாகாத கோழையைப் போல
கொடுமையும் சூதும் நிறைந்த உலகை
சகித்தும் ரசித்தும் பாவனை செய்தும்
சான்றோன் என்று மாலைகள் சூட
நானும் எனது நண்பரும் விரும்போம்"

சிறப்பான வரிகள். இலட்சித்தாகம் மிக்க இளைஞர்கள்தம் மனநிலையை வெளிப்படுத்தும் வரிகள். இருப்பை நன்குணர்ந்த அவ்விளைஞர்களின் தெளிவான மனநிலையை இவ்வரிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. தாம் கொண்ட கொள்கைக்காக, யாருக்கும் துதி பாடும் தன்மையற்ற, போலிப்பெருமைக்காக வால் பிடிக்கும் மனநிலையற்ற அவ்விளைஞர்களின் வார்த்தைகள் இவை. கோழையைப்போல் வாழ்வதை வெறுக்கும் அவ்விளைஞர்கள் கொடுமைகள் சூழ்ந்த இவ்வுலகை வெறுக்கின்றார்கள். அதனை அவர்களால் தம் சுய இலாபங்களுக்காகச் சகித்துக்கொள்ளவோ இரசிக்கவோ முடியாது.

"தடைகள் சீனப் பெரு மதிலாயினும்
தகர்க்கும் பணியினைப் பேனைக் குச்சியால்
ஆர்வமாய்ச் செய்வேன் அங்குரார்ப்பணம்.
தடைகளைத் தகர்த்தும் விலக்கியும்
தொடர்ந்து
அதிமானிடனாய் முன்சென்றிடுவோம்."

தடைகள் சீனப்பெருமதிலாயினும் அவர்கள் கலங்க மாட்டார்கள். தம் எழுதுகோலால் அத்தடைகளைத் தகர்ப்பார்கள். அவற்றைத் தகர்த்து, விலத்தித் தம் இலட்சியப் பயணத்தை அதிமானுடராய்த் தொடர்வார்கள். அக்காலகட்டத்தில் அலையலையாய் விடுதலைப் போராட்டத்தில் தம்மை இணைத்துக்கொண்ட போராளிகளின் மனநிலையைப் பிரதிபலிக்கும் வரிகள் இவை.

இவ்விதம் தம் இலட்சியப் பயணத்தைத் தொடரும் அவர்கள் குனிந்து நடக்கும் கூழங்கையர்கள் அல்லர். பெறுமதி கூடிய காலணி இலங்கும் கால்களைத் தேடி முத்தம் கொடுக்கும் கூழங்கையர்களைப் பொன் முலாமிட்ட சவப்பெட்டிப் பரிசால் உலகம் கௌரவிக்கும். ஆனால் இவர்களுக்குக் கிடைப்பதோ வெளிப்பூச்சற்ற கள்ளிப்பலகையும், கண்ணீர்துளிகளும் தாம். ஆனால் இவர்கள் விழுமிடத்தில் இவர்களுக்கு நடுகல் எழுப்பி, இவர்களது பாதையில் இவர்களது சந்ததியினர் தொடர்வார்கள்.

"விழுமிடத் தெமக்கோர் நடுகல் நிமிர்த்தி
எமது பிள்ளைகள் பெண்டுகள் தொடர்வார். "
* "குனிந்து நடக்கும் கூழங்கையர்கள்
பெறுமதி கூடிய காலணி இலங்கும்

கால்களைத் தேடி முத்தம் கொடுப்பர்.
பொன்முலா மிட்ட சவப்பெட்டிப் பரிசால்
உலகம் அவர்களைக் கௌரவம் செய்யும்.
வெளிப் பூச்சற்ற கள்ளிப் பலகையும்
வெம்மை நிறைந்த கண்ணீர்த் துளிகளும்
எங்களுக்காக இருக்கவே செய்யும்."

முழுக்கவிதையும் வாசிப்புக்காக கீழே:

கள்ளிப் பலகையும் கண்ணீர்த் துளிகளும் - வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் -

முரட்டு மேதை என்பர் மேலோர்
'இங்கிதம் அறியான் அறியான்' என்பர்
கபடம் நிறைந்த இளம் சீமாட்டிகள்
ஓயாது துரத்தும் சவக்குழி விழுங்குமுன்
ஓரேஓரு முறையே வாழுமிவ் வாழ்வில்
கையா லாகாத கோழையைப் போல
கொடுமையும் சூதும் நிறைந்த உலகை
சகித்தும் ரசித்தும் பாவனை செய்தும்
சான்றோன் என்று மாலைகள் சூட
நானும் எனது நண்பரும் விரும்போம்.
வீணையோடும் தூரிகையோடும்
மூலைமட்டம் ஸ்டெதஸ்கோப் அரிவாள்
சம்மட்டி போன்றவை பழகிப் போன
கைகளை உயர்த்தி நெஞ்சுகள் நிமிர்த்தி
எனது தோழர் புடை சூழ்வார்கள்.
பொன்னாய் அழகு பொழியினும் விலங்கை
அப்பிய மலமாய் அருவறுத் தெறிவோம்.
வெடி மருந்துகள் தோய்ந்த எம்நாவு
ஓய்ந்திருக்காது.
தடைகள் சீனப் பெரு மதிலாயினும்
தகர்க்கும் பணியினைப் பேனைக் குச்சியால்
ஆர்வமாய்ச் செய்வேன் அங்குரார்ப்பணம்.
தடைகளைத் தகர்த்தும் விலக்கியும்
தொடர்ந்து
அதிமானிடனாய் முன்சென்றிடுவோம்.
விழுமிடத் தெமக்கோர் நடுகல் நிமிர்த்தி
எமது பிள்ளைகள் பெண்டுகள் தொடர்வார்.
கடலின் மணலை எண்ணித் தீர்ப்பினும்
மானிடர் எமது வம்சக் கொடியை
சவக்குழி உனக்கு
விழுங்கித் தீர்த்திடல் முடியுமோ?
விலங்கும் சிறையும் வளைத்திடல் கூடுமோ?
விடுதலை பெற்ற தோழியரோடு
கட்டாந் தரையின் வாழ்வே உவப்பு.
பெரிய இடத்துச் சீமை நாய்களாய்
கார்ப்பவனி வரும் இல்லறக் கனவில்
எமது தோழர் தோழியர் தேயார்.
கொடிய உலகம் சான்றோன் என்னவும்

இளம் சீமாட்டிகள் இனியவன் என்னவும்
 குனிந்து நடக்கும் கூழங்கையர்கள்
 பெறுமதி கூடிய காலணி இலங்கும்
 கால்களைத் தேடி முத்தம் கொடுப்பர்.
 பொன்முலா மிட்ட சவப்பெட்டிப் பரிசால்
 உலகம் அவர்களைக் கௌரவம் செய்யும்.
 வெளிப் பூச்சற்ற கள்ளிப் பலகையும்
 வெம்மை நிறைந்த கண்ணீர்த் துளிகளும்
 எங்களுக்காக இருக்கவே செய்யும்.

- நன்றி: நுட்பம் 1980-1981, மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு.

42. எழுத்தாளர் த.இராஜகோபாலன் மறைந்தார்!

எழுத்தாளர் த. இராஜகோபாலன் (மல்லிகை ஆசிரியர் எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவாவால் இராஜகோபாலன் மாஸ்டர் என்று அழைக்கப்பட்டவர்) வயது தொண்ணூறுகளைக் கடந்த நிலையில் மறைந்த செய்தியினை அவரது உறவினர் எழுத்தாளர் வதிரி சி ரவீந்திரன் அறியத்தந்தார். இவர் யாழ் இந்துக்கல்லூரி முன்னாள் மாணவர் ராஜா மதியழகன் அவர்களின் தந்தையாரும் கூட.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இவரது படைப்புகள் அதிகமாக வெளிவந்ததா என்பது பற்றி நான் அறியவில்லை. ஆனால் இவரது சிறுகதைகள் சில சுதந்திரனில் ஐம்பதுகளில், அறுபதுகளில் வெளியாகியிருந்தன. 3.3.1967 வெளியான சுதந்திரனில் இவரது 'எங்கே போவேன்' சிறுகதை வெளியாகியுள்ளது. எழுத்தாளர் அ.ந.கந்தசாமி பற்றிய முக்கிய ஆவணச்சிறப்பு மிக்க தகவல்களை உள்ளடக்கிய இவரது கட்டுரையொன்று மல்லிகையின் செப்டம்பர் 1972 இதழில் 'இலக்கிய நினைவு - அமரர் அ.ந.கந்தசாமி' என்னும் தலைப்பில் வெளியாகியுள்ளது. அ.ந.க பற்றி எங்குமே குறிப்பிடப்பட்டிருக்காத தகவல்களை உள்ளடக்கிய ஆவணச்சிறப்பு மிக்க கட்டுரை.

த.இராஜகோபாலன் குடத்திலிட்ட விளக்காக வாழ்ந்து மறைந்தவர். ஒரு காலத்தில் இவர் சமசமாஜக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்த விபரத்தை இவரை அட்டைப்பட நாயகனாக்கி ஏப்ரல் 2009 வெளிவந்த மல்லிகை சஞ்சிகையில் இவர் பற்றிய எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவாவின் கட்டுரை மூலம் அறிய முடிகின்றது.

அந்தக் கட்டுரையில் இவரைப்பற்றிப் பல முக்கிய தகவல்களைக் கூறியுள்ளார் எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவா. அதில் தன்னையும், எழுத்தாளர் எஸ்.பொ.வையும் கண்டெடுத்து வளர்த்து விட்டவர் இராஜகோபாலன் மாஸ்டரே என்பார் அவர். மேற்படி கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முக்கிய தகவல்கள் சில வருமாறு:

1. 'ராஜகோபாலன் மாஸ்டரின் நுண்ணிய அவதானிப்பினூடாக எனது வாசிப்புத் தன்மையைப் பன்முகப்படுத்திக்கொண்டேன்.. இன்னுமின்னும் நெருக்கமாக அவரிடம் பழக முற்பட்டேன். எனது வளர்ச்சியில் மிக மிக அக்கறை காட்டினார். அவர்தான் என்னை வாசிக்க மாத்திரமல்ல எழுதவும் ஆரம்பத்தில் கற்றுத்தந்தவர். நண்பர் எஸ்.பொன்னுத்துரையை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தவரும் அவரே தான்.'

2. 'இதுதான் ராஜகோபாலனின் தனிப்பெருஞ்சிறப்பு. மகா திறமைசாலி. ஆட்களை அடையாளங் கண்டு , ஊக்கமூட்டி, அவர்களின் சிறப்புக்களை முன்னெடுத்து வளர்த்தெடுத்ததில் நேரடிச் சாட்சிகளாக நானும் நண்பர் பொன்னுத்துரையும் இன்று இருந்து வருகின்றோம். இவர் பற்றிய தகவல்களை எனது சுய வரலாற்று நூலான 'எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம்' புத்தகத்தில் விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளேன் எனது மல்லிகை வரலாற்று வாழ்க்கையில் நான் இதுவரை எந்தக் காலத்திலும் நினைவு கூர்ந்து வந்திருக்கின்றேன். ஒருவர் தோழர் கார்த்திகேசன். இன்னொருவர் நண்பர் ராஜகோபாலன் மாஸ்டர்.'

இக்கட்டுரையில் தன்னை இராஜகோபாலன் மாஸ்டருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையின் நிறுவனர் பூபாலசிங்கம் என்றும் ஜீவா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பார்.

டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் கட்டுரை வெளியான மல்லிகை இதழினை வாசிப்பதற்கான இணைய இணைப்பு - <https://noolaham.net/project/410/40911/40911.pdf>

இவரது பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் வெளியான படைப்புகள் தேடி எடுக்கப்படுவதும் அவை நூலுருப்பெறுவதும் அவசியம்.

எழுத்தாளர் த.இராஜகோபாலன் (இராஜகோபாலன் மாஸ்டர்) அவரது மறைவால் துயரில் ஆழ்ந்திருக்கும் குடும்பத்தவர், உறவினர் மற்றும் கலை, இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அனைவருக்கும் ஆழ்ந்த இரங்கலைப் பதிவுகள் சார்பிலும், என் சார்பிலும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

43. எழுத்தாளர் அ.இரவியின் 'கொற்றவை பற்றிக் கூறினேன்'

எழுத்தாளர் அ.இரவியின் 'கொற்றவை பற்றிக் கூறினேன்' பெருநாவலை வாசித்தேன். ஆகுதி பதிப்பக வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள நாவல். எழுத்தாளர் அ.இரவியின் கடந்தகாலப் படைப்புகளுடனும் அவரது மண் வாசனை மிக்க, வாசகர்களை ஈர்க்கும் எழுத்து நடை பற்றி அறிந்திருந்தேன்; புரிந்திருந்தேன். அப்புரிதலுடன் இந்நாவலை வாசிக்கத்தொடங்கினேன். பொதுவாக எனக்கு எழுத்தாளர்களின் சுய சரிதைப் பாதிப்புள்ள நாவல்கள், அதுவும் பெரு நாவல்களென்றால் மிகவும் பிடிக்கும். என் அபிமான எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான எம்.டி.வாசுதேவன் நாயரின் நாவல்கள் பலவற்றில் அவரது சொந்த வாழ்வின் பாதிப்புகளிருக்கும், ஃபியதோர் தத்யயேவ்ஸ்கியின் நாவல்களிலெல்லாம் அவரது சொந்த வாழ்வின் அனுபவப் பாதிப்புகள் நிறையவே இருக்கும். டால்ஸ்டாயின் நாவல்களும் இத்தகையவையே. தமிழ் எழுத்தாளர் அகிலனின் 'பாவை விளக்கு' நாவல் அவரது சொந்த வாழ்வு அனுபவங்களை உள்ளடக்கிய நாவலென்று அவரே கூறியுள்ளதை வாசித்திருக்கின்றேன்.

இவ்விதமான சொந்த வாழ்வின் அனுபவங்களின் பாதிப்புகளை உள்ளடக்கிய நாவல்கள் ஒருவகை. இன்னுமொரு வகையோ எழுத்தாளர்களின் சுயசரிதை அனுபவங்களையே பிரதானமாகக் கொண்டு சிறிது படைப்பாற்றல் மிளிரும் கற்பனையையும் தூவிப் படைக்கப்படும் நாவல்கள். இதில் இரவியின் 'கொற்றவை பற்றிக் கூறினேன்' நாவலை இரண்டாவது வகை நாவலாக நான் கருதுவேன். என் 'அமெரிக்கா', 'குடிவரவாளன்' இத்தகைய வகை நாவல்களே. இவ்வகை நாவல்கள் எனக்குப் பிடிப்பதற்கு முக்கிய காரணங்களிலொன்று, என் சொந்த எழுத்தனுபவத்திலிருந்து கூறினால், எழுத்தாளர்கள் தாம் அடைந்த அனுபவங்களை, அவை விளைவித்த எண்ணங்களைத் தாராளமாக, அனுபவபூர்வமாக, உணர்வு பூர்வமாக, மனதொன்றி எழுத முடியும் மட்டுமல்ல, அவ்வகை எழுத்துகளுக்கு அவர்களே முதல் வாசகர்களாகவும் இருந்து விட முடியும் தன்மையால்தான். என் அனுபவங்களைப் பிரதிபலிக்கும் என் நாவல்கள் பலவற்றை நானே மீண்டும், மீண்டும் விரும்பி வாசிப்பதுண்டு. அவ்வேளைகளிலெல்லாம் என் மனம் அக்காலகட்டங்களுக்கே சிறகடித்துச் சென்று விடும். உள்ளத்தில் இன்பத்தைப் பெருவெள்ளமெனப் பாய வைக்கும். எனவே இவ்வகையான நாவல்கள் வாசகர்களுக்காக எழுதப்படும் அதே சமயம் அவற்றை எழுதும் எழுத்தாளர்களுக்காகவும் எழுதப்படுகின்றன என்பது என் எண்ணம். எவ்விதம் எம் ஒருகாலப்புகைப்படங்கள் எமக்குக் அக்காலகட்டப் பிரதிபலிப்புகளாக இருக்கின்றனவோ அவ்விதமே இவ்வகையான நாவல்களும் ஒரு கால அனுபவ, உணர்வுப் பிரதிபலிப்புகளாக இருந்து விடுகின்றன.

எவ்விதம் மனம் சோர்ந்திருக்கும் தருணங்களில் பாரதியார் போன்றவர்களின் எழுத்துகள் சோர்ந்திருக்கும் உள்ளங்களைத் துள்ளியெழ வைக்கின்றனவோ அவ்விதமே இவ்வகையான சுயசரிதைப் பாங்கான நனவிடை தோய்தல்களாக அமைந்திருக்கும் நாவல்களும் இருந்து விடுகின்றன.

இந்நாவலுக்கான தனது முன்னுரையில் அ.இரவி கூறியிருக்கும் கருத்துகளிலிருந்து இந்நாவலானது ஏற்கனவே வெளிவந்த அவரது 'காலமாகி வந்த கதை'யின் விரிவு என்பதை உணர முடிகின்றது. இது புனைவா அல்லது சுயசரிதையா என்பதைப்பற்றியும் அவர் தன் முன்னுரையில் கூறியிருக்கின்றார்.

மேற்படி நாவல் மூன்று பகுதிகளை உள்ளடக்கியுள்ளது:

1. முதலாம் அத்தியாயத்திற்கு முன்

2. 1- 24 வரையிலான நாவல்
3. இறுதி அத்தியாயத்தின் பின்

முதலாம் அத்தியாயத்திற்கு முன் 1974இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டினைப்பற்றியும், அதன் இறுதிநாளன்று காவற் படையினர் கட்டவிழ்த்து விட்ட வன்முறை பற்றியும், அங்கு கதை சொல்லிக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களைப் பற்றியும் விபரிக்கின்றது. என்னைப்பொறுத்தவரையில் இதனை முதலாம் அத்தியாயத்திற்கு முன் என்று பிரித்திருப்பதை விட, முதலாம் அத்தியாயமாகவே கொண்டு நாவலை ஆரம்பித்திருக்கலாமென்று தோன்றுகின்றது.

அடுத்த இருபத்து நான்கு அத்தியாயங்களும் கதைசொல்லியின் பால்ய காலத்து அனுபவங்களை, அவர் வாழ்வில் எதிர்பட்ட பல்வேறு ஆளுமைகளை, அவரது குடும்ப உறவுகளை விபரிக்கின்றது. நாவல் முழுவதும் கதை சொல்லியின் தாயார் வியாபித்து நிற்கின்றார். நாவலின் இறுதி அத்தியாயம் வாசிக்கையில் வாசிப்பவர் உள்ளங்களை அதிர வைத்துவிடும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அது கதை சொல்லியின் தாயாரின் மரணத்தை விபரிக்கின்றது. அதை வாசிக்கையில் நாவலின் தலைப்பான கொற்றவையில் வரும் கொற்றவை யாரென்பது புரிந்துவிடுகின்றது. கதைசொல்லியின் தாயாரே கொற்றவை என்றுணர்ந்தேன்.

'இறுதி அத்தியாயத்தின் பின்' என்னும் கடைசி அத்தியாயம் நாவலுக்குத் தேவையற்ற ஒன்று. இன்னுமொருவர், தென்னிலங்கையில் பிறந்து வடகிழக்கை அறியாமல் சிங்கள மக்களுடன் வாழ்ந்த ஒருவர், 83 கலவரத்தைத்தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணம் அகதியாகத் திரும்புவதை விபரிக்கின்றது. அவ்விதம் எதற்காக நாவலின் கதைசொல்லியைத் தவிர்த்து இன்னுமொரு கதை சொல்லியின் கதையாக அவ்வத்தியாயத்தை கதாசிரியர் எழுதினாரோ என்று எண்ணினேன். அதற்குப் பதில் 'கொற்றவை பற்றிக் கூறினேன்' நாவலின் கதை சொல்லியின் அனுபவமாக 83 கறுப்பு ஜூலை அனுபவங்களையும் விபரித்து, அதனை நாவலின் இறுதி அத்தியாயமாக எழுதியிருக்கலாம். அவ்விதம் எழுதியிருந்தால் 74 தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் நடந்த வன்முறையுடன் ஆரம்பித்த நாவல் 83 கறுப்பு ஜூலையில் தமிழர்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட வன்முறையுடன் முடிவுறுவதாக இந்நாவல் அமைந்திருக்கும்.

இவ்விதம் நாவல் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தால் அதில் நிச்சயம் முக்கியமானதோர் அர்த்தம் பொதிந்திருக்கும். ஏன்? 74இல் உலகத்தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் நிகழ்ந்த தமிழர்கள் மீதான வன்முறைதான் உரும்பிராய் சிவகுமாரனை ஆயுதமேந்த வைத்துத் தமிழர் ஆயுதப் போராட்டத்தினை ஆரம்பித்து வைத்தது. அதுபோல் 83 கறுப்பு ஜூலையில் தமிழர்கள்மீது கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட வன்முறையே இலங்கைத் தமிழர்களின் ஆயுதபோராட்டத்தை உபகண்டப்பிரச்சனையாக உருமாற்றிப் பற்றியெரிய வைத்தது. தமிழர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தின் முக்கியமான இரு வரலாற்று நிகழ்வுகள் அவை. இது இந்நாவலை வாசிக்கையில் எனக்கேற்பட்ட எண்ணம். ஏனையோர் எண்ணங்களும் இவ்வாறே இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை.

நாவலின் முக்கிய அம்சங்களாக நான் கருதுவது : மண் வாசனையுடன் கூடிய எழுத்து. புகலிடத்தமிழர் ஒருவரின் பால்ய, பதின்ம மற்றும் நடுத்தரப் பருவத்து அனுபவங்களை நனவிடைதோய்தலினூடு விபரிக்கும் எழுத்து. வாசிப்பவர் எவராகவிருந்தாலும் அவருக்கு இன்பத்தை, இழந்த நினைவுகளைப்பற்றிய நனவிடை தோய்தல் தரும் இன், தண் உணர்வுகளைத் தரும் எழுத்து. அவ்வப்போது நூலை எடுத்து அப்பகுதிகளை வாசித்து இன்பமடைய வைக்கும் எழுத்து.

கதாசிரியரின் வயதினையொத்த பருவத்தினர் எவருக்கும் இந்நாவல் தம் வாழ்க்கை அனுபவங்களை விபரித்துச் செல்லுமோர் அனுபவத்தைத்தரும். கோயில் திருவிழாக்கள், அங்கு நடைபெறும் நாதஸ்வர, தவில் கச்சேரிகள், நகரத்துத் திரையரங்குகள், அங்கு ஓடும் அபிமான நடிக்கர்களின் திரைப்படங்கள், மாமா போன்ற குடும்ப உறவுகளினுடான சுவையான அனுபவங்கள், வருடம் முழுவதும் அவ்வப்போது பின்பற்றும் பல்வகை விழாக்கள், நம்பிக்கைகளுடன் கூடிய நிகழ்வுகள், படித்த கல்விக்கூடங்கள், அங்கு கற்பித்த ஆசிரியர்களுடனான அனுபவங்கள்... இவ்விதமான அனுபவங்கள் கதாசிரியரின் அனுபவங்கள் மட்டுமல்ல, எல்லோருடைய அனுபவங்களும் தாம். வாசகர்களுக்குத் தம் வாழ்க்கை அனுபவங்களை மீண்டுமொரு தடவை அசைபோட வைக்கும் விபரிப்புகளை உள்ளடக்கிய சம்பவங்களை நாவல் உள்ளடக்கியுள்ளது. ஆனால் அவ்வனுபவங்களை உணர்வுபூர்வமாக, சுவையாக, வாசிப்பவர் நெஞ்சங்களை வருடிச்செல்லும் வகையிலான எழுத்தில் வடித்திருக்கின்றார் கதாசிரியர்.

இவ்விதமான புகலிடத்தமிழர் ஒருவரின் நனவிடை தோய்தல் கூடவே இன்னுமொரு விடயத்தையும் எவ்விதப் பிரச்சாரமுமின்றிப் பதிவு செய்கின்றது. அது இலங்கைத் தமிழர்கள் மேல் அவ்வப்போது புரியப்பட்ட அடக்கு, ஒடுக்குமுறைகள், அவற்றாலேற்பட்ட நூலக எரிப்பு, படையினரின் நில அபகரிப்பு போன்ற நிகழ்வுகள், அவை ஏற்படுத்திய உணர்வுரீதியான பாதிப்புகள். இவற்றைப் பதிவு செய்வதன் மூலம் அவற்றை 'கொற்றவை பற்றி கூறினேன்' ஆவணப்படுத்துகின்றது.

இலங்கைத் தமிழர்களின், குறிப்பாக வட பகுதித்தமிழர்களின் வட்டார வழக்குகளையும் நாவலில் வரும் விபரிப்புகள், உரையாடல்கள் பதிவு செய்திருக்கின்றன, 'அழாப்பி, 'துலைக்கோ', 'நையக்க' போன்ற சொற்கள் நிறையவே இந்நாவலில் வருகின்றன. அவைதாம் இந்நாவலுக்கு உயிர்த்துடிப்பைத்தருகின்றன.

ந.செ. என்பவரின் அனுபவமாக விரியும் இறுதி அத்தியாயம் என் வாசிப்புக்கு இடையூறாக, ஒட்டாமலிருக்கின்றது. ந.செ.வின் அனுபவத்தை இன்னுமொரு நாவலாக எழுதலாமென்று தோன்றியது. அதற்குப் பதிலாக ந.செ.வின் அனுபவத்தைக் 'கொற்றவை பற்றிக்கூறினேன்' நாவலின் ஒரு பகுதியாக, அதனைக் கூறும் கதாசிரியரின் அனுபவமாக மாற்றி உள்ளடக்கியிருந்தால் இன்றும் சிறப்பாக இருந்திருக்குமென்று தோன்றியது. ஆனால் அதே சமயம் இவ்விதமாக முதல் இருபத்திநான்கு அத்தியாயங்களுடன் ஒட்டாமல் இருந்தாலும், அது 'கொற்றவை பற்றிக் கூறினேன்' நாவலின் தரத்தை எவ்விதத்திலும் சிறுமைப்படுத்தி விடவில்லை.

எவ்விதம் டால்ஸ்டாயின் 'புத்துயிர்ப்பு' நாவலின் முடிவில் வரும் மதமே மனிதரின் அனைத்துப் பிரச்சனைக்கும் தீர்வு என்று முன்வைக்கப்பட்ட கருத்து அதற்கு முன் விரிந்து கிடக்கும் நாவலைச் சிறுமைப்படுத்தவில்லையோ, எவ்விதம் தத்யயேவ்ஸ்கியின் 'குற்றமும் தண்டனையும்' நாவலின் இறுதியில் மானுடரின் பிரச்சனைக்கு மதமே தீர்வு என்று திணிக்கப்படும் கருத்து அதற்கு முன் விரிந்திருக்கும் பெரு நாவலைச் சிறுமைப்படுத்தவில்லையோ, அது போலவே இறுதியில் முன் விரிந்திருக்கும் பெரு நாவலான 'கொற்றவை பற்றிக் கூறினேன்' நாவலையும், அதன் இறுதியில் அப்பெருநாவலுடன் ஒட்டாமலிருக்கும் ந.செ.வின் அனுபவங்களும் சிறுமைப்படுத்தவில்லையென்று நிச்சயமாகக் கூறலாம்.

44. தி.ஜானகிராமனின் 'அன்பே! ஆரமுதே!'

வெகுசனச் சஞ்சிகைகளில் முக்கிய தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலரின் நல்ல நாவல்கள் பல வெளியாகியுள்ளன. உதாரணங்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்:

1. ஜெயகாந்தன் - ஒரு மனிதன் ஒரு வீடு ஒரு உலகம், நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள் மற்றும் குறுநாவல்களான 'ஆடும் நாற்காலிகள் ஆடுகின்றன', 'யாருக்காக அழுதான்', உன்னைப் போல் ஒருவன், அக்கினிப் பிரவேசம் (இவையெல்லாம் ஆனந்த விகடன்ல் வெளியானவை)

2. ஜெயகாந்தன் - சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்< ரிஷி மூலம், ஜெயகாந்தனின் பல சிறந்த சிறுகதைகள் (தினமணிக்கதி)

3. தி.ஜானகிராமனின் அன்பே ஆரமுதே, விந்தனின் 'பாலும் பாவையும்', கு.அழகிரிசாமியின் 'தீராத விளையாட்டு' - இவையெல்லாம் கல்கியில் தொடராக வெளியானவை.

இவ்விதம் கூறிக்கொண்டே செல்லலாம். இவ்விதம் வெளியான தொடர்நாவல்களில் ஒன்றான தி.ஜானகிராமனின் 'அன்பே ஆரமுதே' பற்றி முன்பு எழுதிய குறிப்பை, கிடைத்த ஓவியங்கள் சிலவற்றுடன் மீண்டும் பகிர்ந்துகொள்கின்றேன். கல்கியில் தொடராக வெளியான 'அன்பே ஆரமுதே' நாவலுக்கு ஓவியர் விஜயா வரைந்த ஓவியங்கள் இவை.

தமிழில் எனக்குப் பிடித்த முக்கியமான நாவலாசிரியர் தி.ஜானகிராமன். இவரது 'செம்பருத்தி', 'மோகமுள்', 'மலர் மஞ்சம்', மற்றும் 'அன்பே ஆரமுதே' ஆகிய நாவல்கள் இவரது நாவல்களில் எனக்கு மிகவும் பிடித்தவை. 'அன்பே ஆரமுதே' நாவலை என் பதினம் வயதுகளில் வாசித்திருக்கின்றேன். கல்கி சஞ்சிகையில் தொடராக வெளிவந்த நாவலை அழகாக 'பைண்டு' செய்யப்பட்ட நிலையில், ஓவியங்களுடன் வாசித்திருக்கின்றேன். அன்று இந்த நாவலை வாசித்ததற்கும், இன்று வாசிப்பதற்குமிடையில் நாவலை அனுபவிப்பதில், புரிந்து கொள்வதில் நிறையவே வித்தியாசங்களுள்ளன. ஏனென்றால் இந்த நாவலின் பிரதான பாத்திரங்கள் இளம் வயதினரல்லர். முதுமையை எட்டிப்பிடிக்கும் நடுத்தர வயதினர். இவ்வயதினரின் உளவியலை பதினம் வயதுகளில் புரிந்து கொள்வது வேறு. பாத்திரங்களின் வயதில் புரிந்து கொள்வதென்பது வேறு.

கதை இதுதான். அனந்தசாமி என்னும் சன்யாசி, சென்னையில் வாழும் மக்களுக்கு வர்க்க, சமூக வேறுபாடுகளற்ற நிலையில் நாட்டு வைத்தியம் செய்பவர். பந்தங்களைத் தன் இளவயதில் துறந்தவருக்குப் பந்தங்கள் அவரிடம் வைத்தியம் பார்க்கும் சென்னைவாசிகள்தாம். நாவல் அனந்தசாமியின் தாயாரின் மரணத்துடன் ஆரம்பமாகின்றது. அவருக்குச் சகோதர, சகோதரிகள் நல்ல நிலையில் இருந்தாலும், யாருமே வயதான தாயாரைத் தம்முடன் வைத்துப்பார்க்கத்தயாரில்லை. அனந்தசாமியே தாயாரைத்தன்னுடன் கூட்டி வந்து பராமரிக்கின்றார். இந்நிலையில்தான் தாயாரும் இறந்து விடுகின்றார். இவரிடம் வைத்தியம் பார்க்கும் செல்வந்தப் பெண்மணியொருத்திதான் நாகம்மாள். அவளுக்கு ஒரு மகள் சந்திரா. காதல் தோல்வியால் துயரத்துக்குள்ளாகியிருப்பவள் சந்திரா.

இந்நிலையில் நாகம்மாள்ிடம் புது தில்லியில் காலேஜ் ஒன்றில் சரித்திரப்பேராசிரியராகப் பணிபுரியும் ருக்கு என அழைக்கப்படும் ருக்மணி, அவளது தோழி, வருகின்றாள்.

அவள் யார்? முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் அனந்தசாமிக்கும் ,அவளுக்குமிடையில் திருமணம் நடைபெறத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. அக்காலகட்டத்தில் ஆன்மிக ஈடுபாடு மிக்கவராக விளங்கிய அனந்தசாமி திருமண நாளன்று சொல்லாமல் கொள்ளாமல் ஓடி விடுகின்றார். சன்யாசியாக அலைந்து திரிகின்றார். இதற்கிடையில் ருக்குவின் நின்று விட்ட கல்யாணத்தின் பின்னர் ருக்கு மீண்டுமொரு கல்யாணம் செய்யவேயில்லை. அவள் தில்லியில் வசிக்கும் , மகளை இழந்த துயரத்திலிருக்கும் தனது பெரியப்பாவுடன் சென்று விடுகின்றாள். அங்கு படித்துக் காலேஜொன்றில் பேராசிரியராகவும் பணி தொடங்கி விடுகின்றாள். வழக்கம்போல் நாகம்மாளுக்கு வைத்தியம் பார்க்க வரும் அனந்தசாமியும், ருக்மிணியும் சந்தித்துக்கொள்கின்றனர்.

முப்பது வருடங்களுக்குப் பின்னர் அவரைச் சந்தித்த ருக்குவோ தனது புது தில்லி திரும்பும் முடிவை மாற்றி, சென்னையிலேயே இருக்க முடிவு செய்து விடுகின்றாள். அதற்குக் காரணம் அனந்தசாமிதான். இதுபற்றி நாவலில் மிகவும் அழகாக விபரித்திருப்பார் நாவலாசிரியர். உதாரணத்துக்கு ஒரு மாதிரி:

ருக்குவின் சென்னையிலே தங்கும் முடிவைப்பற்றி அனந்தசாமிக்கும், ருக்குவுக்குமிடையில் நடைபெறும் உரையாடல் நாவலின் முக்கியமான உரையாடல்களிலொன்று.

'அன்பே ஆரமுதே': பக்கம் 146, 147 & 148]

"அனந்தசாமி: "உங்களைப் புரிந்து கொள்வதே எனக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது" என்றார் அனந்தசாமி.

ருக்கு: "நான் அந்தச் சிரமங்களெல்லாம் உங்களுக்குக் கொடுக்க மாட்டேன். நான் பாட்டுக்கு எங்கோ ஒரு வீட்டில் குடியிருப்பேன். நீங்கள் விருப்பமிருந்தால் வரலாம். ஆனால் கட்டாயமாக இல்லை. நாகம்மாள் வீட்டுக்கு அடிக்கடி வருவேன். அப்பொழுது பார்த்துக்கொள்வேன்." சற்று நிறுத்தி யோசித்து விட்டு மீண்டும் சொன்னாள் ருக்மிணி. 'அப்படியெல்லாம் சிரமம் கூட நினைக்காதவள் இங்கு ஏன் மெனக்கெட்டு வர வேண்டும். சொல்ல வேண்டும் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் முப்பது வருஷங்கள் தினம் பத்து தடவையாவது நினைக்கிற ஒருவரிடம் எப்படிச் சொல்லாமலிருப்பது என்று புரியவில்லை. இல்லாவிட்டால் பெண்மனம் ஆறாது. நான் வருகிறேன்." என்று மீண்டும் எழுந்தாள் அவள்."

இவ்விதமாகத் திருமண நாளன்று சொல்லாமல் கொள்ளாமல் ஓடிச்சென்று , சன்யாசியாக, நாட்டு வைத்தியராக வாழ்ந்து வரும் அனந்தசாமியின் வாழ்வில் மீண்டும் , அவர் திருமணத்தன்று யாரைக் கைவிட்டுச் சென்றாரோ , அந்தப்பெண், ருக்கு (சரித்திரப்பேராசிரியை ருக்மிணி எதிர்ப்படுகின்றாள். நாகம்மாளின் மகள் சந்திராவும் இவருடனும், ருக்மிணியுடனும் அன்பாகப் பாசத்துடன் பழகுகின்றாள். டொக்கி என்னும் பெண்ணொருவரும் தந்தையைப்போல் அனந்தசாமிமீது பாசம் கொட்டி வாழ்ந்து வருகின்றாள். சன்யாசியாக ஓடிப்போனவரின் வாழ்க்கை, முப்பது வருடங்களுக்குப் பின்னர் தன்னால் கைவிடப்பட்ட பெண்ணைச் சந்திப்பதுடன் மீண்டும் மாறுகின்றது.

நாவல் முழுவதும் அனந்தசாமியின் வாழ்க்கையை அற்புதமாக விபரிக்கின்றது.

நாவல் அக்காலத்துச் சென்னையைப்படம் பிடிக்கிறது. தி.ஜா.வின் எழுத்து நடை அற்புதமானது. நாவலில் வரும் பாத்திரங்களுக்கிடையிலான உரையாடல்கள் வாசிக்க வாசிக்க இன்பத்தைத் தருபவை. பாத்திரங்களுக்கிடையிலான உரையாடல்களை இயற்கையாக, அலுப்புத்தட்டாமல் எழுத்தில் வடிப்பதில் தி.ஜா.வுக்கு நிகர் தி.ஜா.வேதான்.

தி.ஜா.வின் எழுத்தைப்பற்றிப்பொதுவாக வைக்கப்படும் விமர்சனங்களில் முக்கியமானது முறை தவறிய காமத்தை மையமாக வைத்தே அவரது கதைகள் இருப்பதாக. என்னைப்பொறுத்தவரையில் அது சரியானதொரு விமர்சனமல்ல. மோகமுள், அன்பே ஆரமுதே போன்ற படைப்புகள் காதலை (காமத்தையல்ல) சிறப்பாக எடுத்துரைக்கும் படைப்புகள்.

45. சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க 'கோப்பாய்க் கோட்டை' பற்றிய கட்டுரை!

அண்மையில் முகநூலில் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் எழுதிய கோப்பாய்க் கோட்டை பற்றிய கட்டுரை பற்றிய பதிவொன்றினை இட்டிருந்தேன். அதில் கலாநிதி கா.இந்திரபாலாவினால் எனக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்ட அக்கட்டுரை பற்றிய விபரங்களைக் குறிப்பிட்டிருந்தேன் (Ceylon Antiquary and Literary Register 2(3), Jan 1917, pp.194-195, 'Sankily's Fortress at Kopay'). அப்பக்கங்களைத் தேடியெடுத்து அனுப்பியிருக்கின்றார் என் முகநூல் நண்பர்களிலொருவரான யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் பணி புரியும் கு.சரவணன் அவர்கள்.

இக்கட்டுரைதான் இதுவரையில் நான் அறிந்த கோப்பாய்க் கோட்டை பற்றி முதன் முதலில் அதுவிருந்த இடம் அடையாளம் காணப்பட்டு, அது பற்றி எழுதப்பட்ட முதலாவது கட்டுரை. இதில் கோப்பாய்க் கோட்டை பற்றிக் குறிப்பிடும் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அது பழைய கோட்டை என்று அழைக்கப்படும் காணியில் இருந்த விபரத்தையும், அதனருகில் கோட்டை வாய்க்கால் என்றழைக்கப்படும் பகுதியே கோட்டையின் அகழியென்றும் மேலதிக விபரங்களைத் தருகின்றார்.

கோப்பாய்க் கோட்டை பற்றி அடையாளம் காணப்பட்டு எழுதப்பட்ட முதலாவது கட்டுரை இது. இது மிகவும் முக்கியமான வரலாற்று ஆவணம். கோப்பாய்க் கோட்டை பற்றி இன்று எழுதும் எவரும், ஆய்வு செய்யுமெவரும் கண்டிப்பாக உசாத்துணை ஆவணமாகக் குறிப்பிட வேண்டிய கட்டுரை இது. அவ்விதம் குறிப்பிடப்படாமல் சமர்ப்பிக்கப்படும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எவையும் பூரணத்துவம் மிக்கவையாக இருக்க முடியாது. சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் கண்டு பிடிப்பை இருட்டடிப்பு செய்யுமொரு செயலாகவே அது கணிப்பிடப்படும்.

இக்கோப்பாய்க் கோட்டை பற்றி இதன் பின்னர் இப்பகுதிக்குப் பயணித்து எழுதப்பட்ட இரண்டாவது கட்டுரை , நான் அறிந்தவரையில், நான் 15.3.1981 வீரகேசரி வாரவெளியீட்டில் எழுதிய 'கோப்பாய்ப் பழைய கோட்டையின் பழைய கோலம்' கட்டுரையே. அதன் இன்றைய நிலை பற்றி , தற்போது அதுவிருக்கும் இடம் பற்றி அடையாளம் காணப்பட்டு, எழுத்தாளர் வடகோவை வரதராஜனின் உதவியுடன் கட்டுரையொன்றினை அண்மையில் பதிவுகள் இணைய இதழிலும் , முகநூலிலும் எழுதியுள்ளேன்.

மீண்டுமொருமுறை வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க இப்பக்கங்களைக் கண்டுபிடித்து அனுப்பிய கு.சரவணன் அவர்களுக்கு நன்றி. இத்தருணத்தில் கட்டடக்கலைஞர் மயூரநாதன் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைக் கூற வேண்டும். அண்மையில் இக்கட்டுரை வெளிவந்த

இதழ் பற்றி எழுதிய என் முகநூற் பதிவு கண்டு அவ்விதழ் பற்றிய முழு விபரங்களையும் தந்த அவரது உதவியே இன்று கு.சரவணன் அவர்கள் இப்பக்கங்களைத் தேடியெடுக்க உதவியிருக்கின்றது.

* இக்கட்டுரை பற்றி விசாரித்து யாழ் பல்கலைக்கழக நூலகத்துக்கும் மின்னஞ்சல் அனுப்பியிருந்தேன். துணை நூலகர் K..சயந்தனும் இக்கட்டுரையைத் தேடியெடுத்து அனுப்பியிருந்தார். அவருக்கும் என் மனம் நிறைந்த நன்றி.

46. ஸ்ரீரஞ்சனி விஜேந்திராவின் 'சிறுவர் கதைகள்' தொகுப்பு பற்றி....

ஸ்ரீரஞ்சனி விஜேந்திராவின் 'சிறுவர் கதைகள்' தொகுப்பும், அதன் சிறப்பும்! வாசிப்பும், யோசிப்பும் 270 : ஸ்ரீரஞ்சனி விஜேந்திராவின் 'சிறுவர் கதைகள்' தொகுப்பும், அதன் சிறப்பும்! நான் எப்பொழுதுமே ஒரு குழந்தையிலக்கிய நூலொன்றினை அணுகும்போது ஒரு குழந்தை தன் சொந்த அனுபவத்தில் எவ்விதம் அந்நூலினை அணுகுமோ அவ்விதமே என் சொந்த அனுபவங்களின் அடிப்படையில் அணுகுவேன். என் பால்ய காலத்தில் என்னை மிகவும் கவர்ந்த குழந்தைக் கதைத் தொகுப்புகளில் முக்கியமான அம்சம். அத்தொகுப்பின் அட்டைப்பட ஓவியமும், அதில் பாவிக்கப்பட்டுள்ள வர்ணங்களும், உள்ளே ஆக்கங்களுக்குப் பாவிக்கப்பட்டுள்ள ஓவியங்களும் மற்றும் கூறப்படும் மொழியும் தாம். எனக்கு எப்பொழுதுமே நூலொன்று பிடிப்பதாகவிருந்தால் மேற்கூறப்பட்டுள்ள சகல அம்சங்களும் முக்கியமானவை. எனக்கு மட்டுமல்ல குழந்தைகள் அனைவருக்கும் இக்கூற்று பொருந்தும். குழந்தைப்பருவத்தில் குழந்தையொன்றின் சிந்தையில் நூலொன்றின் அட்டைப்படம் கற்பனைச்சிட்டினைச் சிறகடிக்கப் பறக்க வைக்கின்றது. அந்நூலிலுள்ள ஓவியங்களிலுள்ள உருவங்கள் அவை மானுடர்களாகவிருக்கட்டும் அல்லது ஏனைய உயிரினங்களாகவிருக்கட்டும் அவற்றைப்பார்க்கும் குழந்தையொன்றின் உள்ளத்தில் களிப்பினைத் தருகின்றன. சிறு வயதில் கண்ணன் சிறுவர் சஞ்சிகையில் வெளியாகும் சிட்டுக்கள் போன்ற உயிரினங்களைப்பற்றிய குழந்தைக் கவிதைகளை இரசிக்கும் அதே ஆர்வத்துடன் நான் அப்படைப்புகளுடன் வெளியாகும் ஓவியங்களையும் இரசிப்பேன். இவற்றைப்போல் அப்படைப்புகளை வெளிப்படுத்தும் எளிமையான மொழி நடையும் எனக்கு மிகவும் பிடித்தவை. வாண்டுமாமா, குழந்தைக்கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா போன்றோரின் படைப்புகளின் சிறப்புக்கு முக்கியக்காரணம் அவற்றை விபரிக்கும் எளிய, இனிய மொழிநடையே. இவ்விதமான என் மற்றும் குழந்தைகளின் பொதுவான உளவியலின் அடிப்படையிலேயே நான் இவ்வகையான குழந்தைப்படைப்புகளையும் சரி, நூல்களையும் சரி அணுகுவது வழக்கம். அதே அணுகல் முறையினைத்தான் அண்மையில் 'டொராண்டோ' நகரில் வெளியான எழுத்தாளர் ஸ்ரீரஞ்சனி விஜேந்திராவின் குழந்தைகளுக்கான நூல்களுக்கும் கையாண்டேன். அவற்றில் இங்கு நான் எடுத்துக்கொண்ட நூல் அவர் எழுதிய 'சிறுவர் கதைகள்' என்னும் நூலே.

எழுத்தாளர் ஸ்ரீரஞ்சனி விஜேந்திரா இலங்கையில் தெல்லிப்பளையினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்.. யாழ் மகாஜனாக் கல்லூரி முள்ளாள் மாணவி. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துப் பேராதனை வளாகத்துப் பட்டதாரி. தற்போது 'டொராண்டோ'க் கல்விச்சபையின் தமிழ் மொழி ஆசிரியராகவும், மொழி மதிப்பீட்டளராகவும் மற்றும் பாட விதான அபிவிருத்திக் குழுவின் அங்கத்தவர்களிலொருவராகவுமிருக்கின்றார். இவரது இந்தப்பின்னணி இவ்வகையான நூல்களை எழுதுவதற்கு மிகவும் உதவும்; உதவியிருக்கின்றது. இந்நூலுக்குரிய ஓவியங்களை, அட்டைப்படங்களுட்பட (முன் அட்டை மற்றும் பின் அட்டை) வரைந்திருப்பவர் ஓவியர் ஜீவா (ஜீவநாதன்).

கனடாவின் நூற்றி ஐம்பதாவது பிறந்த நாளுக்குச் சமர்ப்பணமாக வெளிவந்திருக்கும் இச்சிறுவர் கதைகள் நூலின் முன்னுரையில் நூலாசிரியர் ஸ்ரீரஞ்சனி விஜேந்திரா சிறுவர் கதைகள் என்னுமிந்நூல் ஏன் பாடல்களை, நாடகத்தையும் உள்ளடக்கியுள்ளது என்பதற்கான காரணத்தையும் கூறுகின்றார்:

"உரைநடையில் எழுதப்படுபவைதான் கதை எனப்பொதுவாகக் கூறப்பட்டாலும், ஒவ்வொரு பாடலுக்குள்ளும், நாடகத்துக்குள்ளும் கூட ஒரு கதை இருக்கின்றது

என்றதொரு பார்வையில் பதினான்கு கதைகள், மூன்று பாடல்கள் மற்றும் ஒரு நாடகம் ஆகியவற்றை இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன"

எனவே ஏன் சிறுவர் கதைகள் என்று கூறிவிட்டு நூலாசிரியர் நாடகமொன்றினையும், பாடல்கள் மூன்றினையும் இந்நூலில் சேர்த்திருக்கின்றார் என்று யாரும் ஆச்சரியப்படத்தேவையில்லை. மேலும் கதைகள் என்னும் தொகுதியின் அட்டைப்படக்கதையாக அப்பாடல்களிலொன்றினையும் ஏன் சேர்த்தார் என்று வியப்புறவும் தேவையில்லை. இவ்விதமாகப் பாடல்களையும் , நாடகத்தையும் அவை கூறும் கதைகள் காரணமாகக் கதைகள் என்னும் பிரிவுக்குள் அடக்கியதுடன், ஏன் அவற்றை அவ்வாறு உள்ளடக்கினார் என்பதற்கும் தர்க்கரீதியாகக் காரணமொன்றினையும் முன் வைக்கும் நூலாசிரியரின் பண்பு என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. அவர் வேண்டுமானால் அப்பாடல்களும், நாடகமும் கூறும் கதைகளைக் கதைகள் என்னும் எழுத்து வடிவத்தில் தந்திருக்கலாம். அப்படிச்செய்யாமல் அவற்றின் வடிவங்களிலேயே தந்ததுடன் அதற்கான காரணமொன்றினையும், அதுவும் தர்க்கரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய காரணமொன்றினையும் வைக்கின்றார். இது ஆசிரியரின் வழமைக்கு மாறாகச் சிந்திக்கும் பண்பினை, பெட்டிக்குள்ளிருந்து சிந்திக்காமல் அதற்கு வெளியேயிருந்தும் சிந்திக்கும் பண்பினை வெளிப்படுத்துகின்றது. அத்துடன் இவற்றை வாசிக்கும் குழந்தைகளையும் அவ்விதமாகச் சிந்திக்கச் சிறு வயதிலேயே தூண்டுவதற்குல் வழிவகுக்கின்றது. ஆரோக்கியமான விடமிது.

மேற்படி ஆசிரியரின் பண்பினை நூலில் மேலும் பல இடங்களில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. குறிப்பாக நூலிலுள்ள பல கதைகள் நாம் என் பால்யகாலத்துப்பருவத்தில் படித்த நீதியைப்போதிக்கும் உருவகக்கதைகள்தாம். புகழ்பெற்ற பஞ்சத்தந்திரக் கதைகள் , ஈசாப் கதைகள், கர்ணபரம்பரைக்கதைகள் போன்ற கதைகள்தாம். ஆனால் இவற்றிலும் சில கதைகளின் முடிவுகளை ஆசிரியர் மிகுந்த ஆரோக்கியமான நோக்கில் மாற்றியுள்ளார். வழக்கமான கதைகளின் முடிவுகளிலிருந்த எதிர்மறையான சிந்தனையினை, முடிவினை மாற்றி அம்முடிவுகளை ஆரோக்கியமான திசையில் முடித்திருக்கின்றார். உதாரணமாக குரங்கு அப்பம் அபகரித்த கதையினை நாம் அனைவரும் எம் சிறு வயதில் அறிந்து மகிழ்ந்திருக்கின்றோம். அதில் பூனைகளிரண்டு தமக்குக் கிடைத்த அப்பத்தைச் சமமாகத் தமக்குப் பிரித்தெடுப்பதற்காகக் குரங்கொன்றின் துணையினை நாடும். ஆனால் தந்திரமான அந்தக் குரங்கோ அப்பத்தை அப்பூனைகளிடமிருந்து முழுதாகவே அபகரிக்கும் எண்ணத்துடன், தராசொன்றில் ஒரு துண்டுகளாக்போடும். சமமற்ற துண்டுகளால் எப்பொழுதும் தராசு சமனற்றே காணப்படும். அதனைச் சமப்படுத்துவதாகக் கூறி மாறி மாறித் துண்டுகளைக்கிள்ளி உண்டு அனைத்தையும் உண்டு விடும். கடைசியில் இருந்ததையும் இழந்து விடும் பூனைகளின் நிலை பரிதாபத்தைத்தான் தரும். ஆனால் ஸ்ரீரஞ்சனி விஜேந்திரா இத்தொகுப்பிலுள்ள கதையில் முடிவினை அவ்வாறு முடிக்காமல் அக்குரங்கின் கபட சிந்தனையை உணர்ந்து, அப்பம் முற்றாக முடிந்து விடுவதற்குள் விழிப்படைந்துத் தாமே இருக்கும் அப்பத்தைப் பிரித்தெடுப்பதாகக் கூறித்தமக்குள் பங்கிட்டுக்கொள்கின்றன. இந்த அப்பமும், குரங்கும் கதை எனக்கு ஒரு விதத்தில் எம் நாட்டு நிலையினைத்தான் நினைவூட்டியது. ஒரு நாட்டின் மக்களாகிய நாம் , எமக்கிடையிலுள்ள பிரச்சினைகளை, பிளவுகளை எமக்குள்ளேயே பேசித்தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக உபகண்ட , பூலோக அரசியல் சக்திகளை நாடியிருக்கின்றோம். இறுதியில் எமக்குரிய முழுப்பங்குகளையும் குரங்கிடமிழ்ந்த பூனைகளாகத்தாம் ஆகப்போகின்றோம். என்றுதான் குரங்குகளிடமிருந்து அப்பத்தை மீட்டு நாம் எமக்குள்ளேயே பங்கிட்டுக்கொள்ளப்போகின்றோமோ?

ஆசிரியர் இவ்விதம் முடிவினை மாற்றிய இன்னுமொரு கதை : புகழ் பெற்ற பாட்டி வடை சுட்ட கதை. நாம் அறிந்து மகிழ்ந்த பாட்டி வடை சுட்ட கதையில் பாட்டியின் வடையைக் கவ்விக்கொண்டு செல்லும் காக்கை, நரியின் புகழ் மொழியினால் மகிழ்ச்சியுற்றுப்

பாடுவதற்காக வாயைத்திறந்து இருந்ததையும் இழந்து விடும். ஆனால் இங்குள்ள கதையிலோ முடிவு சிறிது மாறியிருக்கும். அவ்விதம் பாட்டியிடம் வடையினைத் தட்டிப்பறித்த காகத்திடமிருந்து வடையினைத் தந்திரமாகத் தட்டிப்பறிக்கும் நரி பற்றைக்குள்ளிருந்து வெளிப்படும் ஓநாயினால் கிடைத்த வடையினையும் விட்டு விட்டு துண்டைக்காணோம் , துணையைக் காணாமென்று ஓட்டமெடுக்கின்றது.

இவ்விதம் சில நீதிக்கதைகளின் முடிவுகளைத் தாம் ஏன் மாற்றி அமைத்தார் என்பதற்கு ஆசிரியர் நூலின் 'நுழை வாயிலில்..' பகுதியில் பின்வருமாறு கூறுவார்: "ஏற்கனவே அறியப்பட்ட சில நீதிக்கதைகளை அப்படியேயும், நேர்மறைரீதியில் வாழ்க்கைப்பெறுமானங்களைக் கற்பிக்கும் நோக்கில் ஒரு சிலவற்றைச் சற்று மாற்றியும் எழுதியிருக்கின்றேன்". இவ்விதமான ஆசிரியரின் ஆரோக்கியமான, 'பெட்டிக்குள்ளிருந்து வெளியே' சிந்திக்கும் நோக்கு, இச்சிறுவர் கதைகள் நூலின் முக்கிய சிறப்பு. அதுவே வழக்கமான சிறுவர் கதைத்தொகுப்புகளிலிருந்து இத்தொகுப்பினை வேறுபடுத்துவதாகவும் அமைந்து விடுகின்றது.

தொகுப்பிலுள்ள எனக்குப்பிடித்த கதைகளிலொன்று நரியின் கொக்கு கதையாகும். அதில் கொக்கினை விருந்துக்கு அழைக்கும் நரி விருந்தினைத் தட்டைத்தட்டில் கொடுத்து கொக்கினை அவமானப்படுத்தும். பதிலுக்கு நரியினை விருந்துக்கழைக்கும் கொக்கு நீண்ட சிறிய வாயுள்ள குவளையில் விருந்தினைக்கொடுத்து நரியினை உண்ண விடாமல் செய்து நரியினை அவமானப்படுத்தும். நான் என் பால்யப் பருவத்தில் வாசித்த கதையின் முடிவு அவ்விதமாகத்தானிருக்கும். இரண்டு மிருகங்களுமே ஒன்றையொன்று பழி வாங்கும் வகையில் முடிவிருக்கும். ஆனால் இத்தொகுப்பிலுள்ள கதையின் முடிவிலோ தனக்குத் தட்டையான பாத்திரத்தில் உணவு தந்த நரியினைக் கொக்கு தன்னிருப்பிடம் அழைத்து நரியும் இலகுவாகச் சாப்பிடுவதற்கேற்ற தட்டையான பாத்திரத்தில் உணவு கொடுத்து இன்னா செய்த நரிக்கு நன்மையினைச் செய்து விடும் வகையில் கதை முடிந்திருக்கும். ஆரோக்கியமான சிந்தனை. இக்கதையின் இறுதியில் போதிக்கப்பட்ட நீதி 'ஒருவர் பொறை. இருவர் நட்பு' என்று முடித்திருப்பார். உண்மையில் இக்கதையின் முடிவில் இக்கதை போதிக்கும் நீதி "இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண நன்னயம் செய்துவிடல்" என்று போட்டிருந்தால் அது இன்னும் நன்றாகவிருந்திருக்கும். காரணம் ஒருவர் பொறை என்ற பழமொழியில் பொறை என்றால் என்ன அர்த்தம் என்று விளங்கப்படுத்த வேண்டும். விளங்கப்படுத்தாமல் விட்டால் வாசிக்கும் குழந்தைகளுக்குக் கதையின் மேலுள்ள நாட்டம் போய் பொறையென்றால் என்னவென்று சிந்திக்கும் நிலை தோன்றி விடலாம். பொறை என்றால் தமக்கு இழைக்கப்படும் இன்னல்களைத்தாங்கி, அவற்றை மன்னித்துச் செயற்படுதல் என்று விளங்கப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் இன்னா செய்தாரை அவர் நாண நன்னயம் செய்தல் என்பது இலகுவாக விளங்கி விடும். எனவே குழந்தைகளுக்குக் கதைகளை மிகவும் எளிமையாகக் கூறும் அதே சமயம், அவற்றுக்கான நீதியினைப்போதிக்கும் பழமொழிகளும் மிகவும் எளிமையானவைகளாகவிருப்பது மிகவும் அவசியமென்பதென் கருத்து. மேலும் இக்கதை கூறும் நீதி குழந்தைகளைப்பொறுத்தவரையில் மிகவும் ஆரோக்கியமானதாகும். பழிக்குப்பழி என்னும் நோக்கில் சிந்திக்காமல் இன்னா செய்தாருக்கும் நன்மை செய்யக்கூறும் ஆரோக்கியமான நீதியைக் குழந்தைகளுக்குப் போதிக்கும் இது பொன்ற கதைகள் நிறையக்குழந்தைகளுக்கான கதைத்தொகுப்புகளில் வருவதவசியம்.

தொகுப்பிலுள்ள கதைகளைத் தேவைக்கு அதிகமாக நீட்டி வளர்க்காமல், மிகவும் சுருக்கமாக ஆனால் எளிமையான மொழி நடையில், குழந்தைகளைக் கவரும் வகையில் எழுதியிருப்பது ஆசிரியர் குழந்தைகளின் உளவியலை நன்கு புரிந்து எழுதியிருப்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. அத்துடன் ஒவ்வொரு கதைக்கும் உரிய, சிந்தையைக் கவரும் ஓவியங்களைச் சேர்த்திருப்பதும் நூலின் சிறப்பினை அதிகரிக்க வைக்கின்றது. ஓவியர்

ஜீவாவின் ஓவியங்களும், அட்டைப்பட ஓவியமும் நிச்சயம் நூலினை வாசிக்கும் குழந்தைகளுக்குக் குதூகலத்தை ஏற்படுத்தும்; கற்பனைச்சிறகினையடிக்க வைத்திடும்.

இவ்விதமான குழந்தைகளுக்கான நீதிக்கதைகளைச் சுருக்கமாக, எளிய மொழி நடையில், உரிய ஓவியங்களுடன் தந்த ஆசிரியர் எதற்காக நூலின் முதற் கதையாக 'நரியும் திராட்சைப்பழ'க்கதையினைத் தெரிவு செய்தார் என்பது தெரியவில்லை. இக்கதையில் எட்டா உயரத்தில் தொங்கும் திராட்சைப்பழங்களுக்காக எவ்வளவு தடவைகள் நரி முயற்சி செய்து பார்த்திருக்கும். இறுதியில் சீச்சீ இந்தப்பழம் புளிக்கும், எட்டாப் பழம் புளிக்கும் என்று நரி ஏமாற்றத்துடன் திரும்புவது வாசிக்கும் குழந்தைகளுக்கு எதிர்மறையான எண்ணத்தினை ஏற்படுத்தி விடாதா? முயற்சி செய்த நரிக்கு ஏன் அதன் முயற்சிக்கான பலன் கிடைக்கவில்லை என்னுமொரு கேள்வியினை ஏற்படுத்தாதா? சில கதைகளில் முடிவுகளை நேர்மறையான முடிவுகளாக மாற்றிய நூலாசிரியர் நிச்சயம் நூலின் முதற் கதையிலும் அவ்விதம் மாற்றியிருந்தால், எட்டாப்பழம் புளித்திருக்காது. நிச்சயம் இனித்திருக்கும். விடா முயற்சி வெற்றி தரும் என்னும் நீதியினையும் குழந்தைகளுக்குப் போதித்திருக்கும்.

இது போல் இன்னுமொரு கதை என் நெஞ்சினைப் பாதித்தது. என்னையே அக்கதை பாதித்திருந்தால் நிச்சயம் வாசிக்கும் குழந்தைகளையும் நிச்சயம் பாதிக்கும் என்றே எண்ணுகின்றேன். அக்கதை 'கீரியும் பாம்பும்'. வீட்டில் எஜமானியம்மா இல்லாத சமயம் அவள் வளர்த்த கீரி அங்கு வரும் பாம்பிடமிருந்து குழந்தையைக் காப்பாற்றும். பாம்பைக் கொன்றதால் வாயில் பாம்பின் இரத்தத்துடன் காட்சியளிக்கும் கீரியைக் கண்ட எஜமானியம்மா கீரி தன் குழந்தையைக் கொண்டு விட்டதாகக் கருதி அதனைத் தான் வைத்திருந்த தண்ணீர்க்குடத்தினால் தாக்கி உட சென்றால் அங்கே குழந்தை ஆரோக்கியத்துடன் விளையாடியபடி இருக்கும். ஆனால் வளர்ப்புப்பிராணியான அந்தக்கீரியோ அதற்குள் இறந்திருக்கும். அவளது குழந்தையைக் காப்பாற்றிய அந்தக் கீரிக்கு இந்த நிலை வந்திருக்க வேண்டாம். எனக்கே அந்தக் கீரியின் நிலை சிறிது கவலையினைத்தருகிறதென்றால் நிச்சயம் குழந்தைகளுக்கும் தரும். இக்கதையின் முடிவினையும் சிறிது மாற்றி, கீரியையும் தப்ப வைத்து, வாசிக்கும் குழந்தைகளையும் மகிழ வைத்திருந்தால் நன்றாகவிருந்திருக்கும். ஏன் நூலாசிரியர் ஸ்ரீரஞ்சனி விஜேந்திரா அதனைச் செய்யவில்லை? மேலும் இந்நூலானது கனடாவில் வாழும் குழந்தைகளுக்காக எழுதப்பட்டுள்ளதால் கதைகளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பையும் கூடவே சேர்த்திருக்கலாம். அது நூலின் பயனை இன்னும் அதிகரித்திருக்கும்.

சுருக்கமாகக் கூறினால் ஸ்ரீரஞ்சனி விஜேந்திராவின் இச்சிறுவர் கதைகள் நூல் வழக்கமான சிறுவர் கதைகள் நூலிலிருந்து சிறிது மாறுப்பட்ட நூல். வழக்கமாக நாம் எம் சிறு வயதிலிருந்தே வாசித்து, மகிழ்ந்து, அறிந்திருந்த நீதிக்கதைகளை உள்ளடக்கியிருந்தாலும், சில கதைகளில் அவற்றின் முடிவுகளை ஆரோக்கியமான வகையில், நேர்மறையானவைகளாக மாற்றி அமைத்திருப்பதன் மூலமும், கதைகளைக்கூறும் பாடல்களை, நாடகத்தினைக் கதைகளாக உள்ளடக்கியிருப்பதன் மூலமும் இத்தொகுப்பு வேறுபடுகின்றது. அதே சமயம் எளிமையான மொழி நடையில் சுருக்கமாக அமைந்த , ஓவியங்களுடன் கூடிய நீதிக்கதைகள் நிச்சயம் வாசிக்கும் குழந்தைகளின் வாசிப்பனுபவத்தை , அவ்வாசிப்புத்தருணங்களை அவர்தம் வாழ்வின் அழியாத கோலங்களாக மாற்றி அமைக்குமென்பதிலும் எனக்கு எந்தவித மாற்றுக் கருத்துகளுமில்லை.

47. எழுத்தாளர் தாமரைச்செல்வியின் 'தாகம்' நாவல் மற்றும் அவர் பற்றிய சிந்தனைகள் !

எழுத்தாளர் தாமரைச்செல்வியை அவர் எழுபதுகளில் எழுதத்தொடங்கிய காலத்திலிருந்து அறிந்திருக்கின்றேன். நானும் என் பால்ய, பதினம வயதுகளிலிருந்து எழுதிக்கொண்டுவருவதால் தமிழக, இலங்கைப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளென்று மேய்ந்துகொண்டிருந்தேன். அவ்விதமானதொரு சூழலில் தாமரைச்செல்வியின் எழுத்துகள் அறிமுகமாகின. பின்னர் மொறட்டுவைப்பல்கலைக்கழகத்தமிழ்ச் சங்கத்தின் 1980/1981 கால இதழாசிரியர் குழுத்தலைவராகவிருந்த சமயம் வெளியான 'நுட்பம்' வருடாந்த இதழுக்கும் தாமரைச்செல்வி அவர்கள் 'எதிர்பார்ப்புகள்' என்றொரு சிறுகதையினைத் தந்திருந்தார். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றார் தாமரைச்செல்வி. சிறுகதை, நாவல், கட்டுரையென்று பன்முக இலக்கிய ஆளுமை மிக்க படைப்பாளிகளிலொருவரான தாமரைச்செல்வி ஓவியரும் கூட. ஊடகங்களில் வெளியான அவரது கதைகள் பலவற்றுக்கு அவரே ஓவியங்களும் வரைந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இது பற்றி அவருடனான முகநூல் உரையாடலொன்றின்போது குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

தாமரைச்செல்வி அவர்களின் ஓவியங்கள் பற்றி நினைவு கூர்கையில் இன்னுமொரு நினைவும் தோன்றுகின்றது. சில வருடங்களுக்கு முன்னர் கனடாவில் மறைந்த என் அக்கா முறையிலான உறவுக்காரரான மீனா நகுலன் (அவரும் ஓர் ஓவியர்) தாமரைச்செல்வியைப்பற்றியும், அவரது சகோதரியைப்பற்றியும் கூறியது நினைவுக்கு வருவதுண்டு. தாமரைச்செல்வியின் சகோதரி அப்பொழுது யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் விடுதியில் தங்கிப் படித்திருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கின்றேன். அவரும் தாமரைச்செல்விபோல் ஓவியர். எழுத்தாளர் தாமரைச்செல்வியின் சகோதரியும் யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் படிப்பதாகவும், அவர் சிறந்த ஓவியரென்றும் மீனா நகுலன் அவர்கள் கூறுவதுண்டு. மீனா நகுலன் தன் இறுதிக்காலத்தில் நகுலேஸ்வரி என்னும் பெயரில் வரைந்த ஓவியங்கள் சில பதிவுகள் இணைய இதழிலும் வெளியாகியுள்ளன.

இவ்விதம் எழுத்தாளர் தாமரைச்செல்வியின் பெயர் பல்வேறு தருணங்களில் என் வாழ்வில் எதிர்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. இன்னுமொரு விடயத்திலும் அவரது பெயர் என்னைக் கவர்ந்திருந்தது. எனக்குப் பிடித்த புனைபெயர்களிலொன்று. அதற்கான காரணத்தை அண்மையில் முகநூலில் அவரது பதிவொன்றின் அல்லது எதிர்வினையொன்றின் மூலமே அறிந்துகொண்டேன். எழுத்தாளர் மீ.ப.சோமுவின் கல்கி சஞ்சிகையில் வெளியான நாவலான 'நந்தவனம்' நாவலில் வரும் நாயகி தாமரைச்செல்வியின் தாக்கத்தால் அவர் வைத்துக்கொண்ட புனைபெயர் என்பதை அப்போதே அறிந்துகொண்டேன். அது போல் மீ.பா.சோமுவின் இன்னுமொரு புகழ்பெற்ற வரலாற்று நாவலான 'கடல் கொண்ட கனவு' நாவலின் நாயகி யாழ்நங்கையின் தாக்கமே எழுத்தாளர் அன்னலட்சுமி ராஜதுரை அவர்கள் தன் புனைபெயராக 'யாழ்நங்கை' என்னும் பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்ததன் காரணம் என்பதையும் அண்மையில்தான் அறிந்தேன். அதுவும் எனக்குப் பிடித்த இன்னுமொரு புனைபெயர்.

எழுத்தாளர் தாமரைச்செல்வியின் இயற்பெயர் ரதிதேவி. இவரது கணவர் கந்தசாமி அவர்களும் ஓர் எழுத்தாளர் என்பது எத்தனைபேருக்குத் தெரியும். வரணியூர் சி. கந்தசாமி என்னும் பெயரில் எழுதியவர். அவரது எழுத்துலக வாழ்வுக்கு உறுதுணையாகவிருக்கும் அவரது கணவரின் எழுத்துகள் பற்றி ஒரு முறை தாமரைச்செல்வி அவர்களுடனான முகநூல் உரையாடலொன்றில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்:

"வரணியூர் சி .கந்தசாமி என்ற பெயரில்தான் எழுதியவர் சின்ன என்று அப்போது தவறாக வந்துவிட்டது. ஐந்தாறு கதைகள் எழுதியிருக்கிறார் . ஒருதடவை கிளிநொச்சி நீர்பாசனத்திணைக்களம் வெளியிட்ட அருவி

சஞ்சிகை நடாத்திய சிறுகதைப்போட்டியில் கணவரின் 'மேட்டுக்காணி' என்ற கதை முதலாம் பரிசையும் என்று சிறுகதை பாராட்டுப்பரிசையும் பெற்றது. வருடம் சரியாக நினைவில்லை. 78-80. களாய் இருக்கலாம். முதன் முதலில் அவரது ஏமாற்றம் என்ற சிறுகதை ஈழநாடு பத்திரிகையில் வந்தது. அப்ப அவருக்கு 18 வயது. அதைவிட நிறைய கவிதைகள் எழுதியிருக்கிறார். பின்னர் எழுதாமல் விட்டுவிட்டார். என் எழுத்தோடு சேர்ந்து தானும் பயணித்தார்."

இந்நிலையில் எழுத்தாளர் தாமரைச்செல்வியின் 'தாகம்'நாவலைப்பற்றி எழுத முடியுமா என்று ஜீவந்தி சஞ்சிகை ஆசிரியர் பரணீதரன் அவர்கள் கேட்டபோது மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித்தேன். எழுத்தாளர் புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோனின் 'மீரா பதிப்பகத்தின் மூலம் மார்கழி 1993இல் வெளியான நாவல்.

இந்நாவலை ஆராய்வதற்கு முன் தாமரைச்செல்வி அவர்களின் எழுதுலகக்கோட்பாடுகள் பற்றிச் சிந்திப்பதும் அவசியமானது. எழுத்தாளர் வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்தின் 'பூங்காவனம்' என்னும் வலைப்புவொன்றில் வெளியான அவருடனான நேர்காணலொன்றில் அவர் பின்வருமாறு கூறியிருக்கின்றார்:

"சமூகத்தின் நன்மை சார்ந்தே என் படைப்புக்கள் இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பவள் நான். போரின் தாக்கத்தால் துயரை அனுபவித்த மக்களுக்குள் ஒருத்தியாக வாழ்ந்தவள் நான். இடப் பெயர்வுகளால் ஏற்பட்ட அத்தனை இழப்புக்களையும் துன்பங்களையும் அனுபவித்தவள் நான். அந்த மக்களின் துயர் வாழ்வை என் படைப்புக்கள் மூலம் வெளியுலகத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஒரு படைப்பாளியாக அது எனது கடமை என உணர்ந்திருக்கிறேன்..... நான் சார்ந்த மண்ணில் வாழும் மனிதர்களின் துன்பியல் வாழ்வை என்னால் இயன்ற வரை பதிவு செய்திருக்கிறேன். அந்த வாழ்வை மற்றவர்களின் பார்வைக்கு அடையாளம் காட்டியிருக்கிறேன்."

'தாகம்' நாவலும் அவருடைய எழுத்துலக நோக்கங்களுக்கமைய அமைந்துள்ளதை இதனை வாசிக்கும் எவரும் புரிந்துகொள்வர். போர்ச்சூழற் காலத்தில் கிளிநொச்சி, பரந்தன் போன்ற பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்கல் அடைந்த துன்பங்களை, உளவியல் பாதிப்புகளை நாவல் வெளிப்படுத்துகின்றது. நாவலில் வரும் பல்வேறு மனிதர்களின் வாழ்க்கையைப் போர் சீர்குலைத்துள்ளதை நாவல் பேசுகின்றது. உறவுகளை இழத்தல், உடமைகளை இழத்தல், அங்க ,அவயங்களை இழத்தல் என்று பல்வேறு வகைப்பட்ட இழப்புகளை நாவல் எடுத்தியம்புகின்றது. யாழ்ப்பாணம் நோக்கிய தரை வழிப்பயணம் போர்ச்சூழலில் தடுக்கப்பட்ட நிலையில், மக்களின் கிளாலிக் கடல் வழிப்பயணங்கள் பற்றியும் , அவற்றில் மக்கள் அடைந்த இழப்புகள், சிரமங்கள் பற்றியும் நாவல் பதிவு செய்திருக்கின்றது. அத்துடன் படையினரின் விமானக்குண்டு வீச்சுத்தாக்குதல்கள் ஏற்படுத்திய அழிவுகளையும் , உளவியல் பாதிப்புகளையும் நாவல் கூடவே பதிவு செய்துள்ளது.

நாவலின் பிரதான கதை இதுதான்: நாவலின் பிரதான கதாபாத்திரமான போர்ச்சூழற் காலத்தில் வாழ்ந்த ஓரிளைஞரின் வாழ்க்கைக் கனவுகள் மீது எவ்விதம் அக்காலகட்டத்தின் சமூக, பொருளியல் மற்றும் அரசியல் சூழல் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதை விபரிக்கின்றது நாவல். அவனது தீராத தாகமாகவிருந்த கனவுகள் நிறைவேறினவா என்பதை நாவல் விபரிக்கின்றது. அதே சமயம் எவ்விதமான எதிர்விளைவுகளை இருப்புச்சூழல் அவனுக்கு வழங்கியபோதும் அவன் நிலை தளர்ந்து

முலையில் ஒடுங்கி விடவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் துடிப்புடன், மன உறுதியுடன் எழுகின்றான். சூழலைத் துணிவுடன் எதிர்கொள்கின்றான். அவன் வாழ்க்கையில் அப்போர்ச்சூழலில் ஏற்பட்ட இழப்புகள்தாம் எத்தனை? எதிர்கொண்ட சவால்கள்தாம் எத்தனை? எல்லாவற்றையும் தாங்கிக்கொண்டு அவன் தன் இருப்பைக் கொண்டு செல்கின்றான்.

நாவலின் ஆரம்பத்தில் அவனது தம்பி பார்த்திபன் இயக்கத்தில் சேர்ந்து இந்தியப்படையுடனான மோதலில் பலியான இழப்பு பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. அவன் நினைவாகவே அவன் தனது கராஜுக்கும் 'பார்த்திபன் மோட்டார் வேக்ஸ்' பெயரை வைத்திருந்தான். அவனது கராஜில் வேலை பார்க்கும் அனுபவம் வாய்ந்த ஓட்டோ மெக்கானிக்கான திருகோணமலையைச் சேர்ந்த முதியவரான பரஞ்சோதி தன் குடும்பத்தினர் அனைவரையும் படையினரின் தாக்குதலில் இழந்திருந்தார். அவனது அப்பா சைக்கிள் கடை வைத்து அவனது குடும்பத்தைக் காப்பாற்றியவர் தனது குடிப்பழக்கத்தினால் அதனையும் சரிவரச் செய்ய முடியாமலிருந்தவர் என்பதுமூன்றில் திருநெல்வேலியில் பதின்மூன்று இராணுவத்தினரைப்பலியெடுத்த தாக்குதலைத்தொடர்ந்து பரந்தனில் பொதுமக்கள் மேல் படையினரால் நடத்தப்பட்ட தாக்குதலில் கொல்லப்பட்ட ஆறுபேர்களிலொருவர். நாவலின் இறுதியில் அவனது மச்சானும், அவனது நெஞ்சில் நிறைந்தவருமான மச்சாள் மனோஹரியின் அண்ணன் தேவாவையும் கிளாலில் பயணத்தின்போது படையினர் மேற்கொண்ட தாக்குதல் பலியெடுக்கின்றது. தேவா மட்டும் திரும்பி வந்திருந்தால் அவனுக்கும் மனோஹரிக்கும் திருமணம் நடந்திருக்கும். ஆனால் அவனது மறைவால் நிர்க்கதியாகித் தவித்துக்கொண்டிருந்த மாமி குடும்பத்தினருக்கு மனோஹரியைத் திருமணம் செய்ய சம்மதித்துக் கனடா மாப்பிள்ளையொருவர் வருகின்றார். அச்சந்தர்ப்பத்தில் அவருள்ள நிலையில் தன்னைக்கட்டி வறுமையில் வாடுவதை விட அவளாவது நன்றாகவிருக்கட்டுமென அவளையும் விட்டுக்கொடுக்கின்றான். அவளது இழப்புடன் நாவல் முற்றுப் பெறுகிறது. அவனது வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட முக்கிய இழப்பது. எத்தனை வருடங்களாக அவன் மனோஹரியை மனத்துக்குள் பூட்டி வைத்து உருகியிருப்பான். அவள் மீதான அவனது காதலை மென்மையாக நாவலாசிரியர் கையாண்டிருக்கின்றார். அந்தக் காதலின் தூய்மையினை அவர் வாசகர்கள் மனங்களை ஈர்க்கும் வகையில் நாவல் முழுவதும் வெளிப்படுத்தியிருப்பார்.

நாவலின் நாயகனான சதானந்தனின் பாத்திரப்படைப்பு நன்கு நாவலில் அமைந்துள்ளது. அது நாவலாசிரியரின் முக்கிய வெற்றி. வறுமை, போர் என்று எத்தனை விதமான எதிர்ப்புகளை அவனது இருப்பு எதிர்கொள்கின்றது. இறுதியில் அவனது மனங்கவர்ந்த மச்சாள் மனோஹரியையும் இழந்து விடுகின்றான். மனோஹரியின் குடும்பத்தைத் தாங்கிப்பிடித்த அவளது சகோதரன் தேவா கிளாலியில் படையினரின் தாக்குதலுக்குப் பலியாகிவிட்ட நிலையில், அவளை மணம் முடிக்கச் சம்மதம் தெரிவிக்கின்றான் கனடா மாப்பிள்ளை. அவளை அவள் கட்டுவது அவளுக்கும், அவளது குடும்பத்துக்கும் நல்லதென்று ஒதுங்கி விடுகின்றான் சதானந்தன். அப்பொழுது அவன் கூறுவான்:

"மனம் தானே.. இதுவரைக்கும் எத்தனை இழப்பு வந்தது. எல்லாத்தையும் தாங்கினது தானே. இதையும் தாங்கும். கிளாலியில் படகில் வெட்டியும் சுட்டும் எத்தனைபேர் செத்தவை. சனம் என்ன போய் வரமால் விட்டதுகளே. எத்தனை இழப்பு வந்தாலும் தாங்கிக்கொண்டு வாழத்தானே வேணும்."

இந்த ஆரோக்கியமான இருப்பை எதிர்கொள்ளும் போக்கு அவனது மனப்போக்கு முக்கியமானது. நாவலின் முக்கியமானதோர் அம்சம். போரினால் பாதிக்கப்பட்ட, இழப்புகளைச் சந்தித்த அனைவரின் பிரதிநிதியாக இங்கு சதானந்தன் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றான். இழப்புகள் எத்தனைதான் துயரகரமானவையாக

இருந்தாலும், தாங்க முடியாதவைகளாகவிருந்தாலும் அவற்றைக் கண்டு ஓடி விட முடியாது. வாடி மூலையில் முடங்கி விட முடியாது. அவற்றையும் தாங்கிக்கொண்டு இருப்பில் எதிர்நீச்சல் போட வேண்டும். இதுதான் நாவல் எடுத்துரைக்கும் பிரதான கருத்து. இதனைத்தான் நாவலின் நாயகன் சதானந்தனும் செய்கின்றான். சமூக, அரசியல், பொருளியற் பிரச்சினைகள் அவனை ஆட்டிப்படைக்கின்றன. இறுதியில் அரசியற் பிரச்சினை உருவாக்கிய போர்ச்சூழல், பொருளியற் பிரச்சினை, சமூகப் பிரச்சினைகள் இவையாவும் ஒன்றிணைந்து அவன் காதலுக்குரியவளையும் அவனிடமிருந்து பிரித்து விடுகின்றன. இருந்தும் அவற்றையெல்லாம் உள்வாங்கிக்கொண்டு தன் வாழ்வை நம்பிக்கையுடன் தொடர்கின்றான் அவன்.

சதானந்தனை நினைக்கையில் எனக்கு நாவலாசிரியர் தாமரைச்செல்வியின் வாழ்க்கையும் நினைவுக்கு வருகின்றது. நேர்காணலொன்றில் அல்லது கட்டுரையொன்றில் அவர் போர்ச்சூழலில் இடத்துக்கிடம் ஓடி ஓடி தப்பிப்பிழைத்த அனுபவங்களை விபரித்திருந்ததை வாசித்தது நினைவுக்கு வருகின்றது. முன்னர் குறிப்பிட்ட டுள்ள 'பூங்காவனம்' நேர்காணலிலும் இதனை அவர் விபரித்திருக்கின்றார். "போரின் தாக்கத்தால் துயரை அனுபவித்த மக்களுக்குள் ஒருத்தியாக வாழ்ந்தவள் நான். இடப் பெயர்வுகளால் ஏற்பட்ட அத்தனை இழப்புக்களையும் துன்பங்களையும் அனுபவித்தவள் நான்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். அச்சூழல்களையெல்லாம் உறுதியுடன் எதிர்கொண்ட அவர் வாழ்க்கையில் இன்றுவரை தளர்ந்து போய்விடவில்லை. இன்னும் எழுதிக்கொண்டேயிருக்கின்றார். இத்தகைய அவரது உறுதியான மனப்போக்கின் விளைவுதான் இத்தகைய ஆளுமை மிக்க நாயகன் சதானந்தனின் படைப்புமென்று தோன்றுகின்றது.

தன் எழுத்துகளைப் பற்றிக்குறிப்பிடுகையில் மேலே சுட்டிக்காட்டியபடி " நான் சார்ந்த மண்ணில் வாழும் மனிதர்களின் துன்பியல் வாழ்வை என்னால் இயன்ற வரை பதிவு செய்திருக்கிறேன். அந்த வாழ்வை மற்றவர்களின் பார்வைக்கு அடையாளம் காட்டியிருக்கிறேன்." என்று கூறியிருக்கின்றார் தாமரைச்செல்வி. நாவல் 'தாக'மும் அதனையே செய்கின்றது. போர்ச்சூழல் மிகுந்திருந்த காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் எவ்விதம் அவற்றையெல்லாம் எதிர்கொண்டு, உள்வாங்கி, தம் வாழ்க்கைப்பயணத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தினார்கள் என்பதை விபரிப்பதன் மூலம் அவர்களின் வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்கின்றது. அந்த வகையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நாவல். ஒரு காலகட்ட ஆவணப்பதிவும் கூட.

நன்றி: ஜீவந்தி சஞ்சிகையின் எழுத்தாளர் தாமரைச்செல்வி சிறப்பிதழில் வெளியான கட்டுரை. -

48. 'கலைச்செல்வி' சஞ்சிகையும் அதன் இலக்கியப் பங்களிப்பும்!

கலைச்செல்வி சஞ்சிகையின் ஆரம்பமும், நோக்கங்களும் பற்றி.....

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் தடம் பதித்த முக்கியமான சஞ்சிகைகளிலொன்று 'கலைச்செல்வி'. இச் சஞ்சிகை எழுத்தாளர் சிற்பி (சிவசரவணபவன்) அவர்களை ஆசிரியராகக்கொண்டு ஆடி 1958இலிருந்து வெளியானது. 'புதிய சொல்' சஞ்சிகையின் , ஜனவரி-மார்ச் 2016 வெளியான, முதலாவது

இதழில் எழுத்தாளர் அருண்மொழிவர்மன் எழுதிய 'கலைச்செல்வி' பற்றிய கட்டுரையில் முதலாவது கலைச்செல்வி இதழ் ஆகஸ்ட் 1958 வெளியானதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அதன் முதலாவது இதழ் ஆடி 1958 வெளியானது என்பதை 'நூலகம்' தளத்திலுள்ள ஆடி 1958 இதழிலிருந்து அறிய முடிகின்றது. 1966 வரை வெளியான சஞ்சிகை. அக்காலகட்டத்தில் அதன் 70 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளதாக எழுத்தாளர் அருண்மொழிவர்மன் கலைச்செல்வி பற்றிய 'புதிய சொல்' இதழில் வெளியான கட்டுரையில் 'ஈழத்தின் மிகமுக்கியமான இதழ்களில் ஒன்றாக கலைச்செல்வி 1958 முதல் 1966 வரையாக 8 ஆண்டு காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 70 இதழ்கள் வரை வெளியானது' என்று குறிப்பிட்டிருப்பார். ஆனால் ஜூன் 2008 ஞானம் இதழில் வெளியான சிற்பியின் 'கலைச்செல்விக்காலம்' கட்டுரையின் இறுதியில் கலைச்செல்வி 71 இதழ்கள் வெளியானதாகக் கட்டுரையாளர் சிற்பி கூறுவார்: "அவர் கையளித்த பிரதிகளுடன் என்னிடமிருந்த பிரதிகளையும் சேர்த்து, ஆண்டு - மாத வாரியாக ஒழுங்கு படுத்தினேன். அந்த எட்டு ஆண்டுகளில் 71 பிரதிகள் மட்டுமே வெளியாகியிருந்தன; அவற்றுள் இரண்டு பிரதிகள் தொலைந்தே விட்டன." (ஞானம் ஜூன் 2009 பக்கம் 129)

இவற்றிலிருந்து கலைச்செல்வி சஞ்சிகையின் முதல் இதழ் ஆடி 1958இல் வெளியானதென்பதையும், மொத்தம் 71 இதழ்கள் வெளியானதென்பதையும் அத்துடன் சஞ்சிகை 1966 வரை வெளியானதென்பதையும் அறிய முடிகின்றது. எண்ணிம நூலகம் தளத்தில் கலைச்செல்வி சஞ்சிகையின் இறுதி இதழாக அக்டோபர் 1966 இதழ் பற்றிய விபரமேயுள்ளது. அதற்கான இணைப்பு வேலை செய்யவில்லை. இவ்விதழ் கலைச்செல்வியின் கடைசி இதழாக என்பது தெரியவில்லை. ஏனென்றால் கலைச்செல்வி இதழானது தொடர்ச்சியாக மாதா மாதம் வெளிவந்திருக்கவில்லை. சில சமயங்களில் இரு மாதங்களுக்கு ஓர் இதழாகவும் வெளிவந்துள்ளதை நூலகம் தளத்திலுள்ள கலைச்செல்வி இதழ்களிலிருந்து அறிய முடிகின்றது. அருண்மொழிவர்மனின் கட்டுரையிலிருந்து சில மாதங்களில் அது வெளிவராமலுமிருந்திருக்கின்றது என்பதையும் அறிய முடிகின்றது. டிசம்பர் 1966 வரை இதழ் வந்ததா அல்லது மேற்படி அக்டோபர் இதழே அதன் இறுதி இதழாக என்பது நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டியதொன்று. எது எப்படியிருந்தாலும் ஆடி 1958இல் வெளியாகத்தொடங்கிய கலைச்செல்வி 1966இன் இறுதிப்பகுதியில் தன் பயணத்தை நிறுத்துக்கொண்டது என்பது தீர்மானமாகத்தெரிகின்றது.

கலைச்செல்வி இதழின் ஆரம்பத்தில் இணை ஆசிரியர்களாக தமிழ்வேள், சிற்பி ஆகியோர் இருந்திருக்கின்றனர். துணை ஆசிரியர்களாக தமிழ்ச் செல்வன், ஈழத்துச் சோமு இருந்திருக்கின்றனர். இடையில் கௌரவ ஆசிரியர்களாக தமிழ்வேள், சிற்பி, தமிழ்ச்செல்வன் ஆகியோர் இருந்திருக்கின்றனர். இறுதிக் காலத்தில் ஆசிரியராகச் சிற்பியும், துணை ஆசிரியராக மு.கனகராசனும், கௌரவ ஆசிரியராக இ.வைத்தியலிங்கமும் இருந்திருக்கின்றார்கள். முதல் இதழில் கலைச்செல்வியைத் தமிழ் இலக்கிய மன்றம் (கந்தரோடை, சுன்னாகம்) வெளியிட்டுள்ளது என்று

அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இடைப்பட்ட காலத்தில் பாலன் வெளியீடு (மார்கழி 1962, கார்த்திகை 1962) என்றும் அறிவிக்கப்பட்டு கலைச்செல்வி வெளியாகியுள்ளது. அக்காலகட்டத்தில் செட்டிகுளம் பகுதியிலிருந்து கலைச்செல்வி வெளியானதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

கலைச்செல்வி இதழ் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் எழுத்தாளர் 'ஞானம்' ஞானசேகரன் அவர்கள் தனது 'ஈழத்துச் சிற்றிதழ்கள்' கட்டுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்:

"ஈழத்தில் இதுவரை காலத்தில் நூற்றுக்கும்; மேற்பட்ட சிற்றிதழ்கள் தோன்றியுள்ளன. பாரதி, மறுமலர்ச்சி, கலைச்செல்வி மல்லிகை, குமரன், இளம்பிறை, சிரித்திரன், விவேகி, மரகதம், தேனருவி, மலர், மாலை முரசு, நதி, அலை, தீர்த்தக்கரை, அஞ்சலி, கொழுந்து, நந்தலாலா, பூரணி, சுடர் புதுசு....."

இவ்விதமே கலைச்செல்வி பற்றி எழுதும் பலரும் குறிப்பிடுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவ்விதமான பட்டியல் தவறானதொரு பிம்பத்தைத் தருகின்றது. ஏனென்றால் இங்கு முக்கியமான இன்னுமொரு சஞ்சிகையின் பெயர் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. அது தவிர்க்கப்பட முடியாத சஞ்சிகை. அதுதான் ஈழதேவி. கலைச்செல்வி சஞ்சிகை தோன்றுவதற்குக் காரணமே ஈழதேவி சஞ்சிகைதான். 1957-1958 காலகட்டத்தில் கழுத்துறையில் வெளியான மாத சஞ்சிகை ஈழதேவி. இதன் ஆசிரியர் பண்டிதர் த.சுப்பிரமணியம். நிதி, நிர்வாகம், வெளியீட்டுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தவர் நா.பாலசுப்பிரமணியம் (பாலா). 58 கலவரத்தையடுத்து உருவான சூழலில் கழுத்துறையில் தொடர்ந்தும் ஈழதேவி சஞ்சிகையினை நடத்த முடியாத நிலையேற்படுகின்றது. இதனைப்பற்றி எழுத்தாளர் உதயணன் டிசம்பர் 15 வெளியான 'தாய்விடு' பத்திரிகையில் பின்வருமாறு பதிவு செய்கின்றார்:

"பாலா என்னிடம் வந்து ஈழதேவியை நிறுத்தமுடியாது என்று துன்பப்பட்டார். வெகுநாட்கள் யோசித்தபின்னர் பாலாவும் நானும் யாழ்ப்பாணம் போய் சிற்பியைச் சந்தித்து விபரத்தைச் சொன்னோம். கழுத்துறையில் வெளிவந்த ஈழதேவி இதழை ஒரு குழு அமைத்து நடத்துவது பற்றி பல தடவைகள் கூடி ஆலோசித்தோம். அந்தக் குழுவில் சிற்பியின் ஆசிரியரான பொன்னம்பலமும் இருந்தார். முடிவில் ஈழதேவி என்ற பத்திரிகைப் பெயரைக் கலைச்செல்வி என்று மாற்றுவது என்றும் ஈழதேவியில் வெளிவந்த தொடர் அம்சங்களைத் தொடர்ந்து கலைச்செல்வியில் வெளியிடுவது என்றும் முடிவுசெய்யப்பட்டது. உதாரணமாக ஈழதேவியின் கடைசி இதழில் இதய வானிலே எனும் எனது தொடர்கதையின் முதலாம் அத்தியாயம் வெளியானது. அதன் இரண்டாம் அத்தியாயம் கலைச்செல்வி முதலாம் இதழில் வெளியானது. இதுவே கலைச்செல்வியின் ஆரம்பகால வரலாறு!"

இதனைப்பற்றிக் கலைச்செல்வி சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழிலும் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவ்விதழில் வெளியான 'அன்பார்ந்த நேயர்களே' என்னும் கட்டுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

"வணக்கம், இம்மாதம் தொடக்கம் ஈழதேவி கலைச்செல்வியாக மாறுகின்றாள். பெயர் மாற்றம் பெரும்பாலான நேயர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கச் செய்யப்பட்டது. கலைகள் பல வளரத் துணை புரியும் ஈழதேவி உண்மையிலேயே கலைச்செல்விதானே. நிர்வாகத்திலும் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. கழுத்துறைத் தமிழ்க்கழகத்தின் வெளியீடாக வந்த

பத்திரிகை , இனி மேல் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் ஆதரவில் ஒவ்வொரு தமிழ் முதலாந்திகதியின் போதும் ஒழுங்காக மலரும். ஆசிரியர் குழுவில் புதிதாக தமிழவேள், தமிழ்ச்செல்வன் ஆகியோர் இடம் பெறுகின்றனர்."

'ஈழதேவி'யே கலைச்செல்வியாக உருமாறினாள் என்னும் தகவலைக் கலைச்செல்வி சஞ்சிகை பற்றி ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அல்லது அறிமுகக் கட்டுரைகள் எழுதும் எவரும் மறக்காமல் குறிப்பிட வேண்டும். இலங்கைத் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் வரலாற்றில் 'ஈழதேவி' சஞ்சிகைக்குள்ள முக்கியத்துவத்தை எக்காரணம் கொண்டும் மறைத்துவிடக் கூடாது. 'ஈழதேவி' சஞ்சிகையின் பிரதிகள் எவையும் என் பார்வைக்குக் கிட்டவில்லை. நூலகம் தளத்திலும் தேடிப்பார்த்தேன். கிடைக்கவில்லை. 'ஈழதேவி' சஞ்சிகை பற்றிய ஆய்வும் அவசியமானது.

கலைச்செல்வி பத்திரிகை பற்றி எழுத்தாளர் உதயணன் தாய்வீடு பத்திரிகையின் டிசம்பர் 15,2015 இதழில் எழுதிய கட்டுரையை வெளியிட்ட தாய்வீடு பத்திரிகை கட்டங்கட்டிப்பின்வருமாறு கூறும்:

"ஈழத்தமிழ் இலக்கிய உலகின் முன்னோடி சஞ்சிகை எனக்கூறப்படுவது கலைச்செல்வியாகும். தமிழகத்தில் இலக்கியத்தில் முக்கிய பாய்ச்சல்கள் நடந்த காலத்தை மணிக்கொடி காலம் என்று அழைப்பது போல் ஈழத்தில் கலைச்செல்வி காலம் அழைக்கப்படுகிறது."

இக்கூற்றினைத் தாய்வீடு பத்திரிகை எழுத்தாளர் உதயணனின் கட்டுரையில் கட்டங்கட்டிய கூற்றாகப் பிரசுரித்துள்ளது. உதயணனின் கட்டுரையைப் பார்க்கும் எவரும் இக்கூற்று அக்கட்டுரையிலுள்ள உதயணன் அவர்களின் கூற்றென்றே எண்ணி விடுவர். ஆனால் இது உதயணனின் கூற்றல்ல. அக்கட்டுரையில் இல்லாத கூற்று. தாய்வீடு பத்திரிகையின் கலைச்செல்வி பற்றிய அறிமுகக்கூற்று. இவ்விதமான கட்டுரையாளரின் கூற்றுகள் அல்லாத கூற்றுகளை வெளியிடுகையில் வெளியிடும் ஊடகத்தினர் அவ்வகையான கூற்றுகளின் சொந்தக்காரர்களையும் குறிப்பிடுவது அவசியம். தேவையற்ற சந்தேகங்களைத் தவிர்ப்பதற்கு இவ்வகையான அணுகுமுறை உதவும். உண்மையில் மேலுள்ள கூற்றில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு கலைச்செல்வி ஈழத்தமிழ் இலக்கிய உலகின் முன்னோடிச் சஞ்சிகையும் அல்ல. இலங்கையின் மணிக்கொடிக்காலத்துடன் கலைச்செல்விக்காலகட்டத்தை ஒப்பிடவும் முடியாது. இலங்கையின் மணிக்கொடிக்காலத்தை மறுமலர்ச்சிச் சஞ்சிகைக் காலத்துடன் ஒப்பிடுவதே பொருத்தமானது. கலைச்செல்வி சஞ்சிகை இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் முக்கியமானதொரு சஞ்சிகை. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்களித்த முக்கியமானதொரு சிற்றிதழ். இலக்கியத்தின் பல்வேறு முகாம்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் களமாக விளங்கியதோர் இதழ் கலைச்செல்வி என்று கூறலாம். அதன் நோக்கத்தை அதன் முதலாவது இதழின் ஆசிரியத்தலையங்கமே வெளிக்காட்டுகின்றது:

"தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவ வேண்டும். தமிழனின் மொழி,கலை,கலாச்சாரம் ஆகியவற்றிற்கு , அவற்றின் தொன்மை மணம் குன்றாது புதுமை மெருகேற்ற வேண்டும். இவைதான் 'கலைச்செல்வி'யின் நோக்கங்கள். 'ஈழதேவி'யை இதுவரை ஆதரித்து வந்த சந்தா நேயர்கள், வாசகர்கள் , எழுத்தாளர்கள், விற்பனையாளர்கள், விளம்பரதாரர்கள் தொடர்ந்து 'கலைச்செல்வி'யையும் ஆதரிப்பார்கள் என்று நம்புகின்றோம்."

மேற்படி ஆசிரியத்தலையங்கக் கூற்று 'கலைச்செல்வி'யின் நோக்கங்களைச் சிறப்பாகவே வெளிப்படுத்துகின்றது. தமிழோசை உலகமெலாம் பரவ வேண்டும்.

தமிழர்தம் மொழி , கலை, கலாச்சாரம் ஆகியவற்றின் தொன்மைக்குப் புதுமை மெருகேற்ற வேண்டும். இதுதான் கலைச்செல்வியின் பிரதான நோக்கம். இந்த அடிப்படையிலேயே கலைச்செல்விக் காலகட்டத்தை 'தாய்வீடு' கூறுவதுபோல் 'தமிழகத்தில் இலக்கியத்தில் முக்கிய பாய்ச்சல்கள் நடந்த காலத்தை மணிக்கொடி காலம் என்று அழைப்பது போல் அழைக்க முடியாது. மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகை அத்தகைய பாய்ச்சல்களை நிகழ்த்திய சஞ்சிகை, ஆனால் நிச்சயமாகக் கலைச்செல்விக் காலமென்று இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு காலகட்டத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

கலைச்செல்வி சஞ்சிகை பற்றிக் கலாநிதி க.கைலாசபதியின் 'முற்போக்கு இலக்கியம் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்த அறுபதுகளை ஒட்டிய காலப்பகுதியில் எதிரணியில் இருந்தவர்களுக்கு ஓர் ஒதுக்கிடமாக கலைச்செல்வி இருந்தது' என்னும் கூற்றினையும் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. முற்போக்குத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் பலர் பேராசியர் க.கைலாசபதி உட்படக் கலைச்செல்வியுடன் இணைந்திருந்தார்கள் என்பதையும் தட்டிக்கழித்துவிட முடியாது. கலைச்செல்வியின் முதலாவது இதழ் வெளியானபோது ஈழத்துச்சோமு அதன் துணையாசிரியர்களிலொருவராக இருந்திருக்கின்றாரென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவா, பேராசிரியர்கள் க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி (அப்பொழுது அவர்கள் பட்டதாரிகள்) போன்றோரின் படைப்புகள் வெளியாகியுள்ளன. கூடவே எஸ்.பொன்னுத்துரை , மு.தளையசிங்கம் போன்றவர்களின் படைப்புகள் வெளியாகியுள்ளன. கலைச்செல்விக்கென்று நோக்கங்கள் இருந்தபோதும் அனைத்துத்தமிழ் இலக்கியப் பிரிவினரையும் அது அரவணைத்தே சென்றுள்ளது என்பதற்குக் கலைச்செல்வியில் பல்வேறு இலக்கிய முகாம்களையும் சேர்ந்தவர்கள் எழுதியதே சான்று. . அதே சமயம் அனைத்துப் பிரிவினரையும் அரவணைத்து , ஆதரிக்கும் அதன் தனித்துவத்தையும் கலைச்செல்வி பேணி வந்துள்ளதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. அதனைக் குறிப்பிட்ட ஓர் இலக்கியக் குழுவைச் சேர்ந்தது என்று கூற முடியாத வகையில் அது தன்னை இறுதிவரைத் தக்கவைத்துள்ளது. அதுவோர் ஆரோக்கியமான விடயம்.

'ஞானம்' தி.ஞானசேகரன் அவர்கள் 'சிறுநிதழ்கள்' பற்றிய தனது கட்டுரையில் 'இந்த இதழ்கள் வாசகர்களைக் கவர்வதற்குச் சமரசம் செய்வதில்லை' என்று கூறியிருப்பார். கலைச்செல்வி சஞ்சிகை இறுதிவரை அப்படி இருந்ததா என்பதை உறுதியாகக் கூற முடியாது. அறுபதுகளில் வெளியான அதன் பல இதழ்களில் சினிமா நட்சத்திரங்களை உள்ளடக்கிய விளம்பரங்களும், செய்திகளும் (திரைவிருந்து, சினிமா ரேஸ்) வெளிவந்திருந்ததை அவதானிக்க முடிகின்றது. சினிமா நடிகர்களுடனான நேர்காணல்கள், நடிகர், நடிகைகள் பற்றிய செய்தித்துணுக்குகள் என வெகுசன வாசகர்களைக்கவரும் வகையில் சினிமா சம்பந்தமான விடயங்களைத் தாங்கி கலைச்செல்வி அக்காலகட்டத்தில் வெளியாகியுள்ளது என்பதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. கலைச்செல்வியின் இப்போக்கு அது தீவிர வாசகர்களை மட்டும் அணுகுவதை நோக்கமாகக்கொண்டிருக்கவில்லையென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது. அனைத்து வாசகர்களையும், அனைத்து இலக்கியப்பிரிவினரையும் கவர்வதையே நோக்கமாகக்கொண்டு அது செயற்பட்டது என்பதையும் வெளிக்காட்டுகின்றது. இது ஒருவகையில் சமரசமே. 'கலைச்செல்வி'யும் தன் இருப்புக்காகச் சமரசம் செய்த சஞ்சிகைகளிலொன்றே என்பதும் மறுக்கப்பட முடியாததே.

மேலும் பாரதி, மறுமலர்ச்சி , கலைச்செல்வி போன்ற சஞ்சிகைகள் வெளிவருவதற்குப் பல வருடங்களின் முன்னரே இலங்கையில் தமிழ் சஞ்சிகைகள் சில வெளியாகியுள்ளன என்பதையும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன .இது பற்றிப் பேராசிரியர் செ.யோகராசா குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். இதனை 'ஈழத்தில் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளின் பங்களிப்பு' என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையில் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத் தற்காலிக விரிவுரையாளரான

சி.ஓசாநிதி பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டுவார்: "1015இல் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து மாங்களாம்பாள் என்பவரைக்கொண்டு வெளிவந்த தமிழ்மகள் என்னும் பெண்கள்

சஞ்சிகை, 1927இல் திருகோணமலையில் இருந்து தையலமா என்பவரைக்கொண்டு வெளிவந்த மாதர்மலிமாலிகை என்பவனவும் குறிப்பிடத்தக்கவையாக இருந்தாலும் இவை பற்றி ஆய்வு செய்தவர்கள் குறைவாதலினால் இவை பற்றிக் கவனத்தில் எடுக்கப்படவில்லை (செ.யோகராசா, செ.2011)" இச்சுட்டிக்காட்டல் இலங்கையில் வெளியான சஞ்சிகைகள் பற்றிய விரிவான ஆய்வொன்றின் தேவையினை வலியுறுத்துகின்றது.

கலைச்செல்வியும் அதன் கலை, இலக்கியப்பங்களிப்பும் பற்றி...

கலைச்செல்வி தனது முதலாவது இதழிலிருந்தே இளம் எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக்கொடுத்தது. உதாரணத்துக்கு எழுத்தாளர் யாழ்நங்கையைக் (அன்னலட்சுமி ராஜதுரை) குறிப்பிடலாம். அப்பொழுது அவர் இராமநாதன் கல்லூரி மாணவியாகவிருந்தார். 'அன்னையின் ஆவல்' என்னும் அவரது கவிதையினைப் பிரசுரித்து 'சற்று முயன்றால் சிறந்த கவிஞராகலாம்' என்றும் வாழ்த்தியிருந்தது. யாழ்நங்கை பின்னர் சிறந்த எழுத்தாளர்களிலொருவராகப் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்தார். அவரைப்போல் கவிஞர் ச.வே.பஞ்சாட்சத்திரத்தின் எழுத்தையும் வளரும் எழுத்தாளர் பகுதியில் பிரசுரித்து வாழ்த்தியிருந்தது. எழுத்தாளர் இலங்கையர்கோனின் உறவினரான திருமது நாகபூஷணி பாலசுப்பிரமணியத்தின் முதற் சிறுகதையான 'அன்பிற்கு அப்பால்' கதையினை முதற்கதையெனக் குறிப்பிட்டு, அவரை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தது (ஏப்ரில் 1963 இதழ்). இவை சில உதாரணங்கள். இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதென்பது ஊடகங்களின் முக்கியமானதொரு பங்களிப்பே. அதுபோல் எழுத்தாளர்களை அவர்கள்தம் படைப்புகளுக்கு அறிமுகம் செய்வதும் முக்கியமானதே. அந்தப் பங்களிப்பின் தேவையினை ஆரம்பத்திலிருந்தே உணர்ந்து கலைச்செல்வி செயற்பட்டிருப்பது ஆரோக்கியமானது. பாராட்டுதற்குரியது.

கலைச்செல்வி சிறுகதை, கவிதை, நாவல், கட்டுரை எனத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பினைக் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. சிறுகதையைப்பொறுத்தவரையில் இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன், சு.வே, தெளிவத்தை ஜோசப், வ.அ.இராசரத்தினம், மு.தளையசிங்கம், சொக்கன், சாந்தன், செ.கணேசலிங்கன், ஈழத்துச் சோமு, புதுமைப்பிரியை, உமா, யாழ்நங்கை, செம்பியன் செல்வன், செங்கை ஆழியான், பவானி, செ.யோகநாதன் (இனியன்), பா.பாலேஸ்வரி (பின்னர் நா.பாலேஸ்வரி என்று அறியப்பட்டவர்), எஸ்.பொன்னுத்துரை, நாவேந்தன், தேவன்(யாழ்ப்பாணம்), முனியப்பதாசன், தெணியான், து.வைத்திலிங்கம், பாணுசிம்ஹன், இ.நாகராஜன், மு.பொன்னம்பலம் (தீவான்), சி.வைத்தியலிங்கம், பெரி சண்முகநாத, யாழ்வாணன் என்று அனுபவம்மிக்க, ஆரம்ப, வளர்ந்துவரும் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளைக் கலைச்செல்வி வெளியிட்டதும் கவனிக்கத்தக்கது. சு.வே.யின் புகழ்பெற்ற சிறுகதையான 'மண் வாசனை' வெளியானது கலைச்செல்வி இதழில்தான். எழுத்தாளர் மு.தளையசிங்கத்தின் முக்கிய சிறுகதைகளிலொன்றான 'புதுயுகம் பிறக்கிறது' கலைச்செல்வியின் தீபாவளி மலரில் (1962) வெளிவந்துள்ளது. குகம் என்னும் பெயரில் எழுதிய எழுத்தாளரும் கலைச்செல்வி அறிமுகப்படுத்திய எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். எழுத்தாளர் பாணுசிம்ஹன் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வடமொழிப்பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். தமிழகத்தைச்சேர்ந்தவர். சரித்திர, இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளை மையமாகக்கொண்டு சிறுகதைகள் எழுதியவர். அவரது 'அவள் பென்' நினைவில் நிற்குமொரு சிறுகதை. காரணம்: யசோதரை, சித்தார்த்தரை வைத்து, சித்தார்த்தர் துறவு போனதற்குப் புதியதொரு காரணத்தை வைத்துப் பின்னப்பட்ட கதையென்பதால். தமிழகத்தின் சிறந்த எழுத்தாளரான எம்.வி.வெங்கட்ராமனின்

சிறுகதையான 'ஊஞ்சல்' அதன் பொங்கல் மல'ரொன்றில் (1966) வெளியாகியுள்ளது. சொக்கனின் 'ஆசிரியர்' சிறுகதை மறக்க முடியாத சிறுகதைகளிலொன்று. அவரது மாணவனொருவன் உண்மைவிளம்பியென்று கையொப்பமிட்டு நடக்கவிருந்த திருமணமொன்றில் மணமகளுக்கு எதிராக மொட்டைக்கடிதமொன்றை எழுதித் திருமணத்தைக் குழப்பவிருந்த சமயம், ஆசிரியர் செல்வரத்தினம் மொட்டைக்கடித்ததிலிருந்து இலக்கியப்பிழைகள் மூலம் அதை எழுதியவன் அவரது மாணவர்களிலொருவனே என்பதைக் கண்டுபிடித்துத் திருமணத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி வைக்கின்றார். சிறுவயதில் வாசித்ததிலிருந்து மறக்க முடியாத சிரிக்கவும், சிந்திக்கவும் வைக்கும் சிறுகதைகளிலொன்று.

கலைச்செல்வி அவ்வப்போது உருவகக்கதைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வெளியிட்டுள்ளது. சு.வே, சொக்கன் , எம்.ஏ.ரஹ்மான் என்று பலரின் உருவகக்கதைகள் கலைச்செல்வியில் வெளியாகியுள்ளன.

மேலும் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதற்காகவும், சிறுகதையின் வளர்ச்சிக்காகவும் கலைச்செல்வி நடத்திய சிறுகதைப்போட்டிகள் முக்கியமானவை. குறிப்பாக கலைச்செல்வி வவுனியாவில் அது நடத்திய கலைவிழாவினையொட்டி (1962) சிறுகதைப்போட்டியை குறிப்பிடலாம். முதல் மூன்று பரிசுகளை முறையே செம்பியன் செல்வன் ('இதயக்குமுறல்'), யோ.பெனடிக்ற் பாலன் ('மெழுகு வர்த்தி'), எம்.எம்.மக்கீன் ('ரிவொலூஷன்') பெற்றன. பாராட்டுப்பத்திரங்களை நால்வர் பெற்றனர். அவர்கள்: வி.சிங்காரவேலன் ('பெரியக்கா'), செங்கை ஆழியான் ('உச்சிப் பொழுது'), நாவேந்தன் ('தவறு'), மு.பொன்னம்பலம் அல்லது 'தீவான்' ('குருட்டுச் சிலை'). அன்று ஆரம்ப எழுத்தாளர்களாகிய மேற்குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர்கள் பின்னர் நாடறிந்த, இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்த முக்கிய எழுத்தாளர்களாக விளங்கினார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விதமான அவர்களது வளர்ச்சிக்கு நிச்சயம் கலைச்செல்வியில் அவர்களது பங்களிப்பு நிச்சயம் உதவியிருக்கும். கலைச்செல்வியின் இலங்கைத்தமிழ் இலக்கியத்துக்கான சிறுகதைப் பங்களிப்பு முக்கியமானதுடன் விரிவான ஆய்வுக்குமுரியது. கலைச்செல்வி நடத்திய இலங்கையர்கோன் சிறுகதைப்போட்டியும் அதன் சிறுகதைத்துறைப்பங்களிப்பே.

கலைச்செல்வியின் இன்னுமொரு முக்கியமான பங்களிப்பு அது தமிழ் நாவல் துறைக்கு கொடுத்த முக்கியத்துவம். உதயணனின் 'இதயவானிலே', 'மனப்பாறை', சிற்பியின் 'உனக்காகக் கண்ணை', 'அன்பின் குரல்', 'சிந்தனைக் கண்ணீர்', செம்பியனின் செல்வனின் 'கர்ப்பக்கிருகம்', அகிலனின் 'சந்திப்பு' என நாவல்கள் பல தொடர்களாக வெளிவந்துள்ளன. செ.யோகநாதனின் வரலாற்றுக் குறுநாவலான 'மலர்ந்தது நெடுநிலா'வையும் கூடக் குறிப்பிடலாம். இக்குறுநாவல்பற்றிய அறிமுகத்தில் கலைச்செல்வியின் 'இனியன்; என்னும் பெயரில் 'முப்பது ரூபா' என்னும் தலைப்பில் சிறுகதை எழுதியவர் செ.யோகநாதன் என்பது குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் மூலம் செ.யோகநாதன் இனியன் என்னும் புனைபெயரிலும் எழுதிய விபரத்தை அறிந்துகொள்கின்றோம். நாவல் துறையின் வளர்ச்சிக்காகவும், எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதற்காகவும் அது நடத்திய 1000 ரூபா நாவல் போட்டி முக்கியமானது. முதற்பரிசு ரூபா 500 பெற்ற நாவல் மு.தளையசிங்கத்தின் 'ஒரு தனி வீடு', இரண்டாம் பரிசான ரூபா 300 பெற்ற நாவல் மு.கந்தப்பு (மன்னவன்) எழுதிய 'காலடியில்', மூன்றாம் பரிசு ரூபா 200 பெற்ற நாவல் செ.யோகநாதனின் 'ஞாயிறும் எழுகிறது'. மேலும் நான்கு நாவல்கள் பாராட்டுப்பரிசினால் பெற்றன. அவை: செங்கை ஆழியானின் 'சங்கிலியன்', பா.பாலேஸ்வரியின் 'திலகம்', மு.மயில்வாகனத்தின் 'காட்டு மல்லிகை' மற்றும் க.பரராஜசிங்கத்தின் 'பெண்ணல்ல நீ'. பின்னர் பிரபஞ்ச யதார்த்த வாதம் பேசியவரும், முற்போக்கு இலக்கியத்தைக் கடுமையாக விமர்சித்தவருமான மு.தளையசிங்கத்தின் 'ஒரு தனி வீடு'நாவலை முதற் பரிசுக்குரியதாகத் தேர்ந்தெடுத்த நடுவர்களிலொருவர் இலங்கை முற்போக்கிலக்கியத்

தூண்களிலொருவரான திரு.க.கைலாசபதி என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனையவர்கள்: அகிலன், இராஜ அரியரத்தினம், சிற்பி, சி.த.சிவநாயகம்.

கலைச்செல்வி சஞ்சிகை கவிதைத்துறைக்கும் முக்கிய பங்கினை ஆற்றியுள்ளது. மஹாகாகவி , சாலை இளைந்திரையன், தில்லைச்சிவன், யாழ்வாணன், திமிலைத்துமில்ன், முருகையன், நீலாவணன், அம்பி, ச.வே.பஞ்சாட்சரம், பா.சத்தியசீலன் , கல்வயல் வே.குமாரசாமி என்று பலரின் கவிதைகள் வெளியாகியுள்ளன. அதிகம் அறியப்படாத லத்திகா போன்ற கவிஞர்களின் கவிதைகளும் பல வெளியாகியுள்ளன. கவிஞர் மஹாகவியின் 'கல்லழகி' காவியம் வெளியானது கலைச்செல்வியில்தான் என்பதும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியது. கவிஞர் பா.சத்தியசீலன் கலைச்செல்வி மூலம் கவிதையுலகுக்குள் புகுந்து அத்துறையில் தடம் பதித்தவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவரைப்போல் கவிதைத்துறைக்குக் கலைச்செல்வி மூலம் அறிமுகமான இன்னுமொருவர் கல்வயல் வே.குமாரசாமி.

கலைச்செல்வியின் புனைவுப் பங்களிப்பு எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியம் அதன் அபுனைவுப் பங்களிப்பும். கலை இலக்கியத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளான கவிதை , புனைகதை, கட்டுரை, ஓவியம், நாடகம் , சினிமா மற்றும் அறிவியல், வரலாறு பற்றிய கட்டுரைகள், கட்டுரைத்தொடர்களைக் கலைச்செல்வி வெளியிட்டது. குறிப்பாக எழுத்தாளர் எஸ்.பொன்னுத்துரையின் 'நான் நினைப்பவை' , க.இராசரத்தினத்தின் 'ஓவியக் கலை', அ.ஸ.அப்துஸ்ஸமதுவின் 'ஈழத்து இலக்கிய வானிலே' (ஈழத்து முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களைப் பற்றியது), அ.க.சர்மாவின் 'அணுவில் ஓர் அதிசயம்' (அறிவியல்) , வித்துவான் ந.வேலனின் 'அண்ணாமலை நகரில்' , சி.பொன்னம்பலத்தின் 'யாழ் நாட்டு இறந்த நகர்ச் செல்வங்கள்' , க.த.திருநாவுக்கரசுவின் 'தென்னிந்தியாவும், தொல்லிலங்கையும்' (வரலாறு) போன்ற தொடர்கள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை.

இலக்கிய மணிமண்டபம், வளருந் தமிழ் பகுதிகளில்

நூல் விமர்சனங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. செம்பியன் செல்வன், ச.வே.பஞ்சாட்சரமென்று, இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் என்று பலர் நூல் விமர்சனங்களை எழுதியுள்ளார்கள். குறிப்பாக இலக்கிய மணி மண்டபம் பகுதியில் விரிவான, ஆழமான விமர்சனங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. தோணி பற்றி செங்கை ஆழியான் (பங்குனி 1963), வெள்ளிப் பாதரசம் பற்றி க.கைலாசபதி (தை 1963), கடவுளரும் ,மனிதரும் - பவானி பற்றி செம்பியன் செல்வன் (ஏப்ரில் 1963) போன்றவற்றை உதாரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம்.

முற்போக்கிலக்கியம் பற்றிக் கா.சிவத்தம்பி (கார்த்திகை 1962, தீபாவளி மலர்) அவர்கள் ஆரம்பித்து வைக்க மு.தளையசிங்கம் (மார்கழி 1962, தை 1963) , நவாலியூர் சோ.நடராசன் (பங்குனி 1963) ஆகியோர் தொடர்ந்து தமது எதிர்வினைகளை முன் வைத்தனர். இத்தர்க்கம் இலங்கைத் தமிழ் ஊடகச்சூழலில் நிகழ்ந்த சிறப்பான தர்க்கங்களிலொன்று. இறுதியாக இது பற்றி எழுதிய நவாலியூர் சோ .நடராசன் அவர்களின் எதிர்வினை தர்க்கரீதியிலானது. அதிலவர் கூறிய பின்வரும் கூற்று என் கவனத்தை ஈர்த்த கூற்றுகளிலொன்று:

"யதார்த்தம் (உலகியல் வழக்கு), கற்பனை நவீற்சி (Romanticism), சேரியலிஸிம் (Surrealism) , எக்ஸ்பிரஷனிசிம் (Expressionism) என்ற வகையிலுள்ள கலையமைப்புத் தன்மைகளெல்லாம், கலைஞனுடைய உள்ப்பாங்கைப் பொறுத்து வித்தியாசப்படும். மனிதனிடத்து நான்கு மனக்கூறுகளுண்டு என்பர் உளநூலாசிரியர்கள். சிந்தனை, உணர்ச்சி, அகக்காட்சி, புறக்காட்சி என இவை வகுக்கப்பட்டுள்ளன. சில கலைஞரிடம் சில சமயம் சிந்தனை மேலோங்கி நிற்கும். சில சமயம் உணர்ச்சி மேலோங்கி நிற்கும். சில

சமயம் அகக்காட்சி மேலோங்கி நிற்கும். சிலவேளை புறக்காட்சி மேலோங்கும். சில சமயம் இவை தம்முட் கூடியும், குறைந்தும் கலந்து நிற்கும். இம்மனப்பாங்குகட்கு ஏற்றவாறு அவ்விலக்கியப்படைப்புகள் கோலங் காட்டும். புறக்காட்சி ஓங்கி நிற்பவர் ரியாலிஸம் என்ற யதார்த்தவாதிகள். அகக்காட்சியிற் திளைப்பவர்கள் படைப்புகள் அகப்பொருள் விரிவையுடையதாய் (இதனைச் ஸேரியலிசிம் எனவும் - Stream of Consciousness) , தன்னுள் நவீற்சி (Expressionism) என்றும் பலபடப் பிரித்துக் கூறுவர்"

கவிஞர்கள் தாம் எழுதிய, தமக்குப் பிடித்த தமது கவிதைப் பற்றிய கருத்துகளை 'என்னைக் கவர்ந்த என் கவிதை' என்னும் பெயரில் எழுதினார்கள். கவிஞர்களான முருகையைன், அம்பி, திமிலைத்துமிலன், தில்லைச்சிவன், நீலாவணன் என்று பலரின் கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன. அவர்கள் தமக்குப் பிடித்த தமது கவிதைகளைப்பற்றிய எண்ணங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டார்கள். இலக்கியத்தரம் மிக்க, ஆழமான எழுத்துப் பதிவுகள் அவை. இது போல் எழுத்தாளர்கள் பலர் தம்மை உருவாக்கியவர்கள் பற்றி 'என்னை உருவாக்கியவர்கள்' பகுதியில் எழுதினார்கள். அவர்களில் சிலர்: மு.தளையசிங்கம், பவானி, தேவந் யாழ்ப்பாணம், புதுமைலோலன், சொக்கன்.

கலைச்செல்வி நகைச்சுவை இலக்கியத்துக்கும் இடம் ஒதுக்கியிருந்தது. இலங்கை நகைச்சுவை இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்த பலர்தம் நகைச்சுவை எழுத்துகளைக் கலைச்செல்வி வெளியிட்டுள்ளது. பொ.சண்முகநாதனின் புகழ்பெற்ற 'கொழும்புப் பெண் நடைச்சித்திரம் வெளிவந்ததும் பங்குனி 1963 கலைச்செல்வி இதழில்தான். இத்தலைப்பில் அவரது நகைச்சுவை எழுத்துகளை உள்ளடக்கி நூலொன்றும் வெளியாகியுள்ளது. சானா, ரீ.பாக்கியநாயகம் என்று பலரின் படைப்புகள் கலைச்செல்வியில் வெளியாகியுள்ளன.

நாடக உலகைப்பற்றிய கலைச்செல்வி விமர்சனங்கள் மூலம் அக்காலகட்ட தமிழ் நாடக உலகைப்பற்றிய விரிவான தகவல்களைப் பெற முடிகின்றது. நாடகங்களும் சில கலைச்செல்வியில் பிரசுரமாகியுள்ளன.

இளம் எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக்கொடுத்த கலைச்செல்வி பால்யபருவத்துக் குழந்தைகளுக்காக அதிக அளவில் படைப்புகளை வழங்கியதாகத்தெரியவில்லை. சில குழந்தைப்பாடல்கள் அவ்வப்போது வெளியாகின. பாமாராஜகோபாலின் 'இரட்டையர்கள்' சிறுவர் தொடர்கதை (பங்குனி 1963) அதன் சிறுவர் இலக்கியத்துக்கான பங்களிப்புகளிலொன்று.

கலைச்செல்வியின் இன்னுமொரு பிரதான அம்சம் அது வாசகர்களுக்குக் கொடுத்துள்ள முக்கியத்துவம்தான். வாசகர் கருத்துகளுக்கு அது தன் ஆரம்பப்பக்கங்களில் இடமொதுக்கி வெளியிட்டு வந்தது. கலைச்செல்வியின் வாசகர் கருத்துகளைத் தனியாகத்தொகுத்து வெளியிட்டால் அது நல்லதொரு கலைச்செல்வி பற்றிய விமர்சனமாக அமையும். எழுத்தாளர்கள் தொடக்கம் சாதாரண வாசகர்கள் வரை நூற்றுக்கணக்கில் பலர் கலைச்செல்வியில் வெளியான பல்வகைப்படைப்புகளைப்பற்றிய தங்களது கருத்துகளைப் பதிவு செய்துள்ளார்கள். இன்னுமொரு முக்கியமான விடயம் அதன் 'நம் நாட்டு வாசகர்' பகுதி. வாசகர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவர்களது கலை, இலக்கியம் பற்றிய கட்டுரைகள் கலைச்செல்வியில் வெளியாகியுள்ளன. குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகள் மூலம் வாசகர்களைப் பங்குபற்ற வைத்துப் பரிசுகளை வழங்கியுள்ளதும் குறிப்பிடவேண்டிய அதன் செயற்பாடுகளிலொன்று.

பண்டிதர் வ.நடராஜனின், செட்டிகுளம் பூலோகசிங்கத்தின் தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைகளும், இரசிகமணி கனக செந்திநாதனின் நவீனத்தமிழ் இலக்கியக் கட்டுரைகளும் கலைச்செல்வி தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு வழங்கியுள்ள பங்களிப்புகளே.

தாண்டவக்கோனின் 'பட்பட்' கேள்வி -பதில் பகுதி கலைச்செல்வி வாசகர்கள் மத்தியில் புகழ் பெற்ற பகுதிகளிலொன்று. பல பக்கங்களில் வெளியான இப்பகுதியில் தாண்டவக்கோன் சினிமா, இலக்கியம், அரசியல், மானுட வாழ்க்கையென்று பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றிய கேள்விகளுக்குச் சுவையாக, சிந்திக்க வைக்கும் பதில்களை அளித்திருப்பார். யார் தாண்டவக்கோன் என்பது தெரியவில்லை. ஒருவேளை ஆசிரியர் சிற்பியோ?

கலைச்செல்வி என்றதும் முதலில் நினைவுக்கு வருவது அதன் அழகான அட்டைப்படங்களும், புனைகதைகளுக்கு வரையப்பட்டுள்ள ஓவியங்களும் தாம். மாலதி, மேடம், வீகே,மாதவன், ஆதவன், கோமதி என்று ஓவியர்கள் பலரின் கைவண்ணத்தைக் கலைச்செல்வியின் அட்டைகளில், பக்கங்களில் காணலாம். ஓவியர் மாலதியும் கவிஞர் திமிலைத்துமிலனும் ஒருவரே என்னும் உண்மையினையும் கலையரசி தன் பக்கங்களிலொன்றில் அறிவித்திருந்தது.

இந்திரஜித்தின் இலக்கியக்கணை பத்தியெழுத்தும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்திரஜித்தின் பல்வேறு விடயங்களைப்பற்றிய கருத்துகளை வெளிப்படுத்தும் பகுதி. தாண்டவக்கோனைப்போல் இந்திரஜித் என்னும் புனைபெயருக்குள் ஒளிந்திருப்பவர் யாரென்பது தெரியவில்லை.

இன்னுமொரு குறிப்பிடத்தக்க விடயம். கலைச்செல்வி தமிழ்ப்பகுதிகளில் இயங்கிக்கொண்டிருந்த பல்வேறு தொழிற்சாலைகளைப்பற்றிய கட்டுரைகளை வெளியிட்டு அவை பற்றிக் கலை, இலக்கிய வாசகர்கள் அறியும் வண்ணம் செய்தது. உதாரணத்துக்கு மில்க்வைற் தொழிற்சாலை மற்றும் அதன் ஸ்தாபகர் கனகராஜா பற்றிய கட்டுரையினைக் குறிப்பிடலாம். தமிழர்தம் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சியுடன், தமிழர்தம் பொருளாதார வளர்ச்சியும் அவசியமென்பதைக் கலைச்செல்வி உணர்ந்து செயற்பட்டதை இது வெளிக்காட்டுகின்றது.

பல புதிய தமிழ்ச் சொற்களையும் கலைச்செல்வி தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. கவிஞர் பா.சத்தியசீலன் தனது விழி திறப்பு என்னும் நெடுங்கவிதையில் (வைகாசி-ஆனி 1963) 'டாக்ஸி'க்கி வரியி என்னும் சொல்லைப்பாவித்திருப்பார். நவாலியூர் சோ நடராசனும் தனது முற்போக்கு இலக்கியம் கட்டுரையில் இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பலவற்றுக்குப் புதிய கலைசொற்களைப்பாவித்திருப்பார். உதாரணத்துக்கு ஒன்று; கற்பனாவாதம் என்று பொதுவாகப் பாவிக்கப்படும் சொல்லுக்குக் கற்பனை நவீற்சி என்று அவர் பாவித்திருப்பார்.

இவ்வளவு கூறிவிட்டுக் கலைச்செல்வி வெளியிட்ட பல்வேறு மலர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடாமலிருக்க முடியுமா? வழக்கமான தீபாவளி மலர்கள், பொங்கல் மலர்களுடன் வவுனியாக் கலைவிழா மலர் (ஆவணி 1962), ஆண்டு மலர் (ஆகஸ்ட் 1959), மகளிர் மலர் (ஆவணி 1960) வளரும் எழுத்தாளர் மலர் (சித்திரை 1959) என்று பல தரமான இலக்கிய மலர்களைக் கலைச்செல்வி வெளியிட்டுள்ளது. நானறிந்து தமிழில் வளரும் எழுத்தாளர்களுக்காக இலக்கிய மலர்கள் எவையும் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. அறுபதில் மகளிர் மலர் வெளியிட்டுள்ளது உண்மையில் அது மகளிர் எழுத்தின் முக்கியத்தை உணர்ந்து செயற்பட்டிருப்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. இம்மலர்களில் எழுதியவர்களில் பலர் பின்னர் நாடறிந்த எழுத்தாளர்களாகப் பரிணாமம் அடைந்தார்கள்.

அது கலைச்செல்வி பெருமைப்படத்தக்க விடயம். அழகான ஓவியங்களால் அட்டைகளை, பக்கங்களை அழகுபடுத்தி வெளிவந்த மலர்கள் இவை.

மொத்தத்தில் கலைச்செல்வியின் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கான பங்களிப்பு காத்திரமானது. ஆரோக்கியமானது. பெருமைப்படத்தக்கது. அதன் முழு இதழ்களும் திரட்டப்பட்டு, அது பற்றிய விரிவான ஆய்வுகளைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், பேராசிரியர்கள், கலை, இலக்கியத்திறனாய்வாளர்கள் செய்ய வேண்டும்.

உசாத்துணைச்சான்றுகள்:

1. ஈழத்துச் சிற்றிதழ்கள் - ஞானம் ஆசிரியர். தி.ஞானசேகரன் (தமிழ்ஆதர்ஸ்.காம்)
2. கலைச்செல்வி - அருண்மொழிவர்மன் (புதியசொல், ஜனவரி-மார்ச் 2016)
3. நண்பர் சிற்பி சிவசரவணபவன் - உதயணன் (தாய்வீடு, டிசம்பர் 2015)
4. கலைச்செல்வி , ஆடி 19568
5. நினைவு கூர்வோம்: 'கலைச்செல்வி' சிற்பி சரவணபவன்! - வ.ந.கிரிதரன் (பதிவுகள், முகநூற் குறிப்பு)
6. இலங்கையில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள்
சஞ்சிகைகள் (1841-1984) - ஒரு கையேடு கோப்பாய் சிவம் (வெளியீடு - கோப்பாய் சிவம்)
7. கலைச்செல்வி பழைய இதழ்கள் (நூலகம் இணையத்தளம்)
8. ஈழத்தில் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளின் பங்களிப்பு - சி.ஓசாநிதி , தற்காலிக விரிவுரையாளர், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
9. தாய்வீடு (டிசம்பர் 2015)

நன்றி: - ஜீவநதி சஞ்சிகையின் சிற்றிதழ்கள் சிறப்பிதழ் 175இல் வெளியான கட்டுரை.

49. நூல் அறிமுகம்: வடகோவை வரதராஜனின் 'ஆளப்போகும் வேர்கள்'

நண்பரும், சமூக, அரசியற் செயற்பாட்டாளரும், எழுத்தாளர் வடகோவை வரதராஜன் அவர்களின் சகோதரருமான யோகராஜா தியாகராஜாவிடமிருந்து (முகநூலில் யோக வளவன் தியா) வடகோவையாரின் அண்மையில் வெளிவந்த நூலான 'ஆளப்போகும் வேர்கள்' நூலின் பிரதியொன்றினைப் பெற்றுக்கொண்டேன். கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள ஏறாவுரிலிருந்து செயற்படும் கஸல் பதிப்பகம் அண்மைக்காலமாக மிகவும் சிறப்பான வடிவமைப்பில், தரமான

நூல்களை வெளியிட்டு வருவதை அவதானித்திருக்கின்றேன். வடகோவையாரின் இந்நூலையும் மிகவும் சிறப்பாக வடிவமைத்து வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். மேலும் இத்துறையில் அவர்கள் பல நூல்களை வெளியிட்டு இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்க்க வாழ்த்துகள்.

வடகோவையாரை முகநூலில் அறிவதற்கு முன்னரே என் பதின்ம வயதுகளிலேயே அறிந்திருக்கின்றேன். அவரது சிறுகதைகள் ஈழநாடு வாரமலர், சிரித்திரன் என்று அக்காலகட்டத்தில் நான் விரும்பி வாசித்த ஊடகங்களில் வெளிவந்திருந்தன. சிறுகதைப்போட்டிகளில் இவரது சிறுகதைகள் முதற் பரிசுகளைப் பெற்றிருக்கின்றன. அப்போதே இவரது கதைகளில் அவ்வப்போது தென்படும் இயற்கையுடனான நேசிப்பை அவதானித்திருக்கின்றேன். ஆனால் அப்போது இவர் ஒரு விவசாயப் பட்டதாரி என்பதை அறிந்திருக்கவில்லை. முகநூலில்தான் இவரது பதிவுகளின் மூலம் இவரது கல்விப் பின்புலத்தை அறிந்துகொண்டேன்.

இவர் அண்மைக்காலமாக முகநூலில் 'விதானையார் வீட்டு முற்றம்', 'ஒரு கிராம அலுவலரின் நாட்குறிப்பில் இருந்து' என்னும் தலைப்புகளில் எழுதி வரும் தொடர்களை, இலங்கையில் காணப்படும் பல்வகைப் பறவைகளைப்பற்றி எழுதிவரும் கட்டுரைகளையெல்லாம் மிகவும் விரும்பி வாசிப்பவன் நான். 'விதானையார் வீட்டு முற்றம்' தொடரில் எழுதிய கட்டுரைகள் உள்ளடக்கிய தொகுப்பு இது. முழுமையாக உள்ளடக்கியதா அல்லது அத்தொடரில் வெளியான முக்கிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பா என்பது தெரியவில்லை.

என்னைப்பொறுத்தவரையில் 'விதானையார் வீட்டு முற்றம்' அற்புதமானதொரு தலைப்பு. விதானையார் வீட்டு முற்றத்தையும், விதானையாரையும். நளினச் செல்லையரையும், பர்வதம் மாமியாரையும் சிந்தையில் சித்திரங்களாக விரிக்கும் தலைப்பு. அத்தலைப்பையே நூலின் தலைப்பாகவும் வைத்து, இத்தலைப்பில் எழுதிய, எழுதப்போகும் கட்டுரைகளைப் பல தொகுதிகளாக வெளியிடுவது சிறப்பாகவிருக்குமென்று தோன்றுகின்றது. அதுபோல் 'ஒரு கிராம அலுவலரின் நாட்குறிப்பில் இருந்து' என்னும் தலைப்பிலும், பறவைகளைப்பற்றியும் தொகுப்புகளாக வெளியிடுவதற்குப் போதுமான கட்டுரைகளை இவர் எழுதியுள்ளார். வடகோவையார் சிந்திப்பாராக.

பயர்ச்செய்கை பற்றிய பயனுள்ள தகவல்களை விவசாயிகள் மட்டுமல்ல இந்நூலை வாசிக்கும் எவருமே நினைவில் வைத்திருக்கும் வகையில் அபுனைவையும், புனைவையும் கலந்து எழுதப்பட்டுள்ள விவரணச் சித்திரங்களை உள்ளடக்கியுள்ள நூலிது. வடகோவையாரின் எழுத்தாற்றலும், கல்விப்பின்புலமும் (அவர் குண்டகசாலை விவசாயக் கல்லூரிப் பட்டதாரி) இதற்கு நன்கு உதவியுள்ளன.

தமிழ் இலக்கியத்தில் நகைச்சுவை இலக்கியத்துக்குத் தேவையுண்டு. வாசிக்கையில் இன்பத்தைத் தருபவை அவை. இவ்வகையில் என் வாசிப்பனுபவத்தில் உடனடியாக நினைவுக்கு வருபவர்கள் சாவி, பாக்கியம் ராமசாமி (ஐ.ரா.சுந்தரேசன்), செங்கை ஆழியான, பானுமதி ராமகிருஷ்ணா, பொ.சண்முகநாதன். சாவியின் வாழிநடனில் திருமணத்துக்கு ஓவியர் கோபுலு வரைந்த ஓவியங்கள், பாக்கிய ராமசாமியின் அப்புசாமி, சீதாப்பாட்டி ஆளுமைகளை வெளிப்படுத்த ஓவியர் ஜெயராஜம் வரைந்த ஓவியங்கள், பொ.சண்முகநாதனின் 'கொழும்புப் பெண்'ணைச் சித்திரிக்கும் ஓவியர் வீ.கே (வி.கனகலிங்கம்) ஓவியம், செங்கை ஆழியானின் 'ஆச்சி பயணம் போகிறாள்' ஆச்சியை நினைவில் நிற்க வைக்கும் ஓவியர் சௌவின் ஓவியங்கள், பானுமதி ராமகிருஷ்ணாவின் மாமியாரைச் சித்திரிக்கும் ஓவியர் ஜெயராஜின் ஓவியங்கள் இவற்றையெல்லாம் மறக்க முடியுமா?

நளினச் செல்லையரையும் , விதானையாரையும் , பர்வதம் மாமியையும் சித்திரிக்கும் வகையில் சிறந்த ஓவியர் ஒருவரின் ஓவியங்களையும் எதிர்காலத்தில் வரவிருக்கும் இந்நூலில் பதிப்புகளில் சேர்ப்பது மிகவும் சிறப்பாகவிருக்குமென்றும் தோன்றுகின்றது.

பானுமதி ராமகிருஷ்ணா சிறந்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். இவரது மாமியார் கதைகள் தமிழ், தெலுங்கில் வெளியாகி மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றவை. ஆந்திர மாநிலத்தின் சாகித்திய விருதினை இவரது மாமியார் கதைகள் தொகுப்பு பெற்றுள்ளது. தமிழில் ராணிமுத்தாகவும், வானதி பதிப்பக வெளியீடுகளாகவும் வெளியாகியுள்ளது. இவை பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் தன் மாமியாரே மேற்படி கதைகளில் வரும் மாமியார் பாத்திரத்துக்கான தூண்டுதல் என்பார் பானுமதி கிருஷ்ணா.

எழுத்தாளர் வடகோவை வரதராஜனுக்கு நளினச் செல்லையர் பாத்திரத்துக்கான தூண்டுகோல் யாராகவிருக்கக் கூடும்? அவர் சிறந்ததோர் எழுத்தாளர். அவரது எழுத்துத் திறமையும், கல்விப்பின்புலமும், அவருக்கு இயல்பாக வரும் நகைச்சுவை உணர்வுமே , அவரது சக மானுடர் மீதான அவதானிப்பும் நிச்சயமான காரணங்களாகவுமிருக்குமென்பது வெள்ளிடைமலை. இவையெல்லாமிருந்தால்தான் இவ்விதமான கட்டுரைகளை ஒருவரால் எழுத முடியும்.

இந்நூலிலுள்ள கட்டுரைகளில் அவர் சித்திரித்திருக்கும் நளினச் செல்லையார் நம்மையெல்லாம் முதற் சந்திப்பிலேயே கவர்ந்து விடுவார். அவரது ஆர்வமும், மானுட உளவியலும் மறக்க முடியாதவை. உளுந்து, பயறு , மஞ்சள் என்று பல்வகைப் பயிர்ச்செய்கை பற்றித் தொழில்நுட்பரீதியாக விபரிக்கும் அதே சமயம், அவற்றை நளினச் செல்லையரின் ஆளுமையை வெளிப்படுத்தி அவற்றினூடு வடகோவையார் வெளிப்படுத்துகையில் அவரே சில சமயங்களில் கொடுப்புக்குள் சிரிப்பதைப்போல் எம்மையும் சிரிக்க வைத்து விடுகின்றார்.

உதாரணத்துக்கு...

!. 'நளினச் செல்லையரும் உளுந்துப் பயிர்ச்செய்கையும்' விவரணச் சித்திரத்திலிருந்து:

"இப்ப கொடிவிடாத செடியாக வளர்கிற MI-1, அனுராதா எண்டு இரண்டு புதிய இனங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது."

"உதென்ன விண்ணானம்? சினிமாக்காறியளின்ரை பேரேல்லாம் சொல்லுறாய்?"

"காலமாற்றத்தோடு பேரும் மாறுது அண்ணை. பொன்னி, கருணா, பாசுமதி எண்டு நெல்லுக்குப் பேர் வைக்கலாம். உழுந்துக்கு அனுராதா எண்டு பெயர் வைக்கப்படாதோ? வன்னியில் இப்ப அதிகம் விளைகிற நெல்லின் பெயர் ஆட்டக்காரி"

2. 'காலை முறிச்ச செல்லையரும், மஞ்சள் பயிர்ச்செய்கையும்' சித்திரத்திலிருந்து...

"செல்லையா அண்ணரின் கடவாயில் கணநேரம் ஒரு புன்சிரிப்பு ஓடி மறைந்ததை எனது விதானைப் புத்தி குறித்துக்கொண்டது."

அப்படி என்ன செல்லையருக்கு நடந்தது? அவரது கால் முறிவுக்குக் காரணமென்ன? அது பற்றி ஊர்ப்பெடியள் கதைப்பதென்ன? அதை நீங்கள் ஊகித்துத்தான் கண்டு பிடிக்க வேண்டும்? அவ்விதம் கண்டுபிடிக்க நீங்கள் நிச்சயம் நூலைக் கஸல் பதிப்பகத்திடமிருந்து வாங்கி வாசிக்க வேண்டும். அவ்விதம் வாங்கி வாசிக்கையில் நீங்களும் அதற்கான காரணத்தை ஊகித்துக்கண்டு பிடிப்பீர்கள். அப்போது உங்கள் வாய்க்கொடுப்புகளிலும் மெல்லியதொரு புன்சிரிப்பு படரும்.

3. 'நளினச் செல்லையரும் மஞ்சள் பதப்படுத்த'லிலுமிருந்து..

"கொண்டா உதையும் கொண்டே மனிசிட்டுடை குடுப்பம்" என்றவாறே எனது மனைவி எங்கு நிற்கிறார் என எட்டிப்பார்த்தார். மனைவி அருகில் இல்லை என்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு எனக்கு அருகில் வந்து குரலைத்தாழ்த்தி 'என்ன இருந்தாலும் மஞ்சள் தேச்சு குளிச்ச பெம்பிளையைப் பார்த்தால் ஒரு கிக்குத்தான்' என்று கண்ணடித்தார்.

நூலிலுள்ள கட்டுரைகளின் இன்னுமொரு முக்கிய அம்சம் அவை மண் வாசனை மிக்கவை. உரையாடல்கள், அவற்றில் கையாளப்படும் வழக்கிலுள்ள பழமொழிகள், மழை போன்ற இயற்கை நிகழ்வுகளின் வர்ணனைகள் இவையெல்லாம் கட்டுரைகளை வாசிக்கையில் எம்மை இன்பத்திலாழ்த்தி விடுகின்றன. முக்கியமாகச் சொந்த ஊரை விட்டுத் தொலைதூரத்தில் வேறு வேறு நாடுகளில் வாழும் எம்மவர்களுக்கு அவர்கள் இழந்த ஊர் நினைவுகளை மீட்டி விடுவதுடன் தாலாட்டவும் செய்கின்றன.

வடகோவையார் இக்கட்டுரைகளை முதலில் முகநூலில் எழுதினார். முகநூலில் எழுதுகையில் முக்கியமாக முகநூல் நண்பர்களுக்காகத்தான் எழுதுவது வழக்கம். அவ்விதம் எழுதுகையில் சில சமயங்களில் முகநூல் நண்பர்கள் மட்டுமே விளங்கும் வகையிலான கூற்றுகளும் அப்பதிவுகளில் இருப்பது இயல்பானதுதான். அவ்விதமானதொரு சந்தர்ப்பத்தையும் இந்நூலின் ஓரிடத்தில் கண்டேன். அது விதானையார் வளர்க்கும் இளங்கோ என்னும் பெயருடைய ஆட்டுக்குட்டியைப் பற்றியது.

குழப்படியும் விளையாட்டுப் புத்தியும் மிக்க அந்த ஆட்டுக்குட்டி கேற்றுக்குள்ளலை பாய்ந்தோடும். அச்சமயத்து நிகழ்வை வடகோவையார் பின்வருமாறு விபரிப்பார்:

"இதற்கிடையில் மனைவி , "இஞ்சாரப்பா இளங்கோ கேற்றுக்குள்ளலை ஓடுறானப்பா, பிடியுங்கோ பிடியுங்கோ.." என்று வெளியே ஓடிய ஆட்டுக்குட்டியைப் பார்த்துக் கத்தினார். நான் சிங்காரியையும் நாச்சியாரையும் பாத்து , 'போய் பிடிச்ச வாங்கோ' என்றேன். இருவரும் பாய்ச்சலில் புறப்பட்டு, இளங்கோவை ஒவ்வொருவரும் காதில் கெளவி கொற இழுவையில் கொண்டு வந்தார்கள். இளங்கோ வழமையான திருட்டு முழியுடன் வந்து கொண்டிருந்தது.

மகன் அதைப் பிடித்துக் கட்டியபடி , "உதுக்குத்தானப்பா சொன்னான் ஆட்டுக்குட்டிக்கு இளங்கோ எண்டு பேர் வையாதியுங்லோ எண்டு, உந்தப் பேர் வைச்சால் ஊர்சுத்தப் வெளிக்கிட்டிடும் எண்டனான் கேட்டியளோ" என்று புறுபுறுத்தான்."

இங்கு உந்தப் பேர் வைச்சால் ஊர்சுத்தப் வெளிக்கிட்டிடும் எண்டனான் என்று ஏன் விதானையார் சொன்னவரென்று வாசகர்கள் முழி பிதுங்கப்போகின்றார்கள். யாரிந்த இளங்கோ, சிலப்பதிகாரம் தந்த இளங்கோவாக இருக்குமோ என்று தலையைச் சொறியப் போகின்றார்கள். அவர்களுக்கெங்கே தெரியப்போகுது அது அவரது நண்பர் எழுத்தாளர் டிசெதமிழன் (இளங்கோ) பற்றிக் கூற்றென்று. இவ்விதமான சந்தர்ப்பங்களில் குழப்பத்தைத் தவிர்க்க அடிக்குறிப்புகள் அவசியம்.

இந்நூலில் ஓரிடத்தில் அவர் தனது பதிவொன்றில் நகைச்சுவை உணர்வு பற்றிப் பின்வருமாறு கூறியிருப்பார்: "நகைச்சுவை உணர்வு இல்லாத நண்பர்களுடன் பழகுவது என்பது கொடுமையானது . எனது அவதானிப்பில் நகைச்சுவை உணர்வு மிக்கவர்கள் குடும்ப வாழ்க்கையிலும் சரி சமூக வாழ்க்கையிலும் சரி வெற்றியாளர்களாக இருக்கிறார்கள் . சிரித்துக் கடந்துவிடும் நுண்மதியாளர்கள் இவர்கள் ." வடகோவையாருக்கு இயல்பாக அமைந்த அந்த நகைச்சுவை உணர்வே 'ஆளப்போகும் வேர்கள்' நூலின் எமக்குத் தந்திருக்கின்றது. இது போன்ற மேலும் பல

நூல்களை எதிர்காலத்தில் அவரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கலாம் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிறையவே உண்டு.

பதிப்பகம்: கஸல், ஏ.கே.எம்.வீதி , ஏறாலூர், இலங்கை
தொலைபேசி : + 94 770807787
மின்னஞ்சல்: mail@ghazal.press

நன்றி - பதிவுகள்.காம்

50. ஜெகசிற்பியனின் 'மண்ணின் குரல்'. வினோபா பாவேயின் பூதான இயக்கத்துண்டுதலால் வெளியான முதலாவது தமிழ் நாவல்!

எழுத்தாளர் ஜெகசிற்பியனின் நாவலான 'மண்ணின் குரல்' பற்றி நான் அறிந்தது தற்செயலானது. என் பால்யப் பருவத்தில் கல்கியில் தொடராக வெளியான சமூக நாவல்களான கிளிஞ்சல் கோபுரம், ஜீவ கீதம், காணக்கிடைக்காத தங்கம், சரித்திர நாவல்களான 'பத்தினிக்கோட்டம்', மற்றும் 'நந்திவர்மன் காதலி' (ராணி முத்து) மூலம் எனக்கு அறிமுகமானவர். ஆனால் இந்த நாவலான 'மண்ணின் குரல்' கல்கியில் வெளிவராத நாவல். மலேசியாவிலிருந்து வெளியான 'தமிழ் நேசன்' பத்திரிகையில் வெளியான தொடர் நாவல்.

எட்டாம் வகுப்பிலிருந்து யாழ் இந்துக் கல்லூரிக்குக் கற்கச் செல்லவிருந்ததால், அப்போது படித்துக்கொண்டிருந்த வவுனியா மகா வித்தியாலய நண்பர்கள் இருவருடனும், தம்பியுடனும் நகரிலிருந்த அஜந்தா ஸ்டூடியோவுக்குப் புகைப்படமொன்று எடுப்பதற்காகச் சென்றிருந்தேன். அஜந்தாவுக்கு அருகிலேயே நாங்கள் வழக்கமாகப் புத்தகங்கள் வாங்கும் ஸ்ரீ முருகன் புத்தகக்கடை இருந்தது. அஜந்தாவிலும் வாசலுக்கு அருகிலிருந்த 'கவுண்ட்'ரிலிருந்த கண்ணாடிக் 'காட்சிப்பெட்டி'க்குள் ஜெகசிற்பியனின் நாவல்கள் சிலவற்றை விற்பனைக்கு வைத்திருந்தார்கள். அதில் என் கவனத்தை ஈர்த்தது 'மண்ணின் குரல்' நாவல். அன்று வாங்கி வாசிக்கும் நிலையில் நானில்லை. அன்றிலிருந்து இன்று வரை அந்நாவலை முழுமையாக வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிட்டவில்லை.

வாசிப்பின் ஆரம்பத்தில் என்னைக்கவர்ந்த நாவலாசிரியர்களில் ஒருவர் என்பதால் அவருக்கு எப்போதும் என் வாசிப்பு அனுபவப்படிக்கட்டுகளில் முக்கியமானதோரிடமுண்டு. அவ்வப்போது 'மண்ணின் குரல்' எங்காவது கிடைக்குமா என்று தேடிப்பார்ப்பேன். இணையத்தின் வருகைக்குப்பின் அவ்வப்போது இணையத்தில் நான் தேடும் விடயங்களில் அந்நாவலுக்கான தேடலுமடங்கும்.

அண்மைக்காலமாக வானதி பதிப்பகம் ஜெகசிற்பியனின் நாவல்களை மீள்பிரசுரம் செய்து வருவதால் அவர்களிடம் இருக்கக் கூடுமென்று எண்ணி ஒரு மின்னஞ்சலை அனுப்பியிருந்தேன். அதற்கு அவர்களிடமிருந்து வந்த பதில் அதிர்ச்சியைத்தந்தது. ஜெகசிற்பியனின் எல்லா நாவல்களுமே தொடர்களாக வெளிவந்ததும் விரைவாகவே வானதி பதிப்பக வெளியீடுகளாக வெளிவருவதுண்டு. பல பதிப்புகள் இவ்விதம் வெளியாகியுள்ளன. இந்நிலையில் அவர்களிடமிருந்து வந்த பதிலில் நான் கேட்டிருந்த மண்ணின் குரல், கிளிஞ்சல் கோபுரம், சொர்க்கத்தின் நிழல் நாவல்கள் தங்கள் வெளியீடுகள் அல்ல என்று எழுதி 'ஸ்கான்' செய்து பதிலளித்திருந்தார்கள். இந்நாவல்கள் எல்லாம் ஏற்கனவே வானதி பதிப்பக வெளியீடுகளாக வெளியானவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நிலையில் இந்நாவலை இணையத்தில் தேடியபோது அமெரிக்கக் காங்கிரசின் ஒரு பகுதியாகிய காங்கிரஸ் நூலகம் (The Library of Congress) கை கொடுத்தது. மில்லியன் கணக்கில் புத்தகங்கள், திரைப்படங்கள், ஆவணப்படங்கள், ஒலி, ஒளிப்பதிவுகள், புகைப்படங்கள், பத்திரிகைகள், வரைபடங்கள், கையெழுத்துப் பிரதிகள் ஆகியவற்றை உலகளாவியரீதியில் சேகரித்து வைத்துள்ள தகவற் சுரங்கம் காங்கிரஸ் நூலகம் எனலாம். அதன் ஆசியப்பிரிவுடன் (Asian Division) தொடர்புகொண்டு விசாரித்தபோது அவர்களின் 'மண்ணின் குரல்' இருப்பதை அறிய முடிந்தது. ஆனால்

காப்புரிமைப்பிரச்சினை காரணமாக அதன் டிஜிட்டல் வடிவம் இணையத்தில் பாவிக்கும் வகையில் இருக்கவில்லை. ஆனால் அங்கு பணியாற்றும் பெண் உத்தியோகத்தர் மிகவும் உதவியாகவிருந்தார். நாவலின் முதல் பக்கம், முன்னுரை, மேலும் சில பக்கங்களைத் தகவலுக்காக ஸ்கான் செய்து அனுப்பினார். அவருக்கு என் நன்றி.

இந்த நாவல் வினோபா பாவேயின் பூதான இயக்கத்தின் மீது கொண்ட ஈர்ப்பால் ஜெகசிற்பியன் எழுதிய நாவல் என்பதால் முக்கியத்துவம் மிக்கது. இவ்வகையில் வெளியான முதலாவது நாவல் இதுவே என அவர் நாவலுக்கான தனது முன்னுரையில் குறிப்பிடுகின்றார். இது பற்றிய அவரது முக்கியத்துவம் மிக்க முன்னுரைக் கூற்றின் பகுதிகள் வருமாறு;

"இது ஒரு மண்ணின் கதை. மண்ணின் கதைஒயிலே தான் மனிதனின் கதையும் இருக்கிறது. மண் தோன்றியபின் மனிதன் தோன்றி மண்ணிலே தன் கதையை வளர்த்தான். மண்ணும் தன் கதையை மனிதனிடம் வளர்த்து வருகிறது. இது ஒரு பெரிய கதை. சிந்திக்கத்தெரிந்தவர்களுக்குச் சுவையான நீண்ட கதை.

அந்தக் கதை இருக்கட்டும், இந்தக் கதையைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். சத்தியத்தின் ஜீவநாதமாய், தர்மத்தின் திவ்ய கானமாய், ஆத்ம ஞானத்தின் அன்பு கீதமாய் அந்தக் குரல் ஒலிக்கிறது. ஆம்; வினோபா பாவே என்னும் ஓர் எளிய மனிதரின் குரல்தான் அது.

'பூதானம்' - பூதானம் என்ற இந்தப் புத்தம் புதிய புரட்சி கீதத்தின் மெல்லிய ஒலி உலகின் மூலை முடுக்கெங்கும் கேட்கிறது. மண்ணை நம்பிப் பிறந்தும் மண்ணின் சுகம் அறியாமல், வாழ்வின் துடிப்பைக் காணாமல், பிறவிப் பயனின் எந்த ஒரு துணுக்கையும் சுவைக்காமல், நிரந்தர அடிமைகளாய், நித்திய தரித்திரர்களாய், நீங்காப் பிணியாளராய், புழுவினும் கேவலமான வாழ்க்கையில் உழலும் கோடிக்கணக்கான ஏழை உழவர்களின் கடுகளவு இன்ப முன்னேற்றத்திற்கேனும் உதவக்கூடிய அன்புக்குரல் என்பதையும், தனியொரு மனிதன் தேவைக்கு அதிகமான நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு சமூக அநீதிகளை வளர்க்கும் கொடுமையைக் கத்தியின்றி, இரத்தமின்றி, கோஷமின்றி, சட்டமின்றி அந்தக் குரல் அமைதியாக அழித்து வருகிறது என்பதையும் உலகம் இன்று ஒப்புக்கொண்டு விட்டது.

இப்படி ஞாலமெங்கும் கேட்கும் அந்த நவயுகப் புரட்சிக் குரல் ஓர் எளிய எழுத்தாளனின் உள்ளத்தில் மட்டும் எதிரொலிக்காமல் இருக்குமா? அந்த எதிரொலியின் எழுத்து வடிவம்தான் இந்த 'மண்ணின் குரல்'.

பூதானத் தத்துவத்தை அடிநாதமாகக் கொண்டு தமிழில் உருவாகியிருக்கும் முதல் நாவல் இது. ஆனால் அந்தத் தத்துவத்தின் பிரசார பக்கமேளம் அல்ல; அதனை ஒட்டிப்படர்ந்த ஒரு புதிய சிந்தனைக் கொடி.

இரண்டாண்டுகளுக்கு முன் இந்த நாவலை மலாயாவிலிருந்து வெளிவரும் 'தமிழ் நேசன்' என்னும் பத்திரிகையில் தொடர்கதையாய் எழுதினேன். அதுவே இப்போது

நூல் வடிவம் பெற்று உங்கள் அன்புக் கரங்களில் வந்து நிற்கிறது. (12.5.1961)"

நாவல் பின்வருமாறு முடிகிறது:

"சீராளன்பட்டிக் கிராமத்திற்கு வடக்கேயும் தெற்கேயும் ஒரு பரந்து விரிந்த பொட்டல் வெளி அதோ, பாளம் பாளமாக வெடித்துக் காணப்படுகிறது. சுமார் இருநூறு வேலி நிலப்பரப்பு இருக்கும். நன்செய் நிலம்தான்; நல்ல மணதான்.

ஆனால், பொன்மணியொத்த நன்மணி நெற்கதிர்களை விளைவித்துப் புவன மக்களின் பசிப்பிணி போக்கும் சக்தி வாய்ந்த அந்த மண், கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஏர்முனையால் ஜீவசித்திரம் தீட்டப்பெறாமல் விதவைக்கோலம் பூண்டு ஓயாமல் அழுதுகொண்டே இருக்கிறது. அந்த மண்ணின் அழகுரல் ஓயும் காலம் எந்நாளோ?"

இந்நாவல் இரு பதிப்புகள் வெளியானதை நூலிலுள்ள பதிப்பு விபரங்கள் அறியத்தருகின்றன. முதற் பதிப்பு - பெப்ரவரி 1961இலும், இரண்டாம் பதிப்பு - செப்டம்பர் 1964இலும் வெளியாகியுள்ளன. இதன்படி இந்நாவல் 1959இல் தமிழ் நேசனில் தொடராக வெளிவந்திருக்க வேண்டும். அட்டைப்படத்தை வரைந்திருப்பவர் ஓவியர் மணியம்.

புதான இயக்கத்தூண்டுதலால் வெளியான முதலாவது தமிழ் நாவல் என்னும் வகையில் முக்கியத்துவம் மிக்க இந்நாவலை வானதி பதிப்பகத்தார் எதிர்காலத்தில் மீள் பிரசுரம் செய்வார்கள் என நம்புவோம்.

நன்றி - பதிவுகள்,காம்

51. ஒலி, ஒளி ஊடகவியலாளர் பி.விக்னேஸ்வரனின் 'நினைவு நல்லது' சுய அனுபவத் தொகுப்பு நூல் பற்றி...

அண்மையில் கனடாவில் வெளியான ஒலி, ஒளி ஊடகவியலாளர் பி.விக்னேஸ்வரனின் 'நினைவு நல்லது' நூல் வெளியீட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன். நிகழ்வு வழமையான நூல் வெளியீடுகளைப் போலன்று அவரைப் பற்றி அறிந்தவர்களின் வாழ்த்துரைகளையே பிரதான அம்சமாகக் கொண்டு விளங்கியது. நிகழ்வில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 'நினைவு நூல்' பெரிய அளவில் 932 பக்கங்களைக் கொண்ட விரிந்த நூல்.

நூலின் முக்கிய அம்சங்களாக விக்னேஸ்வரனின் அவரைப்பற்றிய அறிமுகம், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ் வர்த்தக சேவை அனுபவங்கள், இலங்கை அரசு தொலைக்காட்சியான ரூபவாகினித் தமிழ்ப்பிரிவு அனுபவங்கள், கனடாப் புகலிட வாழ்வனுபவங்கள், மற்றும் கனடாவிலிருந்து இயங்கும் 'டிவிஐ' தொலைக்காட்சி, 'சிஎம்ஆர்' வானொலி அனுபவங்கள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இந்நூல் உடனடியாக எழுதப்பட்ட நூலல்ல. நீண்ட காலமாகத் 'தாய் வீடு' பத்திரிகையில் மாதாமாதம் எழுதப்பட்டுத் தொடராக வெளியாகி நூலுருப்பெற்ற நூல். இதனால் அவருக்கு ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தையும் ஆற அமர்ந்து, சிந்தித்து, விபரங்களைத் திரட்டி எழுதுவதற்குச் சாத்தியமிருந்தது. இருந்தாலும் அவர் இலங்கை வானொலியில் சேர்ந்த 1970 தொடக்கம் கனடாவில் 'டிவிஐ' தொலைக்காட்சியில் பணியாற்றிய 2010 வரையிலுமான நாற்பது வருட நிகழ்வுகளை நினைவில் வைத்திருந்து அவற்றை விரிந்த அத்தியாயங்களாக எழுதுவதென்பது அவ்வளவு இலகுவானதொன்றல்ல.

சிலருக்கு 'புகைப்பட நினைவாற்றல்' (Photographic Memory) இருக்கும் என்பார்கள். கடந்த காலச் சம்பவங்களை மிகவும் துல்லியமாக ஒரு புகைப்படம் எவ்விதம் ஒரு காலகட்ட வடிவத்தைக் காட்டுகின்றதோ அதுபோல் காட்டும் நினைவாற்றல் கொண்டவர்களை இவ்விதமான 'புகைப்பட நினைவாற்றல்' மிக்கவர்கள் என்போம். இவ்வித நினைவாற்றல் உள்ளவர்களை Eidetic Memory உள்ளவர்கள் என்றும் அழைப்பார்கள். இந்நூலில் விபரிக்கப்பட்டிருக்கும் விக்னேஸ்வரனின் வாழ்க்கை அனுபவங்களை வாசிக்கையில் இவரும் இத்தகைய நினைவாற்றல் உள்ளவர் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

இந்நூல் பல விதத்தில் எனக்கு முக்கியமாகத் தோன்றுகின்றது. தனிப்பட்டரீதியில் என் பால்ய, பதினம் வயதுகளில் என்னை ஆட்கொண்டிருந்த இலங்கைத் தமிழ் வர்த்தக சேவையின் ஆளுமைகள் பலரைப்பற்றிய விரிவான தகவல்களை, அவர்களது புகைப்படங்களைப் பார்க்க முடிந்தது மகிழ்ச்சியைத்தந்தது. அக்காலகட்டத்துக்கு நினைவுக்குருவி சிறகடித்துச் சென்று விட்டது. குறிப்பாகக் கே.எஸ்.ராஜா, இராஜேஸ்வரி சண்முகம், சில்லையூர் செல்வராசன் போன்ற ஆளுமைகள் பலரைப்பற்றிய தகவல்கள் மனதுக்கு உவம்பைத் தருபவை. அக்காலகட்டத்தில் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் ஒலிபரப்பிய வானொலி நாடகங்களைப் பற்றிய தகவல்கள் முக்கியமானவை. சில்லையூர் செல்வராசன் அவரது புகழ்பெற்ற 'தணியாத தாகம்' நாடகத்தைத் தொடர்ந்து எழுத்தாளர் அ.ந.கந்தசாமியின் 'மனக்கண்' நாவலை வானொலி நாடகமாக்கினார். அதனை நான் தொடர்ச்சியாகக் கேட்காமல் தவறி விட்டேன். அது பற்றிய மேலதிகத் தகவல்கள் அதில் நடித்த நடிகர்கள் பற்றிய விபரங்கள், வெளியான அங்கங்களின் எண்ணிக்கை, அதற்குக்கிடைத்த வரவேற்பு போன்ற விடயங்களை அறிவதற்கு நீண்ட காலமாக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றேன். அந்நாடகம் பற்றிய விபரங்கள் எவற்றையும் இவ்விரி நூலில் காண முடியவில்லையென்பது எனக்குச் சிறிது ஏமாற்றமே.

இந்நூலின் முக்கிய இன்னுமோர் அம்சம் அக்காலகட்டத்தில் இலங்கை வானொலியின் தமிழ் வர்த்தக சேவையில் முக்கிய உயர் அதிகாரிகளாக விளங்கிய எழுத்தாளர் க.செ.நடராஜா, சீ.வீ.ராஜசுந்தரம், பொன்மணி குலசிங்கம் போன்றவர்கள் பற்றிய விபரங்களை, பல்வேறு வானொலிக்கலைஞர்கள் (நடிகர்கள், எழுத்தாளர்கள்) பற்றிய விபரங்களை, விக்னேஸ்வரனுடன் பணியாற்றிய சக ஊடகவியலாளர்கள் பற்றிய விபரங்களை, அவர்களது பங்களிப்புகளை, அவர்களது ஆளுமைப்பண்புகள் பற்றிய விக்னேஸ்வரனின் உணர்வுகளை இந்நூல் புலப்படுத்துகின்றது. ஆவணப்படுத்துகின்றது.

இன்னுமொரு வகையில் இது விக்னேஸ்வரனின் அவரது ஊடகத்துறை அனுபவங்களை விபரிக்கும் சுயசரிதை. தன் குற்றங் குறைகளை எவ்விதப் பாகுபாடும்ற்று சுயபரிசோதனை செய்கின்றார். தனது ஆளுமையின் நேர் மறையான, எதிர்மறையான பண்புகளை எவ்விதத் தயக்கமுமின்றி வாசகர்கள் முன் வைக்கின்றார். அது அவரது எழுத்தின் நேர்மையை வெளிப்படுத்தும் முக்கியமானதோர் அம்சம். மேலும் இவ்விதமான அவரது சுய தேடல், அதன் விளைவாக அவர் தனது ஊடகத்துறையில் அடைந்த வெற்றிகள், இத்துறையில் மட்டுமல்ல எத்துறையில் ஈடுபடும் எவருக்கும் தம் வாழ்க்கையில் சவால்களை எதிர்கொண்டு முன்னேறுவதற்கு வழிகாட்டுபவையாக விளங்குகின்றன.

உதாரணத்துக்கு கொட்டாஞ்சேனை வர்த்தகர் ஒருவர் இவரது 'பொக்கற்'றில் திணித்த அன்பளிப்பைக் கொண்டு போய் அவரிடமே திருப்பிக் கொடுக்கின்றார். பொன்மணி குலசிங்கத்துடன் நிகழ்ந்த வாக்குவாதம் பற்றி வருந்துகின்றார். அதே சமயம் அதைக்காரணமாக வைத்து பின்னர் உயர் பதவியை அடையும் பொன்மணி குலசிங்கம் இவருக்கு எதிராகப் பெரிய அளவில் பழி வாங்கும் நடவடிக்கை எதனையும் மேற்கொள்ளவில்லை என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

புதிய முயற்சிகளைச் சவாலாக எடுத்து வெற்றியடையும் இவரது ஆளுமைக்கு நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டு இவர் முதலில் அறிமுகப்படுத்திய ஒலிச்சித்திரம். கனடாவில் கணக்கியல் துறையில் படித்து அத்துறையில் உயர் பதவி பெற்ற சுய திறமை.

எழுபதுகளினிறுதியில் ரூபவாகினித் தொலைக்காட்சிச் சேவை ஆரம்பமான காலகட்டத்தில் இவரது நாடகத்தயாரிப்புகளை நாம் அறிந்திருந்தோம். அதற்கு முக்கிய காரணம் எம்முடன் மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டடக்கலை பயின்று கொண்டிருந்த சாந்தி சச்சிதானந்தம், சிவசாமி குணசிங்கம். இவர்கள் இவர் தயாரிப்பில் வெளியான நாடகங்களில் நடித்திருக்கின்றார்கள். அவர்களைப்பற்றியெல்லாம் இந்நூல் விபரிக்கின்றது.

இதுபோல் கனடாவில் இயங்கும் 'டிவிஜு' தொலைக்காட்சி, 'சிஎம் ஆர்'வானொலிக் கலைஞர்கள், தொழில்நுட்பக் கலைஞர்கள், விளம்பரங்களைச் சேகரிக்கும் பணியாளர்கள் பற்றியெல்லாம் இவ்வளவு விரிவாக வேரெந்த நூலிலும் வாசித்த நினைவில்லை. இவற்றைப் பற்றி எதிர்காலத்தில் வெளிவரவிருக்கும் ஆய்வு நூல்களுக்கெல்லாம் முன்னூலாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது இதன் சிறப்புகளில் ஒன்று.

இந்நூலில் இவருடன் இலங்கை வானொலியில் பணியாற்றி, சக ஊடகவியலாளரான சாரதா சண்முகநாதனை மணம் புரிந்து ஆஸ்திரேலியா சென்ற வாசுதேவன் அங்கு காலமானார் என்று ஒரு வரியில் குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றார். அவர் தன் வாழ்வைத் தானே முடித்துக்கொண்டதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன். வாசுதேவனைப்பற்றி விரிவானதொரு கட்டுரையினை எழுத்தாளர் முருகபூபதி பதிவுகள் இணைய இதழில் எழுதியிருக்கின்றார். 1987 தொடக்கம் இலங்கை வானொலியின் தமிழ்ச் சேவையிலும், பின்னர் ரூபவாகினித் தொலைக்காட்சியிலும் பணியாற்றியவர் நடிகை, நர்த்தகி,

வானொலி, தொலைக்காட்சி அறிவிப்பாளர் என்று பன்முக ஆளுமை மிக்க றேலங்கி செல்வராசா பின்னர் படுகொலை செய்யப்பட்டார், அவர் பற்றிய விபரங்களையும் நூலில் காண முடியவில்லை. ஒருவேளை விக்னேஸ்வரன் அங்கு பணியாற்றிய இறுதிக்காலத்தில் அவர் பணியாற்றத் தொடங்கியிருந்ததால் அறியாதிருந்திருக்கக் கூடும்.

இலங்கைத் தமிழர் ஆயுதப்போராட்ட ஆளுமைகள் பற்றிய தகவல்களையும் நூல் உள்ளடக்கியுள்ளது. தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக்கழகத்தலைவர் உமாமகேஸ்வரன் தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணிக்காகப் பணிபுரிந்த விடயம், பொத்துவில் கனகரத்தின் கொலை முயற்சியையடுத்துத் சந்தேக நபரான நாகராசா இவருடன் இலங்கை வானொலியின் தமிழ் வர்த்தக சேவையில் பணியாற்றிய விடயம், அவர் கடன் பெறுவதற்காகச் சாட்சிக் கையொப்பமிட்ட தகவல் போன்றவற்றை இந்நூலில் பதிவு செய்திருக்கின்றார் விக்னேஸ்வரன்.

இன்னுமொரு விடயத்தையும் நூல் எடுத்துரைப்பதுடன் ஆவணப்படுத்துகின்றது. அது இவர் இலங்கை வானொலியின் தமிழ் வர்த்தக சேவை, ரூபவாகினித் தொலைக்காட்சிச் சேவை ஆகியவற்றில் பணி புரிந்த காலகட்டத்தில் இவரது வளர்ச்சியைக் கண்டு புழுங்கிய சக்திகள் இவருக்கு ஏற்படுத்திய சிக்கல்கள், அவற்றை இவர் எதிர்கொண்ட விதம் ஆகியவைதாம் அவை.

இந்நூலின் முக்கியமான இன்னுமொர் அம்சமாக வானொலி, தொலைக்காட்சிச் சேவைகளிலுள்ள பல்வகைத் தொழில்களைப் பற்றிய விபரங்களை அறியத்தருவதைக்குறிப்பிடலாம். குறிப்பாகப் பல்வகைத் தயாரிப்பாளர்கள் (இசை, செய்தி, நிகழ்ச்சி), உதவித் தயாரிப்பாளர்கள், அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய பண்புகள் போன்ற விடயங்களை இந்நூல் விபரிக்கின்றது. இத்துறைகளில் ஈடுபட விரும்பும் எவருக்கும் மிகவும் பயனுள்ள தகவல்கள் இவை.

மொத்தத்தில், ஒலி, ஒளி ஊடகவியலாளர் பி.விக்னேஸ்வரனின் ஆவணச் சிறப்புள்ள இச்சுயசரிதையின் வெற்றிக்கு அவரது எழுத்தாற்றலும் கைகொடுத்துள்ளது. வானொலி, தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் எழுதியுள்ள விக்னேஸ்வரன் ஆரம்பத்தில் சிறுகதையும் எழுதியிருக்கின்றார் என்பதும் முக்கியமானது. விரிவாக, சுவையாகத் தன் அனுபவங்களை எடுத்துரைப்பதற்கு அவரது எழுத்தாற்றல் நன்கு உதவியுள்ளது என்பதற்கோர் சாட்சி 'நினைவு நல்லது'.

நன்றி - பதிவுகள்.காம்

52. எழுத்தாளர் அருண்மொழிவர்மனின் எதிர்வினையும் அதற்கான என் பதிலும்..

எழுத்தாளர் அருண்மொழிவர்மன் அவரது 'வ.ந.கிரிதரன் கட்டுரைகள்' என்னும் என் கட்டுரைத்தொகுதி பற்றி எழுதிய விமர்சனத்துக்கு நான் எழுதிய எதிர்வினைகளுக்குப் பதிலளித்து இன்னுமோர் எதிர்வினையொன்றினை ஆற்றியிருந்தார். நான் என் முதல் எதிர்வினையில் பாரதியாரை அவரது ஆன்மீகக் கருத்துகளுக்கும், அவரது வர்க்க விடுதலை, பெண் விடுதலை, வர்ண விடுதலை, மானுட விடுதலை, இருப்பு பற்றிய தேடல் போன்ற நிலைப்பாடுகளை அணுகுவன் என்றும், அவனது முரண்பாடுகள் அவனது அறிவுத்தாகமெடுத்தலையும் விளைவுகள் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதனாலேயே என் நூலை என்னை மிகவும் பாதித்தவர்களில் ஒருவரான அவருக்குச் சமர்ப்பித்தேன் என்பதையும் எடுத்துரைத்திருந்தேன்.

இதற்கான தனது இரண்டாவது எதிர்வினையில் அருண்மொழிவர்மன் பாரதியாரின் இன்னுமொரு கட்டுரையில் பின்வருமாறு கூறியிருப்பார்: "பாரதி 'இந்தியா'வில் எழுதி பின்னர் பாரதி விஜயா கட்டுரைகள் என்ற தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 'காலாடியில் பிரதிஷ்டை' என்ற கட்டுரை பாரதியின் நிலைப்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. பெப்ரவரி 26, 1910 இல் எழுதப்பட்ட இந்தக் கட்டுரையில் பாரதி குறிப்பிடும் 'ஸ்ரீ சிருங்ககிரி ஸ்வாமி உபன்னியாசத்தில் கேட்டுக்கொண்டது போல் நாமெல்லாரும் ஸநாதன தர்மத்தை ஸ்தாபிக்க பெருமுயற்சி செய்யவேண்டும்." என்னும் கூற்றை எடுத்துக்காட்டி 'சனாதனத்தைக் காக்கவேண்டும், ஆரிய தர்மத்தைக் காக்கவேண்டும் என்கிற வர்ண உணர்வு கொண்ட மதவாதியாகவே பாரதியை இந்தக் கட்டுரை வெளிப்படுத்துகின்றது.' என்று கூறுகின்றார்.

இங்கு தற்போது நாம் நடைமுறையில் இருக்கும் வர்ணப்பிரிவுகளைப்பின்பற்றும் , அதாவது பிறப்பால் ஒருவரது வர்ணம் தீர்மானிக்கப்பட்டு விடுகிறது என்னும் அடிப்படையில் போதிக்கும் மதவாதிகளில் ஒருவராக அருண்மொழிவர்மன் பாரதியாரை இனங்காண்கின்றார். இங்குதான் அருண்மொழிவர்மன் தவறி விடுவதாகக் கருதுகின்றேன்.

பாரதியார் வேதாகமங்களைக் கற்றவர். அவற்றின் அடிப்படையில் அவரது ஆன்மீகக்கருத்துகளிருந்தன. பாரதியார் வர்ண விடுதலைக்கெதிராகப் பாடியவர். மதங்களில் நிலவும் மூடக் கருத்துகளை எதிர்த்தவர். இந்நிலையில் அவர் எவ்விதம் இவ்விதம் பிறப்பால் ஒருவரின் வர்ணப்பிரிவுகளைப் போதிக்கும் வர்ணப்பிரிவுகளை ஆதரிக்கலாம் என்றொரு கேள்வி பலருக்கும் எழலாம். அருண்மொழிவர்மனுக்கும் எழுந்தது. நியாயமானது. ஆனால் பாரதியார் தான் கற்ற வேத நூல்களிலிருந்து அறிந்த , புரிந்த சனாதனத் தர்மம் என்பது பிறப்பால் ஒருவரின் வர்ணத்தைத் தீர்மானித்து விடுகின்றது என்பது அல்ல என்பதை அருண்மொழிவர்மன் புரிந்துகொள்ளத் தவறியதே அவரது பாரதி பற்றிய நிலைப்பாட்டுக்குக் காரணம்.

பாரதியார் அறிந்த சனாதன தர்மத்தில் குறிப்பிடப்படும் வர்ணப்பிரிவுகள் என்பது ஒருவரின் பிறப்பால் ஏற்படுவதல்ல. வர்த்தகர், கல்விமான்கள், தொழிலாளர்கள், போர்வீரர்கள் எனப் பிரிவு பட்டிருக்கும் நான்கு வர்ணப்பிரிவுகள் பற்றி பாரதியார் 'சமூகம்-நாற்குலம்' என்னும் கட்டுரையில் திலகரின் கூற்றை எடுத்துக்காட்டி பின்வருமாறு கூறுவார்:

" திலகர் சொன்னார்:- "பழைய காலத்து நான்கு வர்ணப் பிரிவுக்கும் இப்போதுள்ள ஜாதி வேற்றுமைக்கும் பேதமிருக்கிறது. திருஷ்டாந்தமாக, இப்போது ஒரே

பந்தியில் இருந்துண்ண விரும்பாதிருத்தல் சாதிப் பிரிவுக்கு லக்ஷணம் என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். பழைய காலத்து விஷயம் இப்படியில்லை.

"நான்கு வர்ணங்கள் பிறப்பினாலேயல்ல, குலத்தாலும் தொழிலாலும் உண்டாயின" என்று கீதை சொல்லுகிறது. அதன்படி பார்த்தால் இப்போது நமக்குள் கூடித்திரியர்எங்கே இருக்கிறார்கள்? நம்மைக் காப்போர் ஆங்கிலேயர்கள்; ஹிந்துக்களுள் கூடித்திரியரைக் காணோம். இந்தக் கான்பூர் பெரிய வியாபார ஸ்தலம். ஆனால், இங்குள்ள வைசியர் பிற தேசத்து வியாபாரிகளின் வசத்தில் நிற்கிறார்கள். செல்வத் தலைமை நமக்கில்லை. இப்போதுள்ள பிராமணர் தாமே தேசத்தின் மூளையென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், இந்த மூளை மண்ணடைந்துபோய், நாம் வெளியிலிருந்து அதிக மூளை இறக்குமதி செய்யும்படி நேரிட்டிருக்கிறது."

"நான்கு வர்ணத்தாருக்குரிய நால்வகைத் தொழில்களும் ஹிந்துக்களல்லாத பிறந்நியமனப்படி நடக்கின்றன. நாமெல்லோரும் தொண்டர் நிலையிலே இருக்கிறோம். தேசம் கெட்ட ஸ்திதியிலே இருக்கிறது. உங்களுடம்பில் பிராமணரத்தம் ஓடுவதாகவும் கூடித்திரிய ரத்தம் ஓடுவதாகவும் நீங்கள் வாயினால் சொல்லலாம். ஆனால், உங்களுடைய வாழ்க்கை அப்படி இல்லை."

'சமூகம் - பிராமணன் யார்' என்னும் கட்டுரையில் பின்வருமாறு கூறுவார்:

"பிறப்புப் பற்றி பிராமணன் என்று கொள்வோமென்றால், அதுவுமன்று. மனிதப்பிறவியற்ற ஐந்துக்களிடமிருந்துகூடப் பல ரிஷிகள் பிறந்ததாகக் கதைகளுண்டு. ரிஷ்யசிருங்கர் மானிலிருந்தும், ஜாம்பூகர் நரியிலிருந்தும், வால்மீகர் புற்றிலிருந்தும், கௌதமர் முயல் முதுகிலிருந்தும் பிறந்ததாகக் கதை கேட்டிருக்கிறோம். அது போக, வஸிஷ்டர் ஊர்வசி வயிற்றில் பிறந்தவர்; வியாஸர் மீன் வலைச்சியின் வயிற்றில் பிறந்தவர்; அகஸ்தியர் கலசத்திலே பிறந்ததாகச் சொல்லுவார்கள்."

இக்கட்டுரையில் மேலும் அவர் மானுட சமூகத்துக்குத் தொழில் அடிப்படையிலான நான்கு பிரிவுகளும் தேவை என்று கருதுகின்றார் அவர் என்பதைத்தான் அறிய முடிகின்றது. இப்பிரிவுகள் எல்லாம் பிறப்பால் ஏற்படுவதல்ல. யாரும் மேற்படி பிரிவுகளுக்கேற்ற விடயங்களில் பயிற்சி எடுத்து அப்பிரிவுகளில் குறிப்பிடப்படும் வர்ணத்துக்குரியவராக ஆகலாம். இதனைத்தான் வேத

நூல்கள் கூறுகின்றன. இப்பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய சனாதன தர்மத்தைத்தான் பாரதியார் நம்புகின்றார். யாரும் பிராமணன் ஆகலாம், யாரும் சத்திரியன் ஆகலாம், யாரும் வர்த்தகன் ஆகலாம்., யாரும் சூத்திரன் அதாவது தொழிலாளி ஆகலாம். நாம் வாழும் இன்றுள்ள மானுட சமூகத்தில் இவ்விதம்தானே பிரிவுகள் உள்ளன. இவற்றைத்தான் வேத நூல்கள் கூறுகின்றன என்று பாரதியார் கருதுகின்றார். மேற்படி 'சமூகம் - பிராமணன் யார்' என்னும் கட்டுரையில் வரும் கீழ்வரும் கூற்றும் பாரதியாரின் இத்தகைய மனநிலையையே வெளிப்படுத்துகின்றன:

"பிராமணராக வேண்டுவோர் மேற்கூறப்பட்ட நிலைமையைப் பெற முயற்சி செய்யக்கடவர். கூடித்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் முதலிய மற்ற லௌகிக வர்ணங்களுக்கும் இதுபோலவே தக்கவாறு லக்ஷணங்கள் அமைத்துக் கொள்க. அவ்வவ்விலக்கணங்கள் பொருந்தியவர்களே அவ்வவ் வருணத்தினரென்று மதிக்கத்தக்கவர்கள், அந்த இலக்கணங்கள் இல்லாதவர்கள் அவற்றையடைய முயற்சி செய்யவேண்டும். போலீஸ் வேவுத்தொழில் செய்பவன் பிராமணன் ஆகமாட்டான். குமாஸ்தா வேலை செய்பவன் கூடித்திரியன் ஆகமாட்டான். சோம்பேறியாக முன்னோர் வைத்துவிட்டுப்போன பொருளை யழித்துத் தின்பவன்

வைசியன் ஆகமாட்டான். கைத்தொழில்களையெல்லாம் இறக்கக் கொடுத்துவிட்டுச் சோற்றுக்குக் கஷ்டமடைவோர் சூத்திரர் ஆகமாட்டார்கள். இவர்களெல்லாம் மேம்பாடுடைய ஆரிய வர்ணங்கள் நான்கிற்கும் புறம்பாகிய நீசக் கூட்டத்தார். நமது தேசம் முன்போலக்கீர்த்திக்கு வரவேண்டுமானால், உண்மையான வகுப்புகள் ஏற்படவேண்டும். பொய்வகுப்புகளும் போலிப் பெருமைகளும் நசிக்க வேண்டும். இதுநம்முடைய வேத சாஸ்திரங்களின் கருத்து."

பாரதியார் காணும் சனாதனதர்ம வர்ணப்பிரிவுகள் வேறு. இன்றுள்ள மானுட சமூகத்தில் அருண்மொழிவர்மன் காணும் சனாதனத் தர்ம வர்ணப்பிரிவுகள் வேறு. இதனை உணராதனால்தான் அருண்மொழிவர்மன் பாரதியாரை இன்றுள்ள தவறான சனாதன தர்ம வர்ணப்பிரிவுகளின் அடிப்படையில் இனங்காண்கின்றார். அதிர்ச்சி அடைகின்றார்.

இவ்விடயத்தில் பாரதியாரை விரிவாக ஆராய வேண்டும் என்பதே என்னுடைய நிலைப்பாடு. இவ்விதமான பாரதியாரின் சிந்தனை வெளிப்பாடுகள் எல்லாம் பாரதியாரின் மீதான என் மதிப்பை இன்னும் அதிகரிக்கவே செய்கின்றன.

நன்றி - பதிவுகள்.காம்

வ.ந.கிரிதரன்



தற்போது கனடாவில் வாழ்ந்து வரும் எழுத்தாளர் வ.ந.கிரிதரன் இலங்கையைச் சேர்ந்த தமிழ் எழுத்தாளர். வவுனியா மகாவித்தியாலயம், யாழ் இந்துக்கல்லூரி ஆகிய பாடசாலைகளில் கல்வி கற்ற இவர், மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கட்டடக்கலைப் பட்டதாரி. "டொராண்டோ" சென்டனியல் கல்லூரியில் இலத்திரனியற் பொறியியல் துறையில் பட்டம், தகவற் தொழில் நுட்பம் நுட்பத்துறையில் பல்வேறு கல்வித் தகைமைகளைப் பெற்றவர். இலங்கையிலிருந்த காலத்தில் தன் எழுத்துலக வாழ்வினை ஆரம்பித்த புகலிடத்தில் தொடர்ந்து எழுதி வருகின்றார். பதிவுகள் என்னும் இணைய இதழினை 2000 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆசிரியராகவிருந்து நடாத்தி வருகின்றார்.

இவரது படைப்புகள் இலங்கை, தமிழகம் மற்றும் புகலிடத்தமிழர்கள் வெளியிட்ட சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளில் வெளியாகியுள்ளன. தமிழக ஆய்வரங்குகளில் இவரது புகலிடப்பனைகதைகளைப் பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழகப்பல்கலைக்கழகங்களில் இவரது படைப்புகளைப்பற்றி முனைவர் மற்றும், முதுகலைத் தத்துவம் கற்கை நெறிகளுக்காக மாணவர்கள் ஆய்வுகள் செய்திருக்கின்றார்கள். 'பொந்துப்பறவை'கள் என்னும் சிறுகதை சிங்கப்பூர் கல்வி அமைச்சினால் தமிழ் மாணவர்களுக்கான பாடத்திட்டமொன்றில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. 'அமெரிக்கா' அமெரிக்கன் கல்லூரியின் (தமிழ்நாடு) பாடத்திட்டத்திலுள்ளது.

ஆனந்த விகடனின் பவள விழாப்போட்டி, எழுத்தாளர் சுஜாதா அறக்கட்டளை மற்றும் ஆழி பப்ளிஷர்ஸ் இணைந்து நடாத்திய உலக அளவிலான அறிவியற் சிறுகதைப்போட்டி ஆகியவற்றில் பரிசுகளைப்பெற்றுள்ளன. கனடாத் தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் இலக்கியச் சாதனைக்கான இயல் விருது 2022 பெற்றவர்.

இதுவரை வெளியான நூல்கள்

1. மண்ணின் குரல் (நாவல், கவிதை, கட்டுரைத் தொகுப்பு),
2. எழுக அதி மானுடா! (கவிதைத்தொகுப்பு),
3. அமெரிக்கா (நாவல், சிறுகதைகளின் தொகுப்பு),
4. நல்லூர் ராஜதானி நகர அமைப்பு (ஆய்வு)
5. மண்ணின் குரல் (நாவல்களின் தொகுப்பு) ,
6. குடிவரவாளன் (நாவல்) ,
- 7.. அமெரிக்கா (நாவல், திருத்திய இரண்டாவது பதிப்பு.)
8. கட்டடக்கா(சு)ட்டு முயல்கள் (சிறுகதைத்தொகுப்பு) ,
- 9> வ.ந.கிரிதரன் கட்டுரைகள் ,
10. ஒரு நகரத்து மனிதனின் புலம்பல் (கவிதைத்தொகுப்பு) ,
11. நவீன விக்ரமதித்தன் (நாவல்)

நல்லூர் ராஜதானி நகர அமைப்பு ஆய்வு நூல் மற்றும் இவரது சிறுகதைகள் சிங்கள மொழிக்கு எழுத்தாளர் ஜி.ஜி.சரத் ஆனந்தவினால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவரது படைப்புகள் பல அமேசன் - கிண்டில் தளத்தில் மின்னூல்களாகக் கிடைக்கின்றன.

கணையாழி (1995 - 2000 தொகுப்பு, ஞானம் சஞ்சிகையின் 'எழுத்துப்புலம்பெயர் இலக்கியத்தொகுப்பு', 'பனியும் பனையும்' தொகுப்பு, அமரர் வெங்கட் சாமிநாதன் பற்றிய வாதங்களும், விவாதங்களும் தொகுப்பு, 'வடக்கு வாசல்' சஞ்சிகையின் இலக்கிய மலர், ஆழி பப்ளிஷர்ஸ் வெளியிட்ட ஆண்டு 'தமிழ்க்கொடி' மலர் ஆகியவற்றில் இவரது படைப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. எழுத்தாளர் சுஜாதா அறக்கட்டளையும் ஆழி பப்ளிஷர்ஸும் இணைந்து நடத்திய அமரர் சுஜாதா அறிவியல் புனைகதைப் போட்டியில் வட அமெரிக்காவுக்கான விருதினைப் பெற்ற அறிவியற் சிறுகதை 'நான் அவனில்லை'. இச்சிறுகதை ஆழி பதிப்பகம் வெளியிட்ட 'சுஜாதா

நினைவுப் புனைவு 2009', அறிவியற் புனைகதைத்தொகுப்பிலும் இடம் பெற்றுள்ளது. விகடனின் பவளவிழா ஆண்டில் இவரது 'பல்லிக்கூடம்' முத்திரைக் கதையாக வெளியானது.

வெளியான அமேசன் - கிண்டில் மின்னூல்கள். இவை பதிவுகள்.காம் வெளியீடுகள்.

1. வ.ந.கிரிதரன் பாடல்கள்
2. வ.ந.கிரிதரனின் அணிந்துரைகள்
3. அமெரிக்கா!: அமெரிக்கத் தடுப்பு முகாம் அனுபவம்!
4. வ.ந.கிரிதரனின் கட்டுரைகள் (தொகுதி ஒன்று)
5. வ.ந.கிரிதரனின் 'கணையாழி'க் கட்டுரைகள்
6. ஒரு நகரத்து மனிதனின் புலம்பல்!: வ.ந.கிரிதரனின் தமிழ்க் கவிதைத் தொகுப்பு!
7. அருச்சுனனின் தேடலும் அகலிகையின் காதலும் (நாவல்)
8. அண்டவெளி ஆய்வுக்கு அடிகோலும் தத்துவங்கள்: வ.ந.கிரிதரனின் அறிவியற் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள்
9. நவீன கட்டடக்கலைச் சிந்தனைகள்!
- 10.வன்னி மண்: - என் பால்யத்தின் பிரதிபலிப்பு. (நாவல்)
11. பால்ய காலத்துச் சிநேகிதி! (நாவல்)
12. நல்லூர் ராஜதானி நகர அமைப்பு (திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு)
- 13.குடிவரவாளன்: நியூயோர்க் மாநகரத் தமிழ் அகதி அனுபவம்! (நாவல்)
14. மண்ணின் குரல்: - கனடாவில் வெளியான முதலாவது தமிழ் நாவல். - (நாவல்)
15. கணங்களும் குணங்களும் (நாவல்)

ஆங்கில நூல்கள் (மின்னூல்களாக) - மொழிபெயர்த்தவர் - லதா ராமகிருஷ்ணன்.

1. An Immigrant (Novel)
2. America (Novel)
3. Nallur Rajadhani City Layout